

HALK İÇİN **Kurtuluş**

SAYI: 19 1 Mart 1997 100.000 TL (KDV Dahil)

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

Adalet ve Özgürlük İçin!
Ölüm Mangalarından, Soygunculardan Hesap Sormak İçin!
Meydanları Dolduralım! Yürüyelim!
Kepenleri indirelim!
Genel Greve Çıkalım!
Hayatı Durduralım!

İÇİNDEKİLER

DHKP-C Halk Hareketi.....	3-5
Susurluk.....	6-7
İ.Şahin DHKC Tepki-Basın.....	8-9
16 Mart.....	10-11
Gençlik.....	12-13
Gazi.....	14
Birleşelim Savaşalım.....	15
"1 Dakika Karanlık".....	16-21
Kürdistan'da Tek Yol	
Devrim.....	22
Yoldaşlar Bizi Aşın.....	23
Söyledik Yaptık.....	24-28
Galatasaray.....	29
Halk Sınıfı.....	30-32
İnsan Hakları.....	33
Aydın Namusu.....	34-35
8 Mart.....	36-37
İslamcılar.....	38-39
İşçi-Memur.....	40-43
Al Gözüm Seyreyle.....	44
Mizah.....	45
Bu Tarih Bizim.....	46
Kültür Sanat.....	47

İdil Kültür Merkezi Mart Ayı Etkinlikleri

1-7 Mart 97

Paranın Hırsı

Yön: Alex Cox

Oyn: Ed Harris

Süre: 87 dk.

Seanslar

Hafta içi 15.00-19.00

Hafta Sonu 13.00-

16.00-19.00

8 Mart 97

Söyleşi: Demokratik

Bir Anayasa

Saat: 13.00

Slayt Gösterisi: Güneş

Yolcuları

Hazırlayan:

Mehmet Özer

Saat: 15.30

Emekçi Kadınlar Günü

Özel Gösterimi

Ana

Yön: Pudovkin

Saat: 16.00

9 Mart Pazar

Çocuklar İçin

11.00

Çizgi Film:

Ormanlar Kralı Leo

9-20 Mart 97

Kuhle Wampe

Senaryo: Berthold

Brecht-Ernst Ottarald

Yön: S. Th. Dodow

Seanslar

Hafta içi 15.00-19.00

Hafta sonu 13.00-

16.00-19.00

9 Mart Pazar

Söyleşi Berthold

Brecht ve Epik Sinema

Konuşmacılar: Atilla

Dorsay (Sinema Eleştirmeni-

Yazar)

Atıf Yılmaz (Yönetmen)

Saat: 16.00

15 Mart Cumartesi

Kısa Metrajlı Film

Gazi Belgeseli

Hazırlayan:

Aydın Bulut

16 Mart Pazar

Çocuklar İçin

Çizgi Film:

Afacan Dennis

Saat: 11.30

21-29 Mart 97

Işıklar Sönmesin

Yön: Reis Çelik

Oyn: Berhan Şimşek,

Sermin Karaali, Tarık

Tarcan

Müzik: Mazlum Çimen

Seanslar

Hafta içi 15.00-19.00

Hafta Sonu 13.00-

16.00-19.00

23 Mart Pazar

Çocuklar İçin

Tiyatro: "Palyaço

Hastalanınca"

Gökyüzü Tiyatrosu

Saat: 11.00

Söyleşi: Işıklar

Sönmesin Filmi

Üzerine

Konuşmacılar:

Reis Çelik (Yönetmen)

Berhan Şimşek

(Sinema Oyuncusu)

Saat: 16.00

29 Mart Cumartesi

İmza günü: Şair

İbrahim Karaca

Yazar Metin İlkin

son çıkan kitaplarını

imzalayacaklar

Saat: 14.00

Konser

Ezginin Günlüğü

Saat: 17.00

30 Mart Pazar

Çocuklar İçin Tiyatro:

Delidir Ne Yapsa

Yeridir

Saat: 11.00

Sergi: Siperden

Yükselen Türküler

30 Mart-17 Nisan

Açılış saat: 13.00

Şenlik: Siperden

Yükselen Türküler

Saat: 14.00

İDİL KÜLTÜR MERKEZİ

Dereboyu Cad.

No:110/5

Ortaköy/İSTANBUL

Tel:0212 260 05 07

DÜZELTME

ÜÇÜNCÜ SAYFA ÜÇÜNCÜ SÜTÜN BİRİNCİ

PARAGRAFTA " Çok şey netleşmemiştir ama DHKC'nin söyledikleri nettir, işte yazılanlar: Çünkü DHKC her zaman bir kitle hareketi olmuştur, her zaman kitlelerle içiçe olmuştur. Bu yanlıştır.

Doğrusu, Çok şey netleşmemiştir ama DHKC'nin

söyledikleri nettir, çünkü DHKC her zaman bir kitle hareketi olmuştur, her zaman kitlelerle içiçe olmuştur. İşte yazılanlar:şeklinde olacak

Dördüncü sayfa, ikinci sütun sondan ikinci paragraf beşinci satır " Ayrıca DHKC'nin bu düşünceleri üç ay öncesinden bu biçimde onlarca kitle kitle örgütüne iletilmiştir" Yanlıştır. Doğrusu, " Ayrıca DHKC'nin bu düşünceleri üç ay öncesinden bir biçimde onlarca kitle örgütüne iletilmiştir.

INTERNET adresimiz;http://www.kurtulus.com

Gazetemiz Halk
İçin Kurtuluş
Devletin Gerçek
yüzü açığa
çıkıkça yaşlısıyla,
genciyle,
memuruyla
halkınız
tarafından daha
büyük bir ilgiyle
karşılıyor.

BANKA HESAP NUMARAMIZ
DEĞİŞMİŞTİR

YENİ HESAP NUMARAMIZ

Türkiye İş Bankası

Cağaloğlu Şubesi

1095 0468046

ABONE FORMU

Adım :
Soyadım :
Adresim :
6 Aylık : ☐
1 Yıllık : ☐

Not: Gülay YÜCEL adına
T. İşbankası Cağaloğlu Şubesi, 0468046 Nolu hesaba yatırdım. Dekontu ilişiktir.

Abonelik formunu doldurduktan
ve parayı abone formundaki
yazılı hesaba yatırdıktan sonra
Abone formunu ve para
yatırıldığına dair banka
dekontunu; dayanışmak
amacıyla bize faksını açan Beta
Grafik'in (0212)512 89 49-512 38
13 numaralı faksına
göndermenizi rica ediyoruz.

HALKIN SESİ
kurtulus
HAYATLI DÜŞÜNCE GAZETESİ

Sahibi ve
Yazışları Müdürü:
Ayten ÖZTÜRK
Genel Yayın Yönetmeni
Hamdi KAYISI
Yönetim ve Yazışma Adresi:
Cemal Nadir Sok. Akşam Han.
No:13 (Bodrum kat)
Cağaloğlu/İstanbul
Baskı: Serler Matbaacılık
Fiyatı: 100.000 TL.
Almanya: 5 DM,
Fransa: 15 FF,
İsviçre: 5 SF,
Hollanda: 5 FL,
İngiltere: £ 2,
Belçika: 100 BF
Avusturya: 35 ÖS

Abone Koşulları:

Yurtiçi: 6 aylık: 2.400.000 TL,

1 yıllık: 4.800.000 TL

Yurtdışı: 6 aylık: 150 DM,

1 yıllık: 275 DM

Hesap No: Gülay YÜCEL adına

T. İşbankası Cağaloğlu Şubesi

1095 0468046

Yurtdışı okurlarımıza...

Gazetemizle iletişim kurmak için Zafer
Yolu'nda Kurtuluş Gazetesi'nin Almanya Köln
Bürosu'nun adresi ve telefonu aşağıdadır.

Kalkarer Str. 2 50733 Köln.

Tel: 0049 221 760 76 80-

0049 221 760 76 56

Açıklama

Yayını durdurulan Kurtuluş Gazetesi ile Dayanışmak amacıyla bu gazetenin; Bu Tarih Bizim, Kürdistan'da Tek Yol Devrim, Birleşelim, Savaşalım, Kazanalım, Yoldaşlar Bizi Aşın adlı köşe yazılarını yayınlıyoruz.

HAYATI DURDURALIM, MEYDANLARI DOLDURALIM

HALK HAREKETİ GELİŞECEK, DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ CEPHESİ BU HALK HAREKETİNİN İÇİMDE VE ÖNÜNDE YER ALACAKTIR! HERKES BUMA TANIK OLACAKTIR! KİMSENİN BUNU ENGELLEMEMEYE GÜCÜ YETMEZ!

DHKP-C, otuz yıldır bu ülkedeki mücadelenin, savaşının içindedir. Kıyısında, köşesinde değil, tam ortasındadır. 1960'lı yılların sonunda oluşan THKP-C'den 1997'nin DHKP-C'sine uzanan çizgide yeralan bu güç, bu ülkedeki sınıflar savaşının hesap dışı bırakılamayacak bir gücüdür. DHKP-C'yi hesaba katmayan bir hesap, şöyle ya da böyle yanılmaya mahkumdur. Bakın bu ülkenin tarihine; 1970'in 15-16 Haziranlarında Parti-Cephe vardır. 77'nin 1 Mayıs'larında da, 96'nın 1 Mayıs'larında da Parti-Cephe vardır. Zonguldak, Maga, Paşabahçe direnişlerinde de vardır, Muammer Aksoy'un katledilmesini protestoda da. Halk düşmanlarının cezalandırılmasında karşınıza çıkacak isim Cephe'dir. Kamu emekçilerinin sendikal mücadelesinin en önünde yürüyenler de, tutsak ve kayıp yakınlarının büyük kısmı da Cephelilerdir.

"Mum'un altından DHKP-C çıktı" diye sansasyonel bir haber bulmuş gibi yazdı gazetelerin bazıları. Oysa haberde "Mum"la anlatılan bir halk hareketi, halk eylemi idi ve DHKP-C'nin bir halk hareketinin, eyleminin altında, içinde, önünde, yanında olmasından daha doğal bir şey yoktu.

DHKP-C, otuz yıldır bu ülkedeki mücadelenin, savaşının içindedir. Kıyısında, köşesinde değil, tam ortasındadır. 1960'lı yılların sonunda oluşan THKP-C'den 1997'nin DHKP-C'sine uzanan çizgide yeralan bu güç, bu ülkedeki sınıflar savaşının hesap dışı bırakılamayacak bir gücüdür. DHKP-C'yi hesaba katmayan bir hesap, şöyle ya da böyle yanılmaya mahkumdur. Bakın bu ülkenin tarihine; 1970'in 15-16 Haziran'larında Parti-Cephe vardır. 77'nin 1 Mayıs'larında da, 96'nın 1 Mayıs'larında da Parti-Cephe vardır. Zonguldak, Maga, Paşabahçe direnişlerinde de vardır, Muammer Aksoy'un katledilmesini protestoda da. Halk düşmanlarının cezalandırılmasında karşınıza çıkacak isim Cep-

he'dir. Kamu emekçilerinin sendikal mücadelesinin en önünde yürüyenler de, tutsak ve kayıp yakınlarının büyük kısmı da Cephelilerdir.

Evet, "Mum'un altından" DHKP-C'nin çıkması kadar tabii bir şey yoktur. Gazetecilik diliyle söylersek; DHKP-C'nin bu eylemin, bu halk hareketinin içinde olması değil, ancak "olmaması" haberi değeri taşıyabilirdi. Oligarşi, onun Kontra gazeteleri, bu halk hareketinin içinde elbette pek çok siyasi çevre gibi, halkımız gibi, halkın bir parçası olarak Cephelilerin de bulunduğu, çok çeşitli yerlerde, çok çeşitli biçimlerde bu halk hareketine önderlik edip yön vermeye çalıştığını bu haberi yazmadan önce de bilmiyor muydu? Biliyordu elbette. Pekala o zaman niye böyle sansasyonel bir tarzda bunu öne çıkardılar? Ve burjuvazinin bunu öne çıkarmasıyla nasıl bazı kesimler rahatsızlıklarını dışa vurdular? Bütün bunların cevaplarını bulabilmek için, derinleşen kriz içinde hangi kesimlerin ne yapmaya çalıştığını bilmek gerekiyor:

**"Işık Söndüren" Tekelci
Burjuvazinin Tek Hesabı**
Refahyol'u Düşürmektir;
Burjuva muhalefetin hesapları her-

gün biraz daha fazla bozuluyor. Öne çıkardığı sloganların, taleplerin geniş halk kitlelerinin taleplerine cevap olmadığı hergün daha net görülüyor, aradaki kopukluk büyüyor. Ama iktidarın hesapları da tutmuyor. Oligarşinin krizi görünürde bir hükümetin varlığına rağmen derinleşiyor. Hiç bir kurumunda, hiç bir politikasında "istikrar" sağlanamıyor.

ANAP'ta, CHP'de ifadesini bulan burjuva muhalefet, halk hareketinin, eyleminin kendilerini aşarak devlete yönelme ihtimalinin belirmeye başladığı noktada geri çekildi. Bu son derece açık görüldü. Susurluk sonrası ilk günlerde "ortalığı birbirine katan" ANAP birden susurluğa çekildi. Harekete geçen çığır kendilerini de ezmesinden korktular. Ve kendi hesaplarına paralel olarak "Susurluk muhalefeti" sürdürürken, halk hareketini yumuşatmaya da çalıştılar. Pekala başarılı olabildiler mi?

Egemen sınıfların bugün ne durumda, hangi haleti-ruhiye içinde bulunduğu görmek için iktidar kanadından iki milletvekilinin geçtiğimiz günlerde yaptığı iki açıklamaya kısaca bakmak yeter:

Yalım Erez, "Toplumsal muhalefetin yükselişine daha fazla göğüs geremeyiz." diyor bu açıklamasında ve şöyle devam ediyor:

"Toplumsal muhalefet, artık siyasi muhalefetin de önüne geçti. Artık konsensüs yaratılamayacak bir noktaya doğru gidiliyor.

Toplumsal hareketin önüne geçmek gerekirken, biz tam tersi noktada hareket ediyoruz. Toplumda bir uzlaşma ortamını yaratmak için biran önce hareket etmeliyiz...

Bugün bonogünü, bunu ödeyelim yarın Allah kerim anlayışı ile gidiyoruz. Biz önce kaba-hati kendimizde aramalıyız. Işık söndürme eylemi oluyor, biz toplumsal tepkilerin önüne geçip sürükleyeceğimiz gerisinde kalıp bu harekete laf ediyoruz. Herkesle kavga ederek siyaset yapılmaz. Bu da sizi bir yere götürmez. Liderler de birleşik kaplar gibi. Biri indi mi artık diğeri yükselmiyor, diğeri de puanı iniyor. Ama bunu hala görmüyorlar..."

iktidar partisinin bir diğer milletvekili Avyaz Gökdemir de bu durumu şu sözlerle dile getiriyor: "Bu şekilde daha fazla gitmez... Hükümet devam edecek de nasıl edecek? Tanklar yürüyor, ışıklar sönmüyor. Işıkların hergün daha fazla yanıp söndüğünü, tankların yürüdüğünü görmek ve onun gereğini yerine getirmek lazım." (23 Şubat, Hürriyet)

Değişik biçimlerde gelişen halk hareketinden duyulan korku bu satırlarda çok açıktır. Korkuyor ve bunun doğal sonucu olarak saldırıyorlar. DHKP-C'nin varlığını, etkisini bu noktada bir saldırı gerekçesi haline getirme hesabı yapıyorlar. Korkunun bir diğer ayağı Yalım Erez'in son cümlelerinde okunuyor; "Biri indi mi artık diğeri yükselmiyor." Oligarşinin demokrasicilik oyununun özü budur oysa: Bir düzen partisi yıprandığında bir diğerini umut haline getirir. Ama artık bu oyun daha fazla süremiyor. Ve bu çok çeşitli biçimlerde gelişen halk

hareketi karşısındaki korkuyu büyütüyor.

"Burjuvazi gelişen halk hareketi içinde pratik olarak etkisizdir. Ancak hala siyasal olarak yönlendirmeye çalışmaktadır. TÜSİAD Raporu ve Sabancı Center'in ışıklarının söndürülmesi, tekellerin halkın eylemliliğinin önüne geçme çabasının biçimleridir.

Tekelci burjuvazi sürecin başındaki söylemlerini, "Temiz siyaset, hesap sorma" gibi sloganlarını büyük ölçüde bırakmış, herşeyi Refahyol'un düşürülmesine endekslemeye, halk hareketini, kitle örgütlerini bu doğrultuda kullanmaya çalışmaktadır.

"1 Milyonluk Dev Miting"

Bu Hesabın Sonucudur;

Geçtiğimiz günlerde, ANAP, TÜRK-İŞ, DISK, KESK ve Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Başkanları'nın Refahyol Hükümeti'nin yıkılması için "Bir Milyonluk Dev bir Miting" yapma konusunda anlaşmaya vardıkları açıklandı.

Bütün dertleri budur; hükümeti devirmek. Hükümet devrilirse her şey bitecek. Artık hedefte, söylemde dahi olsa Susurluk'un hesabını sormak, çeteleri dağıtmak yoktur. Hep birden, aynı korodan şu şarkıyı söylüyorlar: "Laiklik elden gidiyor!" Genelkurmay da bu koroya dahildir. Refahyol'u düşürme hesaplı "Laiklik için mücadele" yönlendirmesi, aynı zamanda Susurluk'tan bu yana gelişen sürecin siyasal muhtevasını da karartmayı, bulandırmayı ve yoketmeyi hedeflemektedir.

Bunlar suni tartışmalar oysa. Artık laikliğin, düzenin kendi mantığı içinde bile, düzenin 70 yıldır şöyle ya da böyle sürdürdüğü ideolojik şekillenme açısından bile sistem açısından özel bir yeri, önemi yoktur.

Elbette burada görülmesi gereken çok daha önemli bir şey, böyle bir yönelim içinde, burjuvazinin kendi iç hesaplaşması ve iktidar savaşı içinde, işçi sınıfının, sendikaların nasıl kullanıldığıdır. Kullanan TÜSİAD ve Genelkurmaydır.

Tüm demokratik güçler, tüm aydın kesimler işte bu nokta üzerinde durup düşünmek zorundadırlar. Oligarşinin bu manevrasıyla "Mum'un altında" DHKP-C'nin olduğunu açıklaması aynı zaman dilimine denk gelmektedir ve demokratik güçler, aydın kesimler bu "rastlantı" üzerinde de düşünmek durumundadırlar.

Cephe'ye Saldırı Halk Hareketine Saldırıdır; Cephe'nin Meşruluğuna Saldırı, Halk Hareketinin Meşruluğuna Saldırıdır;

Oligarşinin demagojisi oldukça kadibadirdir aslında. "1 Dakika Karanlık Eyleminin altında DHKP-C vardır diyor ve eyleme saldırıya geçiyor. Pekala bu demagojiyi yapabilmesinin mantığı, zemini nedir, bu zemin nasıl oluşmuştur? Oligarşi nasıl böyle kaba bir demagojiden medet umabiliyor? Bunun cevabını herşeyden, herkesden önce, aydınlar, demokratik kuruluşlar kendilerinde aramalıdır.

Evet, bu ülkede yıllarca infazlar yapıldı, ne tavrı aldınız? Oligarşi "Devrimci Solcuysa, DHKP-C'lyse öldürülmesi meşrudur" dedi, politikasını böyle uyguladı; ve aydınlar, çok çeşitli demokratik kuruluşlar bu infazlara, katliamlara sessiz kalarak onlar da "Devrimci Solcuysa, DHKP-C'lyse" katledilmesine onay verdiler. Ama işte görüyorsunuz, DHKP-C'lye saldırının meşru olduğunu sizlere kabul ettiren oligarşi, şimdi sizin de içinde yer aldığımız bir eyleme saldırısını da "DHKP-C'nin eylemi" diyerek meşrulaştırmaya çalışıyor.

Çetelere karşı olan, tüm bunları görmek zorundadır. Çetelere karşı mücadelenin meşruluğuna inanan, bu mücadelenin sürdürülmesi gerektiğine inanan, Cephe'nin meşruluğunu da, bu eylemde Cephe'nin varlığını da kabul etmek durumundadır.

Cephe'nin Doğru Politik Öngörülerinden Burjuvazi Rahatsız Olacaktır, Ancak Aydınların Bundan Rahatsızlık Duyması İçin Bir Neden Yoktur;

Aydınlarımız, bu eylemde yeralan, destekleyen tüm demokratik kurumlar, kitle örgütleri şu basit soruyu sormalılar kendilerine: Cephe demişse, Cephe öngörmüşse ne olur? Cephe bu toprağın ürünü değil mi? Cephe'liler bu ülkenin insanları değil mi? Cephelilerin de bu ülkenin diğer insanları gibi, bu ülkenin geleceğinde söz hakkı yok mu? Evet, var ve onlar bu haklarını kullanıyorlar. Bunu haktan da öte, halklarına, ülkelerinin geleceğine ilişkin bir görev olarak görüyorlar ve bu görevi kimsenin tahmin edemeyeceği kadar ciddiye alıyorlar. Bu

görev için gerektiğinde ölüyoruz, binlerce zindanlara atılıyor; halkımıza, ülkemize karşı sorumluluğumuzun boyutu bu denli büyüktür.

Oligarşi "Bakın, Cephe talimatında bu eylemi yapın diye yazmış, Cephe'ye alet oluyorsunuz" demeye getiriyor. Evet, Cephe bu eylemi öngördü. Düne kadar savunduğunuz eyleme şimdi çekinceyle bakmanızı gerektirir mi bu? Bu ne kadar doğru, bilimsel ve dürüstçe olur?.. "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek" sloganını da Cepheliler attı, yaygınlaştırdı. 1993'ün Mart'ında Kadıköy'de iki İYÖ-DER'li üniversite öğrencisinin, Uğur ve Şengül'ün silahsız, savunmasız bir şekilde katledilmesinden itibaren dalga dalga yayıldı bu slogan. Ne olacak şimdi? Bu sloganı ilk Cephe'liler attı diye slogan yanlış mı kabul edilecek? Bakın onu "1 Dakika Karanlık" eyleminde milyonlar her gece milyonlarca kez atıyor. Ya "Halkınız Kazanacağız". Bakın, her işçi, her memur eyleminde bu slogan var. Eee, o da Cephelilere ait. Ne olacak şimdi yani?

Cephe demişse demiş, doğruysa doğru. Önemli olan bu değil mi? Cephe demiş; bakılacak olan nedir; söylenen doğru mu, değil mi?

Cephe demiş ve doğru söylemişse, bunu kabul etmek, aydını küçültür mü? Niye küçültün? Ama aydının kompleksleri farklı, mantığı da farklı çalışıyor. Devlet "bu Cephe terörist" deyince geri çekiliyor. Sen devletin terörist şu bu dediğine niye bakıyorsun, o "terörist" denilenlerin ne dediğine, doğruluğuna, yanlışlığına bak.

TÜSİAD kafanızda meşru da DHKC neden meşru değil. DHKC ne yaptı size? Halka karşı ne yaptı? DHKC'nin amaçlarında, ideallerinde, insana, halka aydına, iyiye, güzele, doğruya ters ne var?

Provokatörler Kimler? Artık Her Şey Açıktır; Kimsenin Bu Konuda Yanılmaya Hakkı Yoktur? Artık Yalnız Yanıltmaya Çalışanlar Vardır;

Oligarşinin demagojisi tüm yaşananlara rağmen çeşitli kesimleri etkiledi. Burjuva basın ve televizyon başta olmak üzere "aman dikkat" sesleri yükseldi, çeşitli aydınlar, sanatçılar konuşturularak devrimciler sürecin dışında gösterilmeye çalışıldı. Çeşitli aydınların ağzın-

dan "Provokasyon istemiyoruz" sözleri duyuldu. Elbette istememekte haklısınız. Ama siz ne kadar biliyorsunuz provokasyonu? Nereden biliyorsunuz? Hangi provokasyona maruz kaldınız? Ama biz biliyoruz. Çünkü provokasyonların hedefi hep biz olduk.

Kim bu ülkede provokatörler? Bu yeterince açığa çıkmadı mı? İşte 16 Mart 1978'in provokatörleri. İşte Gazi'nin provokatörleri. İsim isim, resim resim açığa çıkmadı mı? Peki bizim provokasyon yaptığımızı gördünüz mü? Nerede, hangi olayda, ne zaman gördünüz? Tek bir örnek veremezsiniz. Çünkü bizim savaşımız açık bir savaştır. Eylemlerimiz işkencecilere, halk düşmanlarına yönelmiştir ve yaptığımız her eylem de tam bir açıklıkla üstlenilmiştir. Örtülü, gizli kapaklı eylem yoktur bizim tarihimizde. Kitle eylemlerimiz açıktır. Bu eylemlerde hak ve özgürlüklerin kazanılması hedeflenmiştir. Kitlenin güvenliği ve halka zarar vermemek en temel eylem ilkelerimizdir ve otuz yıldır titizlikle uygulanmıştır. Provokasyon yoktur. Buna ihtiyacımız da yoktur.

Kukla Bir Bakan'ın Açıklamalarına Değil, Cephe'ye Kulak Verin;

Meral Akşener'lerin, kontra yazarların söylediklerine kulak verdiğiniz kadar devrimcilere kulak verseniz, bu yanılgılara düşmeyeceksiniz. Cephene yapmış? Halk hareketini çok çeşitli biçimlerde geliştirmeye çalışmış. Sürecin özel niteliğini, eylemin niteliğini doğru bir biçimde tahlil eden Cephe bunun dışında bir şey daha yapmış: Bu dönemde "askeri eylem taktiğim yok" diye açıklamış. Belki okumadınız bile, duymadınız, biraz uzun bir alıntı aktaralım: 26 Aralık tarihli açıklamada şöyle demiş Cephe:

"... Kontrgerilla yönetimi, Susurluk'tan bu güne kadarki gelişmeler sonucunda belki de tarihinin en güç dönemini yaşamaktadır. Açığa çıkan pisliklerinin, komplolarının, cinayetlerinin üstünü örtmekten başka bir şey düşünememektedirler ve bunun telaşı içindedirler.

DYP Genel Başkanı Tansu Çiller'in 25 Aralık'ta partisinin grup toplantısında yaptığı konuşma işte bu telaş ve hezeyanın ifadesidir. Çiller burjuva muhalefetin sesi olan ve düzeni kurtarmaktan başka bir amacı olmadığı bilinen Mesut Yılmaz'ı bile kendi iç çatışmalarının sonucu olarak DHKP-C ve PKK ile ilişkilendirirken, yapmak istediği yalnızca ortalığı bulandırmaktır. Burjuva basındaki yazarları bile komünist ilan ederken de amaçları budur. Kendi çeteleri dışındaki herkes "komünist", herkes "vatan haini'dir. Bununla saldırı, cinayet ve provokasyonlarının zeminini hazırlamaya çalışmaktadırlar.

Çiller grup toplantısında 28.11.1996 tarihli bir emniyet raporuna atıf yaparak DHKP-C'nin Susurluk'la ilgili eylem hazırlığı içinde olduğunu iddia etmiştir...

Elbette çetelerin peşindeyiz, halkımıza bunların gerçek yüzünü göstermek, halkın çetelerden hesap sormasına önderlik etmek misyonumuzun gereğidir. Ancak tüm kamuoyuna açıkça ilan ederiz ki, bu süreçte DHKP-C olarak bu sorunla ilgili HERHANGİ BİR ASKERİ EYLEM PROGRAMIMIZ YOKTUR.

Evet, bu ülkede yıllarca infazlar yapıldı, ne tavrı aldınız? Oligarşi "Devrimci Solcuysa, DHKP-C'lyse öldürülmesi meşrudur" dedi, politikasını böyle uyguladı; ve aydınlar, çok çeşitli demokratik kuruluşlar bu infazlara, katliamlara sessiz kalarak onlar da "Devrimci Solcuysa, DHKP-C'lyse" katledilmesine onay verdiler. Ama işte görüyorsunuz, DHKP-C'lye saldırının meşru olduğunu sizlere kabul ettiren oligarşi, şimdi sizin de içinde yer aldığımız bir eyleme saldırısını da "DHKP-C'nin eylemi" diyerek meşrulaştırmaya çalışıyor.

... Çiller'in ve Ağar'ın da içinde olduğu kontrgerilla iktidarı, yeni provokasyonlarla ortalığı bulandırmak istemektedir. Asıl amaçları devrimci, demokrat muhalefeti sindirmek ve çeteleri akla-maktır.

Tüm kamuoyu özellikle kitle hareketlerine yönelik saldırı ve provokasyonlara karşı uyanık olmalıdır. Çetelerin iktidarı halkın muhalefetine ve hesap sormasının önünü kesebilmek için her yolu mübah gördüklerini bugüne kadar yaptıklarıyla ortaya koymuşlardır. Tüm basını da bu konuda duyarlı olmaya, provokasyona yönelik girişimlere, karalamalara, senaryolara alet olmamaya çağırıyoruz...."

Bu kısa açıklama bugün olan biten herşeyi göstermiyor mu? Kitle hareketine saldırı ve provokasyonlar konusunda Celal Cankor'u katledilebileceği noktasında Cephe herkesi uyarmış.

Düşünün, karşınızdakiler Mesut Yılmaz'ı bile DHKP-C'nin, PKK'nın oyununa gelmekle suçluyor. Burjuva demokrat olmaktan başka niteliği olmayan yazarları "komünist" ilan edebiliyor. Derdi, oyunu açık, o da açıklamada söyleniyor: "muhalefeti sindirmek, çeteleri akla-mak..." Aydın işte bunu görmek zorundadır. Aydınlar, tüm demokratik güçler iktidarın oyunlarını, DHKP-C'ye karşı olarak değil, görüşlerine katılmasalar da, eğer ki "1 Dakika Karanlık"ta anlaş-yorlarsa onunla yanyana olmaktan kaç-mayarak bozabilirler.

Cephe'nin taktiği ne? Kitle hareketini geliştirmek. Bunu da son derece ilke-li, titiz bir şekilde hayata geçirmeye çalışıyor. O halde onyılların "dış mihrak", "teröristlik" demagojisini, tüm halk güç-leri, aydınlar ellerinin tersiyle bir kenara itmeli-dirler.

Dış mihrak arayacak olan TUSİAD'a baksın! Onlar da katılmıyor mu eyleme? Hatta işin öncülüğünü bir yanıyla onlar da yapmaya çalışıyor. TUSİAD emperyalizmle bağlantısı, Avrupa ve ABD politikalarıyla paralelliği bilinen bir demek olduğuna göre, bu eyleme katılanlar Cephe'nin dediğini yaptığı için değil ama, TUSİAD'ın dediğini yaptığı için dış mihrakların maşası olmuş olmuyor mu!

Halk hareketinin ucuz, kaba demagojilerle boğulmasına izin vermeyeceğiz. Aydınlar, halk güçleri bu noktada uyanık olduğu sürece, bu tür demagojilerin geniş halk kitlelerini etkilemesinin önüne geçmek daha mümkün olur, demagojilerin önüne gerçeğin barikadı da ha güçlü bir biçimde örülmüş olur.

Cephe Halkın Örgütlülüğünü

Savunuyor,

Cephe Tekellerin Değil,

Halkın Çıkarlarını Savunuyor;

Tüm demokratlar, aydınlar, devrimciler, çetelere karşı olan herkes halkın örgütlülüğünü savunmalıdır. Siyasete müdahale edebilecek güç, örgütlü halktır. Örgütsüz birşey olmaz, sonuç alınmaz. Halk hareketi örgütsüz kaldığı sürece bu tür eylemler de bir yankı yaratmanın ötesinde sonuçsuz kalmaya mahkumdur. Böyle örgütsüz bir hareket kullanılmaktan, çeşitli güçlere angaje olmaktan kurtulamaz.

Şu anda halk hareketinden korkuyorlar ama bir yandan da kullanıyorlar.

Herkesin, sendikalardan, demokratik kurumlara, aydınlarla ve tüm halk güçle-

rine kadar herkesin görmesi gereken şudur; oligarşi devrimcilerle uğraşılıyor. Çünkü düzenin asil alternatifi onlardır. Devrimcilerin, Cephe'nin meşruluğunu kabul etmeyen çetelere onay veriyor demektir.

Bakin, cuntalar ne için yapıldı bu ülkede? Çıkarılan yasalar ne için çıkarılıyor? Hepsinde nedenlerden biri olarak THKP-C'yi, DEVRİMCİ SOL'U ve DHKP-C'yi görürsünüz. Çeteler kimin için oluşturuldu? "Operasyonları" kimlere karşıydı? Hukuk, ne adına çiğnendi?

İnfazlar, katliamlar es geçiliyor. Hayır geçilemez. İnfazları es geçmek, çeteleri gündemden çıkarmaktır. Çetelere karşı çıkan, karşı çıkışını bu noktadan temellendirmek zorundadır. Değilse, Ağar'lar tasfiye edilir, ama hemen yerini bir başka Ağar doldurur ve yeni çeteler oluşturulur. Çünkü oligarşinin devrimcilere karşı bu yöntemlere başvurmaya ihtiyacı vardır, savaşını böyle sürdürmektedir. O halde oligarşinin bu haksız savaşına karşı çıkmak durumundayız. İnfazlara, kaybetmelere, işkencelere karşı çıkmak durumundayız.

Reformist, Oportünist Sol Da

Cephe'ye Neden

Kulak Vermediğinin

Muhasebesini Yapmalıdır;

Reformistler ve oportünist gruplar da, aynı muhtevada olmasa da aydınlar gibi Cephe'nin önerilerine, öngörülerine, çağrılarına kulak tıkadılar. Reformist sol sürece şaşkınlık bakarken, oportünist sol ise bir körlük içindeydi adeta. Cephe'nin önerilerini de bu körlük ve şaşkınlık içinde değerlendirdiler.

Elbette burjuvazi açısından da, solun reformist kesimleri açısından da öngörülemeyecek bir durum yoktu. Bu süreçte, amaçlarının ne olacağı da belliydi. DHKP'nin 18 Kasım tarihli "Talimatında bu kesimlerin tavırlarına ilişkin şunlar söyleniyordu:

"Burjuva partileri ve çeşitli çıkar çevreleri halkın tepkilerini kendi doğrultularında kanallı etmek için var güçleriyle çalışmakta ve hükümet değişiklikleri ile kendi partilerini iktidara taşımak istemektedirler. Reformistler ise, burjuva partileri ile yarışarak, burjuva partilerinin kirlenmişliğini esas alarak kendilerini meclise taşıyacak bir hat üzerinde yürüyerek, sorunun sistem ve devrimci halk iktidarı sorunu olduğunu unutturarak bilinçleri bulandırmak istemektedirler."

Cephe söz konusu edilen "Talimat'ta geçen düşüncelerini 61 maddelik bir program halinde tüm sola, demokratik kurumlara önermiştir. Bu 61 maddenin içinde kitle hareketinin nasıl gelişeceği, geliştirilebileceği, burjuva muhalefetin inisiyatifinin kırılıp nasıl halkın inisiyatifinin egemen kılınabileceği ve tek tek eylem biçimleri vardır. Ki bunlar adım adım doğrulanmış önerilerdir.

Öneri paketimizi kabul etmeyenler niye kabul etmediler?

Yanlış olan neydi, ters gelen neydi? Ya da kaygılar, hesaplar nelerdi?

Şimdi çok açık görülüyor ki, bütün bunların hepsi bizim öncülüğümüzde olabildi. Devrimciler bu sürece birlik halinde öncülük yapabiliirdi. Ve siyasal muhtevası daha gelişkin, örgütlü boyutu daha gelişkin olabiliirdi. Medya bizim peşimizden gelecekti. Halk hareketi kar-

şısında başka bir şey yapma şansları ol-mazdı.

Olmadı. Niye, çünkü, kimileri sürece, öngörülerimize ve önerilerimize gözlerini kapadılar. Görmezden gelmeyi, burun-larının önüne getirildiğinde de bir gerek-çe uydurup reddetmeyi tercih ettiler.

İnisiyatif TUSİAD aldı bir yerde. Oportünist soldaki kendine güvensizlik, TUSİAD'ın süreçte yeralmasıyla birlikte uç bir noktaya savruldu. Aman tezgaha gelmeyelim, burjuvazinin peşinde sürüklenmeyelim diyerek sürecin dışında kalmayı tercih ettiler. Burjuvazinin binbir türlü oyunu olacaktır elbette. Mesele bunları nasıl değerlendiririz meselesidir.

Sol bütün bu gelişmeleri ve tabii 61 maddeli o öneri paketini reddetmesini değerlendirmelidir.

oportünist sol bu süreçte kötü bir sınav vermiştir.

Örneğin, Türk-İş mitingine çok büyük değer biçiyor. Ama bakıyorsunuz Türk-İş "biz düzen için varız" diyor, ANAP'lı, CHP'li çözümler empoze ediyor. Pekala sınıf tavrını, çizgisini adeta Türk-İş eylemlerine özdeş görenler nerede? Bu tavrın pratik olarak neresinde? Karşıysa nerede?

İşçi sınıfı politikası denip duruyor. Hangi işçi, hangi politika? Bu soru sorulmadan bir netlik sağlamak mümkün mü? Solun bu kesimi, işçi yapınca tamam diyor, aslında politikayı yok sayıyor, işçi ne yaparsa doğru mu olacak?

Biz komünist işçiler olarak şunu söylüyoruz, şunu yapıyoruz deseler, bu da yok.

Ortak miting önerimize karşılık bu çevre "Şubeler Platformu'na gidin, onların politikası, kararları bizi bağlar" demişlerdi. Gidildi. Ama Şubeler Platformu'nun klasik açıklamalar dışında bir Susurluk politikası yoktu. Pekala işçilerin Susurluk politikası yok mu, olmayacak mı?

Susurluk siyasal sürecin odağında-dır. Susurluk, halkın hesap sorma isteğidir. Yılların birikmiş hoşnutsuzluğunu açığa vurmasıdır. Yıllardır yönetenlerle bir anlamda hesaplaşmaydır. Devrimci politika, devrimci önderlik işte bunların gerçekleşebileceği örgütlülükleri yaratmak, bunları mümkün kılacak talepler ve program ortaya koymak zorundaydı. DHKP-C'nin bu süreçteki konumu da, solun konumu da buna göre belirlenmiştir.

Halk Hareketini

Cephesel Bir Bakış Açısı

Temelinde Geliştirebiliriz;

Cephesel bir bakış açısı, cephesel bir faaliyet olmaksızın iktidar hedefi so-yuttur. Ve sol bundan yoksundur. Halk hareketini geliştirme doğrultusundaki öneriler karşısındaki duyarsızlığın, kavrayışsızlığının bir yanında bu vardır.

"Komünist'ler demokratik talepleri "keskinliklerine" uygun görmediler. Ya da daha tam bir ifadeyle onların şablon-cu kafası bunları almadı.

ÖDP ve diğer reformistler ise burjuvazinin icazetini alma hesaplarını yaptıkları için, onların çizdiği çerçevenin dışına çıkmayı düşünmediler zaten. Burjuva meşruluğunun sınırları içinde hareket etmeyi daha güvenli buldular.

İktidarı düşünen cephesel düşünür, buna uygun davranır.

Oportünizm onyıllardır genel grev, genel direniş der durur. Ancak genel grevin nasıl oluşacağına ilişkin ne kafa-sında somut bir seyir vardır, ne de herhangi bir seferinde buna ilişkin ortaya somut bir plan program koymuştur.

Genel grev, genel direniş mi, koşulları oluşuyor işte. Oluşum süreci çıkış almıştır. Hadi al götür. Yıllardır dediğin şey, ayağının ucuna gelmiş bulunuyor. Hadi inisiyatif koy, genel greve yönel-dir. İşte bunu yapmak için sürece ilişkin açık bir kavrayış ve ancak bu kavrayışın ürünü olacak somut bir hareket tarzı gereklidir. Solda olmayan budur. Ne süreci kavramıştır, ne de sürece şu ya da bu yönde müdahale için ortaya bir görüş, öneri çıkarmıştır.

Öngörüylüyüz. Bu ortada. Öneriyoruz. Yok diyor. Sonra onun şu ya da bu maddesini alıp "önerim" diye ortaya çıkıyor. Tabiri caizse öneri çalışıyor. Çalışın. Doğruyu bir ucundan yakalamış oluyorsa bu sorun değildir.

Umutsuzluğun, Çaresizliğin

Önünü Kesmek,

Örgütsüzlüğü Yoketmek

Durumundayız

Bu Görev Bizimdir

Umut Biziz Alternatif Biziz;

Olan biteni, kitlelerin bilinçlenmesini ve sezgilerini, ruh halini herkes görmek durumundadır.

Sıradan bir insan, bir demokrat, hükümet değiştiğinde gelenin ne yapacağını bilmiyor mu? Biliyor; artık düzen partilerinin kitleleri aldatması pek fazla söz konusu değildir. Biliyor ve ancak işte bu noktada da umutsuzluk derinleşiyor.

Burada ne yapılacak? Devrimcilerin ne yapması gerekiyor? Bunun fazla bir cevabı yok. Düzen içi sunulacak her seçenek, o umutsuzluğa eklenecek yeni bir halka olacaktır. Dolayısıyla böylesi bir kriz ve kaos ortamında kitlelere erken seçimi çare göstermek, esasında bu umutsuzluğu derinleştirmekten, kitlelerdeki çaresizlik duygusunu güçlendirmekten başka sonuç vermez.

Bu ortamda devrim umudunu büyüt-mek gerekirken sol bundan uzak.

Bir kısmı devrimin adını bile anmıyor. Bir kısmı ise "devrim devrim" deyip durmakla bu umudun somutlaşacağını ya da büyüyeceğini düşünüyor.

Halk hareketini çok çeşitli biçimlerde geliştirmek, bu harekete somut bir hedef kazandırmak, hareketin sürekliliği için halk örgütlülüklerini ortaya çıkarmak ve devrim şiarını yükseltmek, bugünün dört temel görevidir. Bu görevlere şu ya da bu gerekçeyle sırt çevirenler, süreci kavrayamamış demektir, sürecin dışın-da kalmaya, etkisizleşmeye mahkumdur.

Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi, bu görevler temelinde halk hareketinin içinde olacak, meşruluğuyla, önderlik misyonuyla, halka ve devrime bağlılığıyla, tüm güçlülere karşı, bu görevleri omuzlayacaktır. Tüm halk güçlerini, aydınları, demokratları, yurtseverleri, demokratik kurumları bu görevi birlikte omuzlamak için birleştirmek de bu misyonun bir parçasıdır. Oligarşinin hiç bir demagojisi, saldırısı Devrimci Halk Kurtuluş Cephesinin bu görevleri omuzlamasını ve bu misyonu yerine getirmesini engelleyemeyecektir.*

Kontra Devlet Katillerini Koruyor

Susurluk kazasının üzerinden 4 ay geçti. Bu 4 ay süresince devletin pislikleri oldukça geniş şekilde ortaya döküldü. Kontrgerilla devletin iradi olarak oluşturduğu çeteler eliyle ülkenin kayıplar, katliamlar, işkenceler, mafyacılar vb. ülkesi haline getirildiği geniş kitleler tarafından açık olarak görüldü, kavranmayabandı. Bugüne kadar faşist devlet, çeteleri konusunda hayli zorlandı, kitleler nezdinde oldukça teşhir oldu ve yıprandı.

Devletin pisliklerinin ortaya çıkmasında, kendi çeteleri arasındaki it dalaşının, burjuva muhalefet cephesinin çelişkilerinin ve kamuoyu baskısının etkisi söz konusu oldu.

Sıkışan devletin pisliklerini temize çıkarma, onu kurtarma misyonunu yüklenenler sinsice bir politikayla gerçek yüzlerini gizleyerek Susurluk'u soruşturma, suçluları ortaya çıkarma ve yargılama maskesi altında hareket ettiler. Geçen bu 4 aylık süre çok net olarak gösterdi ki bu güne kadar süren ciddi hiçbir soruşturma yoktur. "Susurluk'un üzerine gideceğiz, gidebildiği yere kadar gitsin" diyen Demirci'lerin, "olayı 10 koldan soruşturuyoruz, herşey ortaya çıkacak" diyen Erbakan'ların samimi olmadığını, tüm amaçlarının çeteleri koruma, devleti aklama olduğunu daha ilk günden belirtmiştik. Çünkü onlar devletin her şey ortaya çıkacak, suç işleyenleri yargılayacağız diyen Erbakan'ların sahtekarlığı "Sürekli Aydınlik için Bir Dakika Karanlık" kampanyasına karşı aldıkları tavır bir anlamda onların gerçek yüzünü ortaya çıkardı. Örneğin Erbakan halkın bu en doğal, en meşru eylemine "Fesat" diye saldırdı. Kendi Adalet Bakanı Kazan kinini kustuğu açıklamasında alevi halka karşı öteden beri sürdürülmek istenen "mum söndürme" iftirasıyla birlikte saldırıya geçti. Korkulan büyüktü. Önceleri sadece ışık söndürmeye indirgenen ve basite alınan eylemin çeşitli biçimlerde zenginleşmesi ve sokağa taşınmasını, sloganlar, halaylar ve yürümelerle daha da zenginleşmesini görünce büyük bir panik ve korkuya kapıldılar. İçişleri bakanı konuyla ilgili genelge yayınlarak polisin ışık söndürme, sokağa çıkma eyleminin durdurulması için, harekete geçmesini istedi. Bunun anlamı sokağa çıkan halkın üzerine çeşitli saldırıları da taşıyan tarzda baskı, sindirme yoluyla bu protestoları durdurmak. Giderek yayılan ve önleyemeyecekleri daha baştan

Geçen bu 4 aylık süre çok net olarak gösterdi ki bu güne kadar süren ciddi hiçbir soruşturma yoktur. "Susurluk'un üzerine gideceğiz, gidebildiği yere kadar gitsin" diyen Demirci'lerin, "olayı 10 koldan soruşturuyoruz, herşey ortaya çıkacak" diyen Erbakan'ların samimi olmadığını, tüm amaçlarının çeteleri koruma, devleti aklama olduğunu daha ilk günden belirtmiştik. Çünkü onlar devletin her şey ortaya çıkacak, suç işleyenleri yargılayacağız diyen Erbakan'ların sahtekarlığı "Sürekli Aydınlik için Bir Dakika Karanlık" kampanyasına karşı aldıkları tavır bir anlamda onların gerçek yüzünü ortaya çıkardı. Örneğin Erbakan halkın bu en doğal, en meşru eylemine "Fesat" diye saldırdı.

belli olan böylesi bir meşru eylem karşısında Akşener'in kahramanları çaresiz kaldılar. Milyonların ışık söndürmesi, onbinlerin sokağa taşınan sesini durdurmalarının imkanı yoktur. Akşener'in açıkça sokağa çıkan halkın üzerine terör estirmesi talimatını verdiği genelge geçen süre içinde işlemez bir hal aldı. Verilen sinyalin mesajını "kavrayan" Ankara Valisi

çıkışmış birçok kontra şefinin yanı sıra, ismi açıklanmak istenmeyen kontra şefleri faaliyetlerini sürdürmektedirler. Onun içindir ki her akşam sokaklarda yürüyen halk kitleleri Susurluk'un devlet olduğu gerçeğini haykırıyorlar. Bu çete devletin suçluları ortaya çıkarıp yargılayamayacağını haykırıyorlar. Bu çetelerin ancak halk tarafından ortaya çıkarılıp

Ankara'da gece eylemlerini yasakladı. Ama direktifle alınan bu karar ancak kendilerini bağladı. Susurluk pisliğinin üzerine giden halk bu karan kaale bile almayarak her gece eylemlerine devam etti. Susurluk pisliğinin ortaya çıkması devam ettikçe ve halkın tepkisi sürdükçe, buna karşı baskı ve saldırılar çeşitli biçimlerde kendisini gösterecektir.

Bugün geline aşamada aralarındaki it dalaşının etkisiyle itiraflar sürmektedir. Devletin kurduğu çetelerin pislikleri, dolayısıyla devletin pislikleri bu itiraflarla dökülmeye devam ediyor. Ama buna karşın kontrgerilla devletin de suçlu olanlar bugün iş başındadır. Bugün çetelerin faaliyetleri tamamen ortaya çıkmamıştır. Örneğin "Bin Operasyon" tamamen ortaya çıkmış değildir. Asıl suçluların sadece bir kısmı ortaya çıkmıştır. İsmi ortaya

yargılanacağını haykırıyorlar. Onun içindir ki halkta Susurluk kampanyasının sürmesi yönünde bir eğilim söz konusudur. Çünkü bugüne Susurluk aydınlanmış değil, suçlular yargılanmış değil. Tersine devlet Susurluk'u mafyacı Ö. Lütfü Topal ve MİT'çi Tarık Ümit'in öldürülmesine ve M. Ağar, Korkut Eken, S. Bucak, İ. Şahin, ve birkaç özel timci ile sınırlamak istiyor. İşte Susurluk dosyası bunlarla kapatılmak isteniyor. Ta başından beri de hedefleri buydu. Örtemedikleri Susurluk'taki devletin pisliğini en az zararlı kapatmak ancak birkaç insanın safdışı olmasını, harcanmasını gerektiriyor. Onların yaptığı da bu. Ki bunu bile oldukça ağırdan alarak zaman kazanmak istiyorlar. Çetelerini koruyorlar.

İbrahim Şahin Kaçtı
Medyada hergün kontrgerilla şeflerinden Özel Harekat Dairesi

eski Başkan Vekili İbrahim Şahin'le ilgili haberler çıkmaya devam ediyor. Birgün Şahin'in Ankara'da kendi emrine verilen özel timcilerle Ankara sokaklarında dolaştığı tv. görüntüleriyle yansıtılırken, bir başka gün yurtdışına çıktığı yazılıyor. Yada "Şahin'in üst düzey bir emniyet yetkilisi arkadaşına (örneğin İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı Reşat Altay'a)" diye başlayan ünlü telefonlarından biri ya da "Teslim olmadığımı pişmanım" gibi demagojik açıklamaları çıkabiliyor. Öyle yada böyle bilinen bir gerçek vardır, 1. Şahin'in kaçtığı gerçeği. Bir zamanlar bulunduğu koltuğunda kelle avcılığı yapıp bu yönde emirler verirken "Yasaların öngördüğü" şekilde demagojisiyle sığındığı yasalarından ve uğrunda "kan döküyoruz" dediği devletinden "kaçtı", bugüne kadar teslim olmadı. Görünüşe bakılırsa devlet tüm gücüyle Şahin'in peşinde. Emniyet Genel Müdürü "Şahin yurtdışına kaçmadı yakalayacağız" diye içişleri Bakanı Akşener "Mutlaka yakalayacağız" yada Şahin'i yakalayan'a "ödül vereceğiz" diye açıklıyorlar. Bu kadar "üstün" çabayı da yeterli bulmuyorlar. Ne de olsa "çok güçlü" devletin ellerinden "kuş" bile "kaçmaz". Bunun için de "ne gerekiyorsa onu yapacağız" türünden üst perdeden dem vurup Şahin'i yakalamak için Ankara'da "zirve" bile topluyorlar içişleri bakanının başkanlığında. Bu toplantı sonucunda 1. Şahin ve diğer iki çeteci yakalamak için "özel tim kurduk" diyorlar. Ancak merak edilen, acaba Şahin'i yakalamak için kurulan özel timin içinde Ankara sokaklarında dolaşırken tv. kameralarına yakalandığında Şahin'i koruyan özel timcilerin olup olmadığıdır. Çünkü "çok güçlü devlet" çete şeflerinden olan Şahin'i harıl harıl ararken, Şahin'in Ankara sokaklarında kontrgerillanın kendisini korumakla görevlendirdiği özel timci korumalarıyla elini kolunu sallaya sallaya dolaştığı herkesçe biliniyor. Bu klasik bayat numaraları da artık kimse yutmuyor. Halk artık İbrahim Şahin'lerin devletin çetelerine mensup olduklarını, devletin bunları bir yandan arıyor görünürken bir yandan da koruduğunu çok iyi biliyor. Bugün bu kadar telaş içinde olmalarının nedeni, bu durumun halk kitleleri tarafından da biliniyor olması ve taşınan pankartlarda, atılan sloganlarda her akşam yürüyen onbinlerce insan tarafından haykırılması gibi

gerçeklerdir. Her akşam sokaklarda "Susurluk'taki devlet 1. Şahin'i kaçırdı", "İ. Şahin Kaçtı, adaleti halk sağlar", "Ölüm mangalarının şefi Şahin'i bulacağız", "İ. Şahin kaçtı, katilleri halk bulur ve cezalandırır" sloganları haykırılıyor. Bu içerikteki dövizler ve pankartlar taşınıyor. İşte tüm bu gelişmeler kendilerini hem zor duruma sokuyor hem de çok korkutuyor.

Durumun ayyuka çıkması DGM'yi de "harekete geçirdi". İ. Şahin ve Ayhan Akça, Ziya Bandırmalıoğlu hakkında tutuklama kararı veren istanbul DGM, polise yazı yazarak adı geçenleri "yakalayın" demek zorunda kaldı. Emniyet Genel Müdürü Yüksel ve İçişleri Bakanı Akşener demec üstüne demec vermeye devam ediyorlar. Hani devletin kontra yapısı bilinmese "vay be ne büyük gayret" denecektir doğal olarak. Oysa çok iyi biliniyorki örneğin bir Abdullah Çatlı devlet tarafından idamla arandığı halde devletin yeşil pasaportunu, silah taşıma ruhsatını taşıdığı, Emniyet Genel Müdürlüğü'nde özel danışman olarak çalıştığı ve kontra faaliyetlerinde devlet adına şeflik yaptığı Susurluk'taki kaza ile ortaya çıkmıştı. Çatlı polis müdürü H. Kocadağ ile aynı arabada Susurluk'ta ölünce İçişleri Bakanı olan Ağar bunu açıklamakta zorlanmış ve "Kocadağ Çatlı'yı teslim etmeye götürüyordu" açıklamasını yapmıştı ve çok kısa sürede de yalanı belgeleriyle ortaya çıkmıştı. Faşist kontra şefi devlet tarafından aranırken devletin kontra şeflerinden olduğu, Ağar'ın "Yakınımdır" kartıyla gözaltından bırakıldığı ve Ağar'ın kendisine düğünde şahitlik yaptığına dair resimleri ortaya çıkmıştı. Aynı şekilde faşist mafyacı Alaattin Çakıcı sözde her tarafta aranırken ve sürekli yurtdışında olduğu açıklanırken onun Türkiye'deki kontra faaliyetleri içinde yer aldığı ve defalarca Siverek'te

Bucaklar'ın köşkünde kaldığı da Susurluk sonrası ortaya çıkmıştı.

Uzun sözün kısası İ. Şahin kaçtı, teslim olmadı ama Şahin öyle kendi inisiyatifli ile kaçıyor değil tersine *bizzat* kontrgerilla devletin bilgisi, desteği ve koruması altında kaçıyor. İ. Şahin'le birlikte Susurluk'taki devletin kontra faaliyetleri içinde yer alan özel timcilerden Ayhan Akça ve Ziya Bandırmalıoğlu da aynı şekilde dışardalar. Bugün sözde her tarafta harıl harıl bu "kaçak" polisleri arayanların onları ne denli ciddi aradıkları demeclerine de yansıyor. Örneğin bir polis şefi İ. Şahin'in sadece Çatlı ile birlikte bir düğünde çekilen resminden dolayı arandığını başka da bir suçu olmadığını rahatlıkla açıklayabiliyor. Yani her zaman olduğu gibi kendilerini hem polis,

hem savcı, hemde yargıç yerine koyabiliyorlar. Ama bir başka açıdan bakıldığında da bu polis şefinin kontrgerilla hukukunu iyi kavradığı ortaya çıkıyor. Çünkü normal bir burjuva hukukunda başta olmak üzere koltuğunda oturmakta olan birçok kişinin şimdi yargılanıyor olması gerektiği ortadadır.

JİTEM diye bir örgüt yokmuş (!)

MİT'in eski şefi ve şimdinin Jandarma Genel Komutanı Teoman Koman haftalardır yemin billah JİTEM diye bir örgütün olmadığını, kendilerini "karalamak", "çamur atmak" için kullanıldığını açıklayıp duruyor. Bu konuda kendilerinin kağıt üstünde her şeyin üstünde gördükleri ve "iradesini" kabul ettikleri TBMM'nin oluşturduğu Susurluk komisyonuna da ifade vermek istememişti. General Koman'a göre böyle bir örgüt yok. Çünkü olsa yasal olarak kurulur,

bazı milletvekillerinin anlatımı vb. gelişmeyle JİTEM ortaya çıkmıştı. Hatta daha önce deşifre olan JİTEM'in fesh edildiği kamuoyuna yansımış ama gerçekte ise faaliyetlerini sürdürdüğü anlaşılmıştı.

Ayrıca bugüne kadar yapılan darbelerin yani cuntaların hangisi yasal yollardan yapıldı ki. Üstüne üstlük emperyalizme bağlı olarak 5 general hiç bir yasal dayanağı olmadan ülke yönetimine el koymuş, emperyalizm ve işbirlikçilerinin çıkarları doğrultusunda ülkeyi yönetmişlerdi. Mevcut Anayasayı ortadan kaldırıp yenisini yaparken, yada kurulu tüm partileri kapatırken hangi yasal dayanakları vardı. Ülkeyi katliamlar ve işkenceler ülkesi haline çevirirken hangi yasalara dayandılar ki Koman JİTEM'in varlığına yasal dayanak arıyor. Koman'ın da içinde bulunduğu faşist devletin şeflerinden eski İçişleri Bakanı Mehmet Ağar'ın ismini açıkladığı "Bin Operasyon" hangi yasal dayanağa dayanıyorsa,

çalışanı ve belli bir bütçesi olur vb. Bu tür "akıl dolu" bir açıklamayı daha önce de İçişleri Bakanı Akşener yapmıştı. General Koman pekde zeka gerektirmeyen bu tür açıklamaları yaparken, bir yandan da komisyon ifadesine gitmemesinde her ihtimale karşı bir açık vermeyelim düşüncesinin etkisi olduğu da bir gerçek.

Oysa kontrgerilla örgütlenmelerinin öyle her şeyiyle açıklandığı, yasal bir çerçeve kazandırılıp açıkça biz bunu yapıyoruz, bunun için de şu ödenek lazım demenin gerekmediği bilinen bir olgudur. Kaldı ki JİTEM'in ilk kurucusu Cem Ersever'in, Emniyet Genel Müdürlüğü istihbarat Daire Başkanı Hanefi Avcı'nın, Astsubay Hüseyin Oğuz'un, PKK itirafçılarının, parlamentodaki

bu "Bin Operasyon"da rolü olan JİTEM'de o yasal dayanağa dayanıyor.

Ağar'ın Elazığ Şovu

Susurluk'la ilgili kontra faaliyetleri ayyuka çıkan ve lideri Çiller ve partisi tarafından kendilerini temize çıkarmak için eski ilgi gösterilmeyen Ağar, MHP ile ilişkilerinde daha açık davranmayı sürdürüyor. Daha önce Ağar'ın kızının cenaze töreniyle ilgili yayınlar sırasında İnter Star tv. "Milliyetçiler yeni başbuğlarını buldular" yorumunu yapmıştı Ağar için. Daha sonra Ağar istanbul- Kartal MHP ilçe Başkanının öldürülmesinden sonra yapılan cenaze törenine katılmış ve kendisine gösterilen ilgiden hayli memnun kalmıştı. Ağar'ın geçtiğimiz günlerde

Elazığ'a gitmesi tanı bir kontra örgütü olan MHP'li faşistlerin şovuna dönüştü. MHP Elazığ il örgütünün başkanları dahil yapılan karşılamada, faşist slogan ve gösteriler arasında yapılan törenin tam bir şov gösteriye dönüşmesinde MHP'li sivil faşistlerin ve özel timcilerin özel gayreti oldu. Bu karşılamadan çok memnun olan Ağar, kendisine yönelik tavırlarla ilgili "hesap sorarız" diyerek bir de tehdit savurdu. Radikal gazetesinde "Ağar'ın kurtlarla dansı" manşetiyle bu yansıtıldı. Aslında "Ağar'ın kurtlarla dansı" yeni bir olay değildi. Daha önce de yazdığımız gibi kontrgerilla şeflerinden Ağar'ın CIA tarafından 60'lı yıllarda kurulan ve şefliğini Türkeş'in yaptığı devlet destekli sivil faşist parti MHP ile düşünsel olarak birliği söz konusuydu. Ağar bununla da kalmayarak pratikte de MHP'nin güçlenmesi için elinden geleni yapmıştır. Özel timcilerin ağırlıklı olarak MHP'illerden oluşmasına ve diğer polis teşkilatına MHP'likadroların

Ülkeyi katliamlar ve işkenceler ülkesi haline çevirirken hangi yasalara dayandılar ki Koman JİTEM'in varlığına yasal dayanak arıyor. Koman'ın da içinde bulunduğu faşist devletin şeflerinden eski İçişleri Bakanı Mehmet Ağar'ın ismini açıkladığı "Bin Operasyon" hangi yasal dayanağa dayanıyorsa, bu "Bin Operasyon"da rolü olan JİTEM'de o yasal dayanağa dayanıyor.

doldurulmasına özel çaba sarfetmiştir vb. Ancak Ağar'ın Susurluk'la birlikte oldukça teşhir olması ve yıpranması, Ağar'ın Elazığ şovuna MHP'nin şefi Alparslan Türkeş'in ve oğlu Tuğrul Türkeş'in demagojik açıklamalarını da beraberinde getirdi. A. Türkeş "Mahkemelerin sonuçlanmasından sonra" olabileceğini söylerken oğul Türkeş "Kapımız herkese açık ama Ağar'ın özel bir durumu var" diye açıklama yapma gereği duydu. Bu açıklamaların nedeni kamuoyuna verilen demagojik mesajlardır. Hakkında yığınla bilgi ve belge ortaya çıkan, yargılanacağı yolunda işaretler verilen Ağar kendisi gibi kontra şeflerinden olan Korkut Eken ve halen görevde bulunan üst düzey kontracılarla gizli gizli yada yemek partileri adı altında görüşmeler yapmayı sürdürüyor.*

İBRAHİM ŞAHİN'İ DEVLET YURTDIŞINA KAÇIRDI

Özel Harekat Dairesi'nin kurucularından eli kanlı katil İbrahim Şahin'i yurtdışına kaçırarak, Susurluk'ta açığa çıkan kontrgerilla devletidir. Kontrgerilla devleti, has adamı İbrahim Şahin'i yurtdışına kaçırarak diyet borcunu ödemiştir.

Yıllarca devlet adına kan döken İbrahim Şahin kimdir?

İbrahim Şahin, Özel Tim'in örgütleyicisidir. Bu eli kanlı katiller sürüsü yıllardır Kürdistan'da kan dökmekte, köy yakmakta halka zulüm etmektedirler. Kürdistan'da Özel Tim vahşeti ile yüz yüze gelmiş her insanın çektiği acıların baş sorumlusudur İbrahim Şahin.

Gözü yaşlı bırakılan anaların, tecavüz edilen genç kızların, kesik başların, delik deşik edilmiş cesetlerin, kanın gözyaşının sorumlularındandır İbrahim Şahin.

Hulusi Sayın(*)'dan sonra "Kürdistan kasaplığına" soyunmuş ve eğittiği katiller sürüsü ile binlerce köyün yakılıp,

yıkılmasına, onbinlerce insanın yerinden, yurdundan edilmesine, yüzlerce insanın katledilmesine, kaybedilmesine, onlarca "faili meçhul" cinayete, binlerce insanın işkence görmesine akıl hocalığı yapmış ve bizzat örgütlemiştir İbrahim Şahin.

Özel Tim ve İbrahim Şahin'in kan dökücülüğü ve vahşeti Kürdistan'la sınırlı kalmamış tüm ülkeye yayılmıştır. Bu eli kanlı faşistler yüzlerce devrimcinin katledilmesinde, onlarcasının kaybedilmesinde görev almışlardır. "Bin Operasyon'un sorumlularındandır.

Amerikan emperyalizmi tarafından örgütlenmiş devlet çetesinin halis adamlarındandır. Susurluk'ta gün yüzüne çıkan kontrgerilla devleti kamuoyunun gözünü boyamak için birkaç adamını harcamıştır. Devlet bu eli kanlı katilleri görevden almış ama işledikleri onlarca suç

rağmen bunları "kahraman" ilan etmiştir. Hakkında göstermelik tutuklama kararı çıkartılmış olan İbrahim Şahin Ankara sokaklarında elini-kolunu sallayarak dolaşmıştır. Ve nihayetinde devlet İbrahim Şahin'i yurtdışına kaçırmıştır.

Halkın adaleti affetmeyecektir. İbrahim Şahin değil yurtdışına; dünyanın öbür ucuna da gitse; halkın adaletinden kurtulmayacaktır. Bu faşist rejim İbrahim Şahin'i cezalandırmayacaktır ama, halk cezasını er ya da geç verecektir.

(*) Orgeneral Hulusi

Sayın Kürdistan'da yaptığı katliamlardan dolayı halk tarafından "Kurdistan kasabı" olarak anılmaktadır. Devrimci Sol tarafından cezalandırıldı.

DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ CEPHESİ (DHKC) LONDRA ENFORMASYON BÜROSU

Ölüm Mangalarının Şefi Türkiye'den Kaçtı

Binlerce cinayetin sorumlusu İbrahim Şahin korumalarıyla birlikte Türkiye'den kaçtı. Bu katilin kaçacağı sır değildi. Sözde aranan, hakkında giyabi tevkif müzekkeresi çıkarılan İbrahim Şahin, istediği yere gitmekte, istediği yerde dolaşmakta serbestti. O kadar pervazsızdı ki, eski şefi Mehmet Ağar'ın kızının cenazesinde kameralardan kaçma gereği bile duymamış, milyonlarca insanın gözleri önünde poz vermişti. Nerede olduğunu bütün devlet yetkilileri biliyor, ama hiç kimse dokunmuyordu.

Bu kontrgerillacı halk düşmanını devlet koruyordu. Susurluk'taki kazayla birlikte foyası meydana çıkan, maskesi düşen devletin tutuklama karan da göstermelikti. Kimseyi inandıramazdı. Milyonlarca insan gerçekleri görüyordu.

Faşist rejim bu nedenle İbrahim Şahin'i yurtdışına kaçırdı.

Bütün dünya halkları, Şahin'i lanetlemelidirler. Çünkü bu katil; -insanlarımızı sokak ortalarında, evlerinde, kırlarda kurşuna dizen, -genç kızlarımızın ırzına geçen, -Kürdistan'da köyleri yakıp yıkan, bombalayan, boşaltan, köylülere dışta yediren,

-400'ün üzerinde kayıbin, yüzlerce faili meçhulün sorumlusu olan,

-gerillaların kafalarını, kulaklarını kesip, kelle başına devletten ödül alan, -henüz lise çağındaki gençlerimize bile işkence ve tecavüz eden kontrgerillanın kurmaylarındandır.

Ayrıca İbrahim Şahin, başta Tansu Çiller olmak üzere hemen bütün yüksek bürokratların içinde bulunduğu mafya devletin uyuşturucu şebekesinin de içindedir.

Faşizmin adaleti yoktur. Bugün gerçek adaleti ancak halk sağlayabilir. Devletin bütün ayakları adaletsizlik üzerine kurulmuştur. İnsanlık düşmanı, azılı katil, kontrgerillacı İbrahim Şahin'in durumu bunu bir kez daha göstermiştir.

Bütün katliamların, cinayetlerin, kayıpların, köy yakmaların, boşaltmaların, tasaca "Bin operasyon'un sorumlusu faşist mafya kontrgerilla devletidir. İbrahim Şahin gibi katiller, bu devlet için işledikleri suçlardan kaçmakla kurtulamazlar.

İbrahim Şahin yerin yedi kat dibine de girse, dünyanın öbür ucuna da gitse halkın adaleti onu bulacak ve cezasını verecektir. Şahin'in kurtuluşu yoktur.

DHKC Yurtdışı Temsilci!ği

Bu Kaçış Tükenmişliklerinin, Bitişlerinin Kaçışıdır

KATLEDİYORLAR...

Çünkü ellerinden başka bir şey gelmiyor. Çaresizlik içersinde açığa çıkan yüzlerini gizlemeye çalışıyorlar. Ölüm mangalarının şefi, binlerce cinayetlerin sorumlusu korumalarıyla birlikte kaçtı. Onu Susurluk'taki devlet kaçırdı.

Bu kaçış tükenmişliklerinin, bitişlerinin kanıtıdır. Bugün bu şekilde halkın karşısına çıkmaya cesaret edemeyenler, yarın halkın isyan gününde canlarını kurtarmak için kaçacaklar. Suçluları biliyoruz. Nereye kaçarlarsa kaçsınlar halkın adaletinden kurtulamayacaklar.

TÖDEF, DLMK,

Zafer Yolunda Devrimci Gençlik Dergisi

Ölüm Mangalarının Şefi İbrahim Şahin'i Susurluk'taki Devlet Kaçırdı

Halkın adaletini temsil eden devrimcileri cezaevlerine dolduran, hakkını arayan emekçileri copleyan, işkenceden geçiren devlet kontracı İbrahim Şahin'i korumalarıyla birlikte kendi elleriyle kaçırdı. İşlediği cinayetler ayyuka çıkan İbrahim Şahin günlerce ellerini kollarını sallayarak bürokrasinin göbeğinde, Ankara'da korumalarıyla birlikte dolaştı.

TV'lerde şov yaptı. Devlet halkın gözünün içine baka baka ölüm mangalarının şefine, katillere nasıl sahip çıktığını gösterdi bir kez daha.

Günlerce yakaladık, yakalıyoruz hikayeleri uydurdular. Adaletten kaçamaz dediler.

Soruyoruz hangi adalet?

Katilleri, çeteleri koruyan adaletiniz mi?

Yoksa tecavüzcü polisleri koruyan adaletiniz mi?

Ya da özgür vatan için mücadele edenleri zindanlara atan, "Bin operasyonu" yapanları koruyan adaletiniz mi...

Kontrgerilla devletin adaleti yoktur. Ve işkencecileri, halk düşmanlarını, çeteleri yargılayacak ve cezasını verecek olan halktır, devrimcilerdir.

Halk olarak İbrahim Şahin'lerden, çetelerden, kontrgerilladan hesap soralım.

İbrahim Şahin Halkın Adaletinden Kurtulamayacak.

Haklar ve Özgürlükler Platformu (HÖP)

Adaleti Halk Sağlar

İbrahim Şahin kaçtı. Yıllardır halka karşı terör estiren bir kontrgerilla örgütünün, ölüm mangalarının, resmi adıyla özel Harekat Dairesinin Şefi İbrahim Şahin korumalarıyla beraber yurt dışına kaçtı. Hakkında "Tutuklama Kararı" bulunmasına rağmen, günlerce devletin resmi korumalarıyla beraber elini kolunu sallayarak ulu orta gezmiş olmasına rağmen; Ankara'nın orta yerinde yakalanamadı! Aranan kişi bir devrimci olunca aslan kesilen devleti İbrahim Şahin'i bilerek yakalamadı. Yakalamak bir yana; onu bir de yurtdışına kaçırdı. Onu kaçırarak, Susurluk'ta bütün kirli işleri bir bir ortaya dökülen devlettir. İbrahim Şahin ölüm mangalarının şefi olarak halka karşı işlenen suçların, katliamların, Kürt halta üzerinde estirilen terörün birinci dereceden sorumlularındandır. Devlet onu, halka karşı işlediği bu suçların hesabını veremeyeceği halktan kaçırdı. Halkın kendi adaletinden kaçırdı.

Biz suçluları istiyoruz, halk suçluları istiyor. Halk adalet istiyor. Bu adaletten kimse kaçamaz.

Grup Yorum, Grup Özgürlük Türküsü, FOSEM, Ayşe Gülen Halk Sahnesi, Okmeydanı Halk Kültür Merkezi, Kültür ve Sanatta Halktan Yana TAVIR Dergisi, İdil Kültür Merkezi (İKM)

İşte Kontrgerillanın Medya Ayaaındaki "Gazeteciler"

Ölüm mangalarının şeflerinden İbrahim Şahin ve kontra basından Emin Demirel, Ali Fuat Duatepe, Murat Demirel, Haldun Tekinalp ve Salih Selçuk.

Hatırlarsanız bir süre önce gazetelerde boy boy İbrahim Şahin, Abdullah Çatlı ve Özel Timci Ayhan Akça'nın resimleri yayınlandı. Halbuki bir iki gün önce İbrahim Şahin, Abdullah Çatlı'yı tanımadığını söyleyen açıklamalar yapmıştı. Ancak bir kare fotoğraf herşeyi ifade etmeye, söylenen yanlışları alt üst etmeye yettinde arttı bile. Ve şimdi İbrahim Şahin kaçtı. Tabi bunu yazarken Halkın Adaleti'nden kaçamayacağını bilmesinde fayda olduğunu düşünüyorum.

Ve işte bir kare resim de bizden. Sayısız katliamın, cinayetin, kayıpların, köy yakmalarının sorumlusu, ölüm mangalarının şefi ve burjuva basının kontra muhabirleri. Yıllardır bu insan hakkında katliamlarda, devrimcilere, halkayönelik kurulan komplolarda payları hakkında sayfalarca yazdık. Kontrgerillanın şefleri ile nasıl bir ilişki içinde olduklarını yazdık ve bugün bunlar teker teker ortaya çıkıyor. Tıpkı yıllardır devletin kontrgerilla olduğunu devrimcilerin söylemesi ve Susurluk'ta bunun ortaya çıkması gibi.

Şu ana kadar kamuoyuna yansıyan gelişmelerde Susurluk'un MİT, polis, aşiretler, faşist çeteler, ordu ayaklan üzerinde yazılıp, söylendi. Halbuki kontrgerilla çetelerinin katliamların perçinleştirmenin, "Bin Operasyon"u yapmalarının zeminini büyük oranda burjuva medya sağlamıştır. Özellikle burjuva medyada çalışan bazı isimler bunda aktif rol almışlardır. İşte bunlardan bazıları; Emin Demirel, Salih Selçuk, Murat Demirel, Ali Fuat Duatepe ve Haldun Tekinalp. Bu gazeteci müsvetelerinin provokasyon, karalama amaçlı haberleri yazarken kimin odasında toplanıp talimatlar aldıkları, katledilecek insanları hedef haline getirmek için neler yazılacağı vb. şimdi daha net. Ölüm mangalarının şefi İbrahim Şahin kontra basının da şeflerinden, yönlendir-

direnlerindendir. Bu gazetecileri devrimcilerin katledildiği operasyonlara gitmekte ve katliamlar sonrası aşağılık duygularını içki içerek, kutlamalar yaparak tatmin etmektedirler. Bunlardan Emin Demirel, Murat Demirel ve Ali Fuat Duatepe'nin bu konudaki sicilleri oldukça kabarıktır. MİT'in kurgularına göre bakın "Emin Demirel ve Murat Demirel 1992 yılında Devrimci Sol önderi Dursun Karataş'ın nerede olduğunu keşfediyor! Dursun Karataş Almanya'da" başlıklı haberler, işkencehanelerin izbe odalarında hazırlanıp burjuva basına bu tescilli muhabirler aracılığıyla sunuluyor.

Onlar polislerden daha polis kimlikleriyle, "amirlerinin", "müdürlerinin" kanatları altında hızla ilerlediler. Belli ki arkalarını yasladıkları güce çok güveniyorlardı. Ancak kontracılığı bugün halkımız tarafından çok iyi bilinen İbrahim Şahin kaçtı. Merak ediyoruz şimdi kime yaslayacaklar sırtlarını. "Mesleklerini" sürdürdükleri sürece bir kontra şefinin kapı kulluğunu yapacaklar. Tabi ilişkileri deşifre olduktan sonra İbrahim Şahin gibi kaçmazlarsa.

Burjuva basının da bu onursuz kişilikleri hakkında söylediklerimiz elbet yeni değil. Bunları daha önce de yazmıştık. İşte Haftalık Mücadele Gazetesi'nin 1 Ağustos 1992 tarihli 5. sayısında yazılanlar; "Nerede bir operasyon, nerede bir katliam haberi varsa, onlar oradadır. 'Dişi militan'lar 'tetikçi'ler hep onların keskin zekalarının ürünüdür. Polis şeflerinin ardından 'ağbi, ağbi' diye koşturmalarını, 'amirim', 'müdürüm' seslenişlerini duymayan, bilmeyen gazeteci yoktur. Onlar, Terörle Mücadele Şubesi'nin bir tarafında işkence çığlıkları yükselirken, diğer tarafında polisle birlikte içki içip, porno film seyrederek. Murat Demirel ve Emin Demirel bunlardan ikisidir". (11 Ağustos 1992 Mücadele)

ölüm mangalarının şeflerinden İbra-

him Şahin ile bu kadar samimi pozlarda resim çektirenlerden, Haldun Tekinalp, hain Mustafa Duyar'ın teslim olması sonrası Kanal 6'da DHKP - C ile ilgili karalama ve spekülasyona programı yapan kişidir. Biraz geriye döndüğümüzde 1996 1 Mayıs'ında polisin estirdiği terörü biliyoruz. Ve sonrasındaki tutuklamalar. Yapılan operasyonlarla ilgili Siyasi Şube'nin yaptığı basın toplantısında polis H. Tekinalp'e dönerek "senin verdiğin kasetlerden bir sürü adam tesbit ettik. Diğer kasetleri de ver" demiştir. Bu konuşmayı orada bulunan tüm gazeteciler duymuşlardır. H. Tekinalp onlarca insanın işkenceler görmesinden, tutuklanmasından direk sorumludur. Yine H. Tekinalp'in JİTEM ile de çalıştığı bilinmektedir ve Maslak'daki JİTEM üssüne sık sık gidip gelmektedir. Kısacası her yönüyle bir kontra elemandır H. Tekinalp.

Yine Ali Fuat Duatepe MİT eski üst düzey yöneticilerinden amcası Cenk Duatepe aracılığıyla çalışmaktadır. Ve yine kontra şeflerinden Mehmet Ağar'ın yakın adamı olduğu tüm basın camiası tarafından bilinir. Mehmet Ağar'ın Erzurum'a atanması sonrası işsiz kalan Ali Fuat Duatepe ağababasının yanına gitmiş ve Mehmet Ağar yeniden ona iş bulmuştur. Şeflerle yakın ilişkileri olan onursuz şahsiyet korkusundan da titremektedir. 16-17 Nisan sonrası korkusundan evine tek başına gidip gelememiş, her gün PKK timine ait bir ekip tarafından işten eve, evden işe götürülmüştür. Korkusunun kaynağı devrimcilere ve halka karşı işlediği suçlardır.

Kontrgerillanın kadrolu elemanları olan bu şahsiyetler "gazeteci" kimliğiyle aramızda dolaşmaktadırlar. Deklanşöre her bastıklarında, kalemlerini her oynattıklarında Susurluk'takilerin işini kolaylaştırmakta, yollarını düzlemektedirler.

Ve şimdi açıklamak zorundadır bu kon-

tra muhabirleri; "Bin Operasyon"dan hangilerini ölüm mangalarının şefi İbrahim Şahin ile birlikte planladınız?

Kaç tane katliamın ardından sevinç çığlıkları atarak şeflerinize kadeh kaldırdınız?

Kaç kişinin işkence tezgahına gitmesine sebep oldunuz, çektiğiniz resim ve yazdığınız yazılarla?

Kaç "kayıp"ın altında imzanız var?

Bu sorulan uzatmak mümkündür. Ancak gerekli görmüyoruz. Bunları cevaplarını vermek zorunda kalacağınız güne kadar beklememenizi tavsiye ediyoruz.

Kontrgerilla faaliyetleri halka yönelik sürdürülen savaşın adıdır. Ve bu savaş bir çok cephede sürmektedir. Fiziki, psikolojik...

Psikolojik savaş kontrgerilla faaliyetlerinin en önemli yanlarından birisidir ve Halk Kurtuluş savaşlarının, ulusal mücadelenini yapıldığı ülkelerde yoğun olarak kullanılmaktadır. Ve bu hareketin komuta merkezi, planlayıcıları başta ABD emperyalizmidir, pentagondur. Ve savaşın sürdüğü ülkelerde uygulandığını o ülke kontra şefler aracılığıyla yaparlar.

ABD Kara Kuvvetleri Komutanlığı tarafından sömürge ve yeni sömürge ülkelerde kontrgerilla faaliyetlerinin nasıl sürdürüleceği konusunda hazırlanan kitapçıkta psikolojik savaşın hedefini tanımlıyor;

"(...)

b. Psikolojik operasyonlarla ilgili kaynaklar ya üst karargahlardan ya da organizasyon ve malteşe şeması (TOE) kaynaklarından sağlanır. Psikolojik faaliyet birimleri, danışmanlık yardımına ek olarak, hoparlör, bildiri ve benzeri diğer görsel- işitsel (audiovisual) medyalarla destek fonksiyonu görürler". (Kontrgerilla Operasyonları syf. 262 Haziran Yayınevi)

Pentagon tarafından talimatnamelerle halkla karşı sürdürülen savaşta basın - medyanın rolünü net olarak ifade ediyor. Bizim ülkemizde de bu faaliyet İbrahim Şahin gibi şefler tarafından Emin Demirciler, Ali Fuat Duatepe'ler... aracılığıyla yürütülmektedir. Bir farkla ki, ülkemizde basın kontra faaliyetlerinin destek gücü değil bizzat bir parçası durumundadır.

Kontra muhabirin imzasını taşıyan devrimcileri karalayan, "lüks içinde yaşıyorlar", "Gençleri Kullanıyorlar" vb. başlıkları taşıyan haberleri sıkça okumuşuzdur.

Yine Kurtuluş savaşçılarının dağlarda "sefil" durumda aç oldukları vb. haberler kontra medyanın sayfalarından eksik olmaz. Pentagon (ABD Kara Kuvvetleri) bu haberlerin hazırlanma mantığını da açıklıyor.

"(...)

9. isyancıya yönelik olarak yürütüldüğünde; (Psikolojik hareket b. n)

(1) Psikolojik faaliyetlerin başlıca hedefi isyancıyı gözden düşürüp halktan tecrit etmektir.

"(...)

(3) Ele alınan temalar, yerel halka isyancı kadrolar ve onun taraftarları arasındaki farkları iyice vurgulamalıdır. Yine, isyancının hiçbir kesimden yüz bulmadığı, tecrit olduğu, evine dönmek istediği ve zor durumda olduğu gibi temalar işlenebilir". (Age syf. 264)

Herşey kitabına uygun bir şekilde yapılıyor. İbrahim Şahinler emrediyor, Emin Demirciler v. d. yazıyor.

İşte kontrgerilla örgütlenmesinde kontra basına ayrılan yer, herşey açık ve ortadadır. Ve "Bin Operasyonlar" da bu satılık ruhlu basının da payı vardır. Onlarda Susurluk'taki devletin bir parçasıdır.*

16 Mart Katliamının Hesabını Soralım

Sorun aydınlık bir gelecek için ışık kapama eylemine katılan milyonlara, sokaklara dökülen onbinlere, sendikalara, demokratik kitle örgütlerine, işçisine, memuruna, esnafına, aydınına el betteki en başta da 16 Mart katliamını yapanların Susurluktakiler olduğunu, 16 Mart katliamının hesabını sormanın aynı zamanda Susurluğun hesabını sormak demek olduğunu anlatabilmek, dahası 16 Mart'ı yüzlerle, binlerle değil, onbinlerle hesap sorulacak güne çevirmeyi hedefleyen perspektifle hareket edebilmektir.

16 Mart'ta onbinlerle hesap sormalıyız. Ama bu tek başına gençlik içinde solun birliğinin sağlanmasıyla mümkün olabilecek bir şey değildir. Bu önemlidir ancak birliğin sağlandığı en geniş zeminlerde de ortaya çıkan güç bellidir. Gençlik bu darlığı aşmak durumundadır.

Bu darlığı aşmaksa kitleye gitmeden mümkün değildir. Bu bugünden yarına hemen gerçekleşecek bir şey değil elbette, ama çaba hedef bu yönde olmalıdır. Kimse sadece çağrı yaparak, ilan vererek, sınırlı sayıda bildiri dağıtarak kitlelerin, binlerin, onbinlerin 16 Mart'ın hesabını sormak için akın akın koşacağını beklememelidir. Elbette bu faaliyetlerde en geniş, en yaygın biçimde yapılacaktır, yapılmalıdır. Ama bunun yanında dar çevreden çıkıp en geniş kitleye ulaşmayı hedeflemeliyiz. Kitlelerin içinde olmalı, çalışmalı, derdimizi meramımızı anlatabilmeliyiz, ne yapılması gerektiğini, somut hedefleri gösterebilmeliyiz, eylemin öncesini, eylemi, sonrasını programlamalıyız, kitleleri nasıl taşıyacağımızı düşünüp hesap etmeliyiz.

Gençliğe yönelik faşist saldırıların önünü almak 16 Mart'ta tüm halk güçlerinin, sokaklara çıkmasından geçiyor

"1978, Mart'ın 16'sı. İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi önü. Derslerinden çıkan öğrenciler hep birlikte okulu terk ediyorlar. Ellerinde kitapları, defterleri. Birden bir gürültü kopuyor. Ortalığı patlama ve silah sesleri kaplıyor. Öğrencilerin çığlıkları karışıyor bomba ve silah seslerine. Kitaplar düşüyor kollardan, kana bulaşıyor. Ve yedi can böyle düşüyor gün ortasında, Beyazıt'ta..."

"Bu katliamın sorumluları bugün de gençliğe saldıran faşistlerdir, Çatlılardır, Kırıcılar'dır... Katliamın sorumlusu devlettir."

16 Mart'a birkaç hafta kala tüm gençliğe ve halka yukarıdaki sözlerle başlayan çağrıyı yapan TÖDEF/İYÖ-DER çağrısını şöyle bitiriyor:

"Bu devlet 16 Mart katliamını gerçekleştirenleri yargılayamaz. Yeni 16 Mart'ların yaşanmaması için katliamın sorumlularını gençlik olarak, halk olarak bizler yargılayalım."

Katliamın yıldönümünde sorumlulardan hep birlikte Hesap Soralım."

Evet, hesap sormak. Birlikte hesap sormak. Böylesine alçakça gerçekleştirilmiş bir katliam karşısında kendisine devrimci, demokratim, insanım diyen hiç kimsenin hesap sorulmasına karşı çıkmayacağı açıktır. Ancak bu noktada üzerinde durulması gereken, bilince çıkarılması ge-

reken önemli bir yan da bu hesabın nasıl sorulacağıdır. Ya da başka bir ifadeyle hesap sormaktan ne anlıyoruz? Konuya böyle yaklaştığımızda 16 Mart katliamından sonraki gelişmeler bu hesabın nasıl sorulması gerektiğinin de ipuçlarını vermektedir.

16 MART, GENÇLİĞİN, TÜM ANTI-FAŞİST HALK GÜÇLERİNİN ORTAK EYLEMİNE, ORTAK HESAP SORMA GÜNÜNE DÖNÜŞTÜRÜLMELİDİR

Katliamdan hemen sonraki günlerdeki gelişmelere bakıyoruz. Yaralı arkadaşlarını hastaneye gönderen gençlik hemen hesap sorma bilinciyle hareket ediyor. Biliyor ki, hesap sormada gecikmek, tereddüt etmek katliamı gerçekleştirenlere daha büyük cesaret verecek. Saldırıların daha da pervasızca sürdürmelerini sağlayacak.

Devrimci Gençlik hiç tereddütsüz katliam yerine koştu ve İstanbul Üniversitesi işgal edilerek hesap sormanın ilk adımı atıldı. Ve bu ilk adım cevapsız kalmadı. Katliamı ve okul işgalini duyan tüm anti-faşist halk güçleri harekete geçti. İstanbul Üniversitesi öğrenci gençliğin, öğrenci velilerinin, işçisiyle, memuruyla, genci-yaşlısıyla tüm anti-

faşist halk kesimlerinin akınına uğradı. Üniversite bir direniş odağına dönüştü ve 17 Mart'ta dalga dalga tüm ülkeye yayıldı. Binler, onbinler harekete geçti. Okullarda boykotlar, direnişler başladı. Yürüyüşler, gösteriler yapıldı.

Bir iki gün içinde demokratik kitle örgütlerinin ve DİSK'in de katılımıyla katliama tavrı sadece bir protesto olma niteli-

ğinden çıkarak 20 Mart'ta oligarşiden, faşizmden hesap sormaya dönüştü. İşçiler şalterleri indirdi, esnaflar kepenk kapattı, öğretmenler derslere girmediler, lise ve ortaokullardan yüksek okullara kadar boykotlar, işgaller gerçekleşti. Memurlar iş bıraktı, avukatlar o gün davalara girmediler, cezaevlerinden, öğretim görevlilerinden, bağımsız sendikalardan, eylemin karşısında yer alan Türk-İş'e bağlı sendika şubelerinden eyleme destek geldi. Belediyeler çalışmadı, otobüsler sefere çıkmadı. Elektrikler kesildi, sular akmadı.

Kontrgerilla 16 Mart katliamıyla gençliği, halkı teslim almayı hedefliyordu ama 20 Mart'ta teslim olan değil, katliamın hesabını soran 1 milyonluk bir anti-faşist halk gücüyle karşı karşıya kalmıştı. Katliamdan sonra polislin protestoları engellemek için gerçekleştirdiği saldırılar, gözaltılar, tehditler, tüm burjuva partilerinin, düzenin sadık uşağı Türk-İş'in eylemleri kırma çabaları sonuç vermemiş, gençliğin, halkın öfkesi, hesap sorma bilinci galip gelmişti. Bir katliamın ardından teslimiyet, korku, yılgınlık değil, Devrimci Gençlik'in kitleleriyle, militan tavrıyla, kararlı, cesareti politikasıyla o güne kadar ülke tarihinin en büyük anti-faşist eylemi ortaya çıkmış, çıkarılmıştı. Ortaya çıkarılan bu birlik, dayanışma, mücadele ruhu karşı-devrimcilerde, halk düşmanlarında moral çöküntü yaratırken, devrimcilerde, demokratlarda, anti-faşist halk güçlerinde moral vermiş, mücadele azmini bilemişti. Katliamın ardından okulun açıldığı ilk gün faşistlerin okuldan atılarak, faşist işgale son verilmesi de bunun pratik sonucu oldu.

İşte 16 Martı onlarca faşist kitle katliamından ayırdeden, gençliğin ve halkın anti-faşist mücadelesinde tarihsel önemde bir dönemeç noktasına oturtan nedenlerden biri de budur. Anti-faşist güçlerin birleşmesi, dayanışması ve bunu eylemiyle pratiğe dökmesidir.

Katliam sadece gençliğe yönelik bir saldırı, onun bir sorunu olarak değil, gençliğin nezdinde tüm halka bir saldırı olarak görülmüş ve karşısına halk olarak çıkmış-

HAYATI DURDURALIM, MEYDANLARI DOLDURALIM

tır. 19 yıl sonra 16 Mart'ı anarken, onu sıradan bir anma, protestodan çıkıp hesap sorulan bir güne dönüştürmek, 1978'deki katliamdan sonra ortaya çıkan hesap sorma bilincini, birlik ve dayanışma ruhunu, eylemin kitleliliğini bugüne taşıyabilmekten geçiyor.

Bugün bunun zemini de, koşulları da vardır. Sorun bu sorumluluğu duymak, buna göre hareket etmektir. Susurluk halkın gözündeki sis perdesini aralamıştır. Faşistlerin, polis, yıllardır devrimcilerin anlatmaya çalıştığı kontrgerillanın, bir bütün olarak devletin ne olup olmadığı halkın gözünde daha bir anlaşılır hale gelmektedir. Yıllardır halka çekirilen zulmün, 90'lı yıllarda 13 binlere ulaşan "faili meçhul"lerin, infazların, katliamların, yüzlerce kayıpın, köy yakmalarının, göçlerin, Kürt halkının ulusal haklarını yok sayanların, bugün okullarda gençliğe yönelik saldırıların failleriyle 16 Mart katliamının faillerinin aynı olduğu Susurluk'la birlikte bugün çok daha net görülebilmektedir.

Sorun aydınlık bir gelecek için ışık kapaama eylemine katılan milyonlara, sokaklara dökülen onbinlere, sendikalara, demokratik kitle örgütlerine, işçisine, memuruna, esnafına, aydınına elbetteki en başta da 16 Mart katliamını yapanların Susurluk'takiler olduğunu, 16 Mart katliamının hesabını sormanın aynı zamanda Susurluk'un hesabını sormak demek olduğunu anlatabilmek, dahası 16 Mart'ı yüzlerle, binlerle değil, onbinlerle hesap sorulacak güne çevirmeyi hedefleyen perspektifle hareket edebilmektir.

16 Mart'ta onbinlerle hesap sormak. Bunun sırf çağrılarla, ilanlarla gerçekleştirilmeyeceği açıktır. Her şeyden önce devrimci, demokrat, yurtsever güçler grup çıkarlarını, slogan, pankart tartışmalarını, var olduklarını gösterme kaygılarını bir kenara bırakıp 78 Mart'ında gösterilen birlik, dayanışma ve mücadelenin sorumluluğuyla hareket edebilmelidir. Sorun hesap sormaksa, sorun kitleleri mücadele içine çekip kontrgerillanın karşısına dikmekse kimse bu sorumluluktan kaçamaz. Kimsenin şu ya da bu gerekçeyi ileri sürerek ne 16 Mart'ın hesabını sormayı zayıflatacak aynı eylem örgütlemeye ne de eylemi provoke edecek, grup çıkarlarını öne çıkaracak tavırlar geliştirmeye hakkı yoktur.

16 Mart'ta onbinlerle hesap sormalıyız. Ama bu tek başına gençlik içinde solun birliğinin sağlanmasıyla mümkün olabilecek bir şey değildir. Bu önemlidir ancak birliğin sağlandığı en geniş zeminlerde de ortaya çıkan güç bellidir. Gençlik bu darlığı aşmak durumundadır. Bu darlığı aşmaksa kitleye gitmeden mümkün değildir. Bu bugünden yarına hemen gerçekleşecek bir şey değil elbette, ama çaba hedef bu yönde olmalıdır. Kimse sadece çağrı yaparak, ilan vererek, sınırlı sayıda bildiri dağıtarak kitlelerin, binlerin, onbinlerin 16 Mart'ın hesabını sormak için akın akın koşacağını, beklememelidir. Elbette bu faaliyetler de en geniş, en yaygın biçimde yapılacaktır, yapılmalıdır. Ama bunun yanında dar çevreden çıkıp en geniş kitleye ulaşmayı hedeflemeliyiz. Kitlelerin içinde olmalı, çalışmalı, derdimizi meramımızı anlatabilmeliyiz, ne yapılması gerektiğini, somut hedefleri gösterebilmeliyiz, eylemin öncesini, eylemi, sonrasını programlamalıyız, kitleleri nasıl taşıyacağımızı düşünüp hesap etmeliyiz.

Öte yandan, 16 Mart'ın hesabını sormak, Susurluk'un hesabını sormak nasıl

tek başına gençliğin sorunu değilse, 16 Mart'ın hesabını sormak için örgütlenmek, kitleleri eyleme taşımakta tek başına gençliğin sorunu değildir. İşçisi, memuru, konduculusu, sanatçısı, aydını ile tüm devrimcilerin, demokratların, yurtseverlerin, devrimci halk güçlerinin, demokratik kitle örgütlerinin, sendikaların sorunu ve sorumluluğundadır. Herkes tüm olanağını, gücünü, yeteneğini bu sorumluluğu yerine getirmek için kullanmak durumundadır. Ancak bu yapılabildiği ölçüde hesap sormak mümkün hale gelebilir.

BUGÜN KİTLESELLİĞİ YAKALAMAK

12 Eylül'ün yarattığı depolitizasyon yıllarını bir kenara bırakıp gençliğin mücadelesinin yükselmeye başladığı 87'lerden bu yana baktığımızda 16 Mart'larda şu veya bu biçimde bir etkinlik, gösteri vb. yapılmıştır. Ancak bugüne kadar yapılanların hiçbirisi de sınırlı bir kitlelilikle yapılan protesto niteliğini aşamamıştır.

Hadi o geçmişte, kaldı, belleklerde canlılığını yitirdi deyip bunu bir kenara bırakalım. Peki bugün gençliğe yönelen silahlı saldırılar, yaralamalar karşısında gösterilebilen cılız protestolar neyle, nasıl açıklanabilecektir? Sivil faşistler belki doğrudan 16 Mart'ta olduğu gibi okullarda bir katliam gerçekleştirmediler. Ancak faşistlerin 16 Mart'ta polisle işbirliği içinde yaptığı katliamı 90'lı yıllardan itibaren polis kendisi yap-

leri lanetliyor. Ama okullardan, gençlikten güçlü kitlese bir tepki yine çıkmıyor.

Peki bu neden böyle olmaktadır? Bir cevap olarak solun dağınıklığı, devrimci hareketlerin, grupların bir araya gelememesi gösterilebilir. Doğruluk payı da vardır. O zaman sol neden bir araya gelememektedir. Bu soruyu 1978'in 16 Mart'ı ve 16 Mart'tan sonraki gelişmeleri de gözönüne alarak cevaplamakta fayda vardır.

16 Mart katliamı gerçekleştiğinde de solun dağınıklığı, parçalanmışlığı, hatta birlik konusunda yaşadığı sorunlar ve doğal olarak bunun gençlik örgütlenmesine yansımaları bugünkünden pek farklı değildir. Hatta sayısal olarak ifade edildiğinde orta-

men faşist saldırılara karşı duyarlılık ve belli bir ortak hareket etme tavrı sürdürülmüştür. İşte bugün olmayan ya da zayıflayan bu duyarlılıktır. 12 Eylül öncesinin sol içi çatışmaları o günkü boyutlarıyla bugün yaşanmamaktadır. "Maocu Bozkurt", "Sosyal faşist" tartışmaları da yoktur ama yine de düşmana karşı pratikte ortak tavır alma konusunda geçmişten ileri bir düzeye varılamamaktadır.

Peki, devrimci gruplar birleştiğinde, ortak hareket edebildiğinde devrimci gençlik hareketi de kitleleşmiş, gençliğin birliği sağlanmış mı olacaktır? Buna aklı başında kimsenin evet diyemeyeceği açıktır. Bu soru 16 Mart 1978'de sorulsaydı bunun gençliğin birliğinin yaratılmasında önemli bir fonksiyon yüklenebileceği söylenebilirdi. Ancak o günlerde de böyle bir birliğe kimse pek ihtiyaç duymamıştır. O yıllarda çok daha politize bir ortam vardır. Devrimci hareketlere 75'lerden sonra yoğun bir akış söz konusudur ve gençlik içerisinde de bugünle kıyaslanamayacak kadar geniş bir kitleliliğe sahiptir. Bu kitlelilik örgütsüz kesimler üzerinde de etkili olmakta çoğu kez Dev-Genç'in ya da bir kaç gençlik örgütünün aldığı ortak kararla birçok eylem örgütlenip onbinler harekete geçirilebilmektedir. Ama bugün ne 12 Eylül öncesine dönebilmek mümkündür ne de o günün şartlarının geri gelmesini beklemek.

Bugün 12 Eylül öncesinin politize ortamı ve devrimci hareketlere hızlı bir akış yoktur. Gençlik örgütleri de 12 Eylül öncesinin gençlik örgütlerinin kitleliliğinden, gücünden bugün için oldukça uzaktadır. Ama her şeye rağmen gençlikte yılların birikimiyle oluşmuş bir hoşnutsuzluk, açığa çıkmamış bir tepki de vardır. İşte sorun bugün bu gençliğin nasıl örgütleneceği sorunudur. Bugün bunun ne 12 Eylül öncesinin anlayışı ne de yıllardır denenen demekçilik anlayışıyla mümkün olamayacağı görülmektedir. Ben yapıyorum ya da biz yapıyoruz kitle de peşimizden gelsin anlayışıyla geniş kitleleri örgütleyebilmenin, yönlendirebilmenin olanağı yoktur. Belki biraz zorlamayla belli bir gücün olduğu yerlerde belli eylemler başarıya ulaşabilir. Ama sorun tek başına eylem yapmak sorunu da değildir. Asıl sorun kalıcı, örgütlü bir kitle hareketi yaratabilmektir. Eylemi sürekli kılabilmektir. Bu ise eyleme, gençlik hareketine katılması beklenen, istenen kitlenin söz ve karar sahibi olduğu koşulları yaratmadan, kendini ifade edebileceği olanağı tanımadan mümkün değildir. Bunun pratik ifadesi ise öğrenci Meclisleri'nin hayata geçirilmesidir. *

mıştır. Seher Şahin okulunda camdan atılarak, Diyarbakır'da 4 TÖDEF'li kaldıkları evde, Uğur ve Şengül İstanbul'un göbeğinde yine evde katledilmiştir. Bunların 16 Mart'tan pek de bir farkı yoktur. Ama katliamlara gösterilen tepkilere bakıyoruz oldukça cılız. Hadi onları da geçtik. Son aylarda giderek sıklaşan aralıklarla bizzat okullarda polis desteğinde sivil faşistlerin saldırıları gündeme geliyor. Silahla yaralanmalar oluyor. İstanbul, Kartal-Yakacık'ta olduğu gibi lise öğrencisi katlediliyor. Saldırlardan, katliamlardan hesap sormak bir yana ortaya doğru dürüst kitlese bir tepki yine çıkmıyor. Bir Manisa'da liselilere işkence davası yaşıyor. Toplumun hemen her kesimi işkenceyi, işkence yapan polis-

da bugünkünden çok daha fazla devrimci grup, örgüt vardır. Kamplaşmalar birçok yerde "Maocu Bozkurt", "Sosyal Faşist" tartışmalarıyla bugünkünden çok daha uç noktalara, silahlı çatışmalara kadar sızmıştır. Ancak tüm bu olumsuzluklara rağmen genel talepler doğrultusunda, en azından faşist saldırılar karşısında birlikte hareket etme, farklı düzeylerde de olsa ortak tavır geliştirme, ama daha önemlisi kitlelilik zemini yakalanabiliyordu. 16 Mart katliamının sonrasında Dev-Genç'in öncülüğünde geliştirilen tavır ve eylemler böyle bir zeminde oluşmuştur. Ne 16 Mart'ta ne de sonrasında 12 Eylül'e kadar olan süreçte gençliğin merkezi bir örgütlenmesi olmamıştır. Ancak tüm olumsuzluklara rağmen

18 Mart Üniversitesi'nde Faşist Baskı

Yıllardır ülkemizde devam eden faşist idare işbirliği Çanakkale 18 Mart Üniversitesi'nde de devam ediyor. İdarenin özellikle Edebiyat öğretmen kadrosu MHP ve ülkü ocakları kökenli olduğu için sivil faşistlerin ders geçmelerine yardımcı oluyorlar.

Faşist öğrencilerle birlikte oda oda gezen öğretmenler öğrencileri ülkü ocaklarına kayıt etmek için zorladıklarını ve kayıt olmazlarsa derslerden öğrencileri geçirmeyecekleri şeklinde tehdit ettikleri belirtildi.

Refhan Tümer Lisesinde Alkışlı Eylem

Alibeyköy Refhan Tümer Lisesi'nde son günlerde okula gelmeyen öğrenciler okuldan süresiz olarak atılıyor. Bu olayların devam etmesine karşı okulda son bir haftadır, öğrenciler alkışlı protesto eylemi yapılıyor. Kalabalık bir grup öğrenci bu uygulamaların devam etmemesi için okul müdürüne karşı her öğle olduğu gibi 27 Şubat Perşembe günü aynı şekilde alkışlı protesto eylemi yaptılar. Yanlış bu defa okulun bahçesinde değil okulun içinde yapıldı. Öğrenciler buna karşı her gün okulun içinde saat 12:30' da okul koridorunda bu eyleme devam edeceklerini söylediler, ve okuldan atılan arkadaşlarının okula alınmasına kadar, bu eylemi yapacaklarını söyleyen öğrenciler, "çeteci polis ve okul müdürü bizleri yıldırılmaz. Haklarımızı bizden aldılar ve bizlerde bu haklarımızı geri almak için bu eylemi sonuna kadar sürdüreceğiz" dediler.

"Faşist Politikalar Susurluk'un Uzantısıdır"

Susurluk'la birlikte ortaya çıkan kontrgerilla devletin tüm pisliklerine karşı yükselen halk muhalefetine karşı baskı zulüm politikaları pervasızca uygulanıyor.

Yıllardır ülkemizde gençliği potansiyel suçlu olarak gören devlet saldırılarına bir yenisini daha ekledi. İstanbul Üniversitesi'nde yaşanan faşist politikaları Susurluk devletin bir uzantısıdır.

Tiyad'lı Aileler olarak faşizmin gençlik üzerinde uyguladığı planlı saldırıların kınıyor ve halkımızı Susurluk'taki devletten hesap sormaya çağırıyoruz.

TİYAD'lı Aileler

Gençlik Faşist Saldırılarına Yanıt Veriyor

öğrenci gençliğin hesap soran tarzda-ki eylemlerin önünü tıkamak, provoke edip sindirebilmek için devlet tarafından sivil faşistler devreye sokuluyor. İstanbul Üniversitesi'nde yaşanan durumda bu politikanın göstergesi. Geçtiğimiz sa- (18 Şubat) İ.Ü. Edebiyat Fakültesi kantinine gelen bir faşist, İYÖ-DER'li öğrenciler tarafından kantinden kovulmuş, bunun üzerine yirmi kadar faşistin devrimci, demokrat öğrencilere sataşmasıyla gerginlik başlamıştı.

Perşembe günü (20 Şubat) Nizam-ı Alem Ülkü Ocakları'na bağlı faşistlerin, Edebiyat Fakültesi kantininde bildiri dağıtmaları ve bildiriye asmaları varolan gerginliği arttırdı. Faşistler, Arap Dili ve Edebiyatı'nın bulunduğu birinci kat koridorunda, Türkiye ve Doğu Türkistan bayrakları asarak satır, sopa ve bıçaklarla gövde gösterisi yapmaya çalıştılar. Devrimci demokrat ve yurtsever öğrenciler'de faşistlere anladıkları dilden yanıt verme kararı aldı.

"Mahir, Hüseyin, Ulaş, Kurtuluşa Kadar Savaş" sloganlarıyla faşistleri dördüncü kattaki genel kitaplığa kadar kovaladılar.

Faşistler hem kaçıyor, hem de çöp kovalarını ve tahta parçalarını

devrimcilerin üzerine fırlatıyorlardı. Devrimci şiddetin ne demek olduğunu bir kez daha anlatan faşist beslemeler, kitaplığa barikat kurdular. Birbuçuk saat boyunca kitaplıktan çıkmadılar. Fakülte dekanı ve sivil polislerin. "Devrimciler gitti, artık çıkabilirsiniz" sözleriyle ikna olmayan sivil faşistler, dışarıya çıktıktan sonra duvar dibine çöküp, "biz bittik mahvolduk" diyerek ağladılar.

Devrimci, demokrat öğrenciler 21 Şubat Cuma günü sabah saat 8:30'da toplu olarak okula girdiler. Gerginliğin had safhada olduğu gün boyunca, faşistler saldırmaya cesaret edemedi. Çevik kuvvet ve sivil polis okulu işgal etmiş ve faşistler okulu terketmişlerdi. Kitle Fen Fakültesi kapısından çıktı.

Bunun üzerine İ.Ü Merkez Kampüsteki öğrenciler İktisat Fakültesi'nde görülen faşistleri cezalandırma kararı aldılar. Saat 13:00 civarında İktisat Fakültesi'nde başlayan ve sonra Hukuk Fakültesi'nde süren çatışmalarda faşistler tarafından 10 öğrenci ve 2 TGRT muhabiri yaralandı. Bu sırada polis, faşistlerin güvenliğini alarak onlarla birlikte devrimci ve demokrat öğrencilere saldırdı. Saldırı sırasında faşistlerin arasında kalan Hukuk Fakültesi öğrencisi Hüseyin Erdoğan gözaltına alındı. Saldırıya, devrimci demokrat öğrencilerde sopalarla taşlarla cevap verdi. Bir süre daha süren çatışma sonunda çevik kuvvet öğrencileri Siyasal Bilgi-

ler Fakültesi'nin önüne itti ve öğrencilerin etrafı çevik kuvvet tarafından sarılarak giriş çıkış engellendi. Saat 14:00'da polis barikatı kaldırılarak fakülte önü geçişe açıldı. Öğrenciler üniversiteden toplu çıkma karar aldılar. Ancak çıkışta gözaltına alınacakları düşüncesiyle İHD'yi ve İstanbul Barosu'nu aradılar. Bu sırada İşletme Fakültesi önünde saat 15:00'de öğrencilerin çıkışını bekleyenlere faşistler saldırdı ve üç kişi yaralandı. Saldırılarda Barış TÜREL, Barış ULU-CAK, Abdurrahman DEMİRKAYA, Murat ALTINKAYA, Bülent SAĞLAM, Cem ZÜMRÜTTOPRAK, Azize ERASLAN, Mehmet AKBULUT, Sevcam AMİROĞLU, Hüseyin KARATAŞ, Timur SOKAN, Gözde AKGÜNGÖR yaralanarak İÜ Tıp Fakültesine kaldırıldı. Cem ZÜMRÜTTOPRAK'ın durumu halen ciddiyetini koruyor.

İstanbul Barosu'ndan içlerinde Baro başkanı Yücel Sayman'ın da bulunduğu bir grup avukat, İHD'den Av. Ali Durmuş ve Av. Gülizar Tuncer, Öğrenci Aileleri ve Yakınları Derneği Girişimi adına Av. Gürsan Atar Merkez Kampüs'e gelerek, Siyasal Bilgiler Fakültesi Dekanı Ali Ülkü Azrak ile görüştüler. Dekan, olayın yetkisinin kendini aştığını, ancak fakültesine sığınan öğrencilerin güvenliğini almakla yükümlü olduğunu belirtti. İstanbul Valisi ile telefonda görüşen Yücel Sayman öğrencilerin güvenli bir şekilde okuldan ayrılmasını istediklerini ve aynı zamanda öğrenci Kültür Merkezi'nde de öğrencilerin mahsur kaldığını belirterek valilikten ve emniyetten öğrencilerin gözaltına alınmamacasına dair söz aldı. Öğrencilerin güvenliğinden endişe eden avukatlara çevik kuvvet amiri " merak etmeyin, biz araç giriş çıkış kapısından Vezneciler'e kadar elemanlarımızı yerleştirdik" diyerek kurdun eline kuzunun teslim edildiğini gösterdi. Saat:17:00'ye gelirken önde avukatlar ve dernek girişimcileri yan kapıya doğru yürüdü ve gözaltı yaşanmadan öğrenciler dağıldı.*

Polis, Sivil Faşist İşbirliğine Kitlese Tepki

Sivil faşistlerden ve polisten hesap sormak için gençlik, Beyazıt'taydı. 25 Şubat günü gerçekleşen polis destekli faşist saldırıya İstanbul'un bütün üniversitelerindeki öğrenciler birlikte tepki gösterdi. 26 Şubat Çarşamba günü, sabah saatlerinden itibaren İ.Ü. Edebiyat Fakültesi ve Merkez Kampusun içi ile çevresi polis ablukası altındaydı. Buna rağmen Avcılar'dan, Maslak'tan, Göztepe'den gelen üniversite öğrencileri, saatler 13.00'e yaklaştığında Öğrenci Kültür Merkezi önünde toplanmışlardı. Öğrenci Aileleri ve Yakınları Derneği Girişimi de oradaydı. Öğrenciler "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek" sloganlarıyla yan kapıya doğru yürüyüşe geçtiler. Aynı anda kampüste öğrencilerde yan kapıya doğru yürüşe geçmişti. Polis de hareketlenmeye başladı. Polis önce kapı önünde barikat oluşturmaya

çalıştıysa da öğrencilerin kitleliliği ve kararlılığı karşısında kenara çekilmek zorunda kaldı. Dışardaki grup içerdeki-

le birleşerek üniversite içine doğru yürüyüşe geçtiler. Önde "Üniversiteleri Faşist Çetelere Bırakmayacağız, Sürekli Ay-

dınlık İçin Sürekli Mücadele İstanbul Üniversiteleri Öğrencileri" imzalı tek pankart ve "öğrenciyiz, Haklıyız, Kazanacağız", "Faşizme Karşı Omuz Omuza" yazılı dövizler vardı. "Çatışma Değil, Faşist Saldırı", "Öğrenciler Hapiste, Çeteler Mecliste", "Başkomiser Berkarda" sloganları atılarak ana kapıya doğru yürüyüşe geçildi. Polisin engel olma çabalarına rağmen 3000'e yakın öğrenci topluluğu ana kapı önüne gelerek bir basın açıklaması metni okudular. Açıklamada sivil faşistlerin polislin direk yardımıyla okullarına girdiklerini ve onlara saldırıların bin gizli operasyonları gerçekleştirenler olduğunu belirterek "Üniversitemizde sağ-sol çatışması değil, faşist saldırı vardır. Faşist saldırılara izin vermeyeceğiz" diyerek tüm kitle tarafından "Öğrenciyiz, Haklıyız, Kazanacağız" sloganı atıldı. Tekrar düzenli kortejler halinde üniversite içine yüründüğünde, öğrencilerden biri tüm gençliği 16 Mart'ta yapacakları kitlese basın açıklamasıyla çetelerden hesap sormaya çağırıyordu. Atılan sloganlarla eylem sona erdi.*

HAYATI DURDURALIM, MEYDANLARI DOLDURALIM

"Çeteler Mecliste, Öğrenciler Hapiste"

İ.T.Ü öğrencileri 27 Şubat günü Makina Mühendisliği Fakültesi'nde, İstanbul Üniversitesi'ndeki öğrencilere yapılsaldırıları protesto etmek ve sürekli aydınlık için bir dakika karanlık eylemine destek verdiklerini belirtmek için bir basın açıklaması yaptılar.

İ.T.Ü öğrencileri basın açıklamasını Makina Mühendisliği Fakültesi önünde yapma kararı almışlardı. Fakat polisin engel olması üzerine Fakültenin içinde basın açıklaması yaptılar. "Çeteler Mecliste, Öğrenciler Hapiste" pankartını açan öğrenciler İstanbul Üniversitesi'ndeki arkadaşlarına yapılan saldırıyı protesto ettiler. Ayrıca Susurlukta ortaya çıkan çetelere de karşı olduklarını belirten öğrenciler 28 Şubat günü sürekli aydınlık eylemine destek vermek için

Taksim'de ve Kadıköy'de olacaklarını açıkladılar. Açıklamasonunda öğrenciler Makina Fakültesi'nin koridorlarında "Çeteler Mecliste Öğrenciler Hapiste", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek" sloganlarıyla kantine kadar yürüdüler. Burada tekrar bir açıklama yapan öğrenciler polisle, idarenin ortak hareket ettiğini belirterek can güvenliklerinin olmadığını vurguladılar. *

Parasız Eğitim İsteme "Suçunu İşleyen" Bir Liseli Daha Ceza Aldı.

Manisa'lı DLMK'lılardan sonra İstanbul'da da liseli Özkan Güzel'de 13 yıl ceza aldı. Bir sene kadar önce DLMK'lı olduğu için gözaltına alınan Özkan tutuklanarak Sağmalcılar Cezaevi'ne konulmuştu. 1980 doğumlu olan Özkan Güzel tutuklanmadan önce hem ailesine maddi olarak yardımcı oluyor hem de lisede okuyordu. Hukuki kurallara göre beraat etmesi gereken Özkan tam tersi "örgüt üyeliği" ile suçlanarak 13 yıl ceza aldı.

Özkan Güzel'in ceza alması ile ilgili TÖDEF, İYÖ-DER, DLMK, Zafer Yolunda DEVRİMCİ GENÇLİK DERGİSİ yazılı bir basın açıklaması yaptı. Açıklamada: "Oda okulunun parasız, eğitimin bilimsel ve halk yararına olmasını istiyordu. Hukuki kuralla göre beraat etmesi gerekiyor. Ama bu DGM'nin hukukunda yok. Bunun en açık örneğini Manisa'da yaşadık. 15-16 yaşındaki liseli gençler 70 yılı aşan "CEZA" almışlardır.

Parasız, eşit, bilimsel, halk için bir eğitim istemek suçsa bu suçu hepimiz işleyeceğiz. Asıl suçluları katilleri biliyoruz. Suçluları, katilleri gençlik yargılayacak, halk yargılayacak" denildi.*

Birdost kaybettik: Ursula Makilla Öldü

Alman dostumuz Ursula Makilla, 13 Şubat günü kanserden kurtulamayarak hayata gözlerini kapadı.

Ursula 16 Şubat 1951'de, faşizmin yenilgisinden 6 yıl sonra doğmuştu. Hayatı boyunca hep kararlı bir anti-faşist olarak kaldı. Gücü oranında sömürülen bütün halkların yanındaydı. Heyetlerle Türkiye'ye gitmiş bir dost, bir enternasyonalisti.

Ursula'nın cenazesi kendi seçtiği marşlar eşliğinde toprağa verildi. Cenaze töreninde DHKC taraftarları da hazır bulundu.

Kıbrıs'ta Faşistler Provokasyon Peşinde

Halkların kardeşliğine düşman olan, emperyalizmin buyruğuyla kan akıtarak yaşayan faşistler yine bir provokasyon peşinde. KKTC ile Kıbrıs Rum Kesimi arasındaki pilot bölgede bulunan ve boşaltılmış olan Maraş kentini "yerleşime açacaklarını" açıklayan halk düşmanları bu provokasyonlarına destek bulmak umuduyla da türlü vaadlerde bulunuyorlar. En son Gazimagosa'da düzenledikleri faşist gösteride 2 Mart günü Maraş'ı açacaklarını açıklayan KKTC'deki faşistlerin şefi durumunda olan halk düşmanı "KKTC Ülkü Ocakları Başkanı" Mehmet Arslan "Sprey boya alınız ve gelin", "Evlere kim yerleşirse onun olacak" türünden vaadlerle halkı da tertipleyecekleri bu provokasyona ortak etmek istiyor. Adadaki iki halk arasındaki düşmanlığı körükleyerek, şovenizmi yayıp Ada halkını birbirine düşürerek emperyalist efendilerinin çıkarlarını savunmayı amaçlayan bu halk düşmanlarına en iyi cevabı yine Kıbrıs halkları verecektir.

Arjantinli Annelerden MRTA'ya Destek Ziyareti

Peru'nun Lima kentindeki Japon Büyükelçiliği'ne Tupac Amaru (MRTA) gerillalarının düzenlediği eylem 73. gününe girerken, gerillalar kararlılıkla direnişlerini sürdürüyorlar.

Gerillalara dünyanın her yerinden destek gelirken Arjantinli "Plaza de Mayo Anneleri" diye bilinen kayıp aileleri de Peru'da eylemde olan MRTA gerillalarını ziyaret etmek ve görüşmelerde arabuluculuk yapmak için Peru'ya gitti. Gerillalara yapmak istedikleri ziyarete izin verilmeyen kayıp ailelerinin Fujimaro ile görüşme talepleri de reddedilerek bazı hükümet yetkilileriyle görüştürüldü. Ayrıca halkın %70'inin işsiz olduğu Peru'da devlet MRTA gerillalarının eylemini sürdürdüğü Büyükelçilik çevresinde ve Tupac Amaru (MRTA) Gerillalarının yoğun olarak örgütlendiği ve güçlü olduğu emekçi mahallelerindeki Olağanüstü Hal'i 2 ay daha uzattı.*

Bir Dakika Alkışlıyoruz

"Sürekli Aydınlık İçin Bir Dakika Karanlık" eylemlerine, öğrenciler okullarında "Çeteler Mecliste, öğrenciler Hapiste" sloganlarıyla bir dakikalık alkışlama eylemiyle destek verirken; yurtlarda da ışık yakılıp söndürülerek, sloganlar atılıyor.

Çemberlitaş Kız Yurdu'nda Pazartesi'den bu yana saat 21:00'de öğrenciler, balkonlarda, bahçede sloganlar atarak alkışlarla katılıyorlar.

Niğde Kız Yurdu'nda 24 Şubat akşamı saat 21:00'de 30 öğrenci alkışlarla, "Yarın Akşam Herkes Burada" sloganlarıyla sokağa çıktılar. 25 Şubat akşamı halkın da katılımıyla sayılan yüze ulaşmıştı.

Avcılar Kız ve Erkek yurdunda 24 Şubat akşamından itibaren bahçeye inilip ışıklar söndürülüyor.

Çapa Tıp Fakültesi'nde 20 Şubat Perşembeden itibaren mumlar yakılarak, "Çeteler Mecliste Öğrenciler Hapiste" sloganları atılarak, saat 12.30'da bir

dakikalık alkışlama eylemi düzenleniyor.

Çapa Diş Hekimliği Fakültesi'nde de 20 Şubat Perşembeden itibaren her gün saat 12.00'de masanın üstüne mumlar konuluyor ve alkışlama eylemi başlıyor. Hastaların da katılımıyla eylem sürüyor.

Mimar Sinan Üniversitesi Fındıklı'da ve Fen-Edebiyat Fakültesi'nde 25 Şubat salıdan itibaren saat 12:30'da alkışlama eylemi yapılıyor.

İ.Ü. Avcılar Kampüsü'nde ilk olarak 24 Şubatta başlayan alkışlama eylemi, Mühendislik ve Veterinerlik kanuniyle yemekhanede saat 13.00'de yapılıyor.

Marmara Üniversitesi Göztepe Kampüsü'nde 20 Şubat Perşembe'den itibaren saat 12:30'da Merkez Kantin, Teknik Eğitim ve Ata Eğitim kantinleriyle yemekhanede alkışlama eylemi yapılıyor.

İstanbul Teknik Üniversitesi Ayazağa Kampüsü'nde 21 Şubat Cuma günü

başlayan alkışlama eylemi saat 13:00'da yapılıyor.

Marmara Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'nde yapılan eylemde sivil polislerin engellemesiyle karşılaşan öğrenciler bu durumu alkışlarla protesto ederek buna ilişkin dövizler astılar.

Marmara Üniversitesi İktisat ve İşletme Fakülteleri kantininde ve yemekhanede saat 12:00'de başlayan eylem %100'e yakın katılım vardı. "Baskılar Bizi Yıldıramaz", "Çeteler Mecliste Öğrenciler Hapiste" sloganlarıyla alkışlama eylemi bitirildi.

Ankara Üniversitesi Siyasal Bilimler Fakültesi'nde yapılan alkışlama eylemi 24 Şubattan itibaren saat 12.30'da kitlesel olarak yapılıyor. "Çeteler Halka Hesap Verecek", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız" sloganlarıyla eylem bitirildi.

Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi'nde 27 Şubat Perşembe günü yapılan alkış eylemine yüz öğrenci katıldı. Eylem, sloganlar atılarak alkışlar eşliğinde bitirildi.*

Gençliğe Saldırıları Anadolu'da da Sürüyor

ikinci dönemin başlamasıyla okullardaki polis terörü de yoğun bir şekilde başladı. Mersin'deki birçok lisenin içinde ve dışında karakol kuran polisler öğrencileri tehdit ediyor.

Mersin Hacı Sabancı Lisesi bahçesinde okulun ilk günü olan 17 Şubat'ta arkadaşlarıyla birlikte gezen Ali Yalçın'a saldırarak döven polis yanındaki iki arkadaşını "Bununla konuşmayın yoksa sizi de döveriz" diyerek tehdit etti. Ali Yalçın'ın saldırıya uğramasına müdür yardımcılar sessiz kalarak onayladılar. Bunun üzerine Ali Yalçın Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusunda bulundu.

Bu konu hakkında Eğitim-Sen'liler 22 Şubat'ta bir basın açıklaması yaparak Milli Eğitim Müdürünü görevde çağırıldılar. Ayrıca saldırıyı protesto için okulda bir imza kampanyası başlatıldı.*

"Üniversitelerdeki Faşist Terör Devam Ediyor"

Susurluk'la birlikte tüm vahşeti, pisliği ile ortaya çıkan kontrgerilla kan dökmeye devam ediyor. Susurluk'tan bu yana geçen yaklaşık 3,5 aylık süre zarfında önceden de olduğu gibi infazlar, gözaltında kayıplar, işkencehaneler, toplu katliamlar, bombalamalar tüm hızıyla devam etti. Ayakta kalabilmesinin yegane koşulu kan, gözyaşı, zulüm olan faşist kontrgerilla devletinin asli görevi halktan yana olan herşeyi katletmek, yok etmektir kısacası halkı imha etmektir. Yıllardır potansiyel suçlu ilan ettiği öğrenci gençliğin en ufak hak talebi dahi zulümle bastırıldı. İstanbul Üniversitesi'nde bir haftadan beri devam eden olaylar ve son yaşananlar faşist-kontra devletten kesinlikle ayrı ele alınmamalıdır. Öğrenci gençliğin üzerine salınan faşist çete artıkları piyondurlar. Amaç potansiyel suçlu ilan edilen gençliğin sindirilmesi daha da ötesinde halkın susturulmasıdır.

Hiçbir şey gençliğin mücadelesini durduramaz yok edemez. Hiç birşey halklarımızın zafere olan yürüyüşlerini engelleyemez. Biz tüm halkımızı faşist teröre karşı birleşmeye ve Susurluk'taki devletten hesap sormaya çağırıyoruz.

Haklar ve Özgürlükler Platformu

Kafalarım Gazi barikatlarının ardında bırakanlar, ne Gazi ayaklanmasının öncesini, ne sonrasını ne de bugüne kadar yaşanan süreci doğru dürüst tahlil etme ihtiyacı duymamışlardır. Süreçten ve halktan kopuk olunca da Susurluk'a karşı halkın nasıl bir tepki gösterebileceğini, bu sürece hangi talep ve sloganlarla, hangi örgütlülüklerle, hangi eylem biçimleriyle müdahale edilebileceğini de hesap edememiş, Parti-Cephe'nin getirdiği önerileri iseciddiye almamışlardır. Öyleya, ışık söndürme eylemi nere, Gazi barikatları nere? Çünkü kafasında hep halk hareketi oldu mu Gazi gibi olacak vardır. Barikat yoksa, çatışma yoksa o halk hareketi olmaz. Peki, onun koşulları yoksa ne yapacaksın? Bir şey yapmazsın. Oturur seyredersin ya da koşulları oluşuncaya kadar beklersin. Peki, o koşullar nasıl, kendiliğinden mi oluşacak? Kendiliğinden oluşacaksa, devrimciye, öncüye ne gerek var, nasıl olsa koşullar oluşunca birileri çıkar o işi de yapar.

"İstanbul savaş alanı..." İspanya'da El Pais gazetesi Gazi ayaklanmasını manşetten bu başlıkla veriyordu. Barikat savası sürerken ayaklanma hemen hemen tüm yabana TV'lerde görüntülerle ilk haber olarak, gazetelerde ise manşetten kamuoyuna duyuruluyordu. REUTERS ajansı haberinde göstericilerin "Kahrolsun Faşizm" sloganı attığını söylerken, Amerikan CNN televizyonu yayınında, "Türkiye'de etnik azınlığa yönelik saldırı, büyük gösterilere dönüştü. Olayların genişlemesinden endişe ediliyor" diyordu.

Endişe edenler haklıydı. Ayaklanma Gazi'yle sınırlı kalmadı. İstanbul'un pek çok semtine ve ülkeye yayıldı.

14 Mart günü saldırmakla, katletmekle boyun eğdiremeyeceğini anlayan devlet geri adım atarak anlaşma zemini aramaya başladı. 15 Mart sabahı anlaşma için tekrar barikatlara gelen Tuğgeneral Rıza Küçükkoğlu polisin geri çekileceği, cenazelerin verileceği ve cenaze törenine müdahale edilmeyeceği noktasında güvence verdi. Saat 15.30'a gelirken cenazelerin Gazi halkına teslim edilmesiyle barikatlarda kaldırılmaya başlandı. Cemevi önüne getirilen cenazeler daha sonra şehitlere yakışan bir törenle Gazi Şehitliği'ne defnedildi.

Şehitler gömülüp, halk evlerine çekildikten sonra ise caddeleri, sokakları derin bir sessizlik kapladı. Karakolun çevresinde bekleyen asker ve polislerin dışında ortalıkta kimse kalmadı. Bu sessizlik ayaklanmanın ardından bir kaç gün daha sürdü. Yıkılan yerler, elektrik hatları tamir edildi, kırılan camlar takıldı, yollar, duvarlar temizlendi. Ayaklanmanın izleri yavaş yavaş silindi. Ama ayaklanma halkın belleğine ve tarihe devrim mücadelesinde bir dönüm noktası olarak silinmemek üzere izini bıraktı.

GAZİ'NİN ÖNCÜSÜ KİM?

Ayaklanmadan bugüne iki yıl geçti. Bu iki yıl içinde ayaklanma günlerinden

Gazi Susurluk Ve Kitle Hareketi

başlayarak bu güne hemen herkes bir şeyler söyledi, yazdı. Ayaklanmadan, devletle çatışmaktan korkup barikatlardan uzak durmayı tercih edenlerin söyleyecek fazla bir şeyi yoktu gerçi; Ancak ayaklanmada şu veya bu düzeyde yer alan oportünizm klasik tavrıyla kendine hemen öncülük payı biçmekte gecikmedi.

Peki öncülük bu kadar kolay mı? Bir eylemin içinde yer almakla ya da kendi dışında gelişmiş bir eylemin önünde kendini göstermekle öncülük misyonu yerine mi getirilmiş olmaktadır? Oportünizm hemen çok şeyde olduğu gibi öncülük kavramını da dejenere etmiştir. Onu, kitlenin önüne açılacak bir pankart, yapılacak kuşlama ya da attığı, attırdığı sloganlarla elde edilebilen bir hak olarak görece kadar karikatürize etmiştir. Soruna böyle yaklaşınca da tabii kendini diğerlerinden illa da farklı gösterecek bir keskinlik, fırsatçılık, abartı kaçınılmaz olarak ortaya çıkmaktadır.

Öncülük herşeyden önce bugüne ve geleceğe ilişkin doğru politikalar üretebilmeyi gerektirir. Bu ise halkı tanımadan, onun ruh halini ve nabzını elinde tutmadan mümkün olamaz.

Oligarşi Gazi ayaklanması karşısında şaşırılmıştır. Katliama karşı Gazi halkının bir tepki gösterebileceğini belki hesaplamıştır ama bunun bir ayaklanmaya dönüşeceğini tahmin edememiştir. Ama ayaklanma karşısında şaşırın sadece oligarşi değildir. Genel olarak solun durumu da farksızdır. Sol da şaşkındır. Hazırlıksızdır. Çünkü gelişmeler kafalarındaki devrime, devrimin gelişmesine pek de uymamaktadır. Hani işçiler ayaklanıp, barikat kurup polisle çatışsa belki biraz anlaşılabilir olacak ama bu gecekondu halkına da ne oluyordu? Ülkemiz devrimine 1900'lü yılların Rusya'sının gözlüğüyle bakanların ne ülkemizin gerçeklerini ne de Gazi'de olup bitenleri kavrayabilmeleri mümkün değildir elbette. Oportünizmin kimi işçici kesiminin gözünde Gazi ayaklanması ve sonrasında ülkeyi beş gün ayağa kaldıran gelişmeler münferit bir olaydır. Niçin ol-

muş, nasıl olmuş ilgilendirmiyor onu, acaba hata bende mi diye düşünmüyor hiç.

Ortaya çıkan devrimci dinamiği görünce kimilerininse gözü kamaştı. Gazi'yi ve Gazi'yle birlikte beş gün boyunca emekçi semtlerindeki, gecekonduardaki ayağa kalkışı gördüler. Pragmatik yaklaşımla buralarda da örgütlenmek gerektiğini keşfettiler. Ama kafa aynı kafaydı. Kafa barikatların arkasında kalmış, dünyaya ordan bakıyordu. Hep orda kaldığı için de ne Gazi'nin öncesini ve sonrasını, ne bugüne kadar yaşanan süreci görebildi ne de halk gerçeğini kavrayabildi.

HALK HAREKETİ HEP GAZİ GİBİ OLMAZ

Örneğin, günlerce süren barikat savaşlarından sonra neden birden bir ölüm sessizliği çökmüştü. Ya da binlerce polis, panzerlerin üzerine yürüyen halk ayaklanmadan kısa bir süre sonra çok daha az sayıda polisin düzenlediği operasyonlara, gözaltılara neden engel olamamıştı? Barikatlardaki Gazi halkı gidip yerine başkaları mı gelmişti? Değil elbette, halk yine aynı halktır. Ama adı üstünde halktır, örgüt militanı, kadrosu değil, halktır. Dolayısıyla halktan kadro gibi davranmasını bekleyemezsin. Bilinç düzeyi aynı kalsa da, hatta daha ileri düzeye ulaşsa da her zaman aynı tepkiyi, aynı tavrı göstermez. Çünkü o bir yandan düzene karşı hoşnutsuzluğu yaşamaktadır, öfkeli, hak, adalet aramaktadır ama öte yandan aynı zamanda bu düzen içinde yaşamaktadır. Aile gibi, iş gibi "hadi" deyince vazgeçemeyeceği bağları vardır. Meşruluk arayışındadır. Ya da bir başka açıdan bakıldığında korkmaktadır da. Dayak yemekten, gözaltına alınmaktan, işkence görmekten, kaybedilmekten ya da tutuklanmaktan korkmaktadır. Hesap kitap yapmaktadır, başına birşey gelirse eş, çocuk çocuğu ne olacaktır onu düşünmektedir, evinin kirasını, buzdolabının taksidini düşünmektedir. Halkın içinde bulunduğu bu çelişkili ruh hesaba katıl-

madan, nabızı elde tutulmadan saptanacak politikaların, eylem biçimlerinin, çağrılarının sonuçsuz kalması kaçınılmazdır.

An gelir biriken öfke, hesap sorma, hak, adalet isteği ağır basar küçük bir kıvılcımla, yerinde ve zamanında bir müdahaleyle patlar kitle, kalkar yürümeye başlar. Yürüyüşün nasıl ve nerde sonuçlanacağı devrimci inisiyatifin gücüne, örgütlülüğe, hedeflerin yerinde ve doğru saptanmasına, kitlelerin bilinç düzeyine, hareketin içindeki ve dışındaki bir çok etkene bağlıdır. Dolayısıyla kitle hareketi düz bir hat izlemez. Kimi zaman yükselir, kimi zaman alçalır. Kimi zaman kitleyi harekete geçirmek için uzun vadeli, sabırlı, programlı bir çalışma yürütmek gerekir. İşte bu noktada yukarıda dediğimiz gibi, nerede nasıl müdahale edileceğini belirlemek, halkın içinde bulunduğu koşulları gözönüne alarak onun katılabileceği bir programı çıkarabilmek için halkı yakından tanımak, nabzını alabilmek gerekir.

Susurluk buna örnektir. Kafaları Gazi barikatlarının ardında bırakanlar, ne Gazi ayaklanmasının öncesini, ne sonrasını ne de bu güne kadar yaşanan süreci doğru dürüst tahlil etme ihtiyacı duymamışlardır. Süreçten ve halktan kopuk olunca da Susurluk'a karşı halkın nasıl bir tepki gösterebileceğini, bu sürece hangi talep ve sloganlarla, hangi örgütlülüklerle, hangi eylem biçimleriyle müdahale edilebileceğini de hesap edememiş, Parti-Cephe'nin getirdiği önerileri ise ciddiye almamışlardır. Öyle ya, ışık söndürme eylemi nere, Gazi barikatları nere? Çünkü kafasında hep halk hareketi oldu mu Gazi gibi olacak vardır. Barikat yoksa, çatışma yoksa o halk hareketi olmaz. Peki, onun koşulları yoksa ne yapacaksın? Bir şey yapmazsın. Oturur seyredersin ya da koşulları oluşuncaya kadar beklersin. Peki, o koşullar nasıl, kendiliğinden mi oluşacak? Kendiliğinden oluşacaksa, devrimciye, öncüye ne gerek var, nasıl olsa koşulları oluşunca birileri çıkar o işi de yapar.

Gazi ayaklanmasından sonra da bir çok vesile ile yazılarımızda belirttik. Halk hareketi her zaman Gazi'deki gibi olmaz. Çok farklı yöntem ve araçlarla, örgütlenmelerle, farklı mecralardan geçerek değişik biçimlerde sürer. Bu dün Gazi'de ayaklanmadı, barikat savaşlarıydı, bugün ışık söndürme eylemi, sokak yürüyüşleri ve gösterilerdir. Yarın başka bir biçime, çok daha radikal, farklı bir eylem biçimine de bürünebilir. İşte öncülüğün kerameti burada ortaya çıkar. Halk hareketini başlatmak için, geliştirmek için, ileriye taşıyabilmek için politika üretebiliyor musun? Politikayı eyleme dönüştürebiliyor musun? Eyleme kitleyi katıp örgütleyebiliyor musun? Sorun orada. Öncülük orada belli olur. Diğer olsa olsa yavuz hırsızlık.

Denilebilir ki, Susurluk bu yanıyla da çok sayıdaki "öncü"lerin ülke gerçeklerine, halk gerçeğine ne kadar yakın olup olmadıklarını da göstermiş oldu. *

Hayatı Durduralım, Çetelerden Hesap Soralım

Bugün bir adım daha atıp sokaklara döktüğümüz tepkimizi daha etkin hale getirelim. Arabalarımızın kontaklarını kapatarak, tüm ülkede trafiği durdurup ulaşımı felç etmeliyiz ki, katil sürüleri, kontrgerillanın eşkiyaları cinayetlerini işlemek için gidecek yol bulamasınlar. Kepenklerimizi indirelim, işyerlerimizi kapatalım ki görsünler biz istemezsek, biz olmazsak yiyecek bir dilim ekmek, içecek bir yudum su bulamayacaklarını.

Şalterleri indirelim, bandları durduralım, motorları susturalım, iş başı yapmayalım. Yani genel greve çıkalım ki, biz istemezsek yaşamın duracağını, hayatın felç olacağını görsünler. Başımıza yıkılan kondumuzun, karşılığı verilmeyen al interim izin, dökülen kanımızın, katledilen - kaybedilen evlatlarımızın, canlarımızın, yok edilen umutlarımızın hesabını soralım. Bu karanlıkları kendi gücümüzle aydınlatalım, sürekli aydınlığa ulaşalım.

Susurluk'ta ortaya dökülen pislikler karşısında gerçek yüzü açığa çıkan kontrgerilla devletine karşı tepkilerimizi günden güne yükselttik. Kampanyalar başlattık, milyonlarca bildiri, el ilanı, pul çıkardık, elden ele dolaştı, çeteci devleti teşhir eden, bilinci yükselten, hesap sormaya çağıran yazılarımız. Vatandaşımızın her bir köşesine asıldı pankartlarımız, sloganlarımızla donandı duvarlarımız. Daha sonra Ankara'dan Kocaeli'ye, Mersin'den Muğla'ya, iskenderun'dan izmir'e onlarca yerde sokaklara döküldük, binlerle, onbinlerle çetelerden, Sektet kontrgerilladan, halk azmanlarından hesap sorduk. Her eylemimiz, her sloganımız onların korkularını bir kat daha arttırdı.

Ama yetmiyordu, vatandaşımızın hemen her köşesinde çok değişik biçimlerde tepkimizi dile getiriyorduk ama bu eylemler yeterli değildi ve daha güçlü, kitlesel eylemlilikler gerekiyordu. Korkuları birleşmemizden, aynı sesle, hep birlikte hesap sormamızdandı. Bunu da gerçekleştirdik. Tarihler 1 Şubat'ı gösterirken yüzyıllardır bizi sömüren, evlatlarımızı katleden, ekmeğimize göz koyan, bizleri, evlatlarımızı işkencelerden geçiren, zindanlarda çürüten, kaybedenlerden halk olarak birlikte hesap sormaya başladık. Eylemimizin adı, "Sürekli Aydınlık İçin Bir Dakika Karanlık"tı. Artık Edirne'den Kars'a, Mersin'den Trabzon'a, İstanbul'un, Ankara'nın, yoksul emekçi mahallelerinden, Kürdistan'ın, Ege'nin köylerine kadar saat 21.00'de ışıklar bir dakika söndürüldü.

Yeter miydi bir dakika ışığımızı kapatıp ondan sonra evimizde oturmak? Yetmezdi elbet yetmedi de zaten, gürültü yaparak, ısıklı çalarak daha gürleştirdik tepkilerimizi. Sokaklara çıktık önce 50'şer 100'er kişiyle. Birkaç gün içinde yüzler binlere evrildi, daha disiplinli eylemlerle yürüyüşlere başladık,

sloganlarımızı haykırıp, pankartlarımızı, dövizlerimizi açarak, ellerimizdeki meşalelerle aydınlattık karanlıkları. İşte bu tepkiler korkuttu karanlığın bekçilerini. Halkın gücünü gücümüzü gördüler, ayaklarının altındaki toprağın kaydığını, işledikleri suçların hesabının sorulacağı günlerin yaklaştığını gördüler. Acizleştiler, korktular.

Bunun üzerine saldırdılar. Çete artıkları, katil sürüleri saldırdı eylemlerimize. Antalya'da içimizden birini, onurlu namuslu bir halk adamını, Celal Cankoru'yu katlettiler.

Kazan denilen ikiyüzlü katil yıllardır, Alevi halkının cemlerini karalamak için uydurulan "mum söndü" hikayesini, sokaklarda mumlarla gerçekleştirilen eylemlere yönelik olarak tekrar gündeme getirerek Alevi halkımıza dil uzattı. Tepkimiz daha da yoğunlaştı, öfkemiz daha da yükseldi. Egemenlerin, karanlığın bekçilerini daha da titrettik. Bugün bir adım daha atıp sokaklara döktüğümüz tepkimizi daha etkin hale getirelim. Arabalarımızın kontaklarını kapatarak, tüm ülkede trafiği durdurup ulaşımı felç etmeliyiz ki, katil sürüleri, kontrgerillanın eşkiyaları cinayetlerini işlemek için gidecek yol bulamasınlar. Kepenklerimizi indirelim, işyerlerimizi kapatalım ki görsünler biz istemezsek, biz olmazsak yiyecek bir dilim ekmek, içecek bir yudum su bulamayacaklarını.

Şalterleri indirelim, bandları durduralım, motorları susturalım, iş başı yapmayalım. Yani genel greve çıkalım ki, biz istemezsek yaşamın duracağını, hayatın felç olacağını görsünler. Başımıza yıkılan kondumuzun, karşılığı verilmeyen alinterimizin, dökülen kanımızın, katledilen - kaybedilen evlatlarımızın, canlarımızın, yok edilen umutlarımızın hesabını soralım. Bu karanlıkları kendi gücümüzle aydınlatalım, sürekli aydınlığa ulaşalım. *

TALİMATTAKİ BİRLİK VE BİRLEŞTİRİCİLİK

Uzun süredir birlik sorunu söz konusu olduğunda anlatmaya çalıştığımız bir kaç nokta vardı: Birliğin salt solun birliği olarak ele alınmasından vazgeçilip halk güçlerinin birliği olarak ele alınması gerektiği ve bunun koşullarını yaratmak için de kitlelerin söz ve karar hakkına sahip olacağı örgütlenmeler yaratmak gerektiği... Susurluk olayından bugüne gelişen süreç, birlik konusunda sol açısından önemli veriler sunmuş olmalıdır. Somut olarak, nasıl birleşmemiz gerektiğini, halk kitlelerine yönelik sektör, dar bakiş açılarının yanlışlığını, eylem ve örgüt biçimlerindeki şablonculuğun solu nasıl süreçten koparabildiğini göstermiştir.

Bu anlamda "birleşebilmek" ve "birlikte savaşılabilmek" için, halkı birleştirebilmek için, bu süreç ortaya çıkardığı tüm olgularla birlikte yeniden değerlendirilmelidir.

Geçtiğimiz günlerde kamuoyuna yansıyan bir "talimat" Cephe'nin bu süreçteki mücadele tarzı, birlik sorununa yaklaşımı üzerine özet bir bakış açısı sunmaktaydı. Talimatı özellikle önemli kılan, 18 Kasım tarihli olmasıydı. Süreç buradaki Öngörülerini doğrulamıştı çünkü. Gelişmeleri değerlendirirken, birlik sorunu açısından bu "talimatta yer alan yaklaşımların da mutlaka gözönünde bulundurulması gerektiğine inanıyoruz. Bu yüzden ilgili bölümlerine bakmakta yarar var.

Sorun her şeyde aynı şeyi söylemek değildir diyoruz; farklı katmanların farklı çıkar ve talepleri; farklı siyasi çevrelerin farklı strateji ve taktikleri olacaktır. Birlik buna rağmen gerçekleştirilmelidir. Şöyle deniyor "Talimat'ta:

"Birçok grup ve çevre düşmana karşı çok çeşitli niyet ve isteklerle hareket eder.

Demokratlar, aydınlar, liberaler ve çıkarlarını mevcut iktidarda görmeyenler sadece burjuva demokrasisini isteyebilir, maz sol.

Aleviler, Sünniler veya başka dinden ve mezhepten çeşitli topluluklar inançlarını özgürce yaşayacakları bir düzen istemini dile getirebilir,

Bazı aydınlar ve yurtseverler sadece sınırlı bir kesimde de olsa emperyalist hegemonyaya karşı çıkarak ulusal onuru savunabilir,

Bütün ulusların ve halkların ortak mücadelesini ve ortak iktidarını hedeflemek yerine sadece Kürt ulusal hakları için mücadele edenler vardır,

Biz bütün halkların ve toplulukların taleplerini devlete karşı mücadele ekseninde birleştirmeliyiz..."

Tüm halk güçlerinin birliğinin sağlanmasında sık sık Elbistan, Karanfilköy örneklerini verdik. Dedik ki, bugün şu ya da bu düzen partisinin hatta gerici, faşist bir partinin etkisinde kalmış olabilir, biz onları da halk hareketinin birliği içinde değerlendirmeliyiz; Talimat şöyle diyor:

"Bir dakika dahi beklemeden kitleleri burjuva partisinden, reformist, geri, bilinçsiz diye ayırma gözetmeden her türlü propaganda, ajitasyon yöntem ve araçlarını kullanarak harekete geçirmeliyiz."

"Özgücümüze güvenerek, haklılığımıza inanarak öne atılmamız. Ve yurtsever, demokrat, aydın, halktan yana herkesi seferber edebilmeliyiz."

"Bölge ve alanlarda bize karşı olan hatta politikadan kaçan bütün demokratik kuruluş ve kişilerin tepkilerini tek hedefte birleştirebilmenin önemini kavramalıyız... Bütün Parti-Cepheliler bulundukları alan ve bölgede çürümüş ve artık

hiçbir meşruluğu kalmamış devlete karşı bütün güçleri hareket ettirmelidir. Bu hareket içinde dost ve düşmanlar yeniden şekillenecek ve saflaşacaktır."

Diyarduk ki, mesele sadece solun birliği değildir. Mesele geniş kitleleri içine katacak, çekecek bir birliktelik yaratmaktır. Talimatta söylendiği gibi:

"Alışlagelen dar bir çevreye seslenme, sınırlı sayıdaki insanı hareket ettirme yerine kitlelerin ruh hallerini iyi hesap edip meşruluklarını gözönüne alarak en geniş çevre ve kitleleri harekete geçirmenin yöntemleri bulunmalıdır."

"Dar bir grupta radikal bir eylem yapma yerine, pasif görünse de, onbinlerin korku duvarını aşarak katılabileceği eylem biçimlerini tercih etmekten çekinmemeliyiz. Kitlelerin ne tür eylem biçimlerini tercih ettiğini gözönünde bulundurmadan, sadece çağınla geniş kitleleri eyleme katamayız."

Dost güçleri sadece sol güçler olarak anlamaktan çokmalı ve tüm halk kesimlerine yönelmeliyiz. Sol güçler bunun içinde sadece küçük bir parçadır."

Alanlarda birlik diyarduk; bu olmaksızın her birliğin ayaklarından birinin sakat olacağını söylüyorduk. Talimat buna da dikkat çekmişti:

"Bütün alanlar; gençlik, işçiler, memurlar, köylüler, gecekondu halkı, esnaflar, Kürt halkı, diğer azınlık milliyetler, aydınlar, demokratlar, çeşitli meslek örgütleri, halktan ve ülkeden yana herkesin özgün talepleri ile devletten hesap sorulması düşüncesiyle birleştirilip harekete geçirilmelidir."

Herkes hayattan öğrenmek durumunda, Gazi ayaklanması olur, ne hikmetse, hiçbir öngörüsü vs. de olmamasına rağmen, en azından niye öngörmedim, niye böyle gelişti diye sorar. Elbistan'lar, Kastamonu'lar olur. Sol yine bildik teorik kalıpları tekrarlayıp durur. Susurluk olayı olur. Teoride, söylemde Allah için hiçbir değişiklik göremezsiniz. Yeni ihtiyaçları görmez. Dolayısıyla yeni örgüt ve mücadele biçimleri de koymaz ortaya. Böyle bir adım atanın da önünü keser. Kesmezse, dilinden düşürmediği avuntusunu, öncülük iddiasını kaybedecektir!..

Marksizm-Leninizm somut koşulların somut tahlili değil mi? Hani nerede somut koşulların tahlili. Biz bildik bileli aynı şeyler söylüyor, bu mübarek "somut koşullar" hiç mi değişmiyor?

Tabii, "Soyut koşullar"ın üzerinde birlikler de kurulamıyor, geliştirilemiyor doğallıkla. Devrimciler açısından son derece uygun koşullara rağmen, müdahale edebilecek bir inisiyatif, birliktelik gösterilemiyor.

Evet, şu Talimat'ta ifade edilen birlik anlayışında, birleştiricilik misyonunda yanlış olan ne var? Tüm sol için, tüm halk güçleri için birlik sorunundaki hareket tarzını belirleyecek bir "Talimat" olamaz mı bu?

Pekala olabilir, olmalıydı. Küçük hesaplar olmasaydı, olurdu da. Eğer olsaydı, gelişen hareket bu Talimat doğrultusunda hareket eden solun, demokratik kurumların, halk güçlerinin inisiyatifinde olurdu.

Evet, bu Talimat'taki birlik anlayışına kim neresinden, nesine karşı çıkıyor, öğrenmek istiyoruz. Karşı çıkan, bir yan yoksa, öğrenmek istediğimiz şey değişecek; o halde öneriler nereden kabul edilmeli? diye soracağız. Ve soruyoruz da...

HALK IŞIK SÖNDÜRME EYLEMİNİ

Adalet, Özgürlük, Hesap Sormak İçin

"Sürekli aydınlık için 1 dakika karanlık" eylemi tüm yurttayayılıyor. Her gün sokaklara inen binlerce insan çetelere, kontrgerillaya olan öfkesini haykırıyor, adalet isteğini dile getiriyor. Şimdi meydanları, sokakları daha güçlü dolduralım, yürüyelim...

İSTANBUL

EYÜP

22 Şubat Pazar: CHP'nin önünde toplanan 100 kişi saatler 21.00'i gösterdiğinde mumları yakıp, slogan atmaya başladılar. Bu sırada bölgedeki faşistler, camlara çıkıp kurt işareti yaparak Çatlılar'a olan bağlılıklarını gösteriyorlardı. "Halkın öfkesi Çeteleri Karanlığa Boğacak", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" vb. sloganlarını atan Eyüp halkı, düdükle çalarak meydana kadar yürüdüler. Meydanda konuşan bir kişi, daha sonraki eylemlerin kitlesel ve coşkulu olması gerektiğini vurgulayan tase bir konuşma yaptı.

ALİBEYKÖY(Cengiz Topel)

24 Şubat Pazartesi: Mahalle halkı devletin karanlık ve kirli ilişkilerinin açığa çıkması için Cengiz Topel caddesinde toplanmıştı. 600 kişinin katıldığı eylem, Grup Yorum'un katılımıyla, coşkulu bir şekilde alkış ve ıslıkla sürdü. Halk, polisin yığınak yapmasına ve yolu kesmesine aldırmayarak "Çeteler Bizi Yıldırılmaz", "Kahrolsun MİT, CIA, Kontrgerilla", "Halkımız Saflara", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek" gibi sloganları atmaya başladı. Grup Yorum'un türkülleri eşliğinde halay çekildi. Aynı coşkuyla slogan atarak, yarın aynı saate buluşmak üzere dağıldılar.

25 Şubat Sah: Alibeyköy halkı, saatler 21.00'i gösterdiğinde meşale ve mumları yakıp, slogan atarak aynı meydanda toplanmaya başladı. 500'ü aşkın insan yürürken, "Halkımız Saflara", "Susurluk'taki Devlettir, Hesap Soralım" sloganları atıldı. Yürüyüş sırasında çeteci polisin bir süre halkın peşinden gelmesi dikkat çekerken, kitlenin ara bir sokağa dönmesiyle poliste geri döndü ve otolara binerek oradan uzaklaştı. Kitle toplanma yerine geri döndü. Burada türküler eşliğinde halaylar çekildi. Daha sonra slogan atan topluluk, yarın aynı yerde tekrar karartma eylemi yapacaklarını söyleyerek dağıldı.

26 Şubat Çarşamba: Saatler 20.30'u gösterdiğinde, Cengiz Topel Mahallesi halta sokağa dökülerek, sloganlar eşliğinde toplanmaya başladı. Celal Cankoru'nun resimleri anaların elindeydi. Meşaleler yakıldı ve davul eşliğinde halay çekildi. Saatler 21.00'e

geldiğinde yanan meşaleler söndürülerek, slogan atarak, devletin ve çeteci polislerin karanlık yüzleri protesto edildi. Halk Meclisi'nden bir konuşmacı eylemlerinin çeteler yargılanıncaya kadar süreceğini belirtti. Sloganlar atıldıktan sonra meşaleler tekrar yakılarak halaylar çekildi ve bir gün sonrasında randevu verilerek dağıldı.

ÇAĞLAYAN

22 Şubat Cumartesi: Çağlayan derede toplanan 2000 kişi ellerinde Celal Cankoru'nun resimleri ve meşalelerle 600 metre yürüdü. Alkış, ıslık ve trampen seslerinden başka birşey duyulmuyordu. "Mafya Devlet Aşiret Bu Ne Biçim Rezalet", "Susurluk Devlettir Hesap Soralım", "Halkız Haklıyız Kazanacağız" sloganlarıyla Çağlayan halta çetelerden hesap soruyordu. Mahalleden bir sözcünün konuşmasıyla eylem sona erdi.

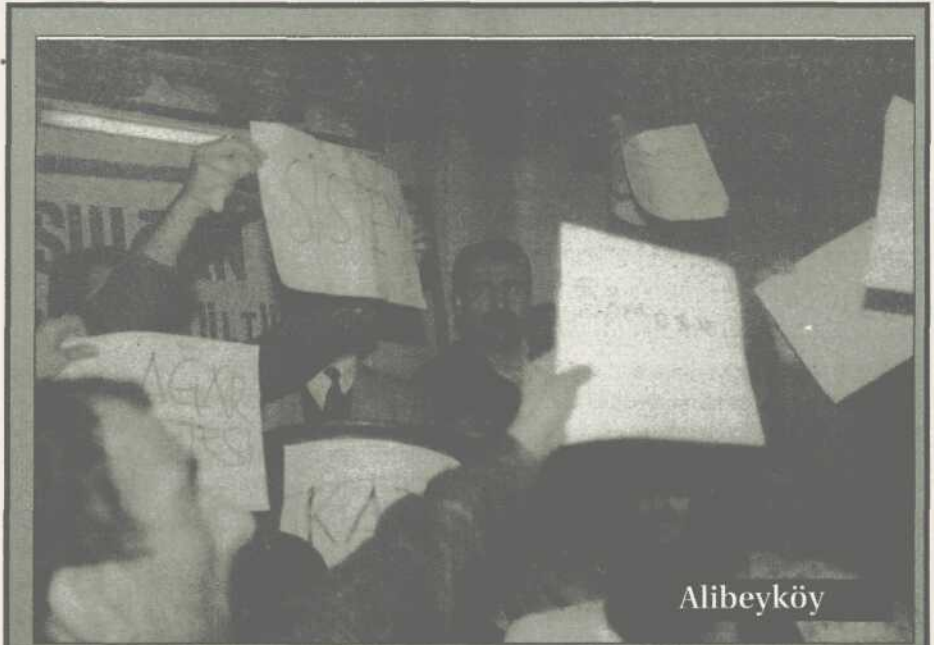
BAGCILAR

Yayıyor, her gün daha da artarak, çoğalarak ülkenin her tarafına yayılıyor. Kontrgerilla devletin pis yüzüne öfkesini haykırıyor.

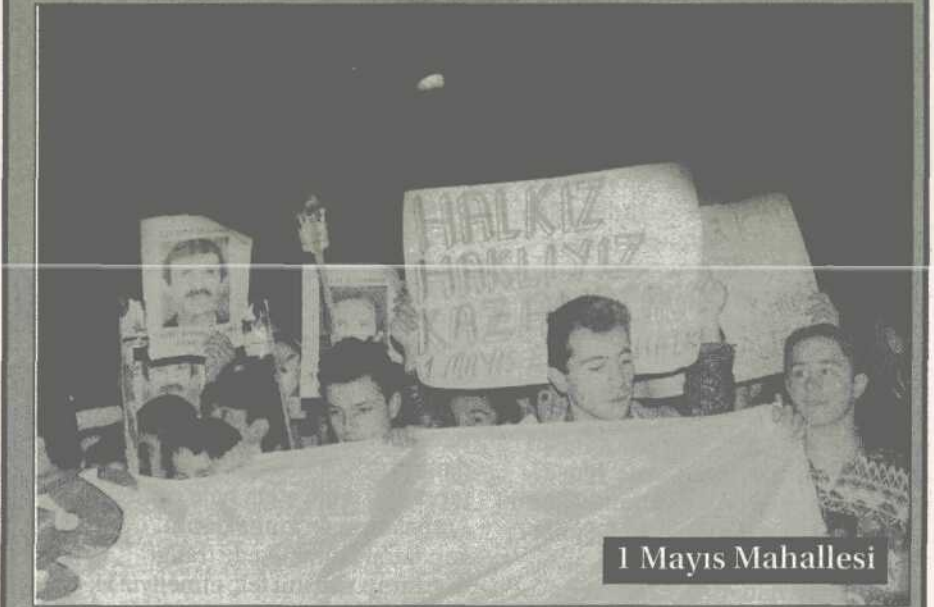
22-23 Şubat akşamları 20.45'te Bağcılar Yenimahalle Fırın durağında toplanan 750 kişilik kitle sokakta slogan ve meşalelerle yürüyüşe geçti. Karartma eyleminde dillerde, halkın hem uyardığı hem de gündemi en iyi anlatan sloganı olduğu için "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek" ve "Kazan İstifa" "Çeteler Mecliste, Öğrenciler Hapiste" sloganları vardı.

24 Şubat Pazar: Mahallede elektrikler kesik olduğu için karanlık sokakta eyleme başlayan Bağcılar halkına polis müdahale etti. Sadece meşalelerin aydınlattığı mahallede yürümeye kararlı halkı ikiye bölen polis "Olduğunuz yerde eyleminizi yapın ama yürümeyin" dedi. Kararlı olan halk ellerinde silahlarla yolu kesen polisi aşarak ve diğer grupla birleşerek bir blok kadar sloganlarla yürüdü.

26 Şubat Çarşamba: Yenimahalle Çiftlik Meydanı'nda toplanan 1200 kişilik kitle "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek" sloganlarıyla çevredekileri çağırdılar. Polisin yoğun güvenlik önlemi aldığı eylemde inisiyatif tamamen halkın

Alibeyköy

1 Mayıs Mahallesi

İkitelli

HAYATI DURDURALIM, MEYDANLARI DOLDURALIM

SÜRDÜRMEME KARARLI

Sokağa İnelim, Yürüyelim!

Okmeydanı

Yenibosna

Küçükarmutlu

elindeydi. Meşaleler, zafer işaretleri, sloganlarla meydandaki kitleye bir grup daha sloganlar atarak katıldı. Grup Yorum'un Dağlara Gel'i eşliğinde halaylar çeken Bağcılar Halkı saat 21.00 olduğunda ıslık, alkış ve sloganlarla daha da coşkusunu gösterdi. Buradan Fırın Durağına doğru yürüyüşe geçen 1000 kişilik kitle sloganlarla sokaklardan geçerken mahalle halkı da evlerinden alkış ve sloganlarla kitleyi seyretti. 1 km kadar yürüyen Bağcılar Halkı Fırın Durağında eylemi bitirdi.

İKİTELLİ

İkitelli halkı, daha kararlı, daha güçlü sokağa çıkarak, kontrgerilla devletinden hesap sormaya devam ediyor. Her akşam saat 21.00'e yaklaşırken semtin değişik sokaklarından, bölgelerinden gelen insanlar tek bir noktaya yöneliyor. Her akşam "Sokağa çık Hesap Sor" pankartı açılıyor.

19 Şubat Çarşamba: Hacı Bektaş-i Veli Dergahı Vakfı'nın bulunduğu sokakta saat 21.00'de kortejler oluşturulmaya başlandı. Yürüyüşün başlamasıyla ilk slogan patladı: "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek". Büyük bir disiplin içinde ardarda "Sokağa Çık, Hesap Sor", "Sokağa, Eyleme, Hesap Sormaya", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" vb. sloganlar atıldı. Yol üzerindeki evlerin balkonlarından, pencerelerinden, halk alkışlarıyla, ıslıklarıyla, ışıklarını yakıp söndürerek eyleme destek verdi. Geçilen her sokakta sayı artıyordu. 700'ü bulan kortejin sloganları daha gür çıkıyor ve korteji uzaktan izleyen karanlığın bekçileri daha çok korkuya kapılıyorlardı. Saat 22.30'a kadar süren yürüyüş, İnönü Caddesi'nde yapılan açıklamayla ve atılan sloganlarla sona erdi.

20 Şubat Perşembe: ikitelli halkı için alabildiğine doğallaşan sahneler yaşanıyor. Meşaleler yakılıyor, pankart açılıyor ve sloganlarla yürüyüş başlıyor. Yürüyüş güzergahı uzatılıyor. 800'ü bulan kortej, megafondan gelen sesle sloganları daha düzenli atıyor. Dağılma yerine gelindiğinde eylemin sebebini anlatan, hesap sorulması gerekliliğini vurgulayan, Kurtuluş, Alinteri okurları ve SİPilçe teşkilatı imzalı bir yazı okunuyor. Devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşundan sonra Çav Bella marşı hep bir ağızdan söylenerek saat 22.00'de eylem bitiriliyor.

21 Şubat Cuma: Sayıları 1200'e ulaşan halfan sloganları daha gürdü. Meşalelerle devam eden yürüyüşteki coşku ve kitlesellik diğer günleri çok çok aştı. Yürüyüşün bitiş noktasında yapılan

konuşmadan sonra saygı duruşuna geçildi ve halay çekilerek eylem bitirildi.

22 Şubat Cumartesi: Eylem saati yaklaştığında yağmur sebebiyle katılımda düşme görülüyordu. Yürüyüş boyunca "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak" sloganları da atıldı. Açılan pankartın yanında "Karanlık Devrimle Aydınlatacağız" yazılı dövizler de göze çarpıyordu. Bir müzik grubunun da türkülerıyla destek verdiği eylem halay çekildikten sonra sona erdi.

23 Şubat Pazar: Hacı Bektaş - i Veli Dergahı Vakfı önünde toplanan 300 kadar insan hesap sormak için saatin 21:00 olmasını beklemeye başladılar. "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganı atılarak başlandı eyleme. En önde "Sokağa Çık Hesap Sor" pankartı taşınıyordu, insanların ellerinde Esenler'de katledilen Nurettin Demir'in resmi yerliyordu. Aşık Veysel Caddesine doğru yürüyüşe geçildiğinde "Anaların öfkesi Katilleri Boğacak", "Faşizme Karşı Omuz Omuz" "Sokağa, Eyleme, Hesap Sormaya" gibi sloganlar coşku üzerine coşku katıyordu. Geçtikleri sokaklarda kahvelerdeki insanlar çıkıp yürüyüşe katılıyordu. Yürüyüş boyunca katılım 800'e kadar yükseldi. Yürüyerek ikitelli caddesine kadar gelen kitle yolu trafiğe kapatarak halaylar çekmeye başladı. Davul eşliğinde çekilen halayda "Karanlıklar Devrimle Aydınlanacak" sloganları kitlenin coşkusunu artırıyordu. İkitelli Caddesinden tekrar Aşık Veysel Caddesine gelinerek burada tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Hep birlikte "Çav Bella" parçası söylendikten sonra kurulan platformdan yapılan konuşmayla eylem sona erdi.

24 Şubat Pazartesi: Hacı Bektaş - i Veli Dergahı Vakfı önünde her gün olduğu gibi Pazartesi günü de saat 21.00' de toplanan ikitelli halfa, kortejle birlikte sloganlarla, alkışlarla yürümeye başladı. Yürüyüş boyunca eylemi evlerinden kapıların önünden destekleyen halk eyleme çağrıldı, katılımlarla sayı 700'e yükseldi.

Her zamanki bitirme noktasına geldiğinde üzerinde aynı "Sokağa Çık Hesap Sor" sloganı yazılı olduğu, "İkitelli Emekçi Halfa" imzalı pankart açıldı. Bugün pankart daha büyümüş, daha görkemliydi. Yine yapılan saygı duruşu ve "Devrim Şehitleri ölümsüzdür", sloganının ardından Rüzgarla Gelen müzik grubunun söylediği parçalarla halaya duruldu. Halayın ardından alkışlarla, bir sonraki gün için tekrar buluşmaya çağrı yapıldıktan sonra, dağılırken saat 22:40 olmuştu.

25 Şubat Salı: Her günkü yerde başlayan eylemde bugün halfan elinde yeni resimler göze çarpıyordu. Halfan •sokağa dökülmesi ve hesap sorması karşısında panikleyen, acizliklerini her zamanki gibi saldırılarıyla kapatmaya çalışan kontrgerillanın Antalya'da geçtiğimiz hafta yapılan eyleme saldırısı sonrasında katledilen halktan birine olan Celal Cankoru'nun resimleriydi bunlar. Celal Cankoru'nun resimleriyle birlikte halk "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganını da haykırıyordu. Yaklaşık 500 kişinin katıldığı eylem yine aynı yerde yapılan konuşma, saygı duruşu ve sloganlardan sonra çekilen halaylarla sona erdi.

YÜRÜYELİM, HESAP SORALIM

26 Şubat Çarşamba: Her zamanki gibi coşkulu ve kitlesel geçen eyleme yaklaşık 800 kişi katıldı. "Katiller Halka Hesap Verecek", "Karanlığı Devrimle Aydınlatacağız" sloganlarıyla İkitelli'nin sokakları dolaşılırken, bölge halkı alkışlarla eyleme destek verdi.

İKİTELLİ KÖYÜ

22 Şubat Cumartesi: Halkın kontrgerilla devletine yönelik başlayan protesto eylemleri dalga dalga ülkemizin her köşesine yayılıyor. En küçük yerleşim birimlerine, köylerine kadar yayılan eylemler düzeninin bekçilerinin uykusunu kaçırıyor.

İkitelli bölgesine bağlı olan İkitelli Köyü halkı da tepkilerini sokağa dökerek protesto eylemlerine başladı.

İlk olarak Cumartesi günü başlayan eyleme katılım 200 kişiydi. Eyleme başlayan halk, köyün çamurlu sokaklarında ilerlerken öfkelerini de sloganlarıyla haykırıyordu, hesap soruyorlar, diğer insanlara çağrı yapıyorlardı. "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek", "Sokağa Çık Hesap Sor", "Kahrolsun MİT, CIA, Kontrgerilla" "Yaşasın Halkların Kardeşliği" "Zindanlar Boşalsın Çetelere Yer Kalsın" sloganlar ve alkışlarla devam eden yürüyüşte, meşaleler karanlığı aydınlatıyordu. Yaklaşık yarım saat süren yürüyüş sonrasında başlama yerine tekrar gelen kitleye, kısa bir konuşma yapıldıktan sonra devrim şehitleri için yapılan saygı duruşu sonrasında ertesi gün eylem çağrısı yapılarak dağıldı.

23 Şubat Pazar: İkitelli köyünde de artık saat 21:00 olunca sadece ışıklar söndürülüyor. Artık değişik sokaklardan halk bir hedefe yöneliyor, yürüyüşe başlama merkezine. Pazar günü de ayın yerde toplanan halk sloganlar, alkışlar ve ışıklarla yürüyüşe başladı. Katılmayan insanlar da evlerinin pencerelerinden kapı önlerinden alkışlarla ve atılan sloganlarla eşlik ederek eylemi destekliyorlardı. Yaklaşık 150 kişinin bulunduğu eylem saat 21:30'da yapılan konuşma ve saygı duruşuyla bitirildi.

24 Şubat Pazartesi: Saat 21:00'de aynı yerde toplanan İkitelli köyü halkı bugün açtıkları "Sokağa Çık Hesap Sor-İkitelli Halkı" imzalı pankartlarıyla ve 250'yi bulan sayıları daha bir coşkulu, daha bir gür atıyorlardı sloganlarını. Bu sloganlar bir gün önce katılmayanları da eyleme katıyordu. Yaklaşık 40 dakika süren eylem, başlangıç noktasında yapılan konuşma ve atılan sloganlarla sona erdi.

• 25 Şubat Salı: Pankartın açılması, meşalelerin yakılmasıyla başlayan eylemde, İkitelli Parsellerde olduğu gibi Antalya'da polisçe katledilen Celal Cankoru'nun resimleriyle birlikte yürüyen 200 kişinin sloganlar, alkışlarla sürdürdükleri yürüyüş saat 21:30'da yapılan konuşma, sloganlar ve saygı duruşuyla sona erdi.

OKMEYDANI

22 Şubat Cumartesi: Okmeydanı halkı, çetelerden hesap sormak için Şark Kahvesi önünde toplandı. Yaklaşık 4 bin kişinin katıldığı eylem, "Susurluk'taki Devlettir, Hesap Soralım" sloganıyla, alkışlarla, ışıklarla başladı. Okmeydanı Halkı adına konuşma yapan bir kişi "Bizler sizlerin çürümüş, ahlaksız

yönetiminizi istemiyoruz, özgürlük istiyoruz. Pislikleri açığa çıkan İbrahim Şahin kimden kaçıyor? Halktan mı kaçıyor? Unutmayın ki bizlerin adalet duygusu güçlüdür" dedi. Açıklama sonunda "Yaşasın Halkın Adaleti" sloganı atıldı. Okmeydanı Halk Meclisi Girişimi adına, oluşturulan serbest kürsüye gelen bir kişi yaptığı açıklamada "Kirlenen tüm kurumlarıyla bu devlet, bu düzen, bu meclis bizi temsil etmemektedir. Aksini iddia etmek, alanlarda dayak yiyen işimizi, üniversitede coplanan öğrencimizi, yargısız infazlarla katledilen aydınlarımızı, zindanlarda tutsak edilen devrimcilerimizi, köyleri yakılan, yıkılan, kırimdan geçirilen Kürt halkını görmezden gelmektir. Bugüne kadar aldatıldık, kandırıldık. Artık yağma yok, seçim zamanı karşımıza çıkan oy avcılarına değil kendi gücümüze güveniyoruz. Gücümüzü, birliğimizi Halk Meclisleriyle örüyoruz" dedi. Okmeydanı Halk Meclisi Girişiminin yaptığı konuşmadan sonra "Okmeydanı Halkı" yazılı pankartla, "Çeteler Halka Hesap Verecek" Okmeydanı Halk Meclisi

Girişimi imzalı dövizlerle ve ellerinde meşale ve mumlarla yürüyüşe geçildi. Yürüyüş boyunca "Halkız, Haklıyız, Kazanacağız", "Susurluk'taki Devlettir, Hesap Soralım", "Çeteler Halka Hesap Verecek", "Yaşasın Halkın Adaleti" sloganları atıldı. Pencerelerdeki, balkonlardaki halk da, korteje alkışlarla ve tencere çalarak katıldı. Coşkulu ve hesap sorma kararlılığıyla yürüyen Okmeydanı Halkı Dikilitaş parkına gelerek burada davul ve zurnayla halay çekti, türküler söyledi. Tekrar yürüyüşe geçilerek, Şark Kahvesi önüne gelindi ve bir saat süren yürüyüş burada çekilen halaylarla bitirildi.

23 Şubat Pazar: Şark Kahvesi önünde insanlar toplandı. Saat 8:45'te başlayan eyleme yoğun şekilde halktan insanlar katılıyordu. Okmeydanı Halkı imzalı pankartları ve Celal Cankoru'nun resimleri, Demokratik Anayasa talepli dövizleri ve meşaleleriyle kalabalık bir kitle eyleme katıldı. Davul zurna eşliğinde halaya duran halk sürekli sloganlar atıyordu. Susurluk'taki devletten hesap sormak için sokağa dökülen halk Okmeydanı sokaklarında yürümeye başladı. Bir mitingi andıran yürüyüş boyunca sloganlar önden arkaya doğru yayılıyordu. Analardan taşıdığı pankart kortejin önündeki pankartla aynı mesajı

içeriyordu. Her gün olduğu gibi Anadolu Kahvesi'nin ordan Dikilitaş parkına ve sokaklar dolaşıldıktan sonra tekrar Andolu Kahvesinin önüne kadar yüründü. Bir saat süren yürüyüş boyunca sloganlar hiç susmadı, evlerin camlarından, balkonlardan katılan aileler, işyerlerinden alkışlayan esnaf eyleme desteğini sunuyordu. Panzerler ve çeviklerle yığınak yapan polis öfkeli kitleye müdahaleyi göze alamıyor, yaptığı yığınakla göz korkutmaya çalışıyordu. Yürüyüş korteji tekrar meydana gelerek halaylar çekip slogan atmaya devam etti. Dörtbin beşyüz kişinin katıldığı eylem, ertesi akşam aynı saatte toplanma duyurumu ile bitirildi.

24 Şubat Pazartesi: Her gün sayısı ve tepkisi artan Okmeydanı halkı adına eylemin niteliği ve kalıcılığına ilişkin bir basın açıklaması okundu. Ardından Grup özgürlük Türküsü Okmeydanı emekçi halkına bir müzik dinletisi sundu. Daha sonra ailelerin taşıdığı bir pankartla kortejler oluşturularak yürüyüşe geçildi. Sayısı yaklaşık üçbinin üzerinde olan kitle hep bir ağızdan sloganlar atarak

başladılar. Eyleme anaların ellerindeki "Halkların Katili Susurluk'taki Devlettir" pankartının arkasında toplanan Okmeydanı Halta bir basın açıklaması yapacak Bin Operasyonun ve toplumun bütün kesimlerine yapılan saldırıların açıklanmasını istedi. Daha sonra meşaleler ve dövizlerle yürüyen halk Okmeydanı sokaklarından geçerek "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek", "Çiller Ağır Bucak istifa", "Zindanlar Boşalsın Tutsaklara Özgürlük" sloganlarıyla eylemin başladığı yere geldi. Halaylar, sloganlar ve tekrar birlikte bir arada olma sözü verilerek eylemi bitirdiler.

GAZİ

24 Şubat Pazar: Gazi halkı cemevi önünde toplandı. Biraraya toplanan yaklaşık 800 kişi eyleme halaylarla ve alkışlarla başladılar. Ellerindeki mumlarla karanlığı aydınlatan Gazi halta sloganlarla seslerini yükseltiyordu. "Özgür Bağımsız, Demokratik Türkiye", "Gazi Faşizme Mezar Olacak", "Çeteler Mecliste öğrenciler Hapiste" yaklaşık bir saat süren eylem alkışlarla sona erdi.

GAZİ KARAYOLLARI

22 Şubat Cumartesi: Karayolları Cemevi önünde saat 20.30'da toplanan 100 kişiyi aşan grup mumlar yakıp Kürtçe, Türkçetürkülerle halaya başladılar. Saat 21.00 üzerinde "Susurluk, Devletin Tükenişidir" yazılı olduğu dövizler açılarak, mumlar söndürüldü. Sık sık slogan atan halk, özellikle İbrahim Şahin'in kaçışını protesto ederek devleti suçladı. Kürtçe ve Türkçe türküler eşliğinde çekilen halaylar halta coşturdu. Eylemin bittiği sırada arabalarla konvoy halinde alana gelen sivil ve resmi işkenceciler, halka gözdağı vermeye çalıştılar.

ÖRNEKTEPE

24 Şubat Pazartesi: Örnektepe Mahallesi'nde, Devrimci Halk Güçleri'nin önderliğinde yapılan eyleme beşyüz kişi katıldı. Meydanda toplanan halk ellerinde "Susurluk Devlettir, Hesap Soralım", "Çeteler Dışarda, Öğrenciye Ceza", "Halkız, Haklıyız, Kazanacağız" vb. dövizlerle yürüyüşe geçti. Bir saat kadar coşkuyla yürüyen kitle sık sık "Halkız Haklıyız Kazanacağız", "Yaşasın Halkın Adaleti", "Zindanlar Boşalsın, Tutsaklara Özgürlük", "Susurluk Devlettir Hesap Soralım" sloganlarını atarken balkonlarına, camlara çıkan insanlar ışıktan yakıp söndürerek, sloganlara katılarak destek verdiler. Mahallenin çıkışını ablukaya alan işkencecilerin gözdağı girişimleri sonuç vermedi. Coşkusunu yitirmeyen halk ertesi gün yeniden bir araya gelme kararını aldı.

25 Şubat Salı: Saat 21.00'de mahalle halta, ellerinde tencereler ve tenekelerle sokağa çıktı. Yaklaşık 250 kişinin katıldığı eylem 45 dakika sürdü. Şehit ve tutsak anaları, ön safta yürüyorlardı ve "Susurluk'taki Devlettir, Hesap Soralım", "Yaşasın Halkın Adaleti" dövizlerini taşıyorlardı. Polisin mahalleyi abluka altına almasına aldırmadan sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçildi. "Yarın akşam daha kitlesel olacağız" sözleriyle eylem sona erdi.

NURTEPE Karanlık Sokakları Yine Yanan Meşaleler Aydınlatıyordu

22 Şubat Cumartesi: Saat 21.00'de Sokullu Caddesinde toplanan kitle, ellerinde Nurettin Demir ve Celal Cankoru'nun resimlerini taşıyordu. Polis işgali altında, meşalelerle aydınlanan karanlıkta, "Susma! Haykır! Halklar Kardeşdir", "Çeteler Mecliste, Öğrenciler Hapiste", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek", "Zindanlar Boşalsın, Çetelere Yer Kalsın" sloganlarıyla yürüyüşe geçildi. Evlerinin önlerine çıkan insanlar, yürüyen kitleye tencere, düdük ve teneke sesleriyle destek verdiler. 400'e yakın insan, davul eşliğinde sloganlarla yarım saat yürüdükten sonra eylem sona erdi.

23 Şubat Pazar: Karartma eylemine yaklaşık 500 kişi katıldı. Eylemde "Öğrenciler İçerde, Çeteler Dışarda", "Zindanlar Boşalsın Tutsaklara Özgürlük" sloganları atıldı. Eylem öncesi faşistlerin toplanmaya başlayan insanlara bozkurt işareti yapması üzerine, faşistlere ait arabaların camları kırıldı ve iki faşist dövülerek cezalandırıldı. Sonra daha kalabalık gelen faşistler bozkurt işareti yapınca yine birkaç arabanın camı kırıldı. Eylem yeri panzerler ve çevik kuvvet otobüsleriyle dolmuştu ancak eyleme bir müdahale olmadı.

25 Şubat Salı: Yaklaşık 500 kişilik bir kitle Dilan Cafe'nin önünde toplanarak mum yakıp söndürerek slogan ve ıslıklarla karanlıkların bekçilerine lanet yağdırdılar. Daha sonra düzenli olarak yürüyen kitle polislerin bulunduğu noktaya kadar "Çeteler Halka Hesap Verecek" vb. sloganlar atarak dağıldılar.

26 Şubat Çarşamba: Saat 20.45'de yaklaşık 600 kişi Sokullu Caddesinde toplanmaya başladı. Davul-zurna eşliğinde halaylar çekerek, zafer işaretleriyle, slogan atarak yürüyüşe geçtiler. Polis yoğunluğuna rağmen kararlı bir şekilde yürüyen halk, "Çeteler Mecliste öğrenciler Hapiste", "Susma! Haykır! Halklar Kardeşdir" "Suskun Halk istemiyoruz" sloganları atarken, çevredeki insanlar ıslıklarla, zafer işaretleriyle, tencerelere vurarak eylem destek verdiler.

ARMUTLU

23 Şubat Pazar: Saat 21.00'de toplanan halk, "Halkız, Haklıyız, Kazanacağız", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek", "Çeteler Halka Hesap Verecek", "Susurluk'taki Devlettir, Hesap Soralım" sloganlarıyla, Küçük Armutlu meydanına doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşe engel olmaya çalışan polis Küçük Armutlu'nun girişine panzer, içine ise çevik kuvvet getirdi. Polise rağmen sloganlarla yürüyen halk, meydana geldiğinde önleri polis otolarıyla kesildi. Polisleri aşan kitle, meydana geldikten sonra burada bir konuşma yapıldı. Konuşmada "Çetelerin olmadığı özgür bir ülke için yürüyoruz. Buna kimse engel olamayacak" denildi ve sonra tekrar toplanılan yere doğru yürüyüşe devam edildi. Eyleme başladıkları yere geldiklerinde halay çektiler ve bir ağızdan "Bize Ölüm Yok", "Şu Dersimin Dağları" marşlarını söylediler.

24 Şubat Pazartesi: Akşam saatlerinde polis yığınak yapmış ve karakolun önüne çevik otobüsü

çekilmişti. Saat 21.00'de toplanan mahalle halkı sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçti. Karakola kadar yüründükten sonra toplanma yerine döndü. Halay çekilerek eylem bitirildi.

BAKIRKÖY

Bakırköy özgürlük Meydanı: 23 Şubat Pazar: Bakırköy özgürlük Meydanı'nda çoğunluğunu Haklar ve özgürlükler Platformu'nun oluşturduğu eylem, HADEP, ÖDP, CHP, Atatürkçü Düşünce Derneği, Grup Yorum, Bulutsuzluk Özlemi, Bankazedeler, Kayıp ve Tutsak Aileleri katıldı. Meydanda toplanan 1500'ün üzerinde insan, "Susurluk'taki Devlettir, Hesap Soralım", "Yaşasın Halkın Adaleti", "Çeteler Halka Hesap Verecek" sloganlarıyla, alkışlarla, ıslıklarla eyleme başladı. Oya Gökbayrak bir açıklama yaparak "Biz bu devletten insanlık, onur, adalet adına hiçbir şey beklemiyoruz. Evlatlarımızın kanının hesabını, gözyaşlarımızın, acımızın hesabını soracak olan, halkın adaletidir. Evet özgürlük, adalet, bağımsızlık, demokrasi istiyoruz ve biliyoruz ki bunları

Anayasa Susurluk'takilerindir, "Susurluk Devlettir Hesap Soralım" yazılı ve 1 Mayıs Mahallesi Halkı" imzalı dövizler taşıdılar. Polisin panzer ve çevik kuvvetlerle mahallenin yollarını ablukaya almasından kaynaklı eylemi meydanda halaylar çekip sloganlar atarak gerçekleştiren halkın "1 Mayıs Faşizme Mezar Olacak" sloganları hiç kesilmedi.

26 Şubat: Saat 21.00'de meydanda toplanan halk, yine meşalelerini yakarak yürüyüşe geçti. Bir önceki güne oranla sayılan daha da artarak 600 kişi olan eylemciler yürüyüş boyunca "Susurluk Devlettir Hesap Soralım", "Halkız Haklıyız Kazanacağız", "Sokağa Çık Hesap Sor" vb. sloganlarını attılar. Yürüyüş boyunca yoldan geçen araçlar korna çalarak destek verirken ellerinde tencere tavalarla kitleyi karşılayarak içine katılan analar eyleme coşku kattılar. Yürüyüş sonrası hep beraber devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunan insanlar, marşlar söyleyerek eylemi bitirdiler.

ÜMRANIYE BİRLİK

20 Şubat Perşembe: Havanın

ancak mücadelemizle alacağız" dedi. TİYAD'lı aileler alınlarında katledilen evlatlarının kanlarıyla oluşan kızıl bandan ve ellerinde "İbrahim Şahin Kaçtı, Katilleri Halk Bulur, Halk Cezalandırır", "İbrahim Şahin'i Bulacağız, Biz Halkız, Hesap Soracağız" yazılı dövizlerle evlatlarını katleden, kaybeden, tutsak edenlerden hesap sormak için gelmişti. TİYAD'lı aileler ellerinde getirdikleri İbrahim Şahin'in fotoğrafını yaktılar. Halk İbrahim Şahin'in fotoğrafının yakılmasını alkışlarla, ıslıklarla destekledi. Bankazedeler de "Çeteler Mecliste, Bankazedeler Sokakta" yazılı dövizleriyle özgürlük Meydanı'ndaydılar. Antalya'da polis tarafından öldürülen Celal Cankoru'nun resimlerinin taşındığı eylemde kimisi ıslık, düdük çalarken, kimisi de halay çekti, türküler söyledi. Polisin yoğun güvenlik önlemleri aldığı Bakırköy Özgürlük Meydanı'ndaki eylemin 5. haftası "Halkız Haklıyız Kazanacağız", "Kazan istifa", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek" sloganlarıyla bitirildi.

1 MAYIS

25 Şubat Salı: Meydanda toplanan 500'e yakın insan ellerinde "Kendi Anayasamız İçin Yürüyelim", "Faşist

yağmurlu olmasına rağmen 300 civarında insan alana toplandı. Yürüyüşe geçen kitle "Kazan istifa", "Pisliği Devrim Temizler" sloganlarını atalar. Aynı gün cemevinde verilen bir yemekte de halkın hesap sorması gerekliliğini vurgulayan bir konuşma yapıldı.

21 Şubat Cuma: 20.45 civarında toplanan 400 kişi sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçti. 20 dakika süren eylem sessiz bir şekilde bitirildi.

22 Şubat Cumartesi: Sivil faşistlerin eylem öncesinde kitleye saldıracağı tehditlerine bir cevap verilmesi gerekiyordu. 20.45'de toplanan 500 kişi "Susurluk Devlettir Hesap Soralım" pankartı açtı. Ellerinde "Yaşasın Halkın Adaleti", "Halkız Haklıyız Kazanacağız", "Bu Vatan Bizim" dövizleriyle yürüyüş başladı. Meşalelerle kitleye katılan gençlik hoş bir görüntü oluştuyordu. Faşistlerin olduğu bilardo salonuna kadar yürüyüş sürdürüldü. Burada "Faşistler Halka Hesap Verecek" vb. sloganlar atıldı. Jandarma yürüyüşü engellemek için iki kere barikat kurdu ancak kitle yürüdükçe jandarma geri çekildi. Tekrar toplanma yerine dönülüp halay çekilerek eylem bitirildi.

23 Şubat Pazar: 20.50'ye geldiğinde yaşlısı genci 800'e yakın insan eylemin başlamasını bekliyordu. Bu sırada 50

kişiden oluşan meşaleli kortej alana geldiğinde coşku iyice artmıştı. Jandarma kitleyi rahatsız etmek için kortejin yanından geçerken, halk da ıslıklarla, alkışlarla, sloganlarla tepkisini gösterdi. 1 kilometre yürünüp toplanma yerine geldiğinde büyük bir halay kuruldu. 21.20'de eylem bitirildi. Daha sonra gelen bir grup sivil faşist mahalleye girip provokasyon yaratmaya çalıştı.

24 Şubat Pazartesi: 20.45'de insanlar toplanmaya başlamışlardı. Gençlerin ellerinde meşaleler, kadınların ve çocukların elinde mumlar eyleme canlılık katıyordu. Sloganlarla yürüyüşe geçildiğinde kitlenin önünde "Susurluk Devlettir Hesap Soralım" Birlik Mahallesi Halkı imzalı pankart vardı. 10 dakika yüründükten sonra ortada bir ateş yakıldı ve etrafında çember oluşturuldu. "Katil Kazan istifa", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Pisliği Devrim Temizleyecek" sloganlarıyla davul sesi birleşerek tekrar toplanılan yere döndü. "Omuzdan tutun beni" diyerek büyük bir halay kuruldu. Mahalle halkı adına konuşan biri "Her akşam buradayız. Bu kadar yetmez. Halk bu kadar değil, çok daha güçlü, çok daha onurludur. Bu gücü ve onuru sokağa taşıyalım, hesap soralım" dedi.

SARIGAZI

19 Şubat Çarşamba: Saat 21.00'da Sarıgazi Meydanı'nda düzenlenen eylem, gazetemiz okurlarının, otobüs duraklarından meşalelerle ve sloganlarla yürümesiyle başladı. Diğer kitle örgütlerinin de katıldığı eylemde sloganlar atıldıktan sonra devrim şehitleri anısına saygı duruşunda bulunuldu. Celal Cankoru'yla ilgili konuşmanın da yapıldığı eylem halay çekilerek 21.30'da bitirildi.

KARTAL

Gülsuyu, Karuktepe, Esenyalı, Kartal Meydan, Erzincan Mahallesi

3. Haftasına giren karartma eylemleri kiteselleşerek sürüyor. Eylemlerde hesap sorma bilinciyle halk sokaklara iniyor.

19 Şubat Çarşamba: Topselvi mahallesinde 200, Aydınlı köyünde 250, Aydos'da 200, Esenyalı'da 500, Gülsuyu'nda 500, Erzincan mahallesinde 700 kişi ellerinde meşalelerle sokaklara indiler. Devletin tüm pisliğini gören halk, "Susurluk Devlettir Hesap Soralım" vb. sloganlarıyla öfkesini haykırıyordu.

20 Şubat Perşembe: Işık söndürme eylemleri kiteselleşerek Kartal'ın mahallelerinde coşkulu bir şekilde devam etti.

21 Şubat Cuma: Mahallelerde yapılan eylem ek olarak Kartal Meydanı'nda büyük bir eylem yapıldı. 2000 kişinin katıldığı eylem, Karlıktepe mahallesinden 500 kişi ellerinde meşalelerle yürüyerek, sloganlarla meydana geldiler. "Çatılar Halka Hesap Verecek", "Çiller, Bucak, Ağar Yargılansın" vb. sloganlar atıldı.

22 Şubat Cumartesi: Meşalelerle, dövizlerle, sloganlarla halk, gücünü çetelere gösterdi. Hesap sorulacağı, pisliğin üzerinin örtülemeyeceği mesajını verdi.

23 Şubat Pazar: Erzincan mahallesinde yapılan eylem en

kitlesellerindendi. 1500 kişinin katıldığı eylemde kadınların ve çocukların çoğunlukta olması dikkat çekiciydi. Meşalelerin yakıldığı, halayların çekildiği eylem boyunca "Suskun Toplum istemiyoruz" vb. sloganlar atıldı. Eylem bitiminde polistahammülsüzlüğünü göstererek 3 kişiyi gözaltına aldı.

Gülsuyu'nda saat 21.00'i gösterdiğinde 200'ü aşkın insan heykelin önünde toplanmaya başladı. Mahalle halkı, ellerinde meşalelerle Antalya'da katledilen Celal Cankoru'nun resimleriyle girmişlerdi. Grup Yorum'un da destek verdiği eylemde "Zindanlar Boşalsın, Çetelere Yer Kalsın", "Susurluk Devlettir, Hesap Soralım" sloganları atıldı. Türküler söylenerek, halay çekildi. Ertesi akşam saat 21.00'de buluşmak üzere eylem sona erdi.

Karlıktepe'de 500, Esenyalı'da 300 kişi sokaklardaydı.

24 Şubat Pazartesi: Erzincan mahallesi halkı yine sokaklardaydı. 1500 kişinin katıldığı eylem her zamanki coşkusıyla başladı. Yürüyüşte HÖP imzalı "Susurluk? Adalet istiyoruz" afişleri taşındı. Davul-zurna eşliğinde halay çekildi. Aynı gün Yeşilbağlarda gazetemiz okurları tarafından karartma eylemi başlatıldı. Karlıktepe mahallesinde toplanan 200 kişi sloganlarla Esentepe'ye doğru yürüyüşe geçti. Esentepe Meydanı'na gelindiğinde meşaleli başka bir grubun katılımıyla sayı 400'e ulaşmıştı. Halay çekildikten sonra tekrar başlangıç yerine yüründü. Yürüyüş boyunca Çav Bella ve Bize ölüm Yok marşları söylendi.

25 Şubat Salı: Dört bir yandan gelen halk Erzincan mahallesinde toplandı. Çoluk çocuk tüm mahalle halkının katılımıyla 2000 kişi mahalleyi boydan boya dolaştı. Yine Gülsuyu mahallesinde mahallelerle yürüyen halk Heykel'de birleşerek sloganlar attı. Yoldan geçen araçlar korna çalarak eyleme katıldılar. Karlıktepe'de 1000, Esenyalı'da 300, Yeşilbağlar'da 150 kişi çetelerden hesap sormak için alanlardaydı.

YENİBOSNA

26 Şubat Çarşamba: Her akşam aynı saatte halk sokaklara çıkıyor. Zafer Mahallesi'nde Çakmak'ta yapılan "Süreklili Aydınlik İçin Bir Dakika Karanlık" eylemine yaklaşık 300 kişi katıldı. Davul eşliğinde bir yandan halay çeken kitle atakları sloganlarla çeteleri protesto ettiler.

"Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek", "Çeteler Halka Hesap Verecek", "Zindanlar Boşalsın Çetelere Yer Kalsın", "Kahrolsun MİT, CIA, Kontrgerilla" sloganlarını atan kitle ayrıca İstanbul Üniversitesi Edebiyat ve Siyasal Bilgiler Fakültelerinde gerçekleşen faşist saldırıya da "Türkeşin İtleri Yıldırılmaz Bizleri" sloganıyla tepkilerini gösterdiler. Sonra yapılan konuşmada "Biz bunu halk için istiyoruz. Aydınlik yarınlar için istiyoruz. Çetelerden hesap soracağız" denilerek eyleme katılan kitle sessizce dağıldı.

AVCILAR

17 Şubat Pazartesi: 20.30'da başlayıp 21.00'e kadar süren eylem yaklaşık 1500 kişi katıldı. Atılan sloganlardan sonra halay çekilerek eylem bitirildi.

18 Şubat Salı: Coşkulu geçen eylem 700 kişi katıldı. Saat 21.00'de yakılan mumlar söndürülerek eylem sona erdi.

22 Şubat Cumartesi: 35 kişinin katıldığı eylemde "Ağarlar, Bucaklar Halka Hesap Verecek", "Çiller Çeteyi Eroinle Besliyor" sloganları atıldı.

23 Şubat Pazar: 20.30'da eylem halay çekilerek başladı. "Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak" sloganlarıyla 21.00'de yakılan mumların söndürülmesiyle eylem sona erdi.

25 Şubat Salı: 20.40'da halay çekilerek ve slogan atılarak başlayan eylem 21.00'a kadar devam etti.

PARSELLER (AVCILAR)

24 Şubat Pazartesi: 300 kişinin katıldığı eylemde halk, çetelere olan tepkisini haykıran sloganlar attı.

25 Şubat Salı: Hoca durağında 20.30'da başlayan eylem 600 kişi katıldı. Davul zurna eşliğinde halay çekilirken "Kazan Halka Hesap Verecek" sloganları atıldı.

ESENYURT

23 Şubat Pazar: 500 kişinin katıldığı eylem "Çeteler Halka Hesap Verecek"

sloganlarıyla bitirildi. Eylem sırasında jandarma kitleyi sardı ve ışık söndüren bir büfenin camları jandarma tarafından kırıldı.

MAHMUTBEY GÖZTEPE

23 Şubat Pazar: Merkez Dört Yol'da 21.00'de mumlar yakılarak eylem başladı. 70 kişinin katıldığı eylemde çeşitli sloganlar atıldı.

KOCAMUSTAFAPAŞA

24 Şubat Pazartesi: 20.45'de 200 kişi son durakta toplanmaya başladı. Bu arada kitlenin 25 metre ilerisinde, 20-30 kişilik faşist grup bıçak çekip, bozkurt işareti yaparak kitleyi dağıtmaya çalıştı. "Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganlarıyla kitle gereken cevabı verdi. 20 dakika boyunca süren eylem coşkulu bir şekilde sona erdi.

MANİSA

Manisa'nın çeşitli bölgelerinde Şubat ayının 17'sinden bu yana 1 dakikalık ışık söndürme eylemleri sokaklara taşı. Her gece yapılan eylemlere yaklaşık 300 kişi katılıyor. Halk, "Eğitim hakkı istiyoruz, onurumuza sahip çıkıyoruz" diyerek

eyleme katılıyor.

UŞAK

Uşak ve ilçelerinde eylem her geçen gün kalabalık bir kitle katılıyor. Banaz ve Dört Yol ilçelerinde halk sokaklara dökülerek, mafyacı, kontrgerilla devletini tarihin çöplüğüne gömmeye hazırlanıyor.

TRABZON

21 Şubat Cuma: Meydan parkında demokratik kitle örgütlerinin düzenlediği karartma eylemine 800 kişi katıldı. Elleri meşalelerle, mumlarla alana gelen insanlar, Saat 21.00'de mumları söndürerek, devleti teşhireden sloganlar attılar. Eylemde Yeni Özgür Karadeniz Gazetesi Yazı İşleri Müdürü Ayhan Nuraloğlu fotoğraf çektiği sırada polislin saldırısına uğradı. Yerde sürüklenip dövülerek, tehdit ve hakaretlere maruz kaldı.

GEMLİK (BURSA)

Kitle örgütleri ve halkın katılımı ile 18 Şubat'tan itibaren her akşam saat 21.00'de Gemlik Atatürk Parkı'nda ışık söndürme eylemi yapılıyor. Parkta toplanarak mum yakıp, sloganlar eşliğinde Susurluk'taki

23 Şubat Cuma: 200 kişinin katıldığı eylem meşaleli yürüyüşlerle canlılık kazanıyor. Aynı saatte BBP binasından müzik yayını yapılıyor.

24 Şubat Pazartesi: Heykel önünde yapılan eylem 500 kişi katıldı. Bazı günler eylem katılanların sayısı 1500'e ulaşılıyor. Yine Gürsu ilçesine bağlı Adaköy'de köy meydanında 400 kişi toplanıp mafyacı katil devleti protesto ediyor.

25 Şubat Salı: Teleferik yolu üstünde yaklaşık 100 kişi toplanıyor. Polis yoğunluğuna rağmen, yapılan konuşmalarla ve atılan sloganlarla eylem devam ediyor.

TOKAT

İlkonbeş gün ışık söndürerek yapılan eylem, Şevket Kazan'ın pervasızlığıyla, kitle örgütlerinin ve partilerin tepkileriyle canlanmaya başladı.

15 Şubat Cumartesi: Yüzeyler'de buluşan devrimci ve demokratlar halay çekerek eyleme başladılar. Sloganların atıldığı eylem sona ererken terörlü mücadele polisleri gelerek Pir Sultan Abdal Derneği Başkanı'nı tehdit ettiler.

16 Şubat Pazar: Avara Tepesinde toplanan kitleye polis müdahale etmek istedi. Mahalle halkı, tencere çalarak polislin tavrını protesto etti.

Daha sonraki günlerde Ermeni Mezarlığı Üstü, Cirik Avara Tepesi, Gecekondular, Gezirlik mahallesinde halk, halay çekerek, slogan atarak çetelerden hesap sormaya devam ediyor.

Niksar'da, Halk-Der öncülüğünde yapılan eylem her gün yaklaşık 200 kişinin katılımıyla ve "Çeteler Dışarda öğrenciler içerde" sloganlarıyla sürüyor.

Turhal'da Halkevi öncülüğünde yapılan eylem kitlesel olarak, Ray ve Yavşan mahallelerinde devam ediyor.

KONYA

23 Şubat Pazar: Saat 20.30'da Konya Anıt Meydanı'nda toplanmaya başlayan kitle, polislin engelleme çabalarına rağmen eylemi gerçekleştirdi. 21.00'de ellerindeki mumları söndüren 200 kişi, slogan atarken, polislin kitleyi taciz etmesine alkışla karşılık verdi ve eylem yerini topluca terk ettiler.

KAYSERİ

Demokratik Kitle Örgütleri'nin düzenlediği karartma eylemi 21-27 Şubat tarihleri arasında Fuzuli caddesi ve Ziya Gökalp mahallesinde kitlesel olarak gerçekleştirildi. Halaylarla başlayan eylem, ortalama 500-600 kişiyle yapılıyor. Halk, balkonlardan alkışlarla ve sloganlarla destek veriyor. "Çeteler iktidarda Halk Sokaklarda" vb. sloganların atıldığı eylemde, polis kitlenin içerisine girerek gözdağı vermeye çalışıyor.

MERSİN

10 Şubat'tan bu yana Mersin-Taşucu'nda yapılan ışık söndürme eyleminde halk, polislin tehditleriyle karşı karşıya.

22 Şubat Cumartesi: Eğitim-Sen önünde toplanan 200 kişi alkışlarla ve sloganlarla yürüyüşe başladı: Topluluk alana "Çeteler Halka, Hesap Verecek" sloganlarıyla girdi. Alandaki 250 kişi coşkuyla gelenleri karşıladı. Aynı anda Tulumba durağında toplanan gençlik de

yürüyüşe başladı. Sloganlarla alana girerken birçok insan korteje katıldı. Alanda toplanan 600 kişi ellerindeki mumları yaktı ve saat 21.00'de 1000'e ulaşan kitle mumları söndürdü. Eylem sonunda konvoylar oluşturulup şehir merkezinde korna çalarak çeteler protesto edildi.

Mersin'in birçok yerinde de (Cumhuriyet, Demirtaş, Güneykent, Çay mahallesi, Pozcu semti, Mezitli, Viranşehir beldesi) mahalle halkının sokağa inmesiyle eylemler yapıyor.

23 Şubat Pazar: Taşucu beldesinde yapılan eyleme katılan 6 kişi gözaltına alındı ve sabaha karşı serbest bırakıldılar. Ayrıca Taşucu Meslek Yüksekokulu'nda eyleme destek veren öğrenciler üzerinde polis baskı kurmak istiyor.

24 Şubat Pazartesi: Cumhuriyet mahallesinde gazetemiz okurlarının düzenlediği bir dinleti verildi. Sloganlar atılarak eylem bitirildi.

26 Şubat Çarşamba: Güneykent Çocuk Parkı'nda eylem, polis yığınağına rağmen 20.30'da başladı. Eylem türkülerle, halaylarla, sloganlarla 21.00'e kadar sürdü. Polis eylem sonrası üst arama bahanesiyle bir kişiyi dövdü ve silah çekerek öldürme tehdidinde bulundu.

Aynı gün Demirtaş mahallesi eski belediye durağında toplanan insanları polis tehdit etti. Polisin dağılın uyanlarına rağmen 20.30'da toplanan 150 kişi eylemi bir saat boyunca sürdürerek 21.30'da dağıldı.

Toros Mahallesinde karartma eylemine 300 kişi katıldı. Saat 21.00'e geldiğinde ışıklar söndürüldü ve sloganlar atıldı. Ayrıca Enerji Yapı Yol-Sen'in özelleştirilmeye karşı yapacağı eyleme çağrı yapıldı.

KOCAELİ

15 Şubat Cumartesi: 20.30'da Körfez beldesi halkı, Şevket Kazan'ın karartma eylemine çirkince saldırısını ve çeteleri protesto etmek için 1000 kişiyle sokaklara çıktı. Halk, Hacı Bektaş-i Veli Derneği önünde toplanıp sloganlar eşliğinde Esentepe caddesine doğru yürüyüşe geçip 1500 metre yürüdükten sonra dernek önüne geldi. Eylem sırasında bir bayan sivil polis otosuna alındı. Kitlenin protestosu üzerine tekrar serbest bırakıldı. Kitle, halay çekip türkü söyledikten sonra 22.00'de dağıldı.

ESKİŞEHİR

Halk çetelere olan tepkisini Yenikent, Gültepe, Yıldıztepe gibi mahallelerde sokağa çıkarak gösterirken, diğer mahallelerde ışık söndürülüyor. Yenikent ve Gültepe'de 20.45'te sokağa çıkan insanlar, ellerinde mum taşıyıp, tencere ve düdük çalarak tepkilerini gösteriyorlar. Slogan atılıp, halay çekilerek bitirilen eyleme yaklaşık 350 kişi katılıyor.

22 Şubat Cumartesi: Demokrasi Platformu'nun başlattığı "10 dakika susma" eylemine ilgi artıyor. Kızılay Meydanı'nda saat 13.00'de yapılan eylemde beyaz kurdela dağıtılarak "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek" sloganı atıldı ve alkışlarla dağılındı.

GAZİANTEP

20 Şubat Perşembe: Düztepe

mahallesi, 25 Aralık İlkokulu'nun önünde 200 kişinin katılımıyla süren eylemde slogan atılıp, alkışla kitle dağılmaya başladıktan sonra 50 kişi tekrar sokağa girip alkış ve ıslık sesleri arasında, "Halkız Haklıyız Kazanacağız", "Zindanlar Boşalsın, Çetelere Yer Kalsın" sloganları atıp dağıldı.

21 Şubat Cuma: Kırkayak Parkında alkışlarla alana giren 200 kişi saat 21.00'de ışıkları söndürüp slogan atarak alkışlarla dağıldılar.

22 Şubat Cumartesi: Kırkayak Parkında 400 kişinin katılımıyla yapılan eylemde "Ankara Ankara Çeteleri Saklama" vb. sloganlar atılarak saat 21.00'de yakılan mumlar söndürüldü. Türküler söylenip, halaylar çekildikten sonra eylem sona eriyor.

MALATYA

20 Şubat Perşembe: Çavuşoğlu, Paşaköşkü, Anobarlı'da süren ve polisin daha önceki saldırısına rağmen yapılan eyleme yine polis müdahale etti. Paşaköşkü mahallesinde 250'ye yakın insanın katıldığı eylem slogan ve halaylar

eşliğinde 20 dakika sürdü. Eylem bitiminde Demokrasi dağıtımcısı Cem Doğan, polis tarafından tartaklandı ve yine birçok kişi tehditlere maruz kaldı.

21 Şubat Cuma: Paşaköşkü'nde Yeşilyurt caddesi üzerinde 250'ye yakın insan sokağa çıktı. Sloganların atıldığı ve halayların çekildiği eylemde polis, panzerler ve otolarla halkı dağıtmaya çalıştı. Toplam 16 kişi gözaltına alındı ve iki gün sonra serbest bırakıldı. **22 Şubat Perşembe** günü aileler ve İHD'liler polisin keyfi tavrını kınayan bir basın açıklaması yaptılar. Olayı görüntülemeye çalışan muhabirimiz Salih Karakoç gözaltına alınmaya çalışıldı ve İHD'li avukatların müdahalesiyle serbest bırakıldı.

ANTAKYA

İki haftadır yapılan gösterilere katılım her geçen gün artıyor. Alevi, sünni ve hristiyan halkın eyleme katılması polisi rahatsız ediyor.

20 Şubat Perşembe: Samandağ'da şiddetli yağmura rağmen saat 20.00'de kent merkezinde toplanan 1200 kişi sloganlı bir gösteri yaptı. Araçlarla konvoy halinde Deniz mahallesine kadar korna çalarak gidildi. Mahalle halkı da zafer işaretleriyle ve "Halkız Haklıyız Kazanacağız" sloganıyla karşılık verdi.

Merkeze bağlı Küçük Dalyan beldesinde toplanan 200 kişi ıslık çalarak, slogan atarak ellerindeki mumlarla yürümeye başladılar. Yürüyüş başlar başlamaz 100 metre uzakta bir otomobilden havaya ateş açıldı. Kitle bunlara slogan atarak cevap verdi.

Yine merkeze bağlı Armutlu mahallesinde saat 21.00'de toplanan 200 kişi slogan atarak yürümeye başladı. Polis kitleyi iki taraftan kuşatarak gözdağı vermeye çalıştı. Herşeye rağmen 25 dakika süren eylemde "Zindanlar Boşalsın, Tutsaklara özgürlük" sloganları atıldı.

21 Şubat Cuma: Armutlu mahallesinde yapılan gösteriye polis müdahale etti. Saat 21.00'e doğru toplanan insanlara polis saldırdı. Armutlu mahallesinde hergün saat 20.00'den itibaren polis ara sokaklara ve cadde üzerine yığınak yaparak insanların toplanmalarını engelliyor.

23 Şubat Pazar: Armudu mahallesinde gösteri yapmak üzere saat 21.00'de cadde üzerinde toplanan kitleye polis saldırdı. Bunun üzerine 24 Şubat'ta Demokrasi Platformu tarafından basın

açıklaması yapıldı.

Armutlu mahallesinde saat 20.00'den sonra halk pencerelerden ve balkonlardan slogan atılıyor. Samandağ'da her gün yapılan eylemlerden polis oldukça rahatsız, ancak müdahale edemeyince gösteriye katılan 22 kişi hakkında soruşturma açtılar.

ANKARA

Eryaman semtinde her akşam bir çok insan eyleme destek veriyor.

24 Şubat Pazartesi: 3. Etap pazar yerinde toplanan 150'ye yakın insan alkışlar ve sloganlar eşliğinde yürüyüşe başladı. Bir saat süren yürüyüşte çeşitli sokaklardan geçildi. Kitlenin arkasından gelen polis minibüsü de eylemin yasadışı olduğunu ve dağılmasını anons ediyordu. Bu dayatmaya "Baskılar Bizleri Yıldırıamaz" sloganıyla yanıt verildi ve yürüyüş eylemin başladığı yere kadar devam etti.

EDİRNE

26 Şubat Çarşamba: Keşan Tekel meydanında 600 kişi toplanmıştı. Elleri döviz ve meşalelerle sloganlar atılmaya başlandı. Eylem öncesi "cephe eylem yapacak" denilerek bölgeye özel timi yığıldılar. *

BAĞIMSIZ YARGI VE ADALET İSTEYEN AVUKATLAR BU KEZ İZMİR'DE YÜRÜDÜ

İstanbul'un ardından "Bağımsız Yargı, Bağımsız Adalet" istemiyle İzmir'de yürüyen avukatlar çeteci devlet istemediklerini haykırdılar.

Barolar Birliği'ne bağlı yaklaşık beş bin avukatın yürüdüğü İzmir'de eyleme eski balık halinin önünden başlandı. Cumhuriyet Meydanına kadar sloganlarla yürüyen avukatlar burada Barolar Birliği Yönetim kurulu adına bir konuşmalar yaparak Türkiye'nin çetelerden temizlenmesini istediler. Pek çok ilden baroya bağlı avukatların katıldığı yürüyüşe DKÖ'ler, sendikalar ve meslek odaları da destek verdiler.

İşçiler Burada Katiller Nerede?

İstanbul DİSK Genel Merkezi önünde 25 Şubat günü DİSK Yönetim kurulu ve DİSK'e bağlı yönetici ve işçilerden oluşan bin kişi "sürekli aydınlık için 1 dakika karanlık" eylemi yaptı.

Eylemde DİSK Nakliyat-İş pankartı açıldı. Kitle sık sık "susma sustukça sıra sana gelecek", "işçiler burada katiller nerede", "Çatılının itleri yıldırıamaz bizleri", "çeteler halka hesap verecek", "halkız haklıyız kazanacağız" sloganlarını attılar. Eylemde bir konuşma yapan DİSK Genel Başkanı Rıdvan Budak; Özgürlük için bu eylemi halklarımızla birlikte gerçekleştirmeliyiz. "Temiz bir Türkiye istiyoruz" diyerek, Adalet Bakanı Şevket Kazan'ın eylemle ilgili sözlerini kınayarak istifaya çağırıldı. Eylem DİSK önünde kortejler halinde yürüyüşe geçilerek, Kemal Türker'in evinin önünde son buldu.

Karanlığa Karşı Aydınlık

Ülkemezi karanlığa götüren S çetelere karşı mücadele eden ve Aydınlık için 1 Dakika Karanlık eylemine destek veren, öğrenci gençliğine polisin saldırısına ve korumasındaki Faşist saldırıları kınıyor, ülkemizin bağımsızlığı ve demokrasi mücadelesi everen tüm etkinlikleri destekliyoruz.

DİSK/ Genel-İş Sendikası
2 No'lu Bölge Başkanı. Mehmet Karagöz

2 No'lu Bölge Sekreteri. Zeynel Polat

3 No'lu Şube Başkanı. Mevsim Gürlevik

6 No'lu Şube Başkanı Hasan Kaya
7 No'lu Şube Başkanı, İsmail

Yurtseven

9 No'lu Şube Başkanı. Hasan Turak
Konut İşç. Şb. Başkanı. Nebile

Irmak

Trakya Şube Başkam. Arif Kuday

Kürt İşadamı Hüseyin Değer İnfaz Edildi

Diyarbakırlı Kürt işadamı Hüseyin Değer 21 Şubat günü kafasına sıkılan tek kurşunla infaz edildi. Cesedi bir gün sonra Dicle Üniversitesi Kampusu civarındaki bir köprüünün yakınında bulundu.

İtirafçı Engin Karadaş'ın verdiği ifadelerde PKK'ye yardım eden işadamlarının isimleri de yer alıyordu. İtirafçının verdiği listede ismi olan Hüseyin Değer bir süredir takip ediliyordu. Katledildiği gün evinden telefonla çağrıldı ve ertesi gün cesedi bulundu. Hüseyin Değer'in cenazesi 22 Şubat günü Diyarbakır'da yapıldı. Yoğun

katılımın olduğu cenazede Hüseyin Değer'in babası oğlunu devletin öldürdüğünü söyledi. Yakınları Hüseyin Değer'in öldürülmesinden faili meçhulleri gerçekleştirenleri sorumlu tuttular.

Tansu Çiller'in "PKK"ya yardım eden işadamlarının listesi elimizde, gereğini yapacağız" sözlerinin ardından bildiğimiz gibi aralarında Savaş Buldan'ın da bulunduğu Kürt işadamları kontgerilla tarafından katledilmişti. Hüseyin Değer'in katledilmesi de kontrgerillanın yeni cinayetlerinden birisidir.*

TİYAD'lı Ailelerden Kürdistan'a Destek

Marmara TİYAD'lı aileler Kürt halkı üzerindeki baskılar üzerine yazılı bir basın açıklaması yaptı.

Yıllardır süregelen Kürt halkının üzerindeki baskılar hiç değişmedi. Aksine artarak her gün yeni köy yakma, katliam, işkence sesleri yükseldi Kürdistan'dan. Yine Kürdistan'dan Lice'den çığlık sesleri yükseliyor. Bu kez onursuz olacaksınız dayatması getiren devlet acizce insanlara işkence yapıyor, saldırıyor.

Lice'de yapılan bu koruculuk dayatması üzerine Marmara TİYAD'lı aileler bir basın açıklaması yaptılar; Açıklamada

"Lice'de faşizmin düşündüğü toplu koruculaştırma planları halkımızın direnişi ile boşa çıkmıştır. Lice'deki toplu koruculaştırma planları ile Etruş kampının boşaltılmasını bir bütün olarak değerlendirdiğimizde faşizmin saldırganlığı ve Kürt halkına karşı uyguladığı politikalar gözler önüne seriliyor.

Bizler TİYAD'lı aileler olarak, devletin baskı, zulüm ile şerefsizliğe sürüklemek istediği Kürt halkının onurlu direnişini selamlıyoruz ve "Zafer Direnen Halklarımızın Olacak" diyen aileler "Yaşasın Halkların Kardeşliği" şiarını bir kez daha yükselttiler.*

Kürdistan'da
TEK YOL DEVRİM

TRAJEDİ OLAN NE? VE NASIL BİTER?

Yavuz ailesi hastaneye kaldırıldı.

Çünkü onlar 7 gündür açtılar. Boğazlarından 7 gündür tek bir lokma geçmemişti.

Yavuz ailesi 7 nüfuslu bir aileydi.

Yerlerinden göç etmek zorunda kalmış, Diyarbakır'ın dış mahallelerinden birinde başlarını sokacak bir yer bulabilmişlerdi. Ama iş yoktu; ve yiyecek, yiyecek yoktu.

Televizyonlar, haber bültenlerinde Yavuz ailesinin durumunu "Kısa bir süre önce Ramazan'da yiyecek dağıtım trajedisinin yaşandığı Diyarbakır'da bir trajedi daha..." diye sundular.

Evet, trajedi vardı ortada; ama trajedi olan neydi?

Böyle bir olayın "ikinci kez" yaşanıyor olması mı?

Yoksa böyle binlerce, onbinlerce olayın olması ve bunlardan ancak ikisinin haber olması mı? Kaç Yavuz ailesi var bu ülkede?

Yoksa böyle bir haberi milyonların adeta tepkisizlik içinde izlemesinde mi asıl trajedi?

Nasıl bir ülkede yaşıyoruz? Bu ülkenin yeraltı, yerüstü kaynakları bu topraklarda yaşayan insanları doyuramayacak kadar kıt mı?

Bu trajedi yalnız Kürt halkının mı?

Yoksa tüm Türkiye halklarının trajedisini mi bu?

Ve daha önemlisi; **bu trajediyle yaşamaya mahkum muyuz?**

Daha önemlisi ise şudur; bu trajediye nasıl son verilir?

Hangi düzen partisi son verebilir bu trajediye? ANAP? DYP? CHP? DSP? RP? Hangisi? Ama biz açlığı ve zulmü, sürgünleri yaşarken, iktidarda olanlar bunlar değil miydi?

Ya da örneğin TUSİAD'ın "demokratikleşme perspektifleri" son verebilir mi buna? Ama ülkemiz ilhak edilirken yeraltı-yerüstü kaynaklarına, biz sömürülürken emeğimize el koyan bu TUSİAD'lılar değil midir?

O halde kim çözer? Nasıl çözer?

Buna cevap vermeden trajedilerden kurtulamayız.

Çözümüne ulaşmak için sorularımızı aydınlatıralım:

Sorunun ya da trajedinin kökeninde ne var?

Dilimizin yasaklanması mı? Evet.

Kültürümüzün yasaklanması mı? Evet.

Bir okulumuzun bile olmaması mı? Evet.

Evet, gasbedilen, ulus olarak kendi kaderimizi belirleme hakkımızdır.

Ama bu kadar değildir.

Bunlarla beraber emeğimiz, alınterimiz gasbedildi.

En insanca haklarımız, yasaların bile kabul ettiği özgürlüklerimiz gasbedildi.

İnsan olarak, halk olarak söz, örgütlenme hakkımız gasbedildi.

Şimdi biz hepsini istiyoruz.

Artık aldatamazlar bizi. Aynı trajedileri yaşamamak için aldanmamak zorundayız.

Artık oyalanmak istemiyoruz. Trajedilerden kurtulmak için oyalanmaları reddetmek zorundayız.

Dilimize de istiyoruz. Ekmeğimizi de. Okulumuzu da istiyoruz, adaleti de.

Biri bize şöyle derse, asla dinlemeyeceğiz onu; işte bol bol ekmeğe, kendi dilini konuşmasın, kendi türkülerini söylemesin, okulun olmasa ne olur?

Hayır!

Biri bize, işte sana kendi dilin; ama başka bir şey isteme derse, hayır ona da razı değiliz.

Niye razı olalım?

1920'lerden bu yana bağımsızlığımız için, özgürlüğümüz için bedel ödüyünüz.

Bir ulus olarak kendi kaderimizi belirlemek ve Kürt halkı olarak, özgür yaşamak, sömürülmeden yaşamak tartışılmaz bir haktır.

Asimilasyondan kurtulmak istiyoruz. Topraklarımızdaki **ilhaka** son verilsin istiyoruz.

Ve öte yandan **sömürülmek** de istemiyoruz. **Ağa, patron** istemiyoruz başımızda. **Toprak** ve iş istiyoruz.

istiyoruz. Ama mevcut iktidarlar, patronlar bunları bize vermez. Bu da çok açık. Çünkü **ilhak eden** onlar; **asimilasyonu** uygulayan onlar; **sömüren** onlar; **toprağı** ellerinde toplayan, **işsizliği** yaratan onlar; yani onlar zaten ağalar ve patronlar...

O halde buradan şu sonuç çıkıyor: isteyecek ve alacağız.

Taleplerimizi net olarak ortaya koyacak; bu talepler için dışı dışı mücadele edecek, savaştık ve alacağız.

İşte bütün bunlardan dolayı; tüm taleplerimizin toplu olarak ifadesini sağlayan **bağımsızlığı, demokrasiyi ve ulusların kaderlerini temel alan bir anayasa mücadelesinde** biz de olmak durumundayız.

Ulusların haklarını gasbeden bir ülke zaten demokratik olamaz. Ve öte yandan halk demokrasisinin olmadığı bir yerde ulusların hakları sorunu çözülemez. Sorunumuzun, trajedimizin özü buradadır.

Esasında bu temelde vereceğimiz bir mücadele; bu mücadelenin asıl hedefine ulaşmasıyla oluşacak bir **halk iktidarı**, trajediye son verebilecek **tek seçenek** durumundadır. *

8 Mart 1979
Yıldız İDMMA'da
sürdürülen anti
faşist
mücadelede yer
aldı. Polisin,
kaldığı eve yaptığı
baskın sırasında
rahatsızlanarak
aramızdan ayrıldı

Şenol Şener

Mart 1980
Kuştepe'de
jandarmalar
tarafından
katledildi.
Liseli Dev-Genç
içerisindeydi.

Kadri Güldü

Mart 1980
1979'da
mücadeleye
katılan
arkadaşımız
mücadelesini
sürdürdüğü
Kars'ta bir evde
ölü olarak
bulundu.

Mevlüt Çınar

Mart 1980
Malatya'da anti-
faşist mücadelenin
ön safındaydı.
önemli
sorumluluklar aldı.
Polis tarafından
gözetilene alınarak
işkenceye
katledildi. 1958
doğumluydu.

M. Ali Karasu

Stalin

6 Mart 1953

21 Aralık 1879'da Gürcistan'da doğan ve 5 Mart 1953'de Moskova'da ölen Stalin 20. Yüzyıla ve sosyalist harekete damgasını vurmuş devrimci önderlerden biridir.

On yaşında eğitimi için dini bir okula verildi. 15-16 yaşlarında ilahiyat okulundayken siyasal faaliyetler içinde yer almaya başladı. 1901'de yani 22 yaşındayken Gürcüce illegal bir gazete olan Brdzorlu'yu çıkardı. Bu yıllar onun aynı zamanda RSDİP (Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi) içinde yer aldığı yıllardır.

1901'de Tiflis'de yapılan bir gösteriye önderlik ettiği için aranmaya başlandı. Ve Stalin'in bundan sonraki devrime kadar olan tüm yaşamı yeraltı örgütlenmeleri içinde geçti. Bu, Stalin'i diğer RSDİP önderlerinden ayırdeden bir yandır. 1917'ye kadarki süreçte çeşitli defalar tutuklandı. Bu tutuklanmaların sonucunda uzun yıllarını da sürgünde geçirmek zorunda kaldı.

1912'de RSDİP'in Prag'da yapılan konferansında Lenin'in önerisiyle Merkez Komitesi'ne seçildi. Aynı yıl Pravda'nın başyazarlığını yapmaya başladı. Aynı yılın Aralık'ında Marksizm ve Milli Mesele adlı eserini yazdı.

1914-1917 arasını Stalin yine tutuklanarak sürgüne gönderildiği Sibiry'a'da geçirdi. 1917 Şubat devrimiyle birlikte serbest kalan Stalin Petrograd'a döndü. 1917 Nisan'ında yapılan RSDİP 7. Konferansı'nda yeniden Merkez Komitesine seçildi.

1917 Ekim devriminden sonra Lenin'in başkanlığında oluşturulan Halk Komiserleri Konseyi'nde Milliyetler Komiseri oldu. Ayrıca bir süre sonra devrimin kadrolarını yetiştirmek için oluşturulan İşçi ve Köylü Teftiş Komiserliği'nin başına getirildi.

Devrimden sonraki iç savaş sürecinde Çariçin kentinin savunmasını üstlendi. (Kent daha sonra Stalingrad adını aldı.)

1919'da yeni oluşturulan politbüroya seçildi. 1922 Nisan'ında toplanan 11. Kongrede Merkez Komitesi Sekreterliğine seçildi. 1924 Mayıs'ında Lenin'in ölümünden sonra toplanan Parti Kongresi'nde Stalin'in bu görevi sürdürmesi kararlaştırıldı.

İç savaş sonrası yıllar Sovyetler birliğinde sosyalizmin inşası yıllarıdır. Bu yıllarda Stalin'in önderliğinde 5 Yıllık Plan uygulamalarına başlandı. 1940'lara geldiğinde ise tüm dünyanın gündeminde artık Nazi Almanyası'nın saldırganlığı vardı. Alman orduları 1941'de Sovyetler Birliğine de saldırdılar. Stalin bu tarihi dönemde tarih sahnesinde Sovyet halkının önderi ve Kızıl Ordu'nun komutanı olarak yer aldı. Alman faşizmi Stalin komutasındaki Kızıl Ordu tarafından durduruldu, geriletildi, inine kadar kovalanarak yenilgiye uğratıldı.

Dünya halkları, bu büyük zaferin komutanını savaştan 8 yıl sonra, 6 Mart 1953'de kaybetti. *

YOLDAŞLAR BİZİ AŞIN

"İYİ" ÖNDERLER, "KÖTÜ" ÖNDERLER

Bedreddin, Bolivar, Sandino... Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao... Che, Ho Chi Mirth, Cabral... Dimitrov... Mahir, Deniz, İbo... Adları tarihe bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm mücadelesinin önderleri olarak geçti. Yaşadıkları dönemde de, öldükten sonra da halkların devrim mücadelelerini etkilemeye devam ettiler. Böyle olduğu için de gerek bir önder olarak yaşadıkları dönemde gerekse de ölümlerinden sonra ideolojik mücadelenin odağında oldular. Burjuvazi açısından önderlere saldırmak ve halklar açısından önderleri sahiplenmek savaşın kaçınılmaz bir biçimi, bir mevzisi oldu.

Yaşadıkları dönemde fiziki olarak yok etme, burjuvazinin önderlere yönelik saldırısının asıl biçimiydi elbette. Ama saldırı önderlerin fiziki olarak yok edilmesiyle sınırlı değildi. Onlar şu veya bu biçimde öldüklerinde de burjuvazi saldırmaya devam etti. Çünkü onlar, biraz yukarıda değindiğimiz gibi öldükten sonra da önderlik misyonunu sürdürüyorlardı.

İşte böyle olduğu içindir ki, burjuvazinin önderlere yönelik saldırıları çok daha sinsi ve ayrıntılı planlarla yürütüldü hep. Onlara olmadık iftiralar yağdırmak bunlardan biriydi... Onları savundukları asıl düşüncelerden soyutlamak da bu yöntemlerden bir başkasıydı... Che'ye hayran olabilirsiniz, eğer onun silahlı mücadeleyi anlaşıyor savunmuyorsanız, bu hayranlığın burjuvazi açısından mahzuru yoktu... Deniz'e hayran olabilirsiniz, onun adına etkinlikler düzenleyebilirsiniz, ama onun THKO gibi silahlı savaş temel alan bir örgütün önderi olduğunu yok saymak koşuluyla; böyle yaptığınızda etkinliğinize pekala burjuvazi de icazet verir, hatta gelir katlırdı...

önderler "iyi" önderler ve "kötü" önderler olarak ikiye ayrılabilirler pekala. Ya da "zararlı" önderler ve "zararsız" önderler diye...

Bütün bu saldırılar sonuçta o önderleri tarih sahnesinden silmeye de, onların düşüncelerini ortadan kaldırmaya da yetmedi elbette. Ama hiç etkisiz olduğunu söylemek de mümkün değil. Çok çeşitli sol çevreler, içinde bulundukları duruma göre bu saldırılardan etkilendiler, bazen daha ileri gidip saldırının bir parçası haline geldiler.

Silahlı mücadeleyi savunanlara, yürütenlere küfrederken, provokatörlük suçlarken, yasal partilerinin, demeklerinin binalarına Che'nin alnında yıldızlı bereyiyle fotoğraflarını asmakta bir mahzur görmüyorlar. Hippi'ler de tişörtlerinde taşıyorlardı bu resmi ne de olsa... Deniz'i anarken, onun mirasçısı olduğunu söylemelerine rağmen, onun "bir tek kişinin bile canına kıymadığını" döne döne vurgulamaktan öte geçemediler. Burjuvazi de bunu yapmaktadır esasında. Deniz "iyi" önder, Mahir ve İbo "kötü" önderlerdir, adları zinhar anılmamalıdır... Düzenlenicazet arayanlar devrimci önderlerden söz ederken neyin burjuvazinin hoşuna gidip gitmeyeceğini de gözetir oldular.

Örneğin Marks'ın adını anmakta pek sakınca görülmezken Lenin'e fazlaca değinilmemelidir. Örneğin burjuvaziyle beraber Stalin'e yüklenmek çok makbule geçerdi.

Stalin, uluslararası planda emperyalizmin, burjuvazinin son bir kaç on yıl boyunca bütün saldırı oklarını yönelttiği bir önderdir... Ama soldan çeşitli çevrelerin bu saldırıya esas katılma dönemleri 80 sonrasındır.

Aslında Stalin'e saldırı, yıldınlışmanın, pratikte, ideolojide teslimiyetin sonucunda devrimi, devrimci bir iktidarı, proletarya diktatörlüğünü reddetmenin çıkış noktasıydı.

Burjuvazi ve çeşitli sol kesimler utandırması bir aynılık içine girdiler bu noktada: Stalin diktatördü, despottu, halkına, ülkesine büyük kötülükler yapmış, kötü bir önderdi.

Oysa şunlar kimsenin tartışamaya çağdığı olgulardır:

"Stalin, iktidarı devraldığı gün Avrupa'nın en geri ülkelerinden biri olan Sovyetler Birliği'ni, öldüğü zaman dünyanın ikinci sanayi gücü olarak devretmiştir..."

"Üstelik bu gelişmenin dünyanın bütün kapitalist devletlerinin ticari, mali, sınayi, teknik ablukası altında, Sovyetler Birliği'nin kendi insani, maddi ve doğal rezervlerinden başka hiçbir şeye dayanmaksızın, her iki dünya savaşından maddi ve teknik güçleriyle insan kaynakları harab olmuş olarak geçtiği 36 yıl içinde gerçekleştirildiği dikkate alındığında gelişmenin büyüklüğü gözler önüne serilebilir..."

Stalin'in "Sovyetler Birliği'nin ve Avrupa'nın Nazi işgalinden kurtarılmasında oynadığı rol" ise tek başına bu iddiaları çürütecek bir olgudur.

Ama emperyalizmin, burjuvazinin dünya çapında yürüttüğü karalama kampanyası, isteyene malzeme sunmakta cömerttir.

Tabii burjuvazi sevmez Stalin'i. Çünkü o karşı-devrimcileri acımasızca ezmiştir. Burjuvazi Stalin yerine Gorbaçov'u över doğallıkla... Castro'yu kötüleyip, bir gerilla komutanı olduğunu unutturmaya çalışarak Che'ye uluslararası etkinlikler düzenler... Aynı şeyi ülkemizde Deniz için yapar... Buradaki oyunu görmemek için gerçekten ancak kör olunabilir. Ama tabii siyasi körlük denilen bir şey var ki, buna hiçbir ilaç kar etmiyor.

Stalin'in, Stalin dönemi Sovyet iktidarlarının hatası yok mudur? Bu noktada teorik bir eleştiri yürütmekle, Stalin'e saldırmak ayrı şeydir. Burjuvazinin Stalin şahsında sosyalizme, tüm sosyalist önderlere saldırdığı yerde, halk ve devrimciler, bir önder olarak Stalin'i sahiplenmek durumundadır.

Dünya halkları, devrimciler önderlerini kendi gözleriyle değerlendirirler, çünkü onda aradıkları kurtuluş için gerekli ışıktır. Burjuvazi ise, onları ya karartıp sunar halka, ya da gerçek ışığı gizleyen sahte ışıkların altında. *

SÖYLEDİK YAPTIK YAPTIK SAVUNDUK

6

KOMPLOCULUK, burjuvaziye, korkaklara, halk düşmanlarına mahsustur. AÇIKLIK ise, devrimcilerin, halk güçlerinin, cesurların karakteridir

HALKA ZULMEDENLER SUÇLUDUR! SUÇUN OLDUĞU YERDE CEZA DA VARDIR! Suçlular: Susurluk'taki Halk Düşmanları

"SUSURLUKTAKİ DEVLET" asıl olarak bu listede yer alan hemen her kurum ve kişileri kapsamaktadır. MGK'dan Hükümetlere, Genelkurmay'a kadar hemen tüm kurumlar Susurluk'taki Devlet'in parçasıdır. Bu devletin "yasal", "resmi" vurucu gücü ordu ve emniyet teşkilatıdır. Ancak doğrudan bu kurum aracılığıyla hayata geçirilemeyecek kimi politikaları

uygulama görevi ise, yine bu kurumların elemanlarının da içinde yer aldığı özel çetelere verilmiştir. İşte bu noktada "Susurluk'taki Devlet'in **ÇETELER** ayağı ortaya çıkmıştır.

Bu çeteler, ordu mensupları, polis, özel timciler, itirafçılar ve mafyacılardan oluşmaktadır. Susurluk'taki devletin yürütücü kesiminde bu listede yer alanların dışında da pekçok parlamenter,

özel timci, polis ve ordu mensubu vardır. Burada belli başlıları sayılmıştır.

SUÇLARI: Faili Meçhullerden, kaybetmelerden, provokasyon eylemlerinden, adam kaçırmadan, işkenceden, gerillalara yönelik kulak kesmeden tecavüze kadar uzanan insanlık suçlarından, erooin ticareti yaparak gençlerimizi zehirlemekten sorumludurlar:

Çete'nin Parlamentodaki Organik Ayakları

Mehmet AĞAR
(DYP Milletvekili)

Tansu ve Özer ÇİLLER
(DYP Milletvekili)

Sedat BUCAK
(DYP Milletvekili)

Ünal Erkan
(DYP milletvekili)

Hayri Kozakçıoğlu
(DYP milletvekili)

Necdet Menzir
(DP Milletvekili)

S. Ankan Bedük
(DYP milletvekili)

Doğan Güreş
(DYP milletvekili)

MIT'çiler, Polis Şefleri ve Özel Tim'çiler:

Erdal DURMAZ
Cinayet Masası Amiri

Ayhan ÇARKIN

Mehmet EYMÜR
MIT Yöneticilerinden

Veli KÜÇÜK
Tuğgeneral

İbrahim ŞAHİN

Korkut EKEN
Emniyet Genel
Müdürlüğü
Müşaviri

Deniz GÖKÇETİN
İstanbul Asayiş
Eski Müdür
Yardımcısı

Sedat DEMİR
Asayiş Şube eski
Müdürü

Ercan ERSOY

Oğuz YORULMAZ

Ayhan AKÇA

Şükrü Balcı
12 Eylül öncesi ve Emniyet Müdürü.
Mafya babalarından rüşvet aldı. Karanlık
işlerde yer aldı. 2. Vatani Amerika'da
öldü.
Sönmez KOKSAL
MIT Müsteşarı

HALKIN ADALETİNE
HESAP VERECEKLER

HAYATI DURDURALIM, MEYDANLARI DOLDURALIM

Faşist, Kontra İşbirlikçisi Mafyacılar

Ali YASAK
(Drej Ali)

- Sedat PEKER

- Hürşit HAN- Uyuşturucu kaçakçısı. En son 10 ton uyuşturucu ile yakalanmıştı.

- Aydın İPEKLİ- Abdullah ÇATLI'nın Sultan Tekstil'deki ortağı

- Mehmet ÖZBAY

- Bülent ÖZTÜRKMEN- HBB Televizyonu Genel

Müdürü, eski Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarı Muavini ve Başbakan Başdanışmanı. Tansu ÇİLLER'in şirketlerinin çoğunda ÖZTÜRKMEN'le ortaklığı var.

- Turgay MARAŞLI- Abdullah ÇATLI'nın GSC adlı tekstil şirketinde ortağı. Çetenin en çetini operasyonlarında yer aldı.

- Ali Tefrik BİR- Sami HOŞTAN'la birlikte Topal cinayeti nedeniyle gözaltına alınan mafya üyesi, uyuşturucu kaçakçısı.

Haluk Kirci

Yeşil kod adlı
kontra

SUÇLULAR:

ÖZEL TİM/JİTEM

Abdülkadir BAYRAM

Suçluların Kimlikleri:

- İbrahim ŞAHİN - Özel Harekat Dairesi eski Başkanı vekili

- İbrahim PELİT - Özel Tim Komiseri Vedat Aydın'ın cenaze töreninde halkın üzerine ateş açanlardan.

- Behçet OKTAY - Özel Harp Dairesi yeni Başkanı

- Gani KIZILKAYA- Eski Özel Tim görevlisi. Sedat Bucak'ın koruması. Birçok devrimcinin katledildiği operasyonlara katıldı.

- Fatih ÖZHAN- Yüksekova Çetesi özel tim elemanı.

- Yusuf Azmi AYDIN- Yüksekova Çetesi özel tim elemanı.

- Abdülkadir BAYRAM- Yüksekova Çetesi özel tim elemanı.

- Salih ERYİĞİT- Yüzbaşı, Özel Timci, Lice halkına işkence yapmaktan sorumlu.

- Hüsnü CEYLAN- Özel Tim görevlisi. Adana'nın Küçükdilli kasabasında Ömer Bayram ve kızları Dilan ve Berivan'ı katletmekten sorumlu.

- Haydar EROL- Özel Tim görevlisi. Adana'nın Küçükdilli kasabasında Ömer Bayram ve kızları Dilan ve Berivan'ı katletmekten sorumlu.

- Nurettin ATA- (Kod ismi Naze Albay) Cem Ersever'den sonra JİTEM Başkanı. Kurdistan ve tüm ülkedeki faili meçhullerden sorumlu.

- Korg. Atilla TOKAT- Jandarma Asayiş Kolordu Komutanı

SUÇLULAR: İŞBİRLİKÇİ TEKELLERİN PATRONLARI, HALK VE İŞÇİ DÜŞMANLARI

SUÇLARI: Sömürü düzeninin kaymağını yiyenlerdir. Dolayısıyla bu sömürü düzeninin sürdürülmesi için uygulanan zulmün tümünden doğrudan sorumludurlar. Ülkenin en ücra köşesindeki herhangi bir karakolda halka vurulan bir fiskenin bile dolaysız sorumlusudurlar. Cuntalar, katliamlar, işkenceler, onların açık onayıyla uygulanmaktadır. Demokrasi, reform istekleri sahtedir; sömürülerini daha "sorunsuz" bir ortamda sürdürmek içindir ve bu yüzden bu tür önerileri, asla onların suçlarını ortadan kaldırmaz, hafifletmez.

Ülke genelinde uygulanan sömürü ve zulmün sorumlusu oldukları gibi, halkımızın tükettiği her şeyi daha pahalı almak zorunda bırakılmasının, halka satılan bozuk gıda, giyecek ve benzeri ürünlerden ve bunlardan dolayı uğranılan maddi, manevi zararlardan, milyonlarca işçinin işten çıkarılmasından, sendikalaşma çalışmalarını polis ve faşist çetelerle işbirliği yapıp engellemekten, işyerlerinde gerekli önlemleri almayarak binlerce işçinin her yıl "iş kazalarında" ölmesinden veya sakat kalmasından, sorumludurlar.

Suçluların Kimlikleri:

Rahmi Koç

Sakıp Sabancı

Halil Bezmen

Halis Komili

Halis Toprak

Ali Şen

Koç Holding, Sabancı Holding, Çukurova, Eczacıbaşı, Net, Yaşar, Nergis, Park, Doğuş, Toprak, Bodur, Has, Süzer, Cankurtaran, Demirören, Tekfen, Alarko, Santral, Holding grupları ve bu holdinglerin PATRONLARI,

Enka, Eska, Profilo, Delta, Lapis, OYAK, STFA, Ulusoy, Trans-Türk gruplarındaki tekelleri burjuvalar,

Rahmi Koç'tan, Sakıp Sabancı'ya, Halil Bezmen'den, İbrahim Bodur'a, Halis Komili'den, Halit Narin'e, Orhan Carmıklı'dan, Özer Ciller'e kadar tüm büyük sermaye sahipleri, büyük dolandırıcılar, hayali ihracatçılar,

Ve Ali ŞEN (535 işçiyi işten attı. Tazminatlarını ödemeyip fabrika önünde jandarmayı işçilere saldırtan bir patron),

Kasım GARIPOĞLU (Adana'da Ruhsatsız işçi çalıştırdığı için Belediyeçe mühürlenilen fabrikayı, Belediye açsa da ben açmam diyerek 600 işçiyi sokağa attı), Adnan ÇAĞLAYAN (Şişe Cam A.Ş. Sahibi, işçi düşmanı),

Niyazi ÖNER (Çanakkale Dardanel Fabrikası sahibi. İşçi düşmanı),

Mehmet BATALLI (CUTPA Tekstil Fabrikası sahibi), gibi TUSİAD, TİSK, MESS, MÜSİAD, TÜGİAD içinde örgütlenmiş bulunan tüm asalak, sömürücü patronlar...

- Korg. Çetin HASPİRİŞEN- Jandarma Genel Komutanı
- Tümgen. Hürşit TOLON- Jandarma Asayiş Kolordu Komutan Yard.
- Yüzbaşı Hacı İLBAŞ- Lice İlçe jandarma Komutanı: Lice halkını koruculuk yapmaya zorluyor. Gönüllü olmayan halk üzerinde terör estiriyor.
- Mecit KORKUT- Diyarbakır Jandarma Alay Komutanı: Bölgede halk üzerinde estirilen terörden ve koruculuk dayatmasından sorumlu.
- Binbaşı Ali ERDÖNMEZ- Diyarbakır'ın Kulp ilçesi jandarma Komutanı: Koruculaştırmada ve korucu çetesinin oluşturulmasında görev almış birçok yurtseverin katledilmesinden sorumlu.
- Mehmet DÜZGÜN - Ankara Özel Harekat Daire Başkanı

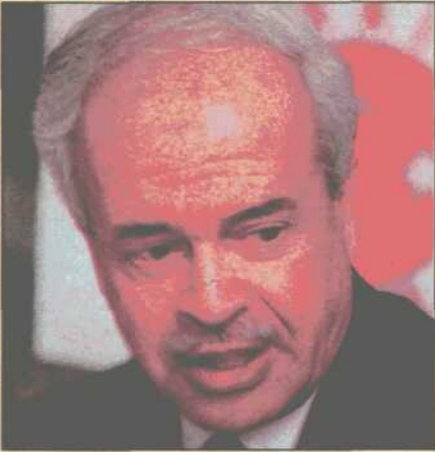
SUÇLULAR: İŞKENCECİ, KATLIAMCI CEZAEVİ PERSONELİ

80'den bu yana uzanan süreçte cezaevlerinden baskılar, yasaklar, operasyonlar hiç eksik olmadı. Cezaevleri koşullarının en iyi görüldüğü koşullarda bile hep yeni saldırıların hazırlığı yapıldı.

İtirafçılık dayatmaları özellikle Kurdistan cezaevlerinin değişmez politikası oldu.

Katliamlar ise Buca, Ümraniye örneklerinde olduğu gibi 12 Eylül döneminde kat kat asan bir vahşetin yürürlüğe konulduğunu gösterdi. Bu vahşet, "sivil" iktidarlar dönemindeydi.

SUÇLARI: Onbinlerce adli ve siyasi tutsak üzerinde baskı uygulamak, işkence yapmak, itirafçılığa zorlamak, Buca, Ümraniye, Uşak, Diyarbakır örneklerinde olduğu gibi katliamlar düzenlemek, hasta tutsakların tedavilerini engellemek, kasten ölümlerine yol açmak, infaz yakma uygulamalarına başvurmak,

Şevket Kazan

Suçluların kimlikleri:

- Zeki GÜNGÖR- Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri eski Genel Müdürü.
- Kenan DOĞAN- Adalet Bakanı Müsteşar Yardımcısı.

- Cemal SAHİR GÜRÇAY
- Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürü.
"Cezaevlerindeki sorunu 1-2 kilo siyanürle hallederim" diyen ve tutsaklara yönelik saldırılardan birinci derecede sorumlu.
- Ali AYMALI- Urfa Cezaevi Müdürü
- İbrahim KARAKURT- Erzurum Cezaevi 2. Müdürü.
- Recep ÖRS- Amasya

- İrfan BACAŞIZ- Adalet Bakanı Müsteşar Yardımcısı.
- Cemal SAHİR GÜRÇAY
- Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürü.
"Cezaevlerindeki sorunu 1-2 kilo siyanürle hallederim" diyen ve tutsaklara yönelik saldırılardan birinci derecede sorumlu.

- Bekir ALANOĞLU- Malatya Cezaevi Müdürü
- Mehmet BOZMAZ- Malatya Cezaevi Başgardiyani
- Mehmet ÖZDEMİR- Erzurum Cezaevi Müdürü.
AG eyleminde "Siz ölmediniz, ben sizi öldürecek'im" tehditlerini savuran bir işkenceci.
- Kemal KAYA
- Batman E Tipi Cezaevi Müdürü.
- Şükrü ÖZTÜRK- Amasya Cezaevi 1. Müdürü.
- Zeki TEKEL- Amasya Cezaevi 2. Müdürü.
- Dursun AVCI- Amasya Cezaevi 2. Müdürü.
- Hacı Ali DURMUŞ- Amasya cezaevi 2. Müdürü.
- Şükrü YAĞIZ- Amasya Cezaevi'nde Başgardiyani

- Dursun HELVACI- Amasya Cezaevi'nde Başgardiyani
- Yusuf KOZLUKLU- Adana-Osmaniye. itirafçılarla ilişki sağlayan cezaevi müdürü
- Kemal ERYAMAN- Elazığ Cezaevi Müdürü.
- Celalettin ÖZER- Çankırı Cezaevi 1. Müdürü.
- Recep ASLAN- Çankırı Cezaevi'nde Yardımcı Başgardiyani.
- Metin ADALI- Yozgat Cumhuriyet Başsavcısı.
- İsmail KEÇECİLER- Yozgat Cezaevi Savcısı.
- Ahmet ERCAN- Yozgat Cezaevi 2. Müdürü.
- Nevzat TURGUN- Aydın Cezaevi Müdürü.
- Nuri GÜVEN- Ankara Cezaevi 2. Müdürü.
- Mustafa KARATAŞ- Ankara Cezaevi Başgardiyani.

ÜMRANIYE KATLIAMININ SORUMLULARI

- DYP-CHP koalisyon hükümeti
- Hükümet Üyesi bakanlar
- Firuz ÇİLİNGİROĞLU- Adalet Bakanı
- Zeki GÜNGÖR- Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürü
- Baki ONURLUBAŞ- İstanbul İl Jandarma Alay Komutanı
- Yusuf Kenan DOĞAN- Adalet Bakanlığı Müsteşarı
- Orhan TAŞANLAR- İstanbul Emniyet Müdürü
- Ali ERTUĞRUL- Tabur Komutanı Binbaşı
- Hüseyin ATAKAN- Cezaevi 1. Müdürü

- Yılmaz ERSOYLUOĞLU- Cezaevi 2. Müdürü
- Ali ÖZCEVİZLİ- Cezaevi 2. Müdürü
- Kani... - Cezaevi 2. Müdürü
- Sahabettin...- Cezaevi 2. Müdürü
- Yusuf YANIK- Üsküdar Cumhuriyet Savcısı
- Cemal ÜNSAL - Ümraniye Cezaevi Savcısı
- Bayhan ...- Cezaevi Jandarma Bölük Komutanı Teğmen
- Muammer...- Astsubay
- Gürbüz ...- Kıdemli Uzman Çavuş
- Reşat ALTAY- İstanbul Emniyet Müdürü Terörle Mücadeleden sorumlu Emniyet Müdür Yardımcısı.

UŞAK CEZAEVİ KATLIAMI SORUMLULARI

- İbrahim CİCİ- MHP'li faşist.
- Ali İhsan YILDIRIM- Uşak cezaevi Müdürü.
- Ahmet Turan DİNÇER- Uşak Cezaevi Başsavcısı.
Bu isimler Uşak Cezaevinde tutsak bulunan Metin Sümbül, Kadir Subaşı, Mete Önsay, Abdulgafur Yavuz, Muharrem Akbulut'un katledilmesinden sorumludurlar.

DIYARBAKIR KATLIAMININ SORUMLULARI:

- Adalet Bakanı- Şevket KAZAN
- İçişleri Bakanı- Mehmet AĞAR
- OHAL Valisi- Necati BİLİCAN
- Mahmut ÇAÇAN- Diyarbakır Cezaevi 1. Müdürü.
- Aziz GÜNER- Diyarbakır Cezaevi 2. Müdürü.
- Mehmet EVİNGENTÜRK- Asker
- Yaşar ÇAN- Asker
- İrfan ÇALU- Asker
- Kartal Filika- Asker
- Yaşar KARDEŞ- Asker

- Refik Güren- Asker
- Bahri Koşar- Asker
- Halit Klavuz - Asker
- Abdullah Altın- Asker
- Mahmut AKTAŞ- Asker
- Adem ÇAKIR- Asker
- Tuğrul AK- Asker
- Berdar GÖK- Diyarbakır Cezaevi Doktoru. Katliamdan sonra 14 tutsağa saldıran, hemen sonra da "şevki uygundur" raporu vererek Antep Özel Tıp Cezaevi'ne gönderilmesini sağlayan ve bu sevk sırasında Kadri Demir adlı tutsağın ölümünden sorumlu.

SUÇLULAR:

BURJUVA BASIN

Burjuva basın, oligarşinin halka karşı yürüttüğü savaşın temel dayanaklarından biri oldu. En liberal, en demokrat göründükleri dönemde bile devrimcilere yönelik katliamları meşrulaştıran, alkışlayan bir politika izlediler. Haberleri kontrgerillanın, "yönim'lanı" ise tekeli burjuvazinin işbirliği içinde oldukları kesimlerinin direktifleriyle yaptılar.

SUÇLARI: Sadece polis açıklamalarından hareket ederek onbinlerce insanı "suçlu" ilan ettiler.

Kontrgerillanın infazlarını alkışladılar. Halkımızın tepkilerini "dış mihrakların" oyunu olarak göstermeye çalıştılar.

Gazi'de ve onlarca yerde olduğu gibi polisin katliamlarını aklayıp halkı suçlu gösterdiler.

Ahlaksızlığın ve dejenerasyonun taşıyıcısı oldukları.

Bünyelerinde çalışan emekçileri keyfi bir şekilde işten attılar, sendikası, sigortası bıraktılar. Halkın haber alma özgürlüğünü gasbetmek, doğruları çarpıtmak, gizlemek.

SUÇLULARDAN BAZILARI:

Cengiz Çandar

Emin Demirel, Haldun Tekinalp, Alaaddin Demirtaş, Nazlı Ilıcak, Cengiz Çandar, Emin Çölaşan, Oktay Ekşi, Erkan Avcılar, Kubilay Gülbek, Doğan Kılıç, Ertürk Yöndem, Togay Gözütok, Erkan Yiğit, Orhan Ergüder, Altan Kılıç, Behiç Kılıç, Gürbüz Azak, Ertuğrul Özkök, Yalçın Özer, Ahmet Kabaklı

Emin Çölaşan

AKŞAM GAZETESİ

Önder Şuşuoğlu, Mustafa Başbuğ, Mevlüt Yüksel, Ferit Zengin, Merdan Kaçar, Erhan Bağcı, Murat Düzyol, Mustafa Arık, Hasan Ölmez, Doğan Sarsar

Emin Çölaşan

GÜNAYDIN GAZETESİ

Emrullah Erdinç, Enver Bulut, Zafer Kuru

MİLLİYET GAZETESİ

Tolga Şardan, Ali Fuat Duatepe, Taner Atilla, Güntan Mavigözlü.

Ertuğrul Özkök

HÜRRİYET GAZETESİ

Veysi Şahin, Zehra Gürlek, Mustafa Özdebak, Selamet Öz, Taygun Atilla.

Oktay Ekşi

TÜRKİYE GAZETESİ

Hasan Basri Özyayın, Selçuk Sakatoğlu, Hasan Yılmaz, Ferhat Gülver, Mustafa Yıldız, Cüneyt Bitikçioğlu, Yılmaz Özcan, Erol Karsavran, Gökhan Meriç, Süleyman Kaya

ZAMAN GAZETESİ

Ziya Yıldırım, Mustafa Cankut, Hamdi Özer, Aziz İstegün, Nihat Gaspar

MEYDAN GAZETESİ

Hikmet Uysal, Ahmet Akpak, İhsan Aykın, Nebahat Sekman

SABAH GAZETESİ

Zafer Mutlu (Genel Yayın Yönetmeni), Salih Aydın, Erol Akkır.

SUÇLULAR: İTİRAFÇILAR

Tuğrul Özbek

Alaattin Kanat

Kazım Keleş

Mustafa Duyar

itirafçılık halka ihanetin adıdır. Oligarşi halkına ihanet ederek itirafçı olan bu insanlık müsveddelerini halka karşı en vahşi saldırıların, en iğrenç uygulamaların bir piyonu olarak kullandı.

itirafçılar, itirafıyla yoldaşlarını, kendilerine yardım eden insanları katlettirmenin, tutsak et-

tirmenin ötesinde halka karşı işlenen tüm suçların ortağı oldular.

Suçluların Kimlikleri:

- Şemsi ÖZKAN- itirafçı. Kırklareli Cezaevi'nde kalıyor.
- Şaban TAŞÇI- itirafçı, devlet tarafından kullanılıyor.
- Tuğrul ÖZBEK- 1992 yılında yapılan bir Devrimci Sol operasyonunda yakalandı. Polisle işbirliği yaparak ihanet etti. Sultan CANIK'ın katliamından sorumludur. Şubede polisle çalışmaktadır.
- Kazım KELEŞ- İşbirlikçi. Dersim İbrahim ERDOĞAN Kır Silahlı Propaganda Birliği Komutanıydı. Polisle işbirliği yaptı.
- Behçet KARAĞAÇ- Polis işbirlikçisi. Antakya Samandağ'da Sutaşı Köyü'nde DEP İlçe Başkanı Mehmet LATİFECİ ve babasının katledilmesinden so-

rumlu.

- Atilla UĞUR- Polisle işbirliğine girmiş ve ajanlık yapmaktadır.
- Alaaddin KANAT- Vedat AYDIN, Mehmet SİNCAR, Musa ANTER, Behçet CANTÜRK, Muhsin MELİK, Savaş BULDAN gibi isimlerin katledilmesinden sorumludur.
- Adem YAKIN- Vedat AYDIN, Mehmet SİNCAR, Musa ANTER Behçet CANTÜRK, Muhsin MELİK, Savaş BULDAN gibi isimlerin katledilmesinden bizzat sorumlu.
- Engin KARADAĞ- PKK itirafçısı. Özel timlerle birlikte ev baskınlarına katılıyor.
- Yusuf GEYİK (Bozo)- TIKKO itirafçısı. Rohe Harman ve Ali İhsan AY'ın kaçırılarak işkence yapılmasından ve daha birçok insana işkence yapmaktan ve katletmekten sorumlu.
- Kahraman Bilgiç- İtirafçı. Yüksekova çetesi içerisinde.
- Mustafa Duyar
- Ahmet Tosun
- İdris Ahmet
- Mustafa GÜNEŞ
- Zeki ÇOBAN

- Adnan ÇELİK
- Ramazan PAKSOY
- Kazım PAKSOY
- Felemez TOPKAN- İtirafçı. Batman Jandarma Komutanlığının emrinde çalışıyor.
- Aslan ALTIN- İtirafçı. Geçen yıl Bitlis Jandarma Komutanlığı'na verildi. Bitlis ve ilçelerinde görev yapıyor.
- Ensari SEVİM- İtirafçı. Jandarmayla birlikte geçen yıldan bu yana Diyarbakır ve ilçelerinde görev yapıyor.
- Engin KARADAĞ- İtirafçı. Diyarbakır ve ilçelerinde jandarmayla birlikte çalışıyor.
- Halit ASLAN- İtirafçı. Bingöl ve çevrelerinde çalışıyor.
- Abbas DOĞAN- Mardin il Jandarma Komutanlığı emrinde çalışıyor.
- Mustafa ÇINAR- Tunceli Pülümür ilçesinde, Muş ve Elazığ çevresinde Jandarma ile birlikte çalışıyor.
- Mehmet GÖÇMEN- Diyarbakır Ergani'de 16. Zırhlı Tugay Komutanlığı'nın emrinde çalışıyor.
- Hüseyin ERKAN- İtirafçı, sorgulara giriyor. Kırklareli Cezaevi'nde.

SUÇLULAR: SİVİL FAŞİST CETELER

90'lardan itibaren oligarşi sivil faşist çeteleri yeniden arenaya sürdü. Üniversite-lerdeki saldırılardan işçi direnişlerine saldırılara kadar pek çok saldırı bu çeteler tarafından, polis desteği altında gerçekleştirildi. Ülkü Ocak'lı faşistler, özel Tim'lerin de, kontrgerilla örgütlenmesinin de ana kaynağı durumunda oldular.

60'lardan beri halka karşı gerçekleştirilen saldırıların sorumluluğunu taşımaktadırlar. Kendilerini kamuoyu karşısında aklamak için yaptıkları hiçbir manevra tutmamış, oligarşinin onlara ihtiyacı arttığı ölçüde, gerçek saldırgan yüzlerini göstermekten geri kalmamışlardır. Suçlarını her gün büyütmektedirler.

Suçluların Kimlikleri:

- Alpaslan TÜRKKEŞ
- Tuğrul TÜRKKEŞ
- İbrahim ÇİFTÇİ- Eski Ülkü Ocakları şefi. Tescilli bir halk düşmanı.
- Av. Can ÖZBAY- Faşist ülkücülerin avukatı.
- Kartal DEMİRAG- MHP'li bir faşist. MİT'çi.
- Serdar AĞIR: Sultanahmet Ülkü Ocağı Başkanı.
- Hızır İslam OĞLU- Bolu İzzet Baysal Üniversitesi'nde öğrencilere saldırı düzenleyen faşistlerden.

Alpaslan Türkeş

Tuğrul Türkeş

- Hüseyin ÖZDEMİR- İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde iki öğrencinin silahla yaralanmasından sorumlu MHP'li faşist.

SUÇLULAR: DARBECİLER

13 Eylül 1992'de Devrimci Harekete ve önderliğine karşı bir darbe gerçekleştirildi. Darbeciler uzun süre önderliği tutsak ettiklerini gizleyerek emirler, talimatlar verdiler, hareketin arşivini, para varlığını gasb ettiler. Darbenin kadrolar tarafından öğrenilmesinden sonra da kadroların tüm çağrılarına, kararlarına kulaklarını tıkayarak ihanetlerini sürdürdüler. İşledikleri suçlar ve harekete verdikleri zarar büyüdü. Devrimci harekete karşı faaliyetleri açıkça bir kontra faaliyetine dönüştü.

SUÇLARI: 13 Eylül 92'den yönetimin önderlik tarafından devralınmasına kadar olan süre içerisinde şehit düşen tüm yoldaşlarımızın katledilmesinden ve tutsak düşmelerinden, hareketimizin uğradığı tüm maddi ve manevikayıplardan, harekete ait bilgilerin deşifreyonundan, silahlarının düşmana kaptırılmasından, Uğur Yaşar

İbrahim Bingöl

A. Şener Yıldırım

Murat Sözeri

Fethiye Pekşen

Alişan Yalçın

Kılıç, başta olmak üzere onlarca taraftarımıza işkence yapmaktan ve

özel olarak Rıza Güneşer ve Çetin Gençdoğan yoldaşlarımızı katletmekten sorumludurlar.

Suçluların Kimlikleri:

- İbrahim BİNGÖL
- Aslan Şener YILDIRIM
- Murat SÖZERİ
- İbrahim HAFTA
- Nezir KARAKUŞ
- Mehmet UÇAROĞLU
- Mustafa ÇAĞAN
- Alişan YALÇIN
- Mehmet KILIÇ
- Abdullah KARADİŞ
- Harun KARTAL
- Fethiye PEKŞEN
- İbrahim DOĞUŞ
- Erol ÇAM
- Dursun BÜTÜNER
- İsmail YİĞİT
- Ali PAMUK
- Cemalettin ERDEMİLİ
- Ahmet ÇELİK

- Zafer ÖZBEK- İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde iki öğrencinin silahla yaralanmasından sorumlu MHP'li faşist.
- İbrahim CİCİ- MHP'li faşist. Birçok insanın katledilmesinden sorumlu.
- Turgut ALTINOK- MHP'li faşist. Ankara Keçiören Belediye Başkanı. Ankara Ovacık Mahallesi'nde Erdal Yıldırım'ın katledilmesinden sorumlu.
- Hakkı Şener- MHP'li faşistlerden. Erdal Yıldırım'ın katili.
- Selami AKKIL- Van MHP Merkez İlçe Başkanı. Mehmet Ekrem GÜNEŞ'in öldürülmesinden sorumlu.
- Orhan ÇETİNKOL- MHP İstanbul İl Başkanı.
- Nevzat KÖSEOĞLU- MHP'li faşist. Ankara'da örgütlenme yapıyor.

- Tuncay ŞEKERLIOĞLU- Elazığ MHP İl Başkanı.
- Yaşar ERBAZ- MHP Yozgat Eski Belediye Başkanı, eski MHP Genel Sekreteri
- Hüseyin TÜRKÖĞLU- 1993 yılında Amasya'da gerçekleştirilen sivil faşist saldırılardan sorumlu.
- Rifat KAYA- Elazığ Ülkü Ocakları Başkanı.
- Sehap AKIN- Kuşadası'nda 1995 yılında MHP ilçe başkanlığı yaptı.
- Erdem KARAKOÇ- 1995'de İstanbul Ülkü Ocakları Başkanı. Pekçok saldırının örgütleyicisi.
- Ali KIVRAK- Adana Hasanbeyli'de faşist örgütlenme yapıyor.
- Mehmet AÇIKGÖZ- Adana Kozan'da faşist örgütlenme yapıyor.

- Halil ÇULHA- Ceyhan Sanmazi beldesinde faşist örgütlenme yapıyor.
- Hacı Bayram TÜRKÖĞLU- Hatay Dört Yol'da faşist örgütlenme yapıyor.
- Cemil YILMAZ- İskenderun Belden beldesinde faşist örgütlenme yapıyor.
- Burhanettin KOCAMAN- Tarsus'ta faşist örgütlenme yapıyor.
- Mustafa GÜRSU- Zonguldak'ta faşist saldırıları örgütleyenlerden.
- Ercan AKDAR- Niğde Beltaş Kız Yurdu'na saldıran faşistlerden.
- Ahmet KARALAR- Fevzi Çakmak öğrenci Yurdu'na saldıran faşistlerden.
- Murat YILDIRIM- Fevzi Çakmak Öğrenci Yurdu'na saldıran faşistlerden.

SUÇLULAR: YÖK, ÖĞRETİM ELEMANLARI VE ÖĞRETMENLER

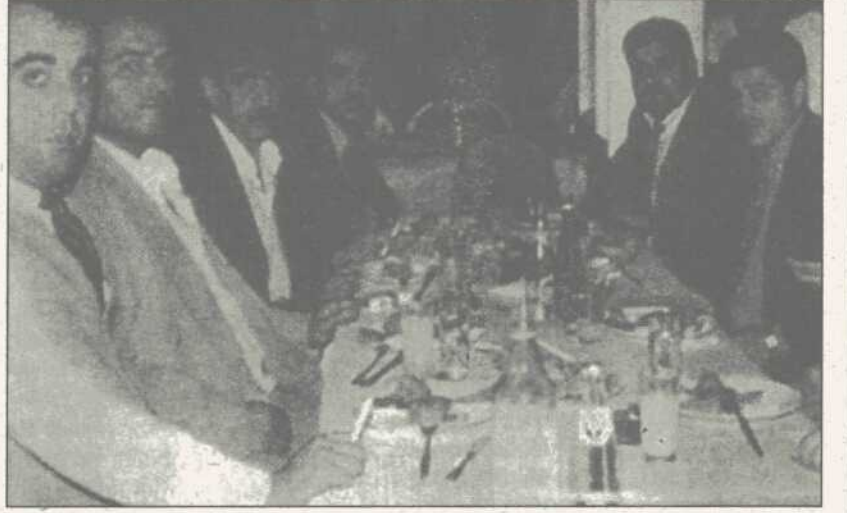

Bülent Berkarda

- Kenan GÜRÜZ- YÖK Başkanı
- Prof. Dr. Bülent BERKARDA- İstanbul Üniversitesi Rektörü
- Naci AKAY- İstanbul Milli Eğitim Müd. Rüşvetçi, dolandırıcı, öğrencilerin parasıyla servet sahibi olan bir müdür.
- Ramazan ÖZER- Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Rektörü
- Musa ALAN- Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Yurt Müdürü
- Mehmet DİLMAÇ- Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Rektör Yardımcısı
- Prof. Dr. Hüseyin AYAN- Burdur Eğitim Fakültesi Dekanı
- Elif KORKMAZ- Gaziantep öğrenci Yurdu Müdürü -

- Hamdi DOĞAN- Niğde Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Öğretim Görevlisi, Ülkü Ocağı Yöneticisi
- Ali ENGİN- Amasya Eğitim Fakültesi Dekanı
- Şaban BAHAR- Gaziantep Şehit Şahin Lisesi Müdürü-
- Şehabettin KAYA- Malatya Ülkü Ocakları Eski Başkanı. Avcılar Yurt Müdürlüğü ve Gaziantep öğrenci Yurdu Müdürlüğü yaptı.
- Ahmet ALTINÖZ- Kartal Yakacık Lisesi Müdürü. Okul öğrencisi Engin Uslu faşistler tarafından bıçaklanarak katledildiğinde "beni ilgilendirmez" diyen bir işbirlikçi.
- Süleyman YOLCU- Pendik Lisesi Müdürü "Savaşa Hayır" diyen öğrencilerini polise ihbar etti. Bunlardan N.A aylarca tutsak kaldı.
- Abdurrahman ÖZBİLGİÇ- Faşist. Halkalı Mehmet Akif Ersoy Lisesi'nde 1995 yılında müdürlük yaptı. Kontrgerilla faaliyetleri yürütüyor.

SUÇLULAR: AŞİRETLER

Halk Düşmanları; Özel Timler ve Bucaklar Aynı Masada

Özellikle Kürdistan'da sömürünün ve zulmün sorumlusu ve uygulayıcısı durumundadırlar.

Koruculuk uygulamasıyla birlikte halka karşı savaşın doğrudan UYGULAYICISI, yürütücüsü olmuşlardır.

Kürdistan'da halkın çalınan emeğinden de, dökülen kanından da sorumludurlar.

Suçluların Kimlikleri:

- JİRKİLER- Aşiret Reisi Tahir Adıyaman, 10 bin mensubu ve yüzlerce korucusu bulunuyor. Koruculuğu kabul eden ilk aşiret.
- BUCAK AŞİRETİ- Aşiret Reisi Sedat Bucak. Binlerce korucusu var. Bölgedeki işkence ve katliamlardan sorumlu.
- BATUAN AŞİRETİ- Aşiret Reisi Osman Demir, aynı zamanda korucubaşı. Kendisi için ilçe yapılan Kamçatı'nın Belediye Başkanı.
- BAŞKALELİ ERTUŞ AŞİRETİ- Aşiret reisleri Mehmet Yağız ve İskender Ertuş..
- EZDİNAN AŞİRETİ- Aşiret Reisi Hacı Özbek. Aynı zamanda Çatak ve civarında korucubaşılık yapıyor.
- ZEVRANLAR- Aşiret Reisi Hacı Süleyman Gündüz, Silopi'ye hükmediyor.
- TATARLAR- Aşiret Reisi Ali Han Tatar, Şırnak üzerinde hakimiyeti var. Aynı zamanda korucubaşı
- Bahattin AKTUĞ- Baho Ağa olarak bilinip, çorbalığı ve zulmü ile tanınan korucubaşı. Aynı zamanda Güçlükönak belediye başkanlığını yapıyor
- Mehmet TETİK- Kars İğdir Yenidoğan Köyü Korucubaşı
- Fahir MADAK- Şırnak Cizre ilçesi Yeşilyurt Köyü korucubaşı.
- M. Emin ATEŞ- Diyarbakır Kulp ilçesi Savuşan Köyü'nde korucubaşı.
- Osman ERGEN- Yüksekova çetesine mensup korucu. Yüksekova'da on kişinin kaybedilmesinden, Hakkari ve Çukurca'da 6 kişiyi kaçırdıktan sonra öldürmekten sorumlu.
- Mehmet Emin ERGEN- Yüksekova çetesine mensup korucubaşı.
- Narin GEYLANI- Hakkari'de Geylani Aşiretinde ve ANAP milletvekili.
- Mustafa ZEYDAN- Zeydan Aşiretinden ve DYP milletvekili
- Edip Safer GAYDALI- Kamran İnan'la aynı aşiretten. Bu aşiretin şeyhi Abidin İnan'ın oğlu. DYP milletvekili. İnan aşireti bölgenin en büyük aşiretlerindendir. 1923'lerden bu yana devletle işbirliği halinde ve mecliste sürekli temsilcileri bul-

SUÇLULAR: DİN İSTİSMARCILARI

12 Eylül Cuntasıyla birlikte tarikatların, gerici örgütlenmelerin önü açıldı. İlk zamanlardaki demagogik sınırlamalardan sonra, devlette kadrolaşmaları sağlanarak desteklendiler.

Amaç halkın devrimcileşmesini, sömürü ve zulüm düzenine karşı çıkmasını sağlamaktır. Mevcut düzeni eleştiriyor görüntüsü altında, kitleleri düzene başkaldırmayan bir konuma sürüklediler.

Tarikatlar kendilerine verilen bu görevi yerine getirirken, yoksul müslümanların inançlarını sömürmekle yetinmeyip bir yandan da ceplerini boşalttılar. Hemen tüm tarikatlar bir HOLDİNG'e dönüştü.

Din istismarıyla kitlelerin inançlarını, duygularını ve paralarını sömüren suçlulardan bazıları şunlardır:

Necmettin Erbakan

Fethullah Gülen

Mehmet Kırkincılar

Müslüm Gündüz

Ali Kalkancı

Suçluların

Kimlikleri:

- Fetullah GÜLEN
- Ali KALKANCI
- Müslüm GÜNDÜZ
- Kırkincılar Tarikatı liderleri
- Işıkçılar ve İhlas Holding
- Cafer ERÇAKMAK- Sivas katliamının birinci dereceden sorumlusu.
- Temel KARAMOLLAOĞLU
- Necmettin ERBAKAN, Şevket KAZAN ve tüm RP yöneticileri.

Sonuç Yerine:

HALKIN ADALETİ

HALK DÜŞMANLARININ

SUÇ DOSYALARINI

TUTMAYA DEVAM EDECEK

Diziyi bitirirken belirtmeliyiz ki, burada açıkladığımız suçların ve suçluların listesi, kuşkusuz ülkemizde halka karşı sürdürülen savaşın boyutu düşünüldüğünde çok kısa bir listedir. Ancak listenin aslı bu kadar değildir.

Tüm halk düşmanları adlarının listede olduğundan, dosyalarının tutulduğundan kuşku duymamalıdır. Daha geniş bir liste de yakında açıklanacaktır.

Ve halk düşmanları yine kuşku duymamalıdır ki, bu dosyalarda yazılı suçların her berinin hesabı **MUTLAKA, SORULACAKTIR.**

93. HAFTA

Analar İşkencecilerin Yüzüne Haykırdı "Biz Kayıpların Mücadelesini Devlete Karşı Veriyoruz"

93 haftadır Galatasaray Lisesi önünde devam eden oturma eyleminde bu hafta polisin yeni bir oyunu sergilendi. Galatasaray Lisesi önüne getirilen kayıplar araştırma otobüsü anonslar yapıyordu. Kayıplar sadece sizin değil, kayıplar hepimizin. Kayıplar kanayan yaramızdır. Kayıplar hakkında yeni gelişmeleri otobüsümüze gelerek bildirebilirsiniz. Kayıplarınız meçhule gitmesin. Bu şefkatli (!) ses ailelere hiç de sıcak gelmedi. 93 haftadır kayıpların akıbeti için oturan aileler her hafta karşılaştıkları zorlukları, engellemeleri polisin yaptığını biliyor. Kayıp aileleri kendilerini coplayan, köpekleriyle saldıran, yerlerde sürükleyenlerin şimdi uzatmaya çalıştıkları şefkatli kolların sahte olduğunun bilincindeler.

93. haftaya da sessiz oturma ile başlandı, "Hepimiz Kayıp ve Tutsak Anası-yız" pankartıyla beraber Susurluk'taki devleti teşhir eden dövizler yer alıyordu. Kayıpların resimleri dağıtıldı. 93. haftanın konuğu 1933 doğumlu Dersim'li Nazım Gülmez'di. Nazım Gülmez 8 çocuk babası, Dersim'deki köyünden evi basılarak askerler tarafından kılavuzluk etmesi için götürüldü. 15 Ekim 1994'den bu yana hakkında haber alınamayan Nazım Gülmez'in kızı Meneş Gülmez Galatasaray'daki konuşmasında babasını devletin kaybettiğini söyledi. Yaptıkları başvurularda Tunceli Hozat savcısı "Nazım Gülmez'i alan askerlerin kimliklerini bilmiyoruz. Bu yüzden soruşturma açamayız" açıklaması yaptı.

27 Mayıs 95 tarihinden itibaren her hafta bir kayıpların tanıtıldığı oturma eyle-

mine karşı devlet her defasında kayıpların olmadığını, kayıp diye tanıtılanların ya cezaevinde ya da dağda olduğunu söyledi. Kayıp ailelerinin eyleminin meşruluğunu kırabilmek için türlü engeller çıkarıldı. 70 yaşında analar yerlerde sürüklendi. Her Hafta polisin engelleme ve tehditlerine rağmen, yapılan polis yığnağına inat oturdular aileler kayıp evlatları için. Çünkü burası seslerini dünyaya duyurdukları bir mevzileriydi. Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı kayıp birimi polis teşkilatı olarak kayıpları aramada ailelerle birlikte çalışmak istediklerini duyuruyorlardı. Aracın tanıtımı için pastalar içecekler hazırlamışlardı. Oysa bilmedikleri bir şey vardı; kayıp ve tutsak ailelerinin zulmü kendilerine reva gören, evlatlarını katledenin devlet olduğunu haykırmalardı.

Kayıp aileleri polisin bu katil yüzünü

gizlemek için oynadığı oyuna karşı öfkeliydiler. Düzgün Tekin'in annesi Elif Ana "Ben Ankara'ya gittim, polis bizi meclise almadı. Benim Düzgün'üm bir karıncayı bile ezmedi. Hepimiz bu acıyı çekiyoruz. 16 aydır biz oturuyoruz, Biz kayıp anaları evlatlarımızı istiyoruz. Devlet evlatlarımızı nerede saklıyor söylesin. Biz karda çamurda hep buradaydık, o zaman neredeydiler" diye haykırıyor megafondan. Devlet bir gün evlatlarımız, dağda diyor. Bugün gelmiş kayıplar hepimizin sorunu, kanayan yaramız diyor. Elif Ana'nın daha önce söylediği gibi devlet ailelerle alay ediyor. Fehim Tosun'un eşi Hanım Tosun da eşini kaybedenlere olan kinini döküyor. Eşinin kaybedilmesini anlatıyor ardından. Bizim kayıplarımızın sorumlu-su devlet. Bize her zaman baskı ve cop vardı. Kimse bize yardımcı olmadı. Biz kayıpların mücadelesini devlete karşı ve-

soruşturmalar, sürgünler ve para cezalarıyla yıldırılarak grevsiz toplu sözleşmesiz sendikayı kabul etmeye zorlanan memur, zamlar karşısında tarlasını ekemeyen, ekse de değerine satamayan ve her geçen gün daha da yoksullaşan köylü, peş peşe yapılan zamlar sonucu dükkanını siftah yapmadan kapatan esnaf, harçlar, vizeler ve faşist terörle yıldırılmaya, sindirilmeye çalışan öğrenciler, barınmak için yaptığı konusu başına yıkılan yoksul halk herkes adalet, özgürlük, eşitlik ve insanca bir yaşam için düzenden umudunu kesmiş bir durumda sokaklara, alanlara dolarak adalet ve özgürlük istiyorlar. İşçisi, köylüsü, memuru, esnan, işsizi herkes düzenin adaletsizliğinden yakınıyor. Kimse bizlere, biz dayatmadıkça bugün kadar hiçbir şey vermedi, Vermeyecek de.

Halk olarak kendi inisiyatifimizi ve kendi irademizi ortaya koyacağımız, "Demokratik Bir Ülke", "Demokratik Bir Anayasa" talebimizi dayatmalı ve onun arkasında sonuna kadar durmalıyız.*

riyoruz. Kayıplarımızı istiyoruz. " diyor. Hasan Ocak'ın kardeşi de kaybedildikten 58 gün sonra cesedi bulunan abisini anlatıyor ve "O zaman neredeydiniz. Bizler kayıpların arkasından koştururken neredeydiniz" diye soruyor. Yine kaçırılıp katledilen Rıdvan Karakoç'un ablası "Kayıplar katliamlar binleri geçerken neredeydiler. Bize şirin gözükmeye çalışıyorlar. Kayıpların sorumluları onlardır. Kayıpları gelip burda aramasınlar, çetelerine, işkencehanelerine sorsunlar. Kayıp Hasan Gülünay'ın eşi Birsen Gülünay da evlatlarını babasız bırakan devlete olan kinini haykırıyor. "Eşim için başvurduğumuzda Hüseyin Kocadağ eşimin ağır işkence gördüğünü, yaraları iyileştiğinde açıklanacağını söyledi. Biz devletin katil yüzünü biliyoruz. Katil devlet bize şirin görünmeye çalışıyor" dedi. Kayıp ailelerin konuşmalarının ardından eylem "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganıyla bitirildi.

Ailelerden hiçbir ilgi görmeyen işkenceciler getirdiği pastalarını artık oturup kendisi yer. Halka zulüm uygulayanlar, halkın yanında yer alamazlar. Elinden evladı alınan bir ananın kininden, öfkesinden kurtulmak, bunun hesabını verebilmek kolay değil. Halkın evlatlarını kaybedip, katleden, yoksulluğa açlığa mahkum eden devleti gerçek yüzünü hiçbir maskeyle gizleyemeyecek. Çünkü gerçek yüzü Susurluk'taki kazada tüm halklar nezdinde açığa çıktı. *

Polis Kimi Kandıracak?

Katilleri yakından tanıyoruz. Evlatlarımızı gözaltında kaybeden, katleden, işkence yapan devletin güvenlik güçleridir. Daha dün kadar evlatlarımızı istiyoruz, kayıplarımızı istiyoruz diye biz analara şiddetle saldıran, hepimizi geberteceğiz diye çılgınlıklar, naralar atan polis, döktükleri kanı unuttuk mu sanıyor?

Özellikle 1980 sonrası devletin faşist ideolojisi ile yoğrulmuş, işkence yapa yapa, kan dökerek insanlıktan çıkmış sermaye sınıfının paralı uşakları bugün üniformalarını çıkarsalar da kan dökmeye devam edeceklerdir. Çünkü kişilikleri sapıklaşmıştır. Evlatlarımıza tecavüz edenler, ölümlerine onlarca kurşun sıkanlar, cenazelerimize saldırıp cenazelerimizi kaçırarak, binlerce evladımızı tutsak edenler, gencecik insanlarımızı gözünü kırpmadan vurarak, köyleri bombalayanlar, insanları cayır cayır yakanlar sizleri çok iyi tanıyoruz. Siz halk düşmanları, faşist devletin yarattığı insanlık dışı canavarlar, bütün bunları vatan için yaptık diyen siz sermaye sınıfının bekçileri, davranışlarınızı iğrendiricidir.

Sizler bir gün gelecek işkence yaptığınız insanlarımızın seslerinde, katlettiğiniz canlarımızın kanlarında boğulacaksınız ve halklarımıza hesap vermekten kaçamayacaksınız.

Haklar ve Özgürlükler Platformu

Düzenin Karşısına Kendi Yasalarımızla Çıkmalıyız

Manisa'da DHKP-C üyesi oldukları iddiasıyla gözaltına alındıktan sonra toplam 76 yıl hapis cezası verilen öğrencilerin aileleri, Mecliste pankart açtıkları için tutuklanarak ceza verilen öğrencilerin aileleri ve İzmir İHD Şubesi, "İşkenceye ve DGM'lere Karşı Adalet ve Özgürlük Girişimi" adı ile DGM'lerin kapatılması için imza kampanyası başlatmak için çalışıyorlar.

Yine İzmir'de Haklar Ve Özgürlükler Platformu'nun Manisalı öğrencilerin serbest bırakılması, çetelerin, katillerin yargılanması ve halka hesap vermeleri için başlattıkları, şu ana kadar iki bin imzanın toplandığı bir kampanya yürütülüyor. HÖP imza kampanyasını Adalet, Özgürlük, Eşitlik talebiyle başlatıp "Demokratik Anayasa" talebiyle bütünleştirip yürütme kararı aldı.

Emeğimizin, alınterimizin gaspedildiği, katillerin ellerini kollarını

sallayarak dolaştığı, DGM'lerin kapılarından kaçırıldığı, göstermelik yargılanmalar, sonu gelmeyen soruşturmalar sonucu "aklandıkları" düzende insanlarımızın adaletsizliğe karşı adalet arayışları düzenin tüm yalan demagoji ve baskılarına karşı sürüyor. Bugün onbinlerce insan her akşam ışıklarını söndürerek, sokaklara çıkarak adalet ve özgürlük ve insanca bir yaşam taleplerini dile getiriyorlar.

Yine santrallerin ve madenlerin özelleştirilmesine karşı binlerce işçi hemen her gün işyerlerinin özelleştirilmesine, açlığa ve sefaletle karşı işyeri işgalinden, mitinglere kadar çeşitli eylemler yaparak direniyorlar. Yüzdeli zamlara, grevsiz toplu sözleşmesiz sendika taslağına karşı kamu emekçileri, "Bizler tercihimizi yaptık" diyerek Ankara'ya yürüyorlar.

İşçi, ekmeği elinden alınmaya çalışılan işçi, idari ve adli

YÜRÜYELİM, HESAP SORALIM

HALK SINIFI

DERS:17

Konu:
Demokratik
Mücadele

"Halk dediğimiz olgu, tek bir sınıf ve tabakadan oluşmuş, aynı çelişkileri yaşayan, aynı ekonomik ve ulusal özellikleri taşıyan bir topluluk değildir... Bütün sınıf ve tabakalara, farklı kültürlerdeki halka, tekdüzeleşmiş, sınıfsallık-ezilmişlik-emekçi propagandası ile gitmek ve bununla yetinmek, istediğimiz sonuçları yaratamaz. Propaganda, gerek gerillanın halk kitleleriyle bütünleşmesini sağlamak açısından, gerekse kitlelerin kendi çelişki ve taleplerine çözüm bulmak, asıl çözümün de Devrimci Halk İktidarında olduğunu gösterebilmek açısından ele alınmalı ve halkı bu temelde örgütleyebilmek için, tekdüze bir propagandadan çıkmalıyız... Burjuvazi yüzyılların deneyimi ile halk kitlelerinin ilgi duyduğu, gerektiğinde onun için büyük özveriler gösterebileceği, çeşitli konulara demagojik şekilde yaklaşarak onları devrimcilere karşı kıskırtmakta ve kendi ideolojik etki alanında tutmaya çalışmaktadır. Halk kitleleri devletin ideolojik, politik ve ekonomik yönlendirmesiyle, burjuvazinin çizdiği ideolojik sınırlar içerisinde düşünür ve çözüm yollarını bu çerçevede arar. Dolayısıyla çözüm yolunun bu çerçevede olmadığını gösterebilmek için onların ilgi duyduğu ve yönlendirdiği hemen her konuya bizim de ilgi duymamız, burjuvazinin yönlendirmelerini etkisiz kılmamız gerekir..."

Merhaba arkadaşlar, bugün aramızda yeni bir arkadaş daha var. Serpil'di yanlış hatırlamıyorsam değil mi? Ona da hoşgeldin diyoruz. Geçen hafta "Demokratik Mücadele ve Anayasa" çalışmamızı bitirirken, bu hafta için de Demokratik Mücadele'nin bir boyutu olarak Demokratik Kurumlar konusunu işleyelim demiştik. Ama ben, bunu haftaya bırakarak bu hafta da Demokratik Mücadele konusunun kendisine devam edelim diyorum. Gerek hafta içinde, gerekse de çalışmadan önce pek çoğunuzla konuşmuştuk zaten, "1 Dakika Karanlık" eylemi ve bağlı olarak Anayasa önerisi çerçevesinde bu konu daha da somut bir hale gelmiş durumda. Bir de yine aynı konuyla bağlantılı ele alabileceğimiz işleri Bakanlığı genelgesinde sözü edilen bir "DHKC Talimatı" var. Devam edelim dememin nedeni de bunlar. Yalnız bunları tartışmaya geçmeden önce bir arkadaş geçen haftaki konuyu kısaca özetlerse iyi olur, hem yeni gelen arkadaş açısından da böylesi daha yararlı sanırım. Konu olarak da fazla yabancılık çekmemiş olur.

Selim Abi böyle diyerek konuyu özetlemek üzere gönüllü olacak birine söz vermek için baktı hepimize.

Evet, bugün bir kişi daha kalabalıklaştı sınıfımız. Serpil'le birlikte 10 kişi olduk. Serpil aslında uzun süredir tanıdığımız biriydi. Özellikle Selma her gün işe gelip giderken kısa da olsa onunla sohbetleri oluyordu. Tabii böyle sohbetlerimizin olduğu pek çok arkadaş daha vardır. Ama sanki onları

böyle çalışmalara katmayı düşünmüyoruz, ya da cesaret edemiyoruz belki. Sanki biz doğduğumuzdan beri bu çalışmanın içindeymiş gibi, kendi katılım biçimimizi unutup, ya onları beğenmiyoruz, ya da "boş ver katılmaz herhalde" diye düşünüyoruz. Oysa biraz daha cesur davransak bu noktada, sınıflarımız kısa sürede bir sürü olur. Neyse... Selma uzun süredir zaten tanıdığı Emine ve Serpil kardeşlerle bu karartma eyleminde epeyce birarada olmuşlar, dostlukları daha gelişmiş, "1 Dakika Karanlık" eyleminden başlayan sohbet, tabii dallanıp budaklanıp pek çok konuya uzanıyor. İşte o sohbetlerden birinde Selma onlara bu çalışmamızdan söz etmiş. Serpil'le Emine mahallemizde neler oluyor da bizim haberimiz yok diye şaşırmışlar biraz ve özellikle Serpil "aslında böyle tartışmak güzel olur tabii" falan demiş. Diğer kardeş şimdilik biraz tereddütlü... Selma hafta içinde Selim Abi'yle görüşüp konuşmasını aktarmış ve ne yapayım diye sormuş. Selim Abi de sınıfımıza davet etmesini, gelirse de getirmesini söylemiş. "1 Dakika Karanlık" eylemi, bizim sınıfımıza, yarın daha parlak bir ışık olabilecek birini daha kazandırmış oldu yani. Gerçi sınıfımız da epey kalabalıklaştı, eğer birkaç kişi daha katılırsa herhalde yeni bir sınıfaçmak gerekecek...

- Evet Sinan sen özetle bakalım.

Selim abi böyle diyerek sözü Sinan'a verdi. Ben onu, yani Sinan'ı yeni bir sınıfaçarsak, o sınıfın öğretmeni olmaya en yakın aday olarak görüyorum. Oldukça disiplinli, hiç hazırlıksız geldiğini görmedim... Çoğumuzdan iyi kavrayıp anlatıyor. Sinan Selim Abi'nin sözünü ikiletmeden konuya giriyor.

- Bir toplumda egemen sınıflarla ezilen sınıflar arasında hiç durmaksızın süren sınıflar savaşı dediğimiz şeyin özünde iktidar sorunu vardır. Yani sınıflar savaşı esasında egemen sınıfların iktidarını koruması, ezilenlerin de iktidarı ele geçirmeye çalışmasından başka bir şey değildir.

Egemen sınıflar haksız bir düzen olan mevcut düzeni korudukları için bu noktada tutucu, gerici bir konumdadırlar. Halkın, yani ezilen sınıfların iktidarı ele geçirme doğrultusundaki mücadeleleri ise ilerici bir mücadeledir.

Ezilen sınıflar, yani kısaca halk, iktidarı nasıl ele geçirebilir? Bunu daha önce de tartışmıştık zaten. Egemen sınıflar iktidarın parlamento yoluyla ele geçirilmesinin önünü

tıkmışlardır. Onlar çok partililiği savunurken, parti kurmak serbesttir derken, serbest olan partiler yalnızca bu mevcut düzeni kabul eden partilerdir. Bu partiler, farklı bazı politikalar, uygulamalar önerebilirler, bu burjuvazinin parlamentoculuk aldatmacası için gereklidir de zaten. Bu anlamda mevcut politikaları eleştiren partiler kurulabilir. Ama mevcut düzeni kökten değiştirecek bir parti kurulamaz. Kurulursa da iki günde kapatılır. Yani buradan söylemek istediğim halkın iktidarı ele geçirme mücadelesi bu yüzden ancak bir devrimle sonuca ulaşabilir. Bu yüzden de halkın öncüsü olan örgütlerin asıl hedefi de hep devrimdir.

Ama işte tam burada şu vardır; bu mücadele yalnız ve yalnız devrim istiyoruz diye, devrim hedefiyle yürütülemez. Mevcut düzen halk kitlelerini çok değişik biçimlerde düzen partilerine bağlamış, geniş kesimleri bilinçsiz, bilgisiz bırakmış, onları yüzyıllardır sürdürülen çeşitli demagojilerle devlete karşı gelinmeyeceğine inandırmış; tüm bunlara rağmen karşı gelen, hakkını arayan kitleleri ise terörle sindirmeye çalışmıştır. İşte bu koşullarda halk kitleleri çıkarları onda olmasına rağmen hadi deyince devrim için ayağa kalkmazlar. Bu ancak, sabırlı, örgütlü, iradi bir çalışmayla ve ekonomik, ideolojik, askeri çok çeşitli mücadele ve örgüt biçimleriyle sağlanabilir.

İşte bizim birkaç çalışmadır ele aldığımız demokratik mücadele konusu da halk kitlelerini devletin demagojilerinin, terörünün etkisinden kurtarıp hakları ve özgürlükleri için mücadeleye sevk etmektir. Bu hak ve özgürlük talepleri başlangıçta sınırlı, küçük talepler olur genellikle. Giderek kapsamlı hale de gelebilir. Kitleler bu talepleri için mücadele ettikçe, bu devletin, düzenin niteliğini daha iyi görür, neyin bu düzen içinde çözümlenip çözümlenemeyeceğini ve nihayetinde devrimin niçin halk için zorunlu olduğunu kavrar.

- Aslında şöyle bir benzetme de yapabiliriz. Demokratik mücadele, adı üstünde olduğu gibi bir yerde demokrasi mücadelesi demek oluyor. Demokrasi ise halkın yönetime katılımı idi. Yani halk kitlelerinin şu ya da bu konuda düzene kendi isteklerini, bir konudaki kendi kararlarını dayatmaları oluyor. Benzetmenin tam anlaşılabilmesi için şunu da ekleyeyim. Mevcut düzenin adına demokrasi dense de aslında halkın yönetime katılımı sözde olmaktan öteye geçmiyor. Bizde halk yönetime ancak taleplerim, kendi kararlarını zorla, direnerek kabul ettirebildiğinde katılabilir. Bu da sınırlı bir katılım tabii.

Selim Abi bu noktada sözü alarak konuyu güncel getirdi:

-Şimdi Susurluk'tan bu yana geçen sürece bakabiliriz. Susurluk'tan bu yana geniş kesimlerin demokratik talepleri son derece güçlendi. Çünkü o güne kadar kendilerine "vatan millet" adına diye yutturulan tüm uygulamaların aslında hiç de öyle

olmadığını gördüler. Çok büyük adaletsizlikler olduğunu gördüler. Resmen kandırıldıklarını gördüler. Devletin -yani kendi vergilerinden toplanan- trilyonların nasıl yağmalanmış olduğunu gördüler. Hem devrim alternatifi, hem de bunun zorunluluğunu kanıtlayabilecek olan demokratik talepler ve demokratik mücadele iyice öne çıktı.

Ülkemizin tarihi boyunca eri yaygın katılımlı eylemlerinden biri olan "Sürekli Aydınlatma İçin 1 Dakika Karanlık" eylemi de bu koşullarda ortaya çıktı. Ama bu noktada işler biraz da karıştı öyle değil mi Fatma abla?

-Evet, demokrasi, ya da işte demokratik talepler esas olarak halkın talebidir diye söylüyorduk hep. Ama bir de baktık ki Sabancı Center de ışıklarını söndürüyor. Sonra duyduk, TÜSİAD denilen patronlar da demokratikleşme reformları istiyorlar. Yani işin karışık yanı bu eyleme hem sömürülenlerin, hem de sömürenlerin katılıyor olması. Hatta kimi solcular da bu eyleme yanlış dediler. Bu durumda insanın kafası karışıyor biraz.

"Kim Ne İstiyor?"

- Şimdi işte bunları biraz ayırtalım diyerek tekrar söze girdi Selim Abi. Tek tek ele alalım: Kim ne istiyor?

TÜSİAD ne istiyor? Tekelci burjuvazi aslında bir kaç yıldır arada bir reform yapılmalı falan diyordu. Susurluk'tan sonra halkın demokratik taleplerinin güç kazanmasıyla birlikte, halkın devlet üzerindeki baskısını da arkasına alarak, istediği reformları uygulamak için böyle bir rapor yayınladı. Ama burada önemli olan tabii onların neyi, ne için istedikleridir.

Biraz önce dediğim gibi TÜSİAD bir kaç yıldır reform yapılısın diyor ama dikkat edilirse, bu arada işbaşına gelen tüm iktidarların da yine baş destekçisi onlardır. Yani SHP-DYP koalisyonunun da, ANAP-DYP koalisyonunun da aradaki azınlık hükümetinin de, son Refahyol'un da. Pekala bunlar ne yaptı. 4-5 yıldır bunların halka karşı savaşmaktan, halkın tükettiğine zam yapmaktan, özelleştirmekten, işten atmaktan, insanları meydanlarda coplamaktan başka bir şey yapmadılar. TÜSİAD bunların destekçisiydi. Bunlara karşı çıktıkları görülmedi pek.

Ama hoşnutsuz oldukları şeyler de var. Devletin bütçesinin büyük bölümünün Kürdistan'daki savaşa ayrılması, onların devletten daha büyük paralar alıp yatırımlar yapmalarını engelliyor mesela. Sonra onlar uzun vadeli düşünüyorlar. Bu işler böyle giderse, her şey elimizden gidecek diyorlar. O zaman bu halkı biraz rahatlatmak, ortalığa birkaç hak kırıntısı serpiştirmek, Kürt meselesini de "ne olacak, dillerini falan serbest edip bir parça çözmek gerekir" diyorlar. İşte bu yüzden Susurluk'u onlar da bir vesile olarak gördüler. Dikkat ederseniz ilk başta Susurluk konusunda muhalefetin başını ANAP, CHP falan çekiyordu. Mitingler falan

yaptılar. Ama halk muhalefeti gelişip de işin ucu doğrudan devlete yönelince onlar geri çekildiler. Ama halk hareketi sürdü. TÜSİAD bu noktada, burjuva muhalefetin, mesela CHP'nin yapamadığını yapıp, madem ortada böyle bir hareket var, ben bunu kendi amaçlarım için kullanayım dedi. Onun için halkla birlikte Sabancı Center de ışıklarını söndürdü. Burjuva televizyonlar onun için eylemin destekçisi oldular.

Gelelim reformistlere. Reformistler ne istiyor? ÖDP falan bildiğiniz gibi, hemen Susurluk sorunun ilk başından itibaren "erken seçim" deyip durdular. Ufukları bununla sınırlı çünkü. Burjuva düzen içinde meşrulaşmak, kendilerini burjuvaziye "aşırı istekleri olmayan bir parti" olarak kabul ettirmek istiyorlar. Yine dikkat ederseniz, bu yüzden merkezi olarak devrimcilerle birlikte eylemden sürekli kaçıyorlar. Onların süreçten bekledikleri bununla sınırlı. Dolayısıyla dönüştürücü bir rolleri yok. Tersine bu siyasetleri, burjuvaziye yedeklenme sonucuna yolaçıyor.

Peki ya oportünistler? Oportünist siyasetler ne diyor? Bunu da bir arkadaş açsın.

- Onlarla bir kaç görüşmeden haberim olduğu için onu ben anlatayım isterseniz, diyerek söze başladı Selma. Gördüğüm kadarıyla onlar bu süreci kavrayamadılar. Hele hele işin bu kadar uzun süreceğini ve de böyle bir eyleme varacağını hiç düşünmemişlerdir sanırım. Bizimkiler ilk günlerde öneriler götürdüklerinde hatırladığım cevaplardan biri *"bizim de programımız var"* cevabıydı. Ama böyle diyenlerin bir programı falan görünmedi sonra. Bir başkası hemen ilk günlerde yayınladığımız *"Susurluk'taki Devleti Hesap Soralım"* başlıklı ilandaki bazı ifadeleri beğenmemişti, bu ülke bizim denmesine itiraz ediyor, niye sosyalizm yok falan diyordu. Sonraki günlerde yapılan bir görüşme turunda ise, birkaç *"Susurluk meselesi artık gündemden düştü"* diye değerlendirmelerde bulundular. Aslında ANAP falan biraz konuyu tavsatıyordu ama öte yandan daha dinamik bir gelişme sözkonusuydu. İlk günlerdeki beklentilerin aksine Susurluk soruşturmasında hiçbir somut gelişme olmaması, çeşitli kesimler için daha bir uyarıcı olmuş, bir şeyler yapma gereğini daha fazla duymaya başlamışlardı. Ama onların bunu hissedebilecek bir durumları da yoktu. Zaten sonuç olarak da bakarsanız, ne bir politika ürettirler bu süreçte, ne de pratikte bir varlık gösterdiler. Tüm bunlardan şu sonuç çıkıyor sanırım: Gelişmeler onların şablonlarına uymadığı için ne süreci, ne de kendilerine sunulan önerileri kavrayamayıp sürecin açıkça dışına düştüler. Onlar biz sadece "devrim, sosyalizm" çağrısı yapalım, kitleler de peşimizden gelsin diyorlar, gelmeyince de suni, küçük hesaplar yapmaya başlayıp, doğru önerileri bile bir gerekçe bulup ellerinin tersiyle itiyorlar.

- Biz ne diyor, ne istiyoruz pekala? Biz süreci doğru bir biçimde tahlil

etmişiz. Ne yapılabileceğini de, ne « yapılması gerektiğini de doğru ortaya koymuşuz. Derginin geçen sayısında bazı bölümleri yer alan 18 Kasım tarihli "Talimat"taki sürece ilişkin önerileri de bunu gösteriyor. Öngörüklerimizin tümünü hayata geçiremedik belki, ancak yapabildiklerimiz ve yapılanlarla sonuç olarak süreç bu temelde gelişmiştir. Biz halk hareketim örgütlemekten, yaygınlaştırmaktan söz ediyoruz. Devrimi geliştirmekten söz ediyoruz. Süreç bu noktada gerçekten. Ama işte devrim de durduk yerde büyümüyor.

"Gelişen Halk Hareketine Hedef Kazandırmalıyız..."

Biz bu yüzden, bunu sağlayabilmek için, tüm solu, demokratik kurumları, halk güçlerini biraraya getirecek birliktelikler öneriyoruz. Ayrıca halk hareketi hedefsiz, programsız bir yerde tikanır. Harekete bu hedefi kazandıralım diyoruz. Anayasa önerisi de bunun bir aracıdır.

- Geçen gün televizyonda, ATV'de "1 dakika karanlık" eylemi devam etsin mi etmesin mi diye yapılan bir *"Siyaset Meydanı"* vardı, izlemiştinizdir belki; Büyük bir çoğunluk devam etsin derken, bunu diyenler de *"ama artık daha somut bir şeyler talep etmeliyiz"* düşüncesini dile getirdi. Kimi bunu *"Demokratik Türkiye"* diye ifade ederken, bazıları da doğrudan bir *"Anayasa Kampanyasından"* söz etti. Anayasa'nın gündeme getirilmesi, toplumsal muhalefetin, halk hareketinin bugünkü ihtiyaçlarına son derece denk düşmektedir. Nasıl ki sürecin başında meşru bir kitle hareketinin gerekliliği, bu noktada kitlelerin ruh hali ve nabızı tam yerinde tesbit edilmiş, buna uygun düşecek bir eylem çizgisi önerilmişse, anayasa önerisi de böyle bir uygunluk ve zamanlamaya denk düşmektedir.

- Şimdi bu noktada devletin, iktidarın "1 Dakika Karanlık" eylemine karşı saldırıya geçmesini, bu saldırının biryanının doğrudan DHKP-C'yi hedeflemesini ele alabiliriz.

- Biraz önce belirttiğimiz gibi iş devlete yönelince, eylemlerde devrimcilerin sloganları giderek daha

fazla benimsenmeye başlayınca iktidar eyleme saldırma kararı aldı. Aslında bu oligarşinin açmazıdır zaten. Bir yandan demokrasicilik oyununu sürdürmek zorundadır. Ama öte yandan, her demokratik hak, eylem, bu ülkede bir süre sonra ister istemez devlete yönelir. Bu kez yeniden yasaklar, saldırılar gündeme gelir. Böyle olduğu içindir ki, düzen zaman zaman kendi partilerinin bile çalışmalarını kısıtlamıştır, işte örneğin öğretim üyelerinin düzen partilerine üye olmasını, partilere gençlik, kadın kolları kurmayı yasaklamıştır. Çünkü halk şöyle ya da böyle politize olunca iktidardakilerin işi zorlaşıyor. Düzen partileri muhalefetteyken sıkıştıkça halk tepki göstermeli derler, "sivil toplum"u, sivil örgütleri övmeye başlarlar. Ama fazla da ileri gitmesin isterler. Şimdi işte bu noktadadır. Eyleme saldırma kararı almıştır. Hem eyleme katılımı düşürmek, hem de saldırısını "meşru" göstermek için her zamanki "yasadışı örgüt" demagojisine sığınıyor. DHKP'nin burjuvazinin gelişmelere müdahalesine karşı bir insiyatif mücadelesi verdiğini, tüm halk güçlerini de bu doğrultuda seferber etmeye çalıştığını da görüyor. Bu yüzden hedefe de DHKP-C'yi koydu.

Bizim demokratik mücadeleye bakışımızın doğruluğu, bu alandaki pratiğimizin yerindeliği aslında bir kez daha görüldü bu süreçte. Bu nedenle de oligarşi tüm bu manevraların yanısıra devrimcileri, özel olarak da Cephe'yi halkın demokratik mücadelesinden dışalamaya, yalnızca illegal alana ve silahlı mücadele alanına sıkıştırmaya çalışıyor.

- Ama biz zaten illegal örgütlenmeyi ve silahlı mücadeleyi temel almıyor muyuz? diye sordu Ömer.

"Mücadele Ve örgüt Biçimlerinin Çok Yönlülüğü"

- Evet, öyle. Ama konuya ilişkin çalışmamızdan hatırlarsanız, bunu tek başına ele almadığımızı belirtmiştik. Çünkü tek yanlı örgütlenmeler, tek bir biçime sıkışmış mücadeleler sonuç getirmez, devrim gibi büyük bir görevin üstesinden gelmek için her alanda, her yerde olmak gerekir, yani

her biçimiyle halkın içinde, halkın eyleminin içinde olmak gerekir. Mesele kitlelerle bağ meselesidir. Kitlelere belli bir bilinç götürme meselesidir. Bunu hangi aşamada, hangi örgüt ve mücadele biçimleriyle yapabiliyorsak, bu bütünlüğü kaybetmeden ona da başvuracağız demektir.

Parti-Cephe ya da öncesinde Devrimci Sol daha çok silahlı eylemleriyle tanınır. Bu aslında bir yanıyla solun bilerek, isteyerek yıllardır sürdürdüğü bir çarpıtmanın sonucudur, bir yanıyla da bizim kendimizi yeterince anlatamayıpımızdan kaynaklanır. Doğrudur, *kimse bizim kadar silahlı eylem yapmamıştır ama, kimsede bizim kadar demokratik alanda mücadele etmemiş, bu alanda bizim kadar kurumlaşmamıştır.* Tabii bunlar için, gerek silahlı savaşı sürdürmek, gerekse de demokratik alanda varolabilmek için büyük bedeller de ödendi. Böyle bir bütünlüğü yakaladığımız için de esasında sürekli bir kidesellik çizgisinde olunmuştur. Boyuna kitle edebiyatı yapanlar, cılız gövdelerini mitinglerde bile ortaya koyamazken, Cephe kiteselliğiyle ortalığı sarsmıştır.

"Sorun Çözümün Devrimci Halk İktidarı'nda Olduğunu Gösterebilmektir..."

Demokratik mücadele sadece bir kaç dernek kurmak değil tabii. Her faaliyet, demokratik alana uygun mücadele ve örgüt biçimleriyle ve bu alandaki doğru politikayla bütünleşmelidir. Susurluk'tan bu yanaki süreçteki doğru öngörüler ve gündeme koyduğumuz Anayasa önerisi bu bütün içinde bir anlam ifade edecektir.

Talimat'taki "isabetlilik bizim insanlarımızın bile çoğunu şaşırttı. Aslında o kadar şaşıracak bir şey de yok. Bakın mesela önderliğin partinin kuruluş kongresinde sunduğu raporda ne diyor:

"Halk dediğimiz olgu, tek bir sınıf ve tabakadan oluşmuş, aynı çelişkileri yaşayan, aynı ekonomik ve ulusal özelliklen taşıyan bir topluluk değildir... Bütün sınıf ve tabakalara, farklı kültürlerdeki halka, tekdüzeleşmiş, sınıfsallık-ezilmişlik-emekçi propagandası ile gitmek ve bununla yetinmek, istediğimiz sonuçları yaratamaz. Propaganda, gerek gerillanın halk kitleleriyle bütünleşmesini sağlamak açısından, gerekse kitlelerin kendi çelişki ve taleplerine çözüm bulmak, asıl çözümün de Devrimci Halk iktidarında olduğunu gösterebilmek açısından ele alınmalı ve halkı bu temelde örgütleyebilmek için, tekdüze bir propagandadan çıkmalıyız... Burjuvazi yüzyılların deneyimi ile halk kitlelerinin ilgi duyduğu, gerektiğinde onun için büyük özveriler gösterebileceği, çeşitli konulara demagojik şekilde yaklaşarak onları devrimcilere karşı kışkırtmakta ve kendi ideolojik etki alanında tutmaya çalışmaktadır. Halk kitleleri devletin ideolojik, politik ve ekonomik yönlendirmesiyle, burjuvazinin çizdiği ideolojik sınırlar içerisinde düşünür ve

çözüm yollarını bu çerçevede arar. Dolayısıyla çözüm yolunun bu çerçevede olmadığını gösterebilmek için onların ilgi duyduğu ve yönlendirdiği hemen her konuya bizim de ilgi duymamız, burjuvazinin yönlendirmelerini etkisiz kılmamız gerekir..."

Çizginin doğruluğu zaten hayatın içinde kanıtlanmış olduğundan, bunun sağladığı bir kendine güven olduğundan, dahası, kitlelerle iç içe olduğu için onların ruh hali, talepleri çok daha iyi bilindiğinden, tabii ki önerilen politikalar da böyle isabetli olmaktadır. Bu noktada bize şu demişler, bu demişler fazla önemli değil. Anayasa meselesine de kimileri öyle yaklaşıyor. Onda illa ki bir reformistlik şu bu bulmaya çalışıyor. Arasınlar. Meselemiz o değil. Meselemiz, bu anayasayı, yani halk hareketine somut hedefler kazandırabilecek bu aracı halka her biçimiyle götürebilmektir. Bunun temelinde demokratik mücadeleyi geliştirmek, bu doğrultuda bir kitleselleşme sağlamak aslında zor değil.

Kongre raporundan aldığımız alıntıdaki her cümle ayrı ayrı ele alınıp tartışılabilir de aslında. Gerçi biraz çalışmanın sonuna geldik ama bir kaç noktayı daha ekleyelim. Mesela, orada halkı tüm çeşitliliğiyle kavramak ve bu çeşitliliği içinde örgütleyip harekete geçirmeyi hedeflemek gerek deniyor. Şimdi örneğin "Halk Meclisi" dediğimizde ya da örneğin talan yer halkı diye bir imza kullandığımızda, oportünistler hemen "yok, emekçi olsun, işçi olsun" diye çıkıyorlar ortaya. Diyelim bu karartma eyleminde "Okmeydanı Emekçileri" imzasıyla yürüyoruz, ne yapacağız yani, kortejin önünde durup emekçi olmayanlar ayrılсын mı diyeceğiz, ya emekçi olmayan ama halk içinde değerlendirilecek birinin de bizimle paylaştığı talepleri, tepkisi varsa... Aslında bu konularda fazla da esnek davranmamak gerekiyor. Eylemi, muhtevasını siyasal açıdan daraltıcı şeylere prim vermemek gerek. Şimdi Anayasa önerisinde de tüm halk kesimlerini, bağımsızlıktan, ulusların haklarından yana herkesi birleştirmeyi, tüm bu kesimleri bu anayasa temelinde harekete geçirmeye çalışıyoruz. Hatırlarsınız, düşman cephesini daraltıp halk cephesini genişletme politikasından bahsetmiştik. İşte Anayasa önerisi bir yerde de bunun somut zemini olacaktır.

Yine Rapor'dan yaptığımız alıntıdaki bir cümleye dikkat çekerek bitirelim. Bütün bu mücadelenin, önerilerin amacı çözümün Devrimci Halk İktidarı'nda olduğunu gösterebilmektir. Tüm tartışmalarımızda, propaganda ve ajitasyonumuzda, önerilerimizi sunarken, bunu hep gözönünde bulundurmamızdır.

Evet, önümüzdeki hafta Demokratik Kurumlarla devam edeceğiz. Bu hafta Sınıf Kitaplığı ve Sözlüğü için bir şey eklemiyoruz. Demokratik Mücadele için ilk çalışmada belirttiğimiz kitaplara bakılabilir yine. *

BREZİLYALI KÖYLÜLER BAŞKENTE YÜRÜYOR

Haber bir kaç gün önce bir gazetede yer aldı.

Önce onu okuyalım:

"Topraksız 1.500 köylü 19 Şubat'ta başkente yürümeye başladı. Tam 1.000 kilometre yürüyecekler. 17 Nisan'da başkente varmak üzere. O gün önemli bir yıldönümü. Geçen yıl o gün polisler 19 topraksız köylüyü öldürdü. Ama polisler bir şey olmadı. Haklarında soruşturma bile açılmadı. Köylüler, cinayetin yıldönümünde başkentte hükümetten hesap soracak. Başkente vardıklarında sayılan herhalde 5 bini bulur.

Bütün bunlar Brezilya'da oluyor... Ülkenin üç yerinden yola çıkan köylüler, hem toprak reformu talep edecek, hem de öldürülen arkadaşlarının hakkını arayacak. Geçen yıl polis, Para eyaletinde Eldorado de Carajas kasabası yakınında toprak reformu isteğiyle karayolunu kapatan göstericilere ateş açmıştı. Halen 155 polis zan altında. Ama durumları, Metin Göktepe'ninkinden de iyi. Çünkü ifade bile vermediler.

Adalet Bakanı, köylülerin yürüyüşe başladığı gün, soruşturma için özel sava atadığını açıkladı! Brezilya'da toprakların yüzde 50'si nüfusun yüzde 2'sinin elinde. Bunun büyük kısmı da hayvancılık ve besicilik için kullanılıyor. Tarım için değil. Topraksız Köylüler Hareketi (MST) bu toprakların yaşamak için tarımdan başka çaresi olmayanlara dağıtılmasını istiyor."

Brezilyalı köylüler yürüyor. Toprak reformu için yürüyorlar. Katledilen arkadaşlarının hesabını sormak için yürüyorlar. 17 Nisan'da başkentte olacaklar.

Ve şimdi kendimize soralım:

PEKALA BİZ NİYE YÜRÜMEYELİM?

Köylüsü, işçisi, memuru, öğrencisi, tüm halk olarak biz niye yürümeyelim?

Sorumuz mu yok bizim? Talebimiz mi yok? Hesabını soracağımız bir katliam mı yok? Hepsini fazlasıyla varsa, Brezilyalı köylülerden neyiz eksik?

İşte başımızda çeteler sorunu var ki, tüm sorunlara bedel?

Bakın, ne kadar yerinde bir eylem biçimi geliştirmişler: Başkente varışlarını 19 köylünün polis tarafından katledilişinin yıldönümüne denk getirmişler.

Söyle bir düşünelim.

Bir katliamlar ülkesi ülkemiz. Hangi gün yola çıkarsanız çıkın, Ankara'ya hangi gün varırsanız varın, o günün bir katliamın yıldönümüne denk gelmesi de büyük ihtimaldir. Katliamlar yalnız düne de ait değil. İşte Susurluk'taki devlet, katletmeye devam ediyor.

Ama daha somut örnekler üzerine de konuşabiliriz:

Mesela, gençlik, Mart'ın başında ülkenin dört bir tarafından, Dicle Üniversitesi'nden, İstanbul'dan, Burdur'dan, Van 100. Yıl Üniversitesi'nden, Gaziantep'ten, Tekirdağ'dan, Eskişehir'den yola çıkarsa ve 16 Mart'ta Ankara'da ya da 16 Mart 1978'de İstanbul Üniversitesi önünde bombanın patladığı yerde olsaydı...

Kesinlikle olmaz değildi. Yalnızca biraz büyük düşünmek, yalnızca kendimize ve kitlelere daha fazla güvenmek yeterdi.

Gazi için de düşünebiliriz aynısını. Alevi, sünni halk, 12 Mart'ta Ankara'da olacak şekilde akabiliriz Ankara'ya.

Ve hala düşünebiliriz. Tüm bu katliamlardan sorulacak hesabı birleştirerek akabiliriz Ankara'ya. Taleplerimizi birleştirerek dalga dalga yürütebiliriz.

YÜRÜYELİM!

TÜM KATLİAMLARIN HESABINI SORMAK İÇİN, ADALET İÇİN, ANKARA'YA YÜRÜYELİM!

Üç yerden yola çıkalım, otuz üç yerden yola çıkalım. Üç kişi, beş kişi, yüzlerle yola çıkalım. Pankartlı, pankartsız, hazırlıklı, hazırlıksız, katıkl, katıksız, ama çıkalım.

Gençlik, üniversitelerdeki faşist saldırıların son bulması için yürüebilir. Ya da "Halk için Eğitim" şiarıyla, isterlerse "okullardaki polis işgaline son" talebini öne çıkarabilirler. Kamu emekçileri, artık şu sendika meselesine kesin bir çözüm için yürüebilir. İşçi, "özeleştirilmeye hayır" deyip, işten atılmaları karşı bir barikat da başkent yollarından örebilir. Gecekonduşu konut hakkı için, yaşanılabilir bir ülke, yaşanılabilir bir semt için yürüebilir. Köylülerimiz aynen Brezilyalılar gibi toprak talep edebilirler. Mimar, mühendis, doktoru, avukatı bu halkın aydınları olarak yürüebilirler. Esnafı, şoförü, işsizi, ev kadını, bir aydır sürdürdüğü eyleminin bir devamı olarak görebilir bunu.

Hepimiz hem ayrı ayrı şeyler isteriz, hem talebimizi birleştirebiliriz.

Birleşik bir talep olarak ne isteyebiliriz mesela?

Evet, ortak bir talep bulmak zor değil bizim için:

Mesela, diyelim ki;

Demokratik bir Türkiye istiyoruz.

Bağımsız bir Türkiye istiyoruz.

Tüm uluslara, tüm inançlara özgürlük istiyoruz.

Var mı bunları istemeyen? Bunlara karşı çıkan olabilir mi?

Bir avuç işbirlikçi, asalak dışında kim karşı çıkabilir ki! bunlara?

Haydi bunlar için birleşelim, bunlar için yola koyulalım.

Gerçekte bu yolun yabancıları da değiliz. Tek tek, ayrı ayrı çeşitli defalar yürüdük bu yolu. İzmir Belediye işçileri yürümüştü. Kamu emekçileri yürümüştü. Gençlik yürümüştü. Ama eksik bir şey vardı bunlarda. Güçlerimizi birleştirmemiştik.

Şimdi hep birlikte yürüelim. Tek tek ve hepimiz birden, "Yeti artık" diyelim, "İstiyoruz" diyelim. Vermezlerse alacağımızı görsünler.

Evet, Niye yürümeyelim?

Unutmayın. Brezilyalı köylülerin de iki ayağı var. Ve Onlar şimdi başkent yolundalar.

Haydi sorulacak hesabımız var.

Haydi, alınacak ahımız var. Alınacak taleplerimiz var.

YÜRÜYELİM HESAP SORALIM !

YÜRÜYELİM HAKKIMIZIALALIM !

Açık Görüş İsteyen Ailelerden Açıklama

Ankara TİYAD'lı aileler açık görüş talebiyle bir basın açıklaması yaptılar. 24 Şubat günü saat 10:00'da Ankara Merkez Kapalı cezaevi önünde biraraya gelen aileler açık görüş yapabilmek için cezaevi savcılığına dilekçe verdi. Saat 12:00'de olumsuz cevabı gelen dilekçe üzerine

aileler tekrar bir basın açıklaması yaptılar. Açıklamada "Adaletle güvendik, yüzlerce evladımızın katilleri, işkenceciler, uyuşturucu kaçakçıları, kısacası insanlık suçu işleyen ellerini kolları sallayarak dolaştılar. Suç işlemeye de devam ediyorlar. Bizim çocuklarımız bu eşitsizliğe, adaletsizliğe karşı geldiği için cezaevlerine konuldu.

Adalet Bakanı Şevket Kazan 17 Şubat 97 tarihinde Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'nde tutuklu bulunan Sincan eski belediye başkanı ile "Açık Görüş" yaptı. Bu görüşü bakan kimliğiyle değil sıradan bir insan olarak yaptığını açıkladı. Ne yazık ki sıradan bir insan olan Şevket Kazan'a tanınan "AÇIK GÖRÜŞ" bize tanınmadı. Şimdi biz çifte standartın olduğu Adaletle nasıl inanalım? Kokuşmuşluğun devletin en tepesinde yaşandığı günümüzde artık size güvenmiyoruz...

-Demokratik bir Anayasa ile

-Demokratik bir Türkiye'de

- insanlık suçu işleyenlerin cezalandırıldığı suçsuzların özgürlüğüne kavuştuğu bu ülkede Adalet istiyoruz diyen aileler açıklamanın ardından "Zindanlar Boşalsın Tutsaklara Özgürlük" sloganını atarak dağıldılar. *

Niğde Cezaevi'ndeki Adli Tutsağın Açlık Grevi 45. Gününde

Niğde E Tipi Kapalı Cezaevi'nde adli davadan tutuklu bulunan ve kendisine sosyalist basın verilmediği için b Ocak 97 tarihinde açlık grevine başlayan Mehmet Keskin yazılı bir basın açıklaması yaptı. Açlık grevinin 45. gününde yaptığı açıklamada: "Ben adli davadan hükümlüyüm. Bundan yaklaşık

2,5 ay önce Nevşehir Cezaevi'nden Niğde Cezaevi'ne sürgün edildim. Sürgün edildikten sonra insanlık onuruna ve yaşamıma uygun olmayan ve keyfi tutumların en sonuncusu basın-yayın yasasıdır. Adıma gelen Halk için Kurtuluş gazetesine ve sosyalist basına Niğde Cezaevi idaresi tarafından keyfi bir şekilde el konu-

larak verilmemektedir. Bu baskı ve uygulamalar sonucu 6 Ocak günü Süresiz Açlık grevine başladım. 45'inci günlere gelmesine rağmen halen anlaşmazlık çözülmemiş durumda. 45'inci günlerden sonra hala çözülmez ise Süresiz Açlık Grevi eylemimi ölüm orucuna çevireceğim. Buradaki gelecek olan ölüm dahil her türlü olumsuzluktan başta Adalet Bakanlığı ve cezaevi idaresi sorumludur." dedi. Açlık grevindeki Mehmet Keskin şu anda müşahade altında tutuluyor. *

Cezaevlerinde Yeni Katliam Hazırlıkları

Devrimciler tutsaklığı ne istemişler, nede hak etmişlerdir. Tutsaklık halkını sevmenin, halkı için çalışmanın, başkaldırmanın düşman tarafından ödetilen bir bedelidir. Bunun için özgürlük eylemleri en meşru hakkıdır devrimcilerin.

Konya ve Buca cezaevlerinde bulunan tüneller nedeniyle. Buca Cezaevi'nde gerginlik sürerken, Konya Cezaevi'nde tutsaklara saldıran asker, gardiyan ve polisler 48 tutsağı döverek tek tek hücrelere attılar.

Buca Kapalı Cezaevi'nde 24 Şubat günü yapılan aramada DHKP-C'li tutsakların kaldığı 6. ve 7. koğuş arasındaki havalandırmada bulunan tüneller cezaevindeki gerginliği arttırdı. Tutsakların bu en meşru girişimi Buca Cezaevi idaresini daha da tahammülsüzleştirdi. Pazartesi günü tünellerin bulunmasıyla ailelerin ziyaretini kaldıran cezaevi idaresi avukat görüşüne de izin vermedi.

Ailelerin içeriye hala giremediği Buca Cezaevi'nde ortamın gergin olduğu 26 Şubat günü ise karavanaları dağıtırken demir çubuklarla dolaşan gardiyanlarla tutsaklar arasında ya-

şanan gerginlikte iki gardiyan ve bir tutsak yaralandı. Cezaevi'nde aramalara devam eden idare 6. ve 7. koğuşlara dışarıdan gelen hiç bir eşyayı almıyor.

Konya Cezaevi'nde ise 23 Şubat Pazartesi günü D - 14 koğuşunda bulunan TKP (ML) TİKKO tutsaklarının özgürlük eylemi girişimi ortaya çıktı. Gece saat 01.00'de koğuşlara ani baskınlar düzenleyen cezaevi dış ve iç güvenliği arama yapmak istedikler. D - 14 ile aynı havalandırmaya çıkan C - 5 koğuşundaki PKK'li tutsakların tünelden habersiz oldukları için ani aramaya tepki göstermeleri sonucu kavgaya dönen gerginlikler yaşandı. D - 14 ve C - 5 koğuşlarına saldıran jandarma ve gardiyanlar bütün tutsakları döverek ve soyarak tek kişilik hücrelerde tecrit eden ve görüşmeleri kaldıran idare tutsakları sürgün etmeye hazırlanıyor.

Olaydan sonra iyice gerginleşen Konya Cezaevi'nden saldırıyı protesto eden diğer tutsakların sloganları kesilmiyor. Tünelleri gerekçesiyle görüşe alınmayan ailelerin 24 Şubat'ta İHD ve Konya Kurtuluş Bürosu'nda toplanarak aralarında seçtikleri 6

temsili ile savcılığa başvurmuşlardır.

Ayrıca ağır yaralı olan üç tutsağın tedavileri yapılmıyor. Tutsaklarla görüşmek için cezaevine giden İHD Başkanı ve tutsakların avukatı Orhan Özer'in görüşmesi engellenmiştir. Alınan son bilgilere göre PKK'li tutsaklar mahkeme boykotuna başlarken DHKP - C, MLKP ve DY'li tutsaklar 3 günlük protesto Açlık Grevi'ne başladılar.

26 Şubat günü Konya Cezaevi'nden açıklama yapan DHKP - C, TKP(ML), TKP / ML tutsakları özgürlük eylemlerinin engellenemeyeceğini ve saldırıların karşılıksız kalma-yacağını belirttiler. Ailelerin de saldırıyı protesto etmek için cezaevi önünde yaptıkları basın açıklaması sırasında Tarkan Yıldırım isimli tutsak yakını gözaltına alınarak şehir dışında serbest bırakıldı.

Uşak ve Konya cezaevlerinde yaşanan saldırılardan sonra Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'nden açıklama yapan tutsaklar gelişen saldırıların devletin katliam politikası olduğunu söyleyen DHKP - C, MLKP, PKK, DHP, TKP (ML), TİKB, EKİM tutsakları tüm kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıyor.

Marmara TİYAD'lılar Konya ve Uşak Cezaevi'ne yönelik saldırıları protesto ederek tutsaklara kalkan elleri kıracağız dediler.*

Cezaevlerindeki Baskılar Sürüyor

Maras Cezaevinde Açlık Grevi

Maras Cezaevinde bulunan Şahin Kılıç, Hüseyin Andıç, Mehmet Kaynak, Metin Liv, Erkan Ozan, Firat Fıryar Mayda ve Ahmet Demircan adlı adli tutuklular kendilerine dayatılan haksız uygulamalara karşı açlık grevine başladı.

Yazılı bir basın açıklaması yapan tutuklular cezaevi idaresi tarafından mutfakta çalıştırılmak istendiklerini ve gardiyanlar ile personelin yapması gereken işlerin kendilerine yaptırılmak istendiğini belirttiler. Ayrıca açlık grevi yapan adli tutuklular bu baskı ve uygulamalara karşı çıktıkları için idare tarafından tek kişilik hücrelere konulduklarını bildirdiler.

Nazilli Cezaevi'ndeki Açlık Grevi 27. Gününde

Nazilli Cezaevi'ndeki tutukluların 7 Şubat günü başlattıkları açlık grevi sürüyor. Durumları gittikçe ağırlaşan tutuklularla cezaevi anlaşmaya yanaşmıyor. Durumu ağırlaşan tutukluların durumu şöyle:

Ahmet San (baş dönmesi, kusma ve ishal), Osman Aksoy (halsizlik, göz kararması, kusma), A. Hamit Server (göz kararması, uyuşma), Faruk Alkalkan (el ve bacaklarda uyuşma) Kazım Erdem (halsizlik, kusma, baş dönmesi, uyuşma), Ramazan Sakar (göz kararması, bulantı), Mehmet Aydın (kusma, ishal, sıvı alamıyor), İzzettin Ceylan (halsizlik, uyuşma, ishal), İbrahim Öncü (ishal, halsizlik baş dönmesi), M. Ali Aydın (tansiyon düşüklüğü, bulantı, uyuşma), Nadir Kalkan (ishal, halsizlik, baş dönmesi)

İtirafçılık Dayatması Sürüyor

Kırklareli Cezaevi'nde itirafçılık dayatmalarına karşı çıkan Ahmet An, İmam Aksoy, Erdal Gürbay isimli siyasi tutsakların açlık grevi 34. gününe girdi.

Açlık grevinde olan tutukluların aileleri evlatlarının cezaevindeki diğer tutuklular tarafından dövüldükleri ve tehdit edildiklerini söylüyorlar. Cezaevi idaresi ile görüşen Erdal Gürbay'ın annesi Fatma Balcı "İdare böyle bir şey olmadığını söylüyor, peki niye şevkleri yapılmıyor deyince de evrakları tamamlanmadı" diyorlar. Durumları ağır olan tutuklular konuşmakta zorluk çekiyorlar.

Uşak Cezaevi'ne Yeniden Saldırdılar

Olgarşi tarafından siyasi bayanlar için pilot cezaevi olarak seçilen Uşak E Tipi Cezaevi'nde tutsaklar ile idare arasındaki irade savaşı sürüyor. Tutsakları emri altına alıp tamamen etkisizleştirmek isteyen cezaevi idaresi tutsaklara ikinci kez saldırdı. Saldırıya barikatlarla karşı koyan tutsakların 2 jandarma erini rehin aldıkları öğrenildi. Olayların üzerine takviye güçle yeniden yapılan saldırıda çok sayıda tutsağın yaralanarak hastaneye kaldırıldığı, tutsaklarla beraber rehin alınan iki erin de yaralı olduğu öğrenildi.

Tutsakların Kazandıkları Mevzilere Destek Verelim

Kontrgerilla devletinin cezaevlerinde bulunan tutsaklara karşı yeni katliamlar düzenlemek amacıyla başlattığı saldırılara tutsak yakınlarından ve demokratik kitle örgütlerinden tepkiler yağıyor.

Genel - İş Sendikası 2 No'lu Şubesi Adana'da yaptığı bir basın açıklamasıyla tutsaklara yönelik saldırı ve katliam girişimlerini kınayan, halkı cezaevlerindeki tutsakları sahiplenmeye çağırarak bir basın açıklaması düzenledi. "Başta işçi sınıfı olmak üzere toplumun tüm kesimlerini siyasi iktidarın ve hükümetin saldırılarına karşı çıkmaya çağırıyoruz. Cezaevlerindeki tutuklulara yönelik baskı ve katliam girişimlerine karşı tavıralalım. Bedenlerini ölüme yatan binlerce tutsağın 12 şehit vererek kazandığı mevzilere destek verelim" denilerek herkesi cezaevlerinde yaşanan sorunlara karşı duyarlı olmaya çağırdılar.*

Aydın Namusuyla, Dürüstlüğüyle Ve Sorumluluğuyla Aydındır

İsmet Berkan... Gazeteci... Bir biçimiyle gazetelerden birinde bir köşe sahibi olmuş. Gazetecilik mesleğinin basamaklarını nasıl tırmanmış, bilinmiyor. Bilgi kaynaklarından sözletmiyor genellikle. Ama yazılarında sürekli olarak polis, MİT kaynaklı bilgiler kullanıyor. Yazıyor, iddia ediyor. Komplo senaryoları geliştiriyor.

Son senaryolarından birinde Abdullah Çatlı ve Paşa Güven'i yanyana getiriyor. İkisinin de aynı kaynaklar tarafından yönetildiğini iddia ediyor. Aynı kaynak bir gemiyle birine, bir diğer gemiyle diğerine silah gönderiyormuş... Komplo senaryosu bu minvalde devam ediyor.

Pekala İsmet Berkan'ın bu iddialarına ilişkin kanıtı var mı? Yok.

Tanığı var mı? Yok.

İddianın muhataplarının onunla aynı sütünü kullanma olanağı var mı? O da yok.

İsmet Berkan yazdıklarına, iddialarına ilişkin, yasal, mesleki, ahlaki bir sorumluluk duyuyor mu? Ne yazık ki bu da yok.

Bu yapılanın adı kuşkusuz ne gazetecilik, ne de bir aydın olarak toplumu aydınlatma, bilgilendirme misyonu bir alakası olabilir.

Bu kimi mahalle kadınlarının, kahvelerdeki işsizlerin tarzıdır. Onlar işsizlikten dedikodu yapar. Peki siz neden dolayı yapıyorsunuz?

Hiçbir ahlaki, vicdani, hukuki, siyasi sorumluluk duyulmadan desteksiz atılıyor.

Aydın'lardaki, basındaki çürümenin boyutları tüm çıplaklığıyla işte bu "desteksiz atış'larda kendini göstermektedir.

Kim için yazıyorsunuz bunları? Ne için yapıyorsunuz?

Adını açıkça koyun.

Demokrasi için, özgürlükler için, temizlik için mi yazıyorsunuz?

Yoksa bu ülkeyi faşizm altında inim inim inleyenler için, kirlenenler için mi yazıyorsunuz? Açıkça ortaya koyun.

Sözde, iddianıza göre demokrasi için, özgürlükler için, temizlik için yazıyorsunuz. Ama bakın yazdıklarınızla ortalığı bulandırıyor, iyice. O halde bir düşünün, yazdıklarınız kimin işine yarıyor?

İsmet Berkan ve onun tarzı, ne yazık ki, tekil bir örnek değildir. Adeta genelleştir. Onu "karakteristik" bir örnek olarak seçtik. Sözlerimiz tüm İsmet Berkan'lardır.

Sen İsmet Berkan! Sen Paşa Güven'i ne tanırsın, ne bilirsin? Ama birileri kulağına fısıldamış ve yazıyorsun. Araştırdın mı, konunun muhatabı olanlardan soruşturdun mu? Sana sözünü ettiğin kişinin 24 saatinin bilançosunu çıkarabilirlik isteseydin. Devrimci hareketin içindeki Paşa Güven'i biz biliriz. O sürecin hesabını da veririz. Şu ya da bu şekilde farklı ilişkilere bulaştığı noktada ise artık onun devrimci hareketle ilişkisi bitmiştir. Ama siz tam bir sorumsuzluk ve aymazlıkla şaibeler saçıyorsunuz.

Biraz namuslu olun. Ne iddia ediliyorsa kanıtlarını ortaya koyun. Eğer ortada bir kanıt hatta bir iz, işaret, emare yoksa, gazetecilik namusu bile o bilgiye şüpheyle yaklaşmayı gerektirmez mi?

Bir iddiada bulunuyorsunuz. Bir gemi

Çatlı'ya, bir gemi Paşa Güven'e silah getiriyormuş. Evet, söyle bakalım. Şu tarihte, şu gemiyle diye... Açıklayamazsın. Çünkü böyle bir şey bilmiyorsun. Hayatı tanııyorsunuz. Emperyalizmi tanııyorsunuz. Ne anyorsunuz? Hangi marka silah? Parayı bastırduğunuzda her yerden, her ülkeden bulursunuz. Ama siz kıt hayat bilginizle, polisin uydurmalarıyla çok bilmişçesine yazıyorsunuz.

örgütlere, önderlerine her türlü iftirayı yağırdır, şaibeli hale getirmeye çalışan, küfreden, hakaret eden sorumsuzlardan biri cezalandırıldığında feryadı figan edilecektir.

Ama feryadı figan etmeden önce bir bakalım duruma.

Karşıdaki nasıl olsa yasadışı örgüt. Her türlü atış serbest.

Pekala yasadışı örgüt kendini nasıl savunacak?

Abdullah Çatlı ve Paşa Güven

Biri soldan biri sağdan iki insanın öyküsü. Solcu olanın adı Paşa Güven'di. Dev-Sol'un liderlerindendi. Yeraltı dünyasıyla ilişki kuraldı. Çatlı da, mafyayla ilişkideydi. Karadeniz'e yanan silah yüklü gemiler bir sefer Çatlı bir sefer Güven

O zaman nerede dürüstlük? Nerede sorumluluk?

Haber yazılıyor. Yalan yanlış. Haber ciddiyeti yok.

Yalan yanlış yazıldığı açığa çıkıyor. Ya da kendilerine çok çeşitli yollardan doğrusu bildiriliyor. Ama tek bir düzeltme yok. Haber ciddiyeti olmadığı gibi, sorumluluk yok, dürüstlük yok. Pekala biz düzeltme hakkı için ne yapacağız? "Yasadışı" olan hakkında her türlü yalan yanlış şey yazılabilir mi diyorsunuz? Hangi gazetecilik ilkesinde yazıyor bu? İşte bu tavırdan sorumsuzluğun boyutu çok daha net olarak görülmüyor.

Bu işlerin, bu tarz bir sorumsuzluğun sonu kötüye varır.

Hiç kimsenin yazma, yorumlama özgürlüğünü kısıtlamıyoruz. Ancak herkesi sorumluluğa davet ediyoruz.

Yarın ağzına geleni söyleyen, kalemine geleni yazan, halka, devrimcilere, devrimci

Düzeltilme hakkı tanııyorsunuz. Açıklamalarına yer vermiyorsunuz. Ama her türlü küfürde, şaibede kendinizi özgür sayıyorsunuz. Böyle olamayacağı açık.

O da kendi adaletini, yasadısını uygulayacak.

Yok, hayır diyorsanız, biri bize yol göstersin.

Her şey o kadar ucuz değil.

Hani sizin namusunuz? Hani sizin ahlakınız? Adaletiniz nerede sizin?

Şimdi dürüstlüğün, temizliğin savunucusu kesiliyorsunuz. Hayır, önce temizliğe kendinizden başlamalısınız. Önce sütunlarınızdan halka, devrimcilere karşı akan iftira çamurunu temizlemelisiniz.

Yetmez. Halkın, devrimcilerin dökülen kanı sizin sütunlarınıza da fazlasıyla bulaşmıştır. Çünkü o sütunlarınızda, manşetlerinizde binlerce operasyonu, katliamı alkışladınız.

Çetelere karşı görünmenizin samimiye-

ti, inandırıcılığı nedir? Biz bu çeteler tarafından katledilirken, bize karşı provokasyonlar düzenlenirken, bizim insanlarımız kaybedilirken, neredeydiniz? Ne yapıyordunuz?

Devrimciler tüm bunları biliyordu. Bunlarla savaşıyordu.

Siz tekelilerin ve kontrgerillanın yarındaydınız.

Medya temiz diyorsunuz. Hayır! Medya temiz değildir. Tersine çetelerin 1000 operasyonunun 999'unda medya suç ortağıdır.

Basında aynı kafa sürüyor.

Niye şimdi gösteri sırasında katledilen o 17 yaşındaki Nurettin Demir'in katledilmesi üzerinde durmuyorsunuz? Polisin açıklaması gerçekten inandırıcı geldi mi size? Kaçmış bodruma girmiş, sonra da intihar etmiş? İnaniyor musunuz? Hatta inanın ya da inanmayın, ama niye araştırmıyorsunuz? İnfazcılar, yani o çeteler işbaşındadır; kafasına sıkmış, katletmişlerdir; sonra da intihar etti deyip işi örtmektedirler. Aynen PERPA'daki gibi. Kadıköy'deki, Gaziosmanpaşa'deki gibi. Ya da benzeri onlarca operasyonda olduğu gibi.

Kendini "aydın" olarak gören tüm gazeteciler, tüm basın emekçileri, ve tüm aydınlar!

Aydın olmak, gazeteci olmak, sorumluluktur, dürüstlüktür. Eğer "temiz toplum"dan, "temiz siyaset"ten yanaysanız, sütunlarınızda, manşetlerinizdeki, yazılarınızda, açıklamalarınızda kan ve çamuru temizlemek zorundasınız.

Bunu yapmadığınız sürece kirliliğin bir parçası, çetelerin bir aleti olmaya devam edersiniz; kirliliğin ve çetelerin halka karşı suçlarının sorumluluğunu üstlenirsiniz.

Halka, devrimcilere, devrimci örgüt ve önderlerine karşı sizleri sorumluluğa çağırıyoruz. Çağrımızı duyun. Ciddiye alın! "Basın", "gazeteci" zırhı, sizi asla sorumsuz, dokunulmaz kılmaz. Tersine, gazetecilik sorumluluktur. Yazdığınız her satırın hesabı olmalıdır. Bu hesabı halka vermezseniz de sorulur.

Kimse çamur atmakta, sorumsuzlukta sonuna kadar özgür olamaz!*

DHKP-C TUTSAKLARI ADINA ŞADİÖZBOLAT

HABER

CİDDİYETİ

Aşağıdaki haberi 19 Şubat 1997 tarihli Hürriyet'ten aynen aktarıyoruz:

"Hücre Evine

Baskın Davası

Eski özel Harekat Dairesi Başkanı Vekili İbrahim Şahin'in de aralarında bulunduğu 22 polisin 16 Haziran 1992'de İstanbul'da bir hücre evine yapılan baskında, savunmasız insanları öldürdükleri iddiasıyla yargılanmasına dün Kayseri'de

devam edildi. Güvenlik nedeniyle İstanbul'dan Kayseri'ye alınan ve 2'nci Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davaya, tutuksuz yargılanan sanıklar katılmadı. Basına kapalı yapılan duruşma, delillerin incelenmesi ve tanıkların dinlenmesi için ertelendi. Çifttehavuzlar'da yapılan operasyonda çıkan çatışmada, Dev-Sol lideri Dursun Karataş'ın devrim nikahlı eşi Hacer Bakkal Usta, Hüseyin Usta ve Reşat Karataş öldürülmüşlerdi."

İşte size sorumsuz basın-
dan bir örnek.

Hangisini düzelteceksiniz, nasıl düzelteceksiniz.

- Mahkemesi görülen dava,

16 Haziran'da değil 16-17 Nisan'da yapılan operasyonlarla ilgilidir.

- Dursun Karataş'ın eşi Hacer Bakkal Usta değil, Sabahat Karataş'tır.

- Katledilenler arasında Hacer Bakkal Usta diye biri yoktur.

- Reşat Karataş, Dursun Karataş'ın yakınıdır ve operasyonla uzaktan, yakından bir ilgisi polis dosyalarında da yoktur.

- Katledilenler arasında Hüseyin Usta diye biri de yoktur. Hüseyin Usta katledilen Taşkın Usta'nın babasının adıdır ve burada adı bu şekilde sorumsuzca kullanılmaktadır.

Evet, şöyle bir düşünün bakalım; bunca şey bu kadar kısa bir haber içinde nasıl uydurulup yazılıyor? Alakası olmayan insanların ismi bu haberin içine nasıl sokuluyor?

Ve düşünün; bu her tarafı yanlışlıklarla dolu sorumsuzluk haberinin hesabını kim verecek? Burjuva basın böyle bir mekanizmaya sahip mi? Hani kişilik hakları? Bu haber nasıl düzeltililecek? Bu haberdeki çarpıtmaların, yalanların bedelini kim ödeyecek?

"Temiz Medya'nın sözcüleri bu sorulara cevap vermemelidirler."

Basın emekçileri bu sorulara cevap vermemelidirler. *

Basın Şehitleri Anıtı Yapılıyor

Medya-Sen'in Basın Şehitleri anmak ve onları yaşatmak için yaptırılması düşünülen anıt ile ilgili Medya-Sen Ankara Şube Başkanı Mete Gönültaş'la görüştük....

-Böyle bir yapının yapılması fikri nereden doğdu ve bu anıtta ne amaçlandı?

Basın özgürlüğü bir çok nedenden dolayı ülkemizde sürekli engellenme durumunda. 158 yasa ve 800 tane maddenin ülkemizde basın özgürlüğünü engellediğini biliyoruz. Şimdi bunun ötesinde 1900'lü yıllardan bu yana aşağı yukarı 48 tane basın şehidi verildi. Ülkemizin

dışındaki birçok ülkede basın şehitleri anısına bir çok anıt var. Biz bu konu üzerinden hareket ettik, yani şehit düşen gazetecileri ölümsüzleştirmek. Tabii ki salt olarak bu değil. Gazetecilere yönelik şiddet ve öldürme olaylarını protestoyu kalıcılaştırmak, düşünce ve basın özgürlüğü düşüncelerini sürekli bir talep durumuna da getirmek ve gazeteciliğin gerekli saygınlığının kazandırılmasını sağlamak amacıyla bir basın şehitleri anıtı veya meçhul gazeteci anıtı dikilmesi konusundaki duyularımız perçinlendi. Ayrıca

Türkiye'deki gazetecilik mesleği içerisinde örgütlenmiş, diğer sivil toplum örgütleri ve sendikalarla ilişkiye geçmek, onlarla birlikte hareket etmek ve tüm gazetecileri abone etmek şeklinde genel bir kampanyaya dönüştürmek gerekir diye düşündük. Onlarla ilgili kuruluşlarla gereken ilişkileri kurduk. Türkiye Gazeteciler Cemiyeti, Çağdaş Gazeteciler Cemiyeti, Türkiye Gazeteciler Sendikası ile iletişimlerimiz oldu. Bir komite şeklinde bu anıtın gerçekleştirilmesi için uğraşacağız. *

Gazetemiz Okurlarına Baskı

Okurlarımıza yönelik saldırılar gün geçtikçe artıyor. Kontrgerilla, devleti içinde bulunduğu pislikten çıkarmak için her türlü yolu deneyerek saldırıyor.

Kütahya'da gazetemiz okurlarından Ahmet Cinpolat ve Hidayet Boz üzerlerinde gazetemizi bulundurdıkları için Terörle Mücadele Şubesi'ne götürüldüler. İki gün yoğun işkence gören okurlarımıza muhbirlik teklifinde bulunuldu. Savcılığa çıkarılan okurlarımız serbest bırakıldılar. Daha sonra okurlarımız bu insanlık dışı olayı basın açıklaması yaparak protesto ettiler.

Trabzon'da ise Osman, Ümit, Rahmi, Nurtan ve Vedat adlı okurlarımız sokak ortasında polislerin saldırılarına uğradılar. Hakaret ederek okurlarımızı döven polisler daha sonra okurlarımızı serbest bıraktılar.

Okurlarımıza, sokak ortasında yapılan bu saldırılara karşı demokratik kitle örgütlerini daha duyarlı olmaya çağırıldılar.

İstanbul'da gece evine baskın düzenleyen İstanbul Terörle Mücadele Şubesi'ne bağlı resmi ve sivil polisler okurumuz Salih Güner'i gözaltına aldılar. Salih Güner'in ailesini tehdit eden polisler apartmandakilere "Bunlar komünisttir buradan kovun" diyerek alıp götürdüler.

Haber alınamayan Salih Güner için açıklama yapan ailesi hayatından endişe ettiklerini belirterek kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıldılar.

Sakarya;

Polis bu kez devrimci-yurtsever tutsaklara gazete götüren muhabirimiz Munzur Gökdu-man'ı gözaltına aldı.

Sakarya Cezaevi'ne gazete bırakan çalışanımızın 16 Şubat günü çıkışta bindiği minibüsün önü siyasi polislerce. Bir gün keyfi bir şekilde gözaltında tutulan muhabirimize sistemli işkence yapılarak muhbirlik teklifinde bulunuldu. Muhabirimiz Munzur Gökdu-man'ın 17 Şubat günü Sakarya Adliyesi'ne çıkarılarak serbest bırakıldı.*

Hopa Özgür Karadeniz Bürosuna Baskın

Yeni açılan Özgür Karadeniz Hopa temsilciliği 25 Ocak günü arama izni olmaksızın siyasi ve basın şubesi polisleri tarafından basıldı, büroda bulunanlar gözaltına alındı. Aynı gün altı kişiyi serbest bırakan polisler 26 Şubat'ta gazete sahibi Mehmet Kuyumcu'yu savcılıkta ifadesini aldıktan sonra serbest bıraktılar.*

Osmaniye'de Basın Emekçilerine Baskılar Sürüyor

Osmaniye otogarından Kurtuluş gazetelerini almaya giden İbrahim Erişir 13 Şubat günü gözaltına alındı. Yine aynı gün özgür Çukurova Gazetesi basılarak gazete çalışanı Deniz Şahin gözaltına alındı. Gözaltına alınan Deniz Şahin polis tarafından tehdit edilerek 2 saat sonra bırakıldı. İbrahim Erişir ise emniyette kaldığı iki gün boyunca psikolojik ve fiziksel işkencelere maruz kaldı. 7 gün iş göremez raporu verilen İbrahim Erişir kendisine işkence yapan Osmaniye Emniyet Müdürlüğü'ndeki polisler hakkında Osmaniye Cumhuriyet savcılığına suç duyurusunda bulundu. Ayrıca Osmaniye Haklar ve özgürlükler Platformu bir açıklama yaptı. Açıklamada: Sosyalist basına yönelik baskıları protesto ederek "Baskılar Bizleri Yıldıramaz" dedi.

Gazetemizin okuru olan 14 yaşındaki lise öğrencisi Şebnem Alen 23 Şubat Pazar günü gazete almak için evinden çıktığında zorla gözaltına alındı. Gözaltına alınan okurumuz şubeye götürülerek tartaklanarak saat 23:30'da evinin kapısına baygın bir şekilde bırakıldı.*

Sosyalist Basın Çalışanları Gözaltında

İstanbul'da 21 Şubat Cuma gecesi terör estiren siyasi şube ekipleri Özgür Atılım Gazetesi Çalışanları ve okurlarını evlerini basarak gözaltına aldı. Vatan Caddesi'ndeki Terörle Mücadele Şubesine götürülen Atılım çalışanlarına savcılıktan işkence için 7 Mart'ta kadar gün alındı.

Taksim Mis Sokak'ta 27 Şubat günü basın açıklaması yapan aileler ve Atılım çalışanları gözaltına alındı. Sosyalist basın üzerindeki baskıları kınayarak, gözaltındakilerin serbest bırakılmasını istediler. "İşkenceden geçirilen evlatlarımız hakkında yeterli bilgi verilmiyor. Ayrıca Cuma Meral, Hasan Ozan ve Erdoğan Ber'in gözaltında oldukları kabul edilmiyor. Yaptığımız başvuruların tamamı olumsuz yanıtlandı. İnsanların gözaltında işkenceden geçirildiği, kaybedildiği bu coğrafyada sıranın kendisine gelmesini istemeyen herkesin bize destek olmasını, sesimize ses katmasını istiyoruz." dediler.*

BASINDAN...

Can YÜCEL, özellikle devrimci, demokrat kamuoyunun yakından tanıdığı bir şairdir. Kamuoyu onu özellikle son dönemde aynı zamanda EP kuruculuğuyla ve önce Evrensel'de, sonra Emek'teki yazılarıyla da gördü.

Can Yücel geçtiğimiz günlerde Emekte yayınladığı bir yazıyla EMEP kuruculuğundan ve Emek gazetesinden ayrıldığını duyurdu.

Yazıya göre ayrılığın ortaya çıktığı nokta "1 Dakika Karanlık" eylemiydi.

Bu yazıyı okurlarımıza yansıtmakta yarar gördük. Elbette burada ne EP, Emek, ne de Can Yücel'e ilişkin bir değerlendirme, yorum sunmak değil amacımız. Ancak yazının konusu son dönemin güncel konularından biridir. "İşçi" Emek çevresinin bu eyleme ilişkin yaklaşımını hatırlanacağı üzere Kurtuluş'un önceki sayısında eleştirmiştik. Süreci kavrayamamanın, şablonculuğun karakteristik bir örneği idi Emek çevresi.

Can Yücel de yazısında bu kavrayışsızlığı ve bu kavrayışsızlığın kavranması için verileri sunan bir yazı olarak Can Yücel'in yazısını aktarıyoruz. Yücel'in yazısının sonunda "cevap" anlamında Emek gazetesinin de bir notu var. O notu da yazının sonunda aynen aldık:

"Emek" gazetesinin 4 Şubat 1997 günlü başyazısına geri tepki"

Susurluk Vak'ası, baştan aşağı iltihaplanmış, mosmor kesilmiş bir organda tesadüfen açılan bir kesikten irin boşalması üzerine, toplum denen bu ötedenberi uyuşturulmuş vücudun yek-vücut olarak alarma geçmesidir. Toplumun bu toplu uyanışı, asgaride irin saçan bu deliğin tefessüh etmiş devlet aygıtlarınca gü-rültüye getirilip örtülmesini, tıkanmasını önlemeye, azamidede de cılkı çıkmış bir düzene karşı bütün toplum kesimlerinin feryatlarını özgürce seslendirebileceği gerçek bir demokrasinin kurulmasına yöneliktir. Sade siyasal değil, toplumsal vicdanımızda da ortak bir irade, bir konsensüs, bir sözbirliği ortaya çıkmıştır. İşte bu, belki miğimize dayanmış bütün MADE IN USA bıçaklarını bertaraf edip, onulmaz olmuş dertlerimize, galellerimize elbirliğiyle bir çare aramaya ve bu süreç içinde giderek sınıfsal dengeleri değiştirmeye elverecek olumlu bir gelişmedir. SUSURLUK'TAN SONRA HİÇBİR ŞEY ESKİSİ GİBİ OLMAYACAK sloganının, buyruk sözünün altında yatan uzun-erimli amaç budur. Yüksek burjuvaziyi temsil eden TUSİAD dahil, TÜRK-İŞ'yle, DİSK'yle, KESK'yle, meslek kuruluşlarıyla, gerçek demokrasi yanlısı partileriyle bütün siyasal ve toplumsal kuruluşlar, kitleler 12 Eylül'ün ihvan ettiği depolitizasyonda, gayri-siyasallaşmadan sıyrılıp, politize etme yolunda toplu eylem biçimleri aramaya geçmişlerdir.

Bu arayış içinde değişik öneriler ortaya atılması ve uygulanması doğaldır. Herkes kendi siyasal ve sınıfsal meşrebince değişik çarelere elbet başvuracaksa da, bunlardaki etkinlik derecesinin yüksekliği ortaklık özelliğinde yatmaktadır. Başyazıda işaret ettiğiniz gibi bir aydır protesto amaçlı kitle yürüyüşleri yapılmaktadır, iyi de edilmektedir. Yalnız, unutmayalım ki bu eylemlerde de başı çeken öteden beri sınıfsal karaktersizliğini beğenmediğimiz işçi sendikalarıdır. Bunda haklı olarak bir sancına görmediğinize göre, SÜREKLİ AYDINLIK İÇİN BİR DAKKA KARANLIK eylemine ateş püskürmenizi anlamakta güçlük çekmekteyim. Bu hareketi MEDYA çıkışı ve

Orta-Sınıf Karakterli diye yad saymanıza akıl erdiremiyorum. Aynı kaynakların Metin Göktepe'nin şahadetini olanca güçlerince kınadıklarında aklınız neredeydi? Niye o desteği de Medya Kaynaklı ve Orta-Sınıf Karakterli diye elinizin tersiyle itmediniz? Sınıfsal yelpazesi şimdiden çok geniş olduğu anlaşılan bu hareket nerede başlayıp nerede biteceğini nereden biliyorsunuz? Evdeki, araçtaki elektrik düğmesine uzanan elin yarın fabrika şalteri-

ne uzanmayacağını nasıl böyle karaküşü bir kesinlikle kestirebiliyorsunuz? Hem elektrikler gece saat dokuzda bir dakika söndürülsün derken, gündüzleri de caddelerde yürüyüş yapılması, meydanlara çıkılması: denmiyor ki., öte yandan elektriklerini söndürdükten sonra, o yurttaşlarımız aydınlık geleceğe inançlarını köşebaşlarında toplanıp seslendirmeye şimdiden

başlamışlardır. Yarın meydanlara yürümeyeceklerini ne biliyorsunuz?

Başyazınızı garip bir aymazlıkla şu cümleyle bitirmeye kaleminiz nasıl varıyor?

"Haftalar boyunca sokakları dol-duran emekçileri görmezden gelip, bugün ışık söndürmeyi baş haber yapan anlayış ve tutumu onaylamak, bunu Susurluk kazasıyla başlayan mücadelenin bir aşaması olarak kabul etmek, medya cambazlarının illüzyonunu gerçek olarak yutmak olur."

Bu denli bir sekterliğin benim gibi sek şarap tutkunu olmaktan öte bir anlamı olmadığı gibi, "medya cambazlarının illüzyonunu gerçek olarak yutmak"tan dem vururken de, davetlilerinin çoğu gelmeyen bir sunnet düğününde hokkabazlık etmeyi yeğlediğinizi gözden kaçıyorsunuz! "Yutma" işine gelince size şunu hatırlatırım ki, emekdar bir yoldaş olarak benim gırtlığım sizinkinden çok daha fazla boğumludur.

Bu yazıyla bunda» böyle gazeteye yazı yazmayacağımı ve aynı zamanda bir organı olduğu genelde farz edilen "EMEK" gazetesinin bu başıbozukluğuna ve kafaboşluğuna meydan tanıyagelen EMEP'in kurucu üyeliğinden çekildiğimi duyururum. MERHABA'lar!*

EMEK'ten not: Can Yücel'in yazısı kendi içinde yanıtlarını da barındırdığından, ayrıca yanıt verme ihtiyacı duymuyoruz.

8 Mart ve Kadın Hareketi

Bugün kadınların çifte sömürüden kurtulmasının önündeki engeller olarak bir çok neden sıralanır. Ekonomik bağımlılık, toplumda yüzyıllardır süren erkek egemen ideoloji, bu ideolojinin etkisiyle oluşmuş toplumsal kurallar, gelenekler ve aile baskısı vb. Bunlar doğrudur. Ancak bunlara karşı asıl olarak mücadele vermesi gereken de yine kadındır. İşte sorun da esas olarak da burada başlamaktadır. Kapitalizm, burjuva ideolojisi kadına ikinci rol biçerken onun kişiliğini de ezmiştir. Kadınlar kendisini kuşatan koşullara karşı mücadele verecek cesareten, kendine güvenden soyutlanmış, edilgen unsurlar haline dönüştürülmüştür. Kadın öncelikle bu konumundan kurtulmak durumundadır. Burjuva ideolojisinin etkilerinden, burjuva kadın kişiliğinden sıyrılmak, devrimi önce kendi kişiliğinde gerçekleştirmek zorundadır. Bu kapıyı ise ona ancak devrimci mücadele açar.

Bir 8 Mart "Dünya Emekçi Kadınlar Günü" daha geliyor... Gelecek ve geçecek. Geçerken çoğu yıl olduğu gibi bir ya da en çok birkaç gün sınırlı bir çevrede kadın hakları tartışılacak, belki bir kaç küçük etkinlik yapılacaktır ve sonra yine bu sınırlı çevrenin gündeminden çıkıp bir yıl sonrasının randevusunda buluşulmak üzere tarih olup gidecek.

Sınırlı bir çevrede tartışılacak derken bu kadın sorununun olmadığı, ya da küçük bir kesimin sorunu olduğu anlamına mı geliyor? Elbette değil. Sorun vardır, hem de çok geniş bir kesimi ilgilendiren bir boyutta vardır. Ancak mesele bu sorunun mücadele içinde nereye oturacağı, hangi zeminde nasıl ele alınacağı sorunudur. Örneğin, mevcut yasa ve hukukun bile işlemediği, kontrgerilla hukukunun egemen olduğu, yaşam, barınma hakkının bile yok edildiği bir ülkede kadın hakları çerçevesinde yürütülen tartışmalar yoksul Kürt ve Türk kadını ne kadar ilgilendirmektedir? Ya da geçim derdi peşine düşmüş, çocuğunun-çocuğunun karnısını nasıl doyuracağını, üstünü başını nasıl giydireceğini düşünmekten başını kaldıramayan, kondusunun ne zaman başına yıkılacağını düşünmekten gözüne uyku girmeyen

gecekondulu kadını konuya ne kadar ilgilidir? Kırsal alanda, tarlada ezilen kadın için bu konuda yürütülen teorik tartışmalar, şehirlerde yapılan kimi etkinlikler ne anlam ifade etmektedir?

Devrimciler toplumsal gerçeklerden kopmadan, burjuva, küçük-burjuva çevrelerde yürütülen akademik tartışma ve düzen içi "çözüm" önerilerinin etkisinde kalmadan soruna yaklaşmak ve çözüm yollarını buna göre bulmak durumundadırlar.

ÜLKEMİZDE BİR KADIN HAREKETİ YOKTUR

Aslında bugün sadece ülkemizde değil, bir zamanlar özellikle de 70'li yıllarda toplumsal muhalefet içinde belli bir etki yaratmış olan Avrupa ülkeleri ve ABD'deki kadın hareketlerinin varlığından da söz edebilmek pek mümkün değildir. Bu ülkelerde ortaya çıkan ve kitlesel bir nitelik de kazanan kadın hareketlerinin hemen tümü burjuva niteliklidir. Genel olarak hareketin rotası düzen içinde erkeklerle eşit haklara sahip olmak ve cinsel meta olarak görülmeye karşı çıkmak üzerine şekillenmiştir. Yine bu ülkelerde kapitalist sisteme karşı olduklarını ileri süren ve "sosyalist feministler" olarak adlandırılan kimi kadın hareketleri de ortaya çıkmış ancak, bunlar da varlıklarını uzun süre devam ettirememiştir. "Bağımsız" hareket olarak kalmada

ısrar ve düzene yönelik radikal bir mücadele çizgisine yönelememeleri (ki sınıfsal perspektife sahip bir örgüt veya partinin öncülüğü olmadan bu mümkün değildir, en azından sürekliliği sağlanamaz) kısa sürede etkilerini yitirmelerini ve düzene yedeklenerek erimelerini beraberinde getirmiştir.

Ülkemizde ise kadın sorununun daha geniş çevrelerde tartışma konusu olduğu yıllar 12 Eylül Cuntası sonrasındır. Avrupa'da yetmişli yıllarda esen rüzgar 80 yıllarda ülkemize ulaşmış ancak yine de tartışmalar belli bir aydın ve burjuva, küçük-burjuva çevrenin dışına taşamamıştır.

Burjuva partilerinin 80 öncesinde ve sonrasında da kadın komisyonları, kadın kolları gibi kurumları hep olmuştur. 87'lerden itibaren kurulmaya başlayan demokratik kitle örgütleri de benzer organlar oluşturmuş, hatta birçok kadın derneği kurulmuştur. Ancak buna rağmen ülkemizde bugüne kadar burjuva anlamda da olsa, halkçı bir karakterde de olsa ciddi bir kadın hareketi ortaya çıkamamıştır.

80'li yılların sonlarından itibaren sınıf mücadelesinin giderek keskinleşmesi, oligarşinin halkın üzerindeki sömürü, baskı ve şiddetinin daha da yoğunlaşmaya başlamasıyla birlikte, bunun doğal bir sonucu olarak kadın sorunu burjuva çevrelerde ve ondan etkilenen kesimlerde de eski güncelliğini yitirerek ancak 8 Mart'larla birlikte tartışma konusu haline gelmeye başlamıştır.

SOL AÇISINDAN KADIN SORUNU

12 Eylül öncesinde de devrimci kadınların faaliyet yürüttüğü çeşitli siyasal hareketlere bağlı veya onların etkinliğinde kadın dernekleri, örgütlenmeleri olmuştur. Ancak bunlar sadece kadın hakları mücadelesi verme çerçevesiyle sınırlandırılmış oluşumlar değil, kadını siyasal, devrimci mücadele içinde örgütlemeyi hedefleyen girişimlerdir. Yanlış da değildir. Ortamı, zemini olduğunda kullanılabilecek araçlardır. Nitekim, o günün koşullarında belli bir kitleselliği yakalayabilenler de olmuştur.

Kadının çifte sömürüsü, cinsiyet

HAYATI DURDURALIM, MEYDANLARI DOLDURALIM

ayrımcılığı, kadın olarak sömürülmesi gibi tartışmaların daha yaygın biçimde solun gündemine girmesi de yine 80'li yıllardan sonraya rastlar. Dışarıda belli çevrelerce de olsa yürütülen tartışmalar içeriği de etkilemiş ve cezaevleri de konunun enine boyuna tartışıldığı mekanlar durumuna gelmiştir.

Tabii sonuçta herkes sorunu kendi sınıfsal bakış açısına göre tahlil etmiş ve çözümlerini de bu tahlillerine göre belirlemiştir. Daha çok da devrimci mücadeleden uzaklaşarak düzen içi muhalefete, reformizme yönelenlerde "bireyin" keşfiyle birlikte "kadın" da yeniden keşfedilmiş, kadının kurtuluş yolu da kadının bireyleşmesinde gösterilmeye, "bağımsız" kadın hareketi kutsanmaya başlanmıştır.

Doğaldır ki, örgütlü mücadeleden, devrimci mücadeleden kaçışın bir ifadesi olarak bireyin özgürlüğünü öne çıkaranların kadın sorununa bakışı da farklı olamazdı. Bu bakış açısının sonucu olarak bu çevrelerin gözünde kadının toplumsal kurtuluşunun yerini de birey olarak kadının "kurtuluşu" almıştır.

Hatta bu burjuva ideolojisinden etkilenme bazı çevrelerde çok daha ileri boyutlara giderek kadın haklarının, kadının özgürlüğünün temelini "kadının cinsel özgürlüğünün" konulmasına kadar varmıştır. Kadın hakları denilince tartışılan başlıca konu "kadının seks özgürlüğü", "serbest aşk" olmaya başlamıştır. Öyle ya, erkekler için bunlar serbestse, bir "hak" olarak görülüyorsa kadınlar için niye olmasındı? Böylece erkeklerin kadına, cinselliğe çarpık bakış

açısının değiştirilmesi yerine, kadına da aynı haklar tanınarak "eşitlik" sağlanmış, kadının "özgürleşmesi" yolunda "ileri" bir adım atılmış oluyordu. Aslında yapılan burjuvazinin ahlaki dejenerasyonunun, kadını cinsel obje, meta olarak görmesinin sola taşınmasından başka bir şey değildir. Yaşanan dejenerasyonla beraber artık bu çevrelerde birlikte yaşama, aylara, hatta haftalara sığan süreler içinde sevgili, eş değiştirme, kanıksanan, doğal karşılanan bir durum haline gelmiştir. Ancak yaşanan dejenerasyon sadece devrimci mücadeleden kopan, düzen içine yönelen örgütlerle, çevrelerle, örgütsüz kesimlerle de sınırlı kalmamıştır. Kimi ilerici örgütler, yapılar da kadın sorununa bu çarpık burjuva yaklaşımdan etkilenerek, dejenerasyonu bünyelerine taşımışlardır.

Öyle ki, yaşanan bu dejenerasyonun, burjuvazinin kadın sorununda dayattığı çarpık, yoz kültürün karşısında duran devrimciler, devrimci hareketimiz, kadın sorununa feodal bakmakla, dogmatizmle, koyu ahlakçılıkla suçlanır olmuştur.

KADIN MÜCADELE İÇİNDE ÖZGÜRLEŞİR

Her sosyalistin ya da devrimci örgütten, hemfikir olduğu görüş kadın sorununun, en azından bu sorunun büyük bir bölümünün kapitalist sistem içinde çözülemeyeceği, aksine kapitalizmin kadını da metalaştırdığı yönündedir. Doğrudur da. Diğer bir doğru ise kadın sorunu bu düzende çözülemez deyip sorunu tümüyle devrimden sonraya bırakmamak olduğuna göre, bu düzende bunun

mücadelesi nerede, hangi zeminde, nasıl verilecektir?

Her şeyden önce soruna biçimsel yaklaşımdan uzaklaşmak gerekiyor. Örneğin, kadın sorunu üzerine teorik tartışmaların ya da yasak savmak türünden 8 Mart'tan 8 Mart'a yapılan bir ya da bir kaç etkinliğin, gösterinin kadın sorununun çözümüne pek bir fayda sağlamadığı, sağlamayacağı açıktır. Yine burjuva kadın hakları savunucularının kadın sorununda öne çıkardığı dayak, cinsel taciz vb.

sorunlar çerçevesinde ya da sadece bu sorunlardan yola çıkarak bir kadın hareketi yaratmanın da nesnel zemini yoktur. Ancak bu, bunlar için mücadele edilmeyeceği anlamına da gelmez. Aksine bu sorunlara da sahip çıkmak, bu sorunlar çerçevesinde de kadınları mücadele içinde örgütlemek vazgeçilemeyecek bir görevdir. Kavranması gereken, bu sorunlardan yola çıkarak ayrıca örgütlenen bir kadın hareketi yaratmak için boşa giden bir enerjiyi harcamak değil, kadınları mümkün olduğu kadar çok sayıda bulundukları alanda mücadele içine çekebilmektir.

Kadın olarak, ister toplu ister tek başımıza bulunduğumuz her alanda kadın olmaktan kaynaklanan sorunlara karşı da mücadele etme perspektifine sahipsek sorunu zaten büyük ölçüde çözmeye başlamışız demektir. Kadınların mücadele içinde kitleselleşmesiyle birlikte ayrıca bir kadın hareketinin örgütlenip örgütlenemeyeceğini ise o günün somut koşulları belirleyecektir. Ama bugün için bunun maddi zemini yoktur. Yazının başında da dediğimiz gibi özellikle de devrimcilerin örgütlenmede temel aldığı yoksul halk kesimlerindeki kadınların çözülmesini beklediği öncelikli talepleri bunlar değildir. Denenmiştir, bazı siyasi hareketler hala da denemektedir. Ama sonuç ortadadır.

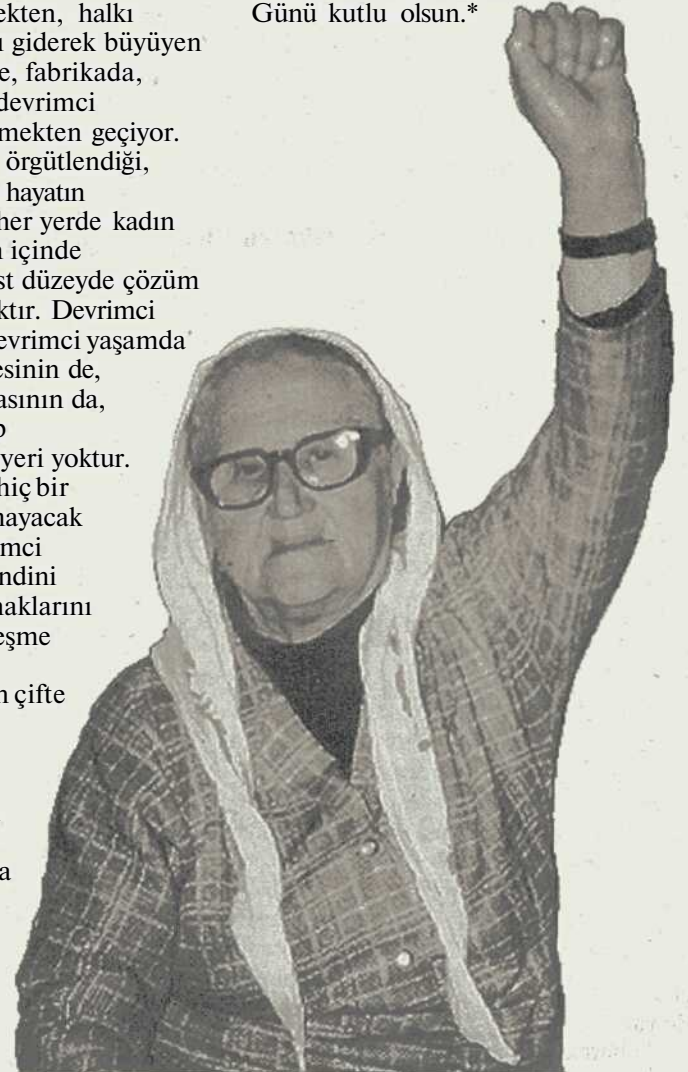
Peki, nasıl olacaktır? Her şeyde olduğu gibi sorunun cevabını hayatın içinde kendi somut gerçekliğimizle birlikte ele almak durumundayız. Çözüm ya da en azından çözüme giden yol hayati devrimcileştirebilmekten, halkı dolayısıyla kadınları giderek büyüyen ölçüde kırdı, şehirde, fabrikada, okulda, mahallede devrimci mücadeleye katabilmekten geçiyor. Devrimci hareketin örgütlendiği, ulaştığı her alanda, hayatın devrimcileştirildiği her yerde kadın sorunu da bu düzen içinde çözülebileceği en üst düzeyde çözüm olanağına kavuşacaktır. Devrimci mücadele içinde, devrimci yaşamda kadının dayak yemesinin de, cinsel tacize uğramasının da, meta olarak görülüp aşağılanması da yeri yoktur. Aksine, bu düzenle hiç bir biçimde kıyaslanamayacak ölçüde, kadın, devrimci mücadele içinde kendini eğitme, geliştirme, haklarını kullanma ve özgürleşme olanağını bulur.

Bugün kadınların çifte sömürden kurtulmasının önündeki engeller olarak birçok neden sıralanır. Ekonomik bağımlılık, toplumda yüzyıllardır süren erkek egemen ideoloji, bu ideolojinin etkisiyle oluşmuş toplumsal kurallar,

gelenekler ve aile baskısı vb. Bunlar doğrudur. Ancak bunlara karşı asıl olarak mücadele vermesi gereken de yine kadındır. İşte sorun da esas olarak da burada başlamaktadır. Kapitalizm, burjuva ideolojisi kadına ikinci rol biçerken onun kişiliğini de ezmiştir. Kadınlar kendisini kuşatan koşullara karşı mücadele verecek cesarettin, kendine güvenden soyutlanmış, edilgen unsurlar haline dönüştürülmüştür. Kadın öncelikle bu konumundan kurtulmak durumundadır. Burjuva ideolojisinin etkilerinden, burjuva kadın kişiliğinden sıyrılmak, devrimi önce kendi kişiliğinde gerçekleştirmek zorundadır. Bu kapıyı ise ona ancak devrimci mücadele açar. Kadın bu mücadele içinde kendisine güveni, cesareti kazanır. Sömürüsüne neden olan sınıfsal ve toplumsal baskılara karşı savaşmayı öğrenir. Bu savaş içinde kazandığı, hakettiği saygınlıkla toplumsal çitleri de yıkar, kendisini özgürleştirir. Yarının özgür toplumuyla birlikte özgür kadının da temellerini atar.

O halde 8 Mart'lar devrimci kadın için, herkesin bildiği ya da yaşayarak gördüğü sorunları tekrar etmekten öteye, mücadeleye kaç kadını katabildik, mücadele içindeki yerimiz, konumumuz ne, burjuva kadın kimliğinden ne kadar arınıp kendimizi yenileyebildik, ne kadar kadrolaşabildik sorularının sorulup, kendini sorguladığı, çözüm yolları aradığı günlere dönüştürülmelidir. Bu yapılabildiği ölçüde 8 Mart'ın kadının mücadelesindeki yeri, anlamı çok daha önemli ve işlevli olacaktır.

Tüm kadınlarımızın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlu olsun.*

YÜRÜYELİM, HESAP SORALIM

Pekala bakalım bu iktidara. Dağlarda da, büyük kentlerin sokaklarında da infazlar devam ediyor. Müslümanlar katleder mi? Dağlarda, sokaklarda katledilenler "katli vacip" olan "kafirler" midir? Siyasi şubelerde, Asayiş Şubelerinde işkence tezgahları aralıksız çalışmaya devam ediyor. Müslümanlar niye, kime işkence yapıyor dersiniz? Dış politikada ABD'ye sadakat kanıtlanmaya çalışılıyor. İsrail'le anlaşma üstüne anlaşma yapılıyor. Bunlar müslümanların çıkarı için olabilir mi? Büyük Şeytanla, Siyonizmle uzlaşmanın neresi müslümanca? "Müslümanlar" diyerek kendilerini çok geniş bir kesimin temsilcisi gibi göstermeye çalışıyorlar. Hayır, iktidar için herşeyi yapan bu çevreler "müslümanlar" olarak adlandırılmaz, böyle ifade edilemezler. Bunlar saf anlamda bir dini inancın savunucuları değil, doktriner anlamdaki "İslamcı"lardır. Yani din bezirganları'dır. İslamcı düşünceleri pazarlayıp kendi çarklarını çevirmeye çalışmaktadırlar.

İslamcıların maskeli balosu bitti. Maskeyi hala yüzlerinin orasını burasını örtmek için elde tutmaya çalışıyorlar. Ama iktidar koltuğu maskeyi böyle taşımaya pek elverişli değil. İslamcı çevrelerin düne kadar taşıdığı maske "düzenin zulmüne uğrayan mazlum"lar maskesiydi. Şimdi iktidardılar. Ve zulüm uygulayan durumundalar. Hem de kendilerinden öncekilerini hiç aratmaksızın. İkiyüzlülüğün böylesi, değil ki, müslümanlık kültüründe, islamcı ideolojide, çirkef kapitalizmin kendisinde bile zor bulunur. Refahiyol yalanla, yolsuzlukla iktidar olmuş ve yolsuzlukları örtmekte, yalanla hükümet etmektedir. Erbakan'dan Şevket Kazan'a, Abdullah Gül'den, Tayyip Erdoğan'a kadar hepsi adeta saat başı yalan söylemekte; biraz önce söylediklerini bir saat sonra "basın çarpıtmış" diye inkar etmektedirler.

Erbakan daha hükümetin kuruluş aşamasında "seçim zamanı öyle şeyler söylenir, şimdi seçim bitti, onları unuttuk" derken, geçtiğimiz günlerde Abdullah Gül, Amerika'da sorular üzerine aynı sözleri yinelemiştir. Abdullah Gül şöyle diyordu ABD'li yetkililere: "önemli olan seçmene ne dediğimiz değil. Dediğimize değil, yaptığımıza bakın!"

ikiyüzlülük ve yalancılık burjuva siyasetinin karakteridir; RP de bunun dışında değildir, tersine en uç örneklerinden birini sergilemektedir. Programı şusu busu bir yana, RP'nin yalnızca bu özelliği bile onun bir düzen partisi olduğunu ortaya koymaya yetmez mi?

Bugün tüm islamcı çevreler, RP iktidarını destekleyen veya desteklemeyen tüm tarikatlar, siyasi çevreler, iktidardaki islamın ve kendilerinin muhasebesini yapmak zorundadırlar. Bugüne kadar ne dediniz, ne savundunuz, ne yaptınız ve bugün ne yapıyorsunuz?

İslamcılar, Düzenin Ve Kontrgerillanın Savunuculuğunu Üstlenmişlerdir

Refah İktidarı, Düzenin ve Kontrgerillanın Savunuculuğunda Yalnızca Bir Nöbet Değişikliği Olmuştur

Refahiyol'un kuruluşuyla birlikte islamcı basın ve çevreler "müslümanların hayet iktidara geldi" sözünü çok sık kullandılar. Gerçekten müslümanlar mı iktidara geldi?

Pekala bakalım bu iktidara. Dağlarda da, büyük kentlerin sokaklarında da infazlar devam ediyor. Müslümanlar katleder mi? Dağlarda, sokaklarda katledilenler "katli vacip" olan "kafirler" midir? Siyasi şubelerde, Asayiş Şubelerinde işkence tezgahları aralıksız çalışmaya devam ediyor. Müslümanlar niye, kime işkence yapıyor dersiniz? Dış politikada ABD'ye sadakat kanıtlanmaya çalışılıyor. İsrail'le anlaşma üstüne anlaşma yapılıyor. Bunlar müslümanların çıkarı için ola-

bilir mi? Büyük Şeytan'la, Siyonizmle uzlaşmanın neresi müslümanca?

"Müslümanlar" diyerek kendilerini çok geniş bir kesimin temsilcisi gibi göstermeye çalışıyorlar. Hayır, iktidar için herşeyi yapan bu çevreler "müslümanlar" olarak adlandırılmaz, böyle ifade edilemezler. Bunlar saf anlamda bir dini inancın savunucuları değil, doktriner anlamdaki "İslamcı"lardır. Yani din bezirganları'dır. İslamcı düşünceleri pazarlayıp kendi çarklarını çevirmeye çalışmaktadırlar. RP'li yöneticilerin altınlar üzerinde oturmaya başlamaları, tarikatların birer holdinge dönüşmesi bu bezirganlığın kanıtıdır. Onlarda sıradan bir müslümanca olan "Allah korkusu" falan yoktur. Saf inançlara sahip bir müslümanın dürüstlüğüyle onların benzerliği yoktur. Bu korkuyu duyan biri sabah akşam böylesine yalan söyleyebilir mi, bu kadar riyakarlık yapabilir mi? İşkencelere, katliamlara evet diyebilir mi?

MÜSLÜMANLAR!

İsrail'le işbirliğini, katliamları, zamları savunmak için çırpınan islamcı basın, muhalefetteki islamcılıkla, iktidardaki islamcılık arasındaki farkın en çıplak aynasıdır.

Hergün yalan söyleyen, işkencelerin, katliamların sürmesine onay veren, emperyalistlerle, siyonistlerle anlaşmalar imzalayan Bakanlar din bezirganlığının gerçek aynasıdır.

RP'ye oy verenler bu aynaya bakıp kendilerini görmelidirler. Zamlar, katliamlar, işkenceler için, cezaevinde insanların öldürülmesi için, Siyonizmle işbirliği için mi oy verdiniz RP'ye? Eğer bunun için verdiyseniz mesele yoktur. Ama hayır bunları için vermediyseniz, o zaman açıkça aldatıldınız demektir. Verdiğiniz oyan hesabını sormak, bu din sömürüsüne dur demek herkesten öncesizin boynunuzun borcudur.

Eğer ki bu hesabı sormaz, eğer ki bu din bezirganlarını desteklersen, cezaevlerinde katledilen insanların, dağlarda, evlerinde, sokakta katledilen insanların.

açlıktan çamurların içinde ekme kapaşan insanların, alanlarda coplanan gençlerimizin, yaşlılarımızın, çetelerin korunup kollanmasının VEBALİ, senin de omuzlarında olur!

Siz Hangi Adaletten, Hangi Özgürlükten Yanasınız?

İslamcı çevreler, yıllardır kurdukları tezgahı döndürürken, hep zulüm gör-düklerini işlediler. Hiç bir baskı olmamış değildi elbette. Ancak olan düzenin tüm baskı mekanizması içinde devede kulak bile değildi. Baskı küçük diye önemsiz saymıyoruz tabii ki. Baskı, zulüm, devede kulak da olsa, onun karşısına çıkarız. Ama islamcı çevreler, kulak üzerinde fırtınalar koparırlarken, deveyi hep görmezden geldiler. Sol, devrimciler, halk üzerindeki baskıları yok sayıp, bu ülkede sanki sadece müslümanlar üzerinde baskı uygulanıyormuş gibi bir propaganda geliştirdiler.

Bu propaganda düzenin asıl işkencesini, asıl zulmünü gizlemeye yaramaktadır. Bir RP'liyi, bir tarikatçıyı dinleyen ve bu ülkeyi hiç bilmeyen biri, sonuçta bu ülkede sadece "başörtüsü zulmü" olduğunu düşünecektir. Pekala Türkiye'nin gerçeği bu mudur?

İslamcılara yönelik, başörtüsü meselesinin dışında, - o da yalnızca birkaç yerde- belki arada bir, bir tekkenin kapatılmasının dışında hangi baskı örneği var? Zaman zaman islamcı bazı yazarlar cezalardan nasiplerini alsalar da bu da solun uğradığının yanında yine devede kulaktır. İşin öteki yanı ise, bu "baskı-ladın dışındaki tablodur. Bu tabloda devletin islamcı kesimleri geliştirmek için tüm yasal, mali desteği sunması vardır. İslamcı çevreler "devlete karşı" söylemlerine rağmen, (ki bu söylemin kendisi açık bir ikiyüzlülüğe işaret eder) devletin şemsiyesi altında geliştirilmişlerdir. "Kemalist-laik" dedikleri düzenin icazetiyle bugünlere gelmişlerdir.

Hadi sorup cevaplayalım: Kaç "islamcı" işkencede öldü bu ülkede? Ve kaç devrimci? Bu ülkenin cezaevleri kimler için çalışıyor? RP'li olduğu için kaç öğretmen, kaç memur görevinden alındı ya da sürüldü? Kaç liseli genç bunun için okulundan atıldı? Ajitasyon çekerken "Devletin zulmünden", "kemalist laik diktatörlükten" sözeden kaç RP'li var cezaevlerinde. Biz söyleyelim: SIFIR. Ama burada sayılan ve sayılmayan tüm bu zulümlerin hedefi devrimciler, demokratlar oldu. Hem de beş, on, yüz, bin örnek de değildi sözünü ettiklerimiz. Bunların yüzbinlercesi yaşandı.

Çifte Standartçı Olan Kimdir?

İslamcı çevreler, bir çifte standart demagogisi tutturmuş gidiyor. Pekala bakalım kim çifte standartçı? Kim başkalarına baskı zulüm yapılırken sessiz kaldı? İs-

İslamcılar bu konuda, kime ne kadar söz söyleme hakkı var, bir bakalım?

Cunta yıllarını hatırlayın. Birkaç "radikal İslamcı" kesim dışında cunta kime dokundu? Şimdi RP'yi oluşturan kadroların çoğu cuntanın devletine çalışmaya devam etmedi mi? Hangi imam-hatip kapatıldı? Hangi kuran kursu kapatıldı? İslamcıların hangi dini -gerçekte siyasi- faaliyeti engellendi? Hangi tarikat mensupları tutuklanıp işkenceden geçirildi? Yok, yok, yok...

Ya öteki yanına bakalım. Yüzbinlerce devrimci, demokrat, ilerici işkencelerden geçirilip cezaevlerine dolduruldu. Neredeydi İslamcı çevreler? Hangisine karşı çıktılar? Hadi yakın döneme gelelim. 90'dan bu yana 500'den fazla ilerici, devrimci, demokrat kaybedildi. Neredeydiler? Yalnızca büyük kentlerde herkesin gözü önünde 500'den fazla insanımız katledildi. Neredeydiler? Yüzlerce demegimiz basıldı. Neredeydiler? Meydanlarda analarımız coplandı. Neredeydiler?

Yoktular. Hiçbirinde, hiçbir yerde yoktular. Tam tersine, bakın tarikatların gazetelerine, infazların, katliamların yanındalar. Devlet kademelerindeki binlerce "İslamcı" bu terörün, baskıların uygulayıcısı durumundadır.

Şimdi de iktidardalar işte. Sivas sanıkları beraat ettiriliyor. İslamcıların adaleti böyle. Pekala Sivas'ta yanan 35 insanın hesabı ne olacak? Kıyamete mi kalacak bunun hesabı da? Ya biz, hayır, bu dünyada da adalet istiyoruz dersek. Ki öyle diyoruz. Müslümanların adaleti değil, doktriner İslamcıların adaletidir bu. Bir müslümanın gönlü, 35 kişiyi yakanların beraat ettirilmesine asla razı olmaz. Sivas sanıklarını beraat ettiren RP'nin adaleti, Gazi katliamının katillerinin aklanması için de elinden geleni yapıyor. Hani, nerede adalet?

İslamcı Basın İslamcılığın Nerede Durduğunun Aynasıdır

Çarpıtma, karalama, yalan ve demagoji gazeteciliğin değil, kontrgerillanın psikolojik savaş yöntemidir. Devrimci harekete yönelik güvensizlik ve kuşku yaymayı hedefler. En çok bilinenleri "önderlerin lüks yaşamı, eylemlerin devrim için değil, herhangi bir ülkenin, şirketin, gizli servisin çıkarları için yapıldığı" vb.'dir. Tüm kontrgerilla eğitim kitaplarında üstüne basa basa anlatılır bunlar. Bakın şu son döneme: devrimcilere yönelik bu tür kontrgerilla faaliyetinin başını Zaman Gazetesi, Aksiyon Dergisi, Akit Gazetesi gibi, TGRT, Türkiye, Kanal 7 gibi "İslamcı medya" çek-

mektedir. Bu basın-yayın grupları kontrgerilla ile organik olarak da içice geçmiştir. Mesela, Zaman'ın, Aksiyon'un bağlı olduğu yayın grubunda çalışan Prof. Salih Tuğ ve Sabahattin Zaim Psikolojik Savaş Dairesi'ne bağlı Toplumsal İlişkiler Başkanlığı elamanıdır.

Aslında hangi yayının organının kontrgerilla ile ne düzeyde ilişkisi olduğunu anlamak için ayrıntılı bir bilgiye de gerek yoktur. Devrimci bir eylem, radikal bir kitle gösterisi ya da Susurluk gibi süreçlerde yazılan ve söylenenlere bakmak yeterlidir.

Aksiyon Dergisi, Zaman Gazetesi, Türkiye, TGRT doğrudan Psikolojik Savaş Dairesi'nin yayın organı gibi çalışmaktadırlar. Son bir yılın önemli olaylarında halk düşmanı yüzlerini açıkça göstermişlerdir. Öyle ki, mesela bunlardan Zaman, Gazi Halk Meclisi'ni bile karalamak ve hedef göstermek için olağanüstü bir çaba içine girmiştir. Gazi Halk Meclisi'ni karalamaya çalışanların mesela DHKP-C ve önderi Dursun KARATAŞ'a saldırıları da anlaşılır. Ama kabul edilemezdir. "1 Dakika Karanlık" eylemine yönelik kontra yayınlarıyla bu çizgiyi sürdürmektedirler.

Adını açıkça koyuyor ve söylüyoruz: Aksiyon Dergisi ve yazarı Aydoğan Kılıç kontrgerillanın borazanıdır. Zaman, TGRT, Türkiye, Akit, özellikle RP iktidarıyla birlikte açıkça kontrgerillanın sözcülüğüne soyunmuşlardır. Bu isimlendirmeden alınmadığınızı biliyoruz. Ancak bu denli açık ifade etmemizden haliyle rahatsız olursunuz. Zira sizin gibiler kirli işlerinin, pis ilişkilerinin ve halk düşmanı yüzlerinin gizli kalmasını isterler. Ama halkın mücadelesi karşısında bunu uzun süre başaramazlar.

Onları burjuva anlamda dahi gazeteci görmediğimiz gibi "müslüman" da görmüyoruz. Böyle bir değerlendirme her şeyden önce idama da, Müslüman'lara da saygısızlık olur. Hayır! Sizler Fethullahçı maskenizle, bir din baronu olan "Hoca Efendi"nizle, başka başka tarikat şeyhlerinizle, Amerika'dan Orta Asya'ya uzanan çıkar ilişkilerinizle bu zulüm düzeninin sadık uşaklarınsınız. Sizin ne müslümanlıkla, ne İslamla ne de gazetecilikle bir ilişkiniz yok. Sizler devletin, Psikolojik Savaş Dairelerinde ürettiği çarpıtılmış haberleri yaymak için, üfledikçe öten kontrgerilla borazanından başka bir şey değilsiniz. Refah'ol iktidarıdan aldığınız ve alacağınız kredilerle palazlanmaya çalışan pis birer kapitalistisiniz. Sizin ideolojiniz de PARA'dan başka bir şey değil. Aynen Refah'ın bizzat kendisi gibi. *

İTFAİYE ERLERİNİM KATİLİ TAYYİP ERDOĞAN'DIR

Tuzla'daki gemi yangınında kaybettiğimiz iki itfaiye erinin cenaze töreninde, itfaiyecilerin ailesi ve bazı yetkililer gözyaşlarını tutamadılar. Ailesinin gözyaşları gerçektir, "bazı"larınkine ise sahteydi, buram buram artistlik kokuyordu.

Onların ölümünden doğrudan sorumlu olanlar da orada pişkince gözyaşı dökmekteydiler. Recep Tayyip Erdoğan, cenaze töreninde "Çok sevdiğimiz iki kardeşimizi ahrete uğurluyoruz. İnaniyorum ki bu kardeşlerim bu inançları bu samimiyetleri, görevlerindeki bu sadakatleri sebebiyle inşallah şehit olmuşlardır." diyordu.

"İş kazaları"nda, "doğal afet"lerde binlerce insan kaybetmiş bir ülkenin yurttaşlarıyız. Kayıplarımız "kader" değildi, yalnızca gerekli önlemler alınmamasının faturası bize ödetilmişti. Aynen bu son Tuzla olayında olduğu

gibi.

"İş kazası" denilip geçilecek mi şimdi? Yoksa bu iş kazasına yolaçan sorumlulardan hesap mı sorulacak?

Sorumlu en başta Recep Tayyip Erdoğan'dır.

Birinci olarak İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı sıfatını taşıdığı için sorumludur.

Ama yalnız bu kadar değil. Recep Tayyip Erdoğan bu ölümlerde "açık ihmal" nedeniyle de sorumlu ve suçludur.

İşte kanıt:

Aralık ayının başında, yani bu "kaza'dan yalnızca iki ay önce Büyükşehir Belediye Meclisi toplantı halindedir. Meclis üyelerinden biri itfaiye teşkilatının durumunu gündeme getirir. Başkana sorular sorar. Devamını, soruları ve Tayyip Erdoğan'ın cevabını *TUTANAKLAR'dan* okumaya devam edelim:

Tutanaklara göre toplantının ana konusu BÜTÇE. Toplantıda Büyükşehir Belediye Başkanı sıfatıyla Recep Tayyip Erdoğan da var.

Belediye meclisi üyelerinden Ercan Erdem toplantıda yaptığı konuşmada Başkan'a şunları soruyor:

1. İtfaiye teşkilatının personel sayısı yeterli midir?
2. Bu personelin araç gereç durumu nedir?
3. Büyük yangınlara müdahale edebilecek modern teçhizat var mıdır?
4. Personelin hizmet içi eğitimi yapılmakta mıdır?
5. İtfaiyecileri kahraman değil, uzman yapacak önlemler alınmış mıdır?

Ercan Erdem'in dile getirdiği bu sorulara Tayyip Erdoğan'ın verdiği cevap ise şöyle: "Sayın Erdem hiç merak etmesin. İtfaiye personeli eğitimlidir. Teçhizat olarak modern teknolojiye uyum sağlamıştır. Güvenilir bir teşkilattır. Hiçbir eksiği yoktur..."

Cenaze töreninde "çok sevdiğimiz iki kardeşimizi..." diyen Tayyip Erdoğan'ın kardeşlerine karşı "sevgisi" bu kadardır işte. Bu sevgi Meclis üyesinin sorularına verdiği cevaptan belli olmaktadır.

Evet, ölen ve halen yaralı olarak hastanede yatan itfaiyecilerin üzerlerinde yangına dayanıklı elbise yoktu. Bunu artık herkes biliyor.

Burada önemli olan soru, bu elbiselerin neden olmadığıdır.

Basın ve televizyonlardan da herkes izledi ki, gerçekte bu elbiseler çok çok pahalı şeyler de değildi.

Bunda düzenin insana verdiği değer vardır; daha doğrusu bir kez daha görülmüştür ki, bu düzende insanın değeri yoktur. Onlarca belediyede durum aynıdır. Düzen insanımıza, itfaiyecilerimize yeni katliamlar hazırlamaktadır.

Bunda Refah düzeninin insana verdiği değer de açıkça görülmektedir. Görülmektedir ki, Refah düzeninin, mantığının da insana verdiği bir değer yoktur.

İki itfaiyeciyi katledenler alevler değil, onları bu alevler karşısında savunmasız, korumasız bırakanlardır. Ölümüne yolaçtıkları insanları "şehit" ilan edip sorumluluktan sıyrılmaya çalışmak da ancak bu tiplere yakışır bir sahtekarlıktır.

Günü geldiğinde yakalarına yapışabilmek için vatandaşlarımızı kimler, nasıl öldürüyor iyi tanıyalım. Katilleri unutmayalım. *

Anti-Siyonizm Şarlatanlığına Son!

Bir gazeteciye saldıran RP'li "Siyonistler" diye bağırarak saldırıyor.

Zavallı, kandırılmış adam. Bilmiyor ki, ağababaları Siyonizmle muhabbeti iyice koyulaştırmış durumdadır.

Bilmiyor ki, yıllardır "mücahit" diye, "komutan" diye peşinden gittikleri, şunun şurasında iktidar koltuğuna oturalı birkaç ayı geçmemesine karşın İsrail'le askeri, ekonomik bir sürü anlaşma imzaladı...

Bilmiyor ki, ağababaları, ABD'ye sadakatlarını kanıtlamak için neler neler yapmaktalar. Belki o zavallı adamı, "biz büyük şeytana karşı takıyye yapıyoruz" diye kandırıyorlar.

Hayır zavallı adam, kandırılan sensin. Pekçok RP'li gibi aldatılan sensin.

Sözde "radikal"! İslamcı çevreler, RP iktidarını destekleyerek, onaylayarak, anti-siyonistlik demagojisini nasıl sürdürürsünüz? Gerçekten Siyonizme karşıysanız, neden sesinizi yükseltmiyorsunuz? Neden tavır almıyorsunuz?

Refah'ol'u destekleyen Siyonizmi de destekliyor demektir.

Refah'ol'u destekleyen emperyalizmin ve siyonizmin, Ortadoğu halklarına karşı saldırılarını, hain oyunlarını destekliyor demektir.

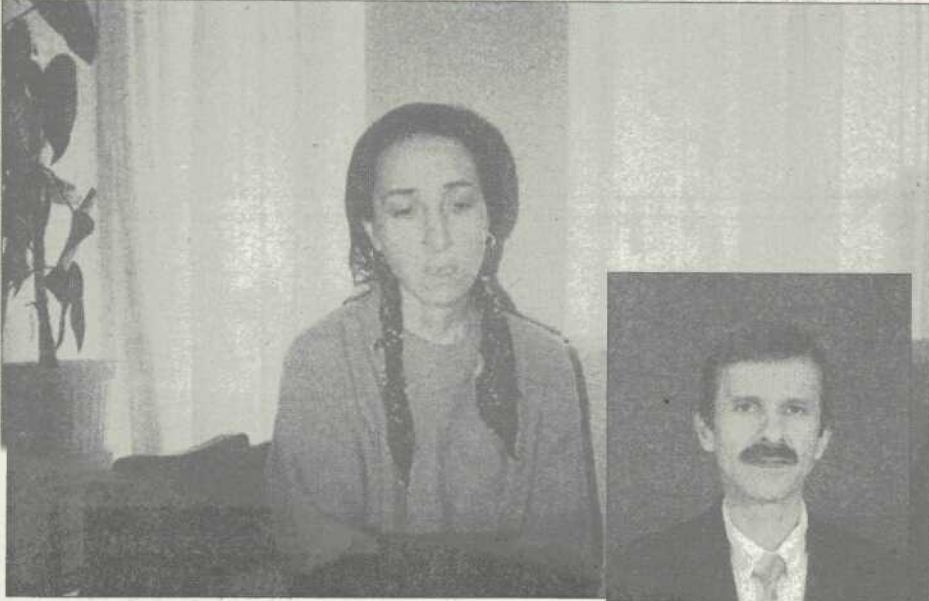
Siyonizme karşıysanız, önce bu ülkedeki din bezirganlarına karşı çıkmalısınız!

Celal Cankoru'nun eşi:

"Onurlu, Namuslu İnsanların Yaşamalarına Bu Devlet İzin Vermiyor"

16 Şubat Pazar günü Cumhuriyet Meydanı'nda akşam saat 21.00'de halk "Sürekli Aydınlik İçin 1 Dakika Karanlık" için sokaktaydı. Sokağa inen halka polis saldırdı, Celal Cankoru polisin cop darbeleriyle yaşamını yitirdi.

Celal Cankoru halktan biriydi. Devlete yıllarca hizmet etmiş emeğini, alınterini vermişti. Ve devlet tarafından katledildi.

Antalya'da "Sürekli Aydınlik İçin Bir Dakika Karanlık" eyleminde polisin saldırısı sonunda yaşamını yitiren Celal Cankoru'nun eşi ve oğluyla görüştük.

Süheyla Cankoru:

Eşimle her akşam yürüyüşe çıkardık. O gün de yürüyüşe çıktık. Karanlık eylemi bitmiş, insanlar dağılıyormuş. Bu arada bir sivil polis bize küfrederek, arkadan iteklemeye ve vurmaya başladı. Ben "Niye vuruyorsunuz, benim kocam hasta" dedim. Dinlemediler. "Gittiğin yerde derdini anlatırsın" diyerek vurmaya ve iteklemeye devam ettiler. Polis minibüsünün içine bindirdiler. O arada bizlerin gözetimine alınmasına karşı çıkan ismini sonradan öğrendiğim Av. Mustafa Şahin'i de dövdüler. Eşim minibüsün içinde fenalaştı, bağırdım. Polisler bizi alarak apar-topar polis arabasına bindirdiler. O arada eşim ölmüş. Son söylediği söz "İtelemeyin, ben kendim çıkarım" oldu.

Eşim onurlu, namuslu, dürüst bir insandı. En çok hak etmediği yerde polis otosunda ölmesi kahrediyor beni. Evde ölse şimdiki kadar üzülmeydim. Benim eşim ne yapmıştı da ona arkadan vurdular, küfrettiler. Eyleme katılmadık. Katılsak katıldık derdim. Çünkü eylemi yapanlar kötü bir şey istemiyorlar. Herhangi bir partiye falan da kayıtlı değildi. Sade bir yaşantımız vardı. Haksızlıklara tahammül edemezdik, onuruyla

yaşardı, örneğin

polislere rüşvet vermemek için günlerce uğraştı ve kendi çabasıyla ehliyetini aldı. Ziraat Bankası Şarapol Bölge Baş Teknisyeni'ydı. Daha yeni emekli olmuştu. Bugüne kadar haram para yemedi, rüşvet almadı. Param az olsun ama onurumla, namusumla yaşayayım derdi. Böyle insanların yaşamalarına bu devlet izin vermiyor. Yalan söyleyeceksin, onursuz olacaksın, o zaman yaşarsın bu ülkede, hatta el üstünde tutulursun. Bakın Susurluk'un üstü örtbas edilmeye çalışılıyor, üstü kapatılıyor. Türkiye Türkiye değil, halkın oyuyla mecliste oturuyorlar, ama yalan dolan hepsi var bu devlette.

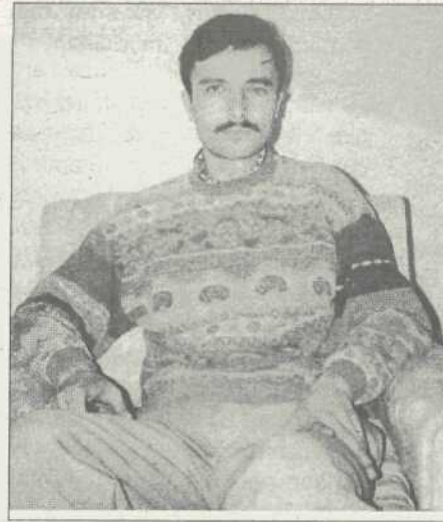
Eşimin rahatsızlıkları vardı. Tedavi görüyordu. Ama son dönemde bir hayli iyileşmişti. Polislerin ona vurması, küfretmesi çok üzdü onu. Otopsi raporunda ölüm nedeni akciğer ödemi ve kalp yetmezliği olarak geldi. Ama eşimin ölüm nedeni rahatsızlıkları değil, polistir. O anda polisleri öldürmek geldi içimden, ama bir şey yapamadım. Kocamı vuran polisi teşhis ettim, ismi Dursun Saygılı. Terörle Mücadele polisiymiş. Sadist, psikopat bir adam. Bir sürü pis iş yapmış, dosyası kabarık. Suç duyurusunda bulundum. Suçlunun cezasını çekmesini istiyorum. Ben ölene kadar bu davanın peşini bırakmayacağız. Eğer o polis erkekse, onuru, namusu varsa çıkar 60 milyonun karşısına, ben suçsuz bir insanın ölümüne sebep oldum

der.

En çok İçişleri Bakanı Meral Akşener'e kızıyorum. Utanmadan meclise çıkıp, yalan söylüyor. Polislere sahip çıkacağım diye,

milleti kendilerinden uzaklaştırıyor. Meral Akşener meclisteki konuşmasında "Celal Cankoru bugün hastanede müşayede altında kalmıştır ve orada ölmüştür. Polise komplo yapılıyor. Provokasyon ortamı hazırlanıyor" diyor.

Hiçbirine inanmıyorum, hepsi yalancı, onlara oy vermiyorum. Seçimlerde oy vermedim. Oy pusulasına yalancılar yazıp attım. Hepsi birbirinin aynısı. Bugün eşime onlar sahip çıkmıyor. Çalıştığı yerdeki arkadaşları da sahip çıkmıyor. Biz ne yapabiliriz ki devlet memuruyuz diyorlar. Benim eşim de devlet memuruydu, onca sene hizmet verdi devlete, emekli oldu. Ama ölümü devletin polislerinin elinden oldu. Onlar sahip çıkmıyor ama eşime halk sahip çıkıyor. Karanlık eylemlerinde en önde eşimin fotoğraflarıyla yürüyorlar, gurur duyuyorum. Bugün eşim çetelere

Celal Cankoru'nun oğlu Ahmet Cankoru

karşı en önde yürüyor. O da yaşasaydı gurur duyardı. Ahlaksız, namussuz insanlar öldüğünde halk "Gitti namussuzun biri" diyor. Ama benim eşime halk sahip çıkıyor, çünkü onurlu, gururlu, namusluymuş. Bu ülkede onuru, namusu için canını verenler var. Eşim de bunlardan biriydi.

Ahmet Cankoru:

Babamı toprağa verdik. Acımız çok büyük. Babam çok iyi bir insandı. Suçlu olanların cezalarını çekmesini, adaletin yerini bulmasını istiyorum. Babam hiçbir zaman ölmedi, O yalnız bizim kalbimizde değil, bütün halkın kalbinde yaşıyor. Acımız sonuna kadar dinmeyecek, suçlu olanların ne suretle olursa olsun, cezalarını çekmelerini istiyoruz.*

"İşçiler Burada Katiller Nerede"

İstanbul DİSK Genel Merkezi önünde 25 Şubat günü DİSK yönetim kurulu ve DİSK'e bağlı yönetici ve işçilerden oluşan bin kişi "Sürekli Aydınlik İçin 1 Dakika Karanlık" eylemi yaptı.

Eylemde DİSK Nakliyat-İş pankartı açıldı. Kitle sık sık "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek", "İşçiler Burada Katiller Nerede", "Çatlımın İtleri Yıldırılmaz Bizleri", "Çeteler Halka Hesap Verecek" "Halkız Haklıyız Kazanacağız" sloganlarını attılar. Eylemde bir konuşma yapan DİSK Genel Başkanı Rıdvan Budak; "Özgürlük için bu eylemi halklarımızla birlikte gerçekleştirmeliyiz. "Temiz bir Türkiye istiyoruz" diyerek, Adalet Bakam Şevket Kazan'ın eylemle ilgili sözlerim kınayıp istifaya çağırdı. Eylem DİSK önünde kortejler halinde yürüyüşe geçilerek, Kemal Türker'in evinin önünde son buldu.

Özelleştirmelere Karşı Emekçiler Birlikte Hareket Etmelidir.

İktidardakilerülkeyi parsel parsel emperyalistlere peşkeş çekerken, sendikaların tepkileri de giderek yoğunlaşıyor. Birçok iş kolundaki emekçiler bu özelleştirme furasına karşı tepkilerini gündeme getirdi. BTS de 25 Şubat günü yaptığı basın açıklamasıyla, özelleştirmeye karşı mücadele edeceğini açıklayarak, diğer tüm sendikaları birlikteliğe çağırıyor. Saat 12:30'da Mersin Tren istasyonunda toplanan emekçiler, alkışlarla açıklamalarına başladılar. BTS yönetim kurulu adına yapılan açıklamada; "Ülkemiz önemli bir süreçten geçiyor. Sistemin çürümüşlüğü bir bir ortaya çıkarken, iktidardakiler olayları çözmek yerine üslerini kapatmaya ve sorumlularını korumaya çalışmaktadırlar. Ülkemizin güvenliği para karşılığı aşiretlere, uyuşturucu kaçakçılara ve eli kanlı faşist çetelere emanet edilmektedir. Sosyal hukuk devletin vazgeçilmez unsurları olan eğitim, sağlık, enerji, ulaşım hizmetleri paralı hale getirilmekte bu kurumlarımız bir ticarethane gibi görülmektedir. Bizlerin de tüm bu uygulamaya karşı birlikte mücadele etmemiz gerekir. Demiryollarımızın satılmaya değil modernleşmeye, yatırıma ihtiyacı vardır. Faizcilere, otoyol vurguncularına ve bu yağmalamaya hep birlikte dur diyelim."

Açıklama sonunda "Sadaka Değil Toplu Sözleşme", "Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek" sloganları atıldı.*

Ülkenin Dört Bir Yanından 1 Mart'ta Ankara'ya Yürüyoruz

SES ve TUM SOSYAL-SEN Ankara Şubeleri grevsiz toplu sözleşmesiz sendika taslağını, adli ve idari soruşturmaları, baskı ve sürgünleri protesto etmek, eğitimde, sağlıkta, sosyal güvenlik kurumlarındaki özelleştirmelere dur demek için Yüksel Caddesi'nde bulunan İnsan Hakları Anıtı'nın önünde 22 Şubat'ta kitlesel basın açıklaması yapacak 1 Mart'ta ülkenin dört bir yanından Ankara'ya yürüyeceklerini açıkladılar. Basın açıklamasına beyaz iş önlükleri ile katılan kamu emekçileri polislin yoğun baskılarına karşı SES imzalı bildirileri dağıtarak yapacakları eylemlerin amaçlarını halka duyurdular. Çok sayıda kamu emekçisinin katıldığı basın açıklaması sırasında, "Emekçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek" sloganlarını atarak siyasi iktidara duydukları öfkeyi haykıran kamu emekçileri 1 Mart'ta Ankara'ya sendikal hak ve özgürlüklerini almak için yürüyeceklerini belirttiler.

SES ve TUM SOSYAL-SEN'in ortak imzalarının bulunduğu basın açıklamasında şu görüşlere yer verildi:

"Devletin çeteleştigi, çetelerin devletleştiği, şeriatçı ve tarikatçıların devlet kadrolarını paylaştığı bir süreçte biz Sağlık ve sosyal Güvenlik Emekçileri olarak;

- Çetelerin ve uyuşturucu kaçakçılarının yargılanmasını istediğimiz için,

- Faili meçhul cinayetlerin ortaya çıkarılmasını, yargısız infazlara son verilmesini istediğimiz için,

- Parasız eğitim, parasız sağlık istediğimiz için,

- Özelleştirme adı altında kamu mallarının sermayeye peşkeş çekilmesine karşı çıktığımız için,

- Sosyal Güvenlik Kuruluşlarının yağmalanmasına karşı çıktığımız için,

- Kamu kuruluşlarındaki şeriatçı kadrolaşmaya karşı çıktığımız için,

- insanca bir yaşam ücreti istediğimiz için,

Bizleri baskı, sürgün, adli ve idari soruşturmalarla yıldıracağını sananlar ne yazık ki yanılıyorlar. Bizler 7 yıllık fiili ve meşru mücadelemizde coplandık, sürüldük, gözaltına alındık, hapse atıldık ama yılmadık. Tarih hep direnen emekçilerden yana olmuştur.

Başta SSK olmak üzere işçinin alın terinden oluşan Sosyal Güvenlik Kurumları, haraç mezat satılıyor, talan ediliyor. Halkın malı olan hastaneler, yerli ve yabancı sermayedarlara peşkeş çekiliyor. Bizim işyerlerimize, işimize, aşımıza, halkımızın öz malı olan hastane ve Sosyal Güvenlik Kurumlarına göz dikiliyor. Artık hastanelerin adı "işletme",

hastanın adı "müşteri" oluyor. Bu hizmetleri "parası olan alsın" ve "herkes parası kadar alsın" diyorlar.

Bizler tercihimizi yaptık;

Sermayenin, sermayenin sözcüsü gerici siyasal iktidarın, darbe heveslilerinin, çetelerin, haramilerin, emekçi halkın düşmanı politika ve uygulamalarına sürgün, baskı ve cezalara, sendikal hakların kullanılmasının önündeki engellere, tek taraflı dayatılan sefalet ücretine, özlük haklarımızın gaspına, eğitimde, sağlıkta sosyal güvenlik kurumlarında özelleştirmeye, tavsiye ve talan politikasına GREVSİZ SENDİKA YASASINA dur demek için; ÜLKENİN DÖRT BİR YANINDAN 1 MARTTA ANKARA'YA YÜRÜYÖRÜZ.*

Talan Politikalarına Son

SES ve Tüm Sosyal-Sen Mersin'de SSK önünde 24 Şubat günü saat 12:30'da bir basın açıklaması yaptı. Yaklaşık iki yüz kişinin katılımıyla yapılan basın açıklamasında bir konuşma yapan Şube Başkanı İsmet Savut şunları dile getirdi; "insanca yaşamak isteyenler saldırılara maruz kalmaktadır. Artık hukuk devleti çalışmamaktadır. Sermaye ekonomik bunalımı aşarak ve kirli savaşa kaynak bulabilmek için özelleştirmeyi hızlandırıyor. Yabancı tekellere peşkeş çekiyor. Eğitim, sağlık kurumları birer ticarethaneye dönüştürülmektedir. Özelleştirme ve talan politikalarına son verilmesi için SES ve TUM SOSYAL-SEN örgütleri olarak taleplerimize yanıt vermeyen Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Necati Çelik, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumundan sorumlu Devlet Bakanı Yıldırım Aktuna'ya bütün kitlemizle birlikte, taleplerimizi iletmek üzere 1 Mart'ta ülkenin dört bir yanından Ankara'ya yürümeye karar verdik" dedi. Ve daha sonra "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek", "Toplu sözleşme Hakkımız Grev Silahımız" sloganları atıldı. *

Emeklilerin Mücadelesi

Halkın sorunları gün geçtikçe çığ gibi büyürken, iktidardakiler birbirlerinin pisliklerini kapatmaya çalışıyorlar.

Emekçi halk bu çileyi fazlasıyla yaşayan kesimlerden biri. Çalıştıkları zaman içerisinde sömürülen, baskı altında tutulan, sürgün edilen, yetmeyen maaşlarını alabilmek için metrelerce kuyruklarda çile çeken emekçiler sorunlarına çözüm bekliyor.

25 Şubat günü emekli maaşlarını aldıkları Ziraat Bankası önünde masa açan Emekli-Sen'liler insanları örgütlenmeye çağırarak bildiriler dağıttılar. Yaklaşık bin kişiyle sorunlarını paylaşan Emekli-Sen'lilerin dağıttıkları bildirilerde; "İşimizden emekli olabiliriz, fakat hiçbir zaman özgürlük ve demokrasi mücadelesinden emekli olmayacağız. Devlet hukuk devleti olmanın şartlarını yerine getirsin. Maaşlarımız uygarca yaşanabilecek düzeye çıkarılsın, devlet bankalarında hizmet verilsin". Ayrıca bu taleplerini kazanıncaya kadar mücadele edeceklerini, gerekirse alanlara döküleceklerini vurguladılar. *

Izmir SES Eylem Takvimini Açıkladı

Sağlık Emekçileri Sendikası (SES) İzmir Şubesi 25 Şubat günü düzenlediği bir basın açıklamasıyla önümüzdeki günlerde hayata geçireceği eylem takvimini açıkladı.

İzmir SES Şubesi'nde Tüm Sosyal-Sen ve SES tarafından yapılan ortak basın açıklamasıyla "sosyal devlet için, hak gasplarına karşı, sürgün ve cezalara karşı eylem startı" verdiler. Açıklamada iyice çıkmaz içine giren devletin tüm halk kesimlerine karşı pervasız bir saldırıya geçtiği vurgulandı. Bununla birlikte

tıkanıklığın özelleştirmeye aşılmaya çalışıldığı, KİT'lerin yabancı sermayeye peşkeş çekildiği, eğitim ve sağlık hizmetlerinin ticari kurumlara dönüştürüldüğü, iş güvencesinin yok olduğu, işsizliğin arttığı, SSK'ların "işletme" hastalarında "müşteri" olduğu ve "İller Yasası" adıyla sivil sıkıyönetim yasalarının meclisten geçtiği, kamu emekçilerine grevsiz, toplu-sözleşmesiz bir yasanın Necati Çelik tarafından meclisten geçirilmeye çalışıldığı, örgütlenen memurların sürgüne gönderildiği ve özellikle

Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu'nda kıyımın yaşandığı ve yerlerine ilahiyatçı ve İmam Hatip mezunlarının doldurulduğu belirtildi. Tüm bunlara karşı da 1 Mart'ta tüm Türkiye'deki sağlık emekçileriyle birlikte Ankara'da olacaklarını açıkladılar.

Ayrıca yine 26 Şubat günü bölgelerindeki işyerleri önünde bordro yakarak, bildiri okuyup daha sonra dağıttılar. Ayrıca yakalarına kokart takarak tepkilerini dile getirdiler ve Ankara yürüyüşüne çağrı yaptılar.*

Ses'den basın açıklaması

SES Ankara Şubesi, 27 Şubat günü Hacettepe Hastanesi önünde saat 12:30'da kitlesel bir basın açıklaması yaptı. Yaklaşık 100 kişinin katılımıyla gerçekleştirilen açıklama sırasında, bordrolar yakılarak, sürgünler protesto edildi.

SES Ankara Şube Temsilcisi yaptığı açıklamada "Çetelere kaynaklarımızı, kenellere sağlığını ve sosyal güvenliğini bırakmamak için, eylemliliklerimiz biz sağlık emekçileri kazanana kadar sürecektir." diyerek bu konudaki kararlılıklarını bir kez daha vurguladılar. Daha sonra kitle, "Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız, Sürgünler Bizleri Yıldırılmaz" sloganlarını atarak olaysız bir şekilde dağıldı.*

Malatya SES'ten Basın Açıklaması

"Grevli Toplu Sözleşmeli Sendika Hakkını Kazanana Kadar Mücadelemizi Sürdüreceğiz"

Malatya'da da SES üyeleri 26 Şubat günü bir basın açıklaması yaparak hükümetin hazırladığı yasa tasarısını protesto ederek, Ankara yürüyüşüne çağrı yaptılar.

Devlet Hastanesi yemekhanesinde yapılan basın açıklaması saat 11:30'da başladı. Açıklamayı okuyan SES Malatya Şube Başkanı Abuzer Santas "Kamu Görevlileri Sendikaları Kanun Taslağı" adı altında hazırlanan yasa tasarısıyla yulardır bedeller ödenerek verilen mücadelenin ve kazanımların

yok sayıldığını belirterek buna karşı mücadele edeceklerini belirtti. Grevli Toplu Sözleşmeli Sendika Hakkını kazanana kadar seslerini yükselteceklerini söyleyerek, "Baskı ve sürgünlerin durması, sendikal faaliyetlerin rahat yürütülmesi ve insanca yaşamak, ek zam taleplerini haykırmak için 1 Mart'ta Ankara'da" olacaklarını söyledi. Ve talepleri kabul edilmediği takdirde de hizmet üretiminden gelen güçlerini kullanmakta kararlı olduklarını

KESK'e Bağlı Sendikalar Hak ve Özgürlükleri İçin EYLEMLER

Çalışma Bakanı ve eski sendikacı yeni takıyıcı Necati Çelik tarafından kamu emekçilerine grevsiz, toplu sözleşmesiz bir sendika dayatmasına karşı çıkan KESK üyesi sendikalardan SES (Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası), Tüm Sosyal-Sen (Tüm Çalışma ve Sosyal Güvenlik Çalışanları Sendikası), Enerji Yapı Yol-Sen (Enerji, Yol, Yapı, Altyapı, Tapu ve Kadastro Çalışanları Sendikası), Maden-Sen (Maden İşkolu Kamu Emekçileri Sendikası) ve Tüm Maliye-Sen (Tüm Maliye Çalışanları Sendikası) baskılara, sürgünlere ve özelleştirmeye karşı durmak, ek zam taleplerinin karşılanması için ülkenin her yanında bir dizi eylem kararları alarak hayata geçirmeye başladılar.

KESK tarafından yapılan açıklamada kamu emekçilerinin örgütlü bulundukları çeşitli işkollarındaki sendikaların baskılara, sürgünlere, idari ve adli soruşturmalara karşı sağlık, enerji ve maden işkollarında sürdürülmeye çalışılan özelleştirmelerin

durdurulması ve grevli toplu sözleşmeli sendikal hakları içeren yeni bir yasa taslağının hazırlanması, ek zam taleplerinin karşılanması için 19 Şubat, 30 Mart tarihleri arasında çeşitli eylemler yaparak mücadeleyi yükseltme kararı aldıklarını açıkladı.

KESK'in yaptığı açıklamada konfederasyona bağlı tüm sendikaların eylem kararı alan sendikaları aktif olarak desteklemeleri istenirken, şu görüşlere yer verildi. "8 yıllık sendikal hak ve özgürlükler mücadelemizde bugüne kadar 90 bine yakın kamu emekçisi adli ve idari soruşturmalara uğramıştır. Bini aşkın kamu emekçisi sürgün edilmiş, milyonlarca ırlık paracezalarıyla karşılaşmışlardır.

Siyasi iktidar bilmelidir ki, yapılan baskılar bugüne kadar nasıl mücadelemizi engelleyemedi ise, bundan sonra da hiç kimsenin gücü haklı ve meşru temelde yürüttüğümüz sendikal hak ve özgürlükler mücadelemizi engelleyemeyecektir.

Bütün bu sürgün ve kısımların durdurulması, enerji ve maden

sektörünün özelleştirilmesini engellemek amacıyla üye sendikalarımız çeşitli etkinlik ve eylemlilikleri hayata geçirme kararı almışlardır" görüşlerine yer verildi.

Kutu.... Kutu.....

KESK'e Bağlı Sendikaların Eylem Takvimi.

- 1 Mart'ta SES ve Tüm Sosyal-Sen üyesi kamu emekçileri Ankara'ya yürüyerek gelecekler ve Hipodrom'dan Sıhhiye'ye yürüyerek taleplerini dile getireceklerdir.

- 2 Mart'ta Enerji Yapı Yol-Sen ve Maden-Sen'in de aralarında bulunduğu Enerji ve Maden Platformu tarafından Zonguldak Işıkveren'de miting yapılacaktır.

- 27 Şubat ve 18 Mart tarihleri arasında Enerji Yapı Yol-Sen üyeleri elektriğin özelleştirilmesine karşı işten geç çıkma eylemi yapacaklar.

- 8 Mart'ta Enerji ve Maden Platformu tarafından Kangal'da miting yapılacak.

- Tüm Maliye-Sen üyeleri 28 Mart'ta grevsiz toplu sözleşmesiz yasa taslağını protesto etmek için hizmet

üretiminden gelen güçlerini kullanarak iş bırakacaklardır. Ayrıca vergi ödeme gününün son günleri olması nedeniyle 29, 30 Mart tarihlerinde olası mesai uygulamasına girmeyecekler. *

Karyapsan'da İşçi Kıyımı ve Direniş

Kartal Belediyesine bağlı Karyapsan A.Ş'de işyeri zarar ediyor bahanesiyle 9 işçi, işten çıkarılmak istendi. Bunun üzerine burada çalışan işçilerde 26 Şubat'ta işi durdurarak direnişe geçtiler.

Kartal Çavuşoğlu'nda kurulu olan ve yüzde 99 hissesi Kartal Belediyesine yüzde 1 hissesi de kişiye ait olan işletmede şirketleşmenin bir yolu olarak böyle bir hisse yöntemi uygulanmıştır. Sadece belediyeye ait olduğu zaman dışarıya mal satamayacağı için bu yöntem, geliştirilerek diğer belediyelere ve özel sektöre ürettiği asfalt, kilit taşı, trotuar vb. malzemelerden satabilmekte. Yine makinaları çalıştırmayarak dışardan malzeme alınıyor ve üretilen malzemelerin düşük ücretle satıldığı gösterilerek zarar ettiği belirtiliyor.

Son olarak da bu gerekçe gösterilerek, bir anlamda işçilerin de nabzını yoklamak amacıyla örgütlü işçilerden 9 kişi, şirket yöneticisi Mehmet Sekman ve Başkan Yardımcısı Ekrem Yılmaz tarafından işten atıldılar. Buna karşı diğer işçiler "bir arkadaşımızın bile işten çıkarılmasına izin vermeyiz" diyerek 26 Şubat'ta direnişe geçtiler. İşçiler şirketin zarar etmediğini ve alınan kararın tamamen siyasi olduğunu belirttiler, işçiler asıl gerekçenin "belediyenin diğer şirketlerin de sendika olmadığı" ve kendilerinin de sendikal olmaları nedeniyle "diğer işçilere kötü örnek oldukları" olduğunu belirttiler. Ve "örgütlü gücümüzü kırmak için bu yola başvurduklarını" belirterek belediyenin diğer şirketlerde çıkan işçilerin yerine kendi kadrolarını yerleştirdiğini ve bu oyuna gelmeyeceklerini de söylediler. Ve direnişleri kazanana kadar sürdüreceklerini belirttiler.*

Kamu işçilerinin Haykırışı Alanları Sarsıyor

En temel insani ve meşru hakları içiri alanları dolduran Hava -İş sendikası emekçileri hak gasplarına, sürgün, gözetim ve baskılarına karşı yürüdüler. Devlet emekçi halkları sadece terörle bastırmaya çalışmıyor. Çünkü her zaman katlederek, bombalayarak bu halkı bitiremez. O nedenle emekçileri ekonomik krize sokarak çaresizleştirmek ve boğmak istiyor. Yani kendine mahkum etmek istiyor. Devlet kendi kontrgerilla elemanlarına, polise, askere %75 zam yaparken, diğer kamu işçilerine ise sadaka niyetinde zamlar vermekte. Hava-İş Sendikası ülke genelinde haklarını alabilmek için sokağa dökülüyor.

25 Şubat günü saat 12:15'te Yeşilköy Havalimanı'nda Hava-İş'e dört bin kamu işçisinin katılımıyla dış hatlardan iç hatlara doğru yürüyüş düzenledi. Kitle buradan da diğer emekçilerle buluşarak, ilk etapta düdüklü protesto eylemi yaptılar. Ardından Sendika Başkanı Atilla AYÇİN bir konuşma yaptı. Devletin bu saldırılarına karşı pasif kalınmayacağına, toplu sözleşme haklarını, alacaklarını vurgulayan AYÇİN, bundan sonra ülke genelinde eylemlerinin daha aktif olmakla

birlikte yaygınlaşacağını söyledi. Bu arada kamu işçilerine dayatılan ücret bordrolarını önce Atilla AYÇİN yaktı, ardından bütün işçilerin ücret bordrolarını yakmasını istedi; Kamu işçilerinde ücret bordrolarını yakarak kölelik değil insan gibi bir yaşam istiyoruz diye haykırdılar. İç hatlar önünde toplanan emekçiler Yeşilköy Dış Hatlar istikametine doğru yürümeye başladı.

Yürüyüş sırasında "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Yaşasın Kamu Emekçilerinin Dayanışması" "Haklarımızı Söke Söke Alırız" sloganları eşliğinde tekrar 27 Şubat Perşembe günü buluşmak üzere 13:30'da eylemlerini bitirdiler. Kamu işçileri bütün şubeleri olmakla beraber ülke genelinde yürüyüşlerinin gerçekleştiğini vurguladılar.*

HAYATI DURDURALIM, MEYDANLARI DOLDURALIM

MEGES Boya'da Direniş Sürüyor

Meges Boya Fabrikası'nda geçtiğimiz hafta 21 işçi atılmış, buna karşı da işten atılan işçiler direnişe geçmişti. 24 Şubat günü 18 işçi daha işten atıldı ve atılan işçi sayısı 394'e ulaştı. İşçilerin direnişi ve diğer işçilerin desteği sürüyor.

Pendik Kurtköy'de bulunan Meges *

Sekreteri Musa Altuntaş önce gözaltına alınmış, daha sonra 20 Şubat günü de direnişteki tüm işçiler jandarmaca gözaltına alınmıştı. İşçi düşmanı faşist patron Murat Ercan bunu fırsat bilerek, direnişi kırmak amacıyla, 15 tane işçi getirdi. Direnişteki işçilerin bu işçilerle

Boya Fabrikası'ndan geçtiğimiz hafta Petrol-İşçisi 21 işçi işten çıkarılmıştı, buna karşı 17 Şubat'tan itibaren işçiler fabrika önünde direniş yaparken, diğer işçiler de iş durdurarak arkadaşlarına destek veriyorlardı. Bu hafta da saldırılar sürdü ve 24 Şubat'ta 18 işçi daha, işi yavaşlattıkları gerekçesiyle işten atıldı. Atılan işçilere kıdem ve ihbar tazminatı da verilmedi. Son atılanlarla toplam 39'a ulaşan işçinin direnişi sürüyor. Bu yeni işten çıkarmaların dışında direniş yapan işçilerin kurduğu barikat jandarma tarafından yıkılmış, Petrol-İş Şube idare

konuşarak çalışmalarını engellemelerinden sonra 25 Şubat'ta 5 işçi daha getirdi. Buna karşın da fabrikada çalışan işçiler bu grev kırıcılara fabrikada iş vermeyerek direnişteki arkadaşlarını desteklediler. Bunun yanısıra molalar esnasında da direnişteki arkadaşlarını yalnız bırakmadılar. Ayrıca çevrede bulunan İpragaz, Polimir, Akmeltem, Bengiser fabrikalarında çalışan işçiler de direnişteki işçileri ziyaretleriyle desteklediler.*

"İzmir Belediye Zabıtaları, itfaiye emekçilerini hak gasplarına, yüzdelik zamlara ve çetelere karşı duyarlı olmaya çağırıyoruz."

21 Şubat Cumartesi günü saat 14.00'de Konak Meydanı'nda bir basın açıklaması yapan belediye emekçilerine yaklaşık 200 belediye emekçisi katıldı. Basın açıklamasını Tüm Bel - Sen 1 No'lu Şube Başkanı okudu.

Basın açıklamasında "Kamu emekçileri, sadaka gibi verilen yüzdelik zamları kabul etmeyeceklerini, grevli toplu sözleşmeli sendikal hak talebi mücadelesinden kesinlikle vazgeçmeyeceklerini, yedi yıldır sürdürülen mücadeleyle göstermiştir. Mevcut hükümet kamu emekçilerini bölüp parçalayarak denetim altına alma politikasına sarılmıştır. Gündeme getirilen ek zam bu amacın ürünüdür. Bir yandan bazı iş kollarına ek zam verilirken diğer yandan da kazanılmış haklara el uzatılmaktadır.

Ayrıca Tuzla Tersanesi'nde 13.02. 1997 tarihinde çıkan gemi yangınında

yaşanan sahneleri bütün dünya ve halkımız dehşetle izlemiştir. O görüntüleri bile mevcut düzenin, biz emekçilere verdiği değeri gözler önüne sermektedir. Gemi yandığında ölen ve yaralananların hesabının verilmesini, sorumlularının yargılanmasını istiyoruz.

Bir taraftan kamu emekçilerinin haklarına ve yaşam haklarına saldırılırken, diğer yandan halkı sömüren, halkın canıyla malıyla oynayan çetelere karşı kulaklar tıkanmakta, gözler kapanmaktadır.

"Bir kez daha haykırıyoruz; her türlü , saldırı ve hak gasplarına karşı, kamu emekçilerinin birliği ve dayanışma içersinde olmasını hiç bir güç engelleyemeyecektir". H

Tüm emekçileri (halkımızı) çetelere karşı duyarlı olmaya, sesimize ses katmaya çağırıyoruz.*

"Kazanmanın yolu birlikte hareket etmekten geçer"

Fabrikada son olarak işyeri sahibi direnişi kırmak için Ülkü Ocaklarından 15-20 tane sivilfaşisti 26 Şubat günü fabrikaya getirdi. Direnişte bulunan işçilerin buna müdahale etmesi üzerine kısa süren bir gerginlikten sonra, içeri giren faşistler içerdeki çalışan işçilerin tavır alması nedeniyle çalışmıyor. Direnişte bulunan işçilerle görüştük.

Niçin işten atıldınız?

Muhammed Öztürk: Ben 25 yıldır burada çalışıyorum. İlk atılan işçilerden biriyim. Örgütlenme hakkımız elimizden alındı. Hakkımızı aradığımız, sömürüye dur dediğimiz için işten çıkarıldık.

Patronun ve Diğer Yöneticilerin Tutumu Nasıl?

Muhammed Öztürk: Genel müdür işçileri çıkarmadan önce bir toplantı düzenleyerek "Sendikadan üyeliğinizi geri etmezseniz, benim baş düşmanısınız. Üyeliklerimizi geri alırsanız benim dostumunuz, çalışabilirsiniz" diyerek tehditler savurdu. Üyeliğini geri alan 3 kişi işine devam ediyor.

Özellikle mühendislerden Erkin Doğan, Muhammer Özkeskin, Selim Bayraktar, Emin Avciyaslan çalışan işçilere sürekli baskı yaparak tehdit ediyorlar. Patron ise "Ben işçilerin dostuyum, benim korumaya ihtiyacım yok" derken bir yandan da işyerine 3 araba dolusu korumayla gelip gidiyor.

Peki şu anda direniş ne durumda?

Muhammed Öztürk: Son atılan işçilerle beraber 39 kişi olarak direnişimiz sürüyor. Yeni işten atılmalar olabilir. Fabrikada çalışan arkadaşlar bize her konuda yardımcı oluyorlar. Çevre fabrikalarda çalışan işçiler de destek ziyaretlerinde bulunuyorlar.

Jandarma temsilcinizi ve sizleri gözaltına aldı. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Murat Usta: Biz şu anda 39 işçi dışarda yağmur, çamur, soğuk demeden direnişimizi sürdürüyoruz. Barakamızı jandarma "Sendika yetkisi gelmedi, yaptığınız toplu gösteriye giriyor" diyerek yıktı. Biz evimize bir lokma ekmek götürmek için çalışan işçileri kış ayında sokağa atan patronlarla beraber hareket ediyor. Ben jandarmanın bu tutumunu kabullenemiyorum.*

Özelleştirmeye Karşı Yatağan'da Miting

Devletin özelleştirme saldırılarının yeni bir halkası Yatağan'da yaşanıyor. Yatağan Termik Santrali ve Kömür Ocakları özelleştirilmeye çalışılıyor. Buna karşı Maden - İş ve Tes - İş tarafından 23 Şubat günü Muğla Yatağan'da "özelleştirmeye Hayır" mitingi düzenlendi.

Özellikle 12 Eylül sonrası Özal ile birlikte başlayan ve emekçileri, işçileri burjuvazinin, egemenlerin daha fazla sömürmesinin yeni bir yöntemi olan özelleştirme "furyası" devam ediyor. Yıllardır yapılan "KiT'ler zarar ediyor", "KiT'ler devletin sırtında kanbur" vb. demagogileri de bu politikaya hizmet etmekte ve bunun alt zeminini oluşturmaya çalışmakta. Oysa bugün birçok yerde açığa çıktı ki özelleştirmeyle birlikte de buralarda işçi kıyımı başlamakta ve binlerce emekçi sokağa atılmakta. Bunun bilincinde olan işçiler, özelleştirmeye karşı da mücadele yükseltmekte. Son olarak da Yatağan Termik Santrali ve Kömür Ocakları'nın özelleştirilmesi gündemde. Buna karşı da buralarda örgütlü olan Maden - İş ve Tes - İş tarafından bir miting düzenlendi.

Eylem günü olan 23 Şubat Pazar günü, saat 11.00'de Yatağan Polis

Karakolu önünde toplanan emekçiler buradan kortejlerle yürüyüşe geçerek mitingin yapılacağı Yatağan Belediye Otagarı'nın önüne ulaştılar. "Özelleştirmeye Hayır" adıyla düzenlenen miting, sadece Yatağan'da değil, genelde tüm özelleştirme politikasına karşı bir tepkiydi. Bölgedeki birçok işçinin yanısıra, Yatağan halkı, çeşitli demokratik kitle örgütleri ve öğrencilerin destek verdiği mitinge 10 bin kişi katıldı. Türk - İş Genel Başkanı Bayram Meral, milletvekili Mümtaz Soysal, Maden - İş ve Tes - İş sendikaları şube başkanlarının yaptığı konuşmalar halk tarafından protestolarla karşılanarak bu sahte halkçıların gerçek yüzleri teşhir edildi. Miting boyunca sık sık "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek", "Sermayenin İtleri Sattırmayız KİT'leri", "Şalter İnecek Hükümet Gidecek", "KİT'ler Bizimdir Sattırmayız", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Çeteler Mecliste Öğrenciler Hapiste", "Zindanlar Boşalsın Çetelere Yer Kalsın" sloganları atıldı. Konuşmalardan sonra coşkuyla çekilen halaylardan sonra miting sona erdi.*

Al gözüm seyreyle

SAGDUYU VE PROVOKASYON

"İyi niyetli dostlarımız, ışık söndürme eyleminin sokağa taşıp toplumda kanlı kutuplaşmalar yaratmasından yurtseverce endişe duyuyorlar ve 'Aman sadece evimizde ışığı söndürmekle yetinelim, provokasyona düşmeyelim, sağduyulu davranalım' diyorlar.

Dostlar haklı, ama toplumun demokratik refleksinin gelişmesini istemeyenler de hep "sağduyu sömürücülüğü" ile gemileri yürütüyor. İyiniyetli çoğunluk her zaman halktan

sağduyu istiyor, ama halkı yönetme iddiasında olanlara tahrik ve kışkırtma yolu açık bırakılıyor. Asıl onların sağduyulu ve sorumlu davranması gerekirken... Ama yine de sürekli aydınlık isteyenler "provokasyona" gelmemeye özen göstermeli."

Nail Güreli, 21 Şubat, Milliyet

Sayın Nail Güreli, "sağduyu" çığırkanlığı yapanlara söylediğiniz sözler için ağzınıza sağlık. "Provokasyona gelmemeye özen göstermeli" sözünüze de katılıyoruz. Ancak bu son cümleyi daha açık yazmanın daha doğru olacağını düşünerek tamamlıyoruz. Yazınızın

inde de belirttiğiniz gibi bu ülkede provokasyonlar yapanlar "halkı yönetme iddiasında olanlar"dır. Dikkatimiz de tamamıyla o yönde olmalıdır.

İŞTE ANA-YASA

2.BÖLÜM YASAMA

Madde 1:
HALKIN ÇEŞİTLİ KESİMLERİNİN TALEPLERİ İÇİN HER KESİM PARTİ KURABİLİR ANCAAAA
AAAAAK...
NAZİ, MAZİ
YALAN, DOLAN
FASA, FİSO
HOLDİNG, MAFYA
TÜSİAD, MÜSİAD
PARTİLERİ
KURMAK
YASAKTIR

Gerekçe;
FAŞİZME
TÜSİAD
DÜZENİNE
ÇETELER
İKTİDARINA
DÖNMEK
İSTEMİYORUZ
ÇÜNKÜ

Madde: 2
MECLİS
ZENGİNLER
KLÜBÜ
OLMAYACAK,
HALKIN

MECLİSİ OLACAKTIR

Gerekçe;
ÇÜNKÜ
ZENGİNLERİN
TUZU
KURUDUR
HALKIN
HALİNDEN
ANLAMAYACAKLARI
KESİNDİR

Madde 3:
HALK
SEÇTİĞİ
VEKİLİNİ
İSTEDİĞİ
ZAMAN
GERİ ÇEKEBİLİR
DEMOKRASİYE
BALANS
AYARI
YAPMA
YETKİSİ
YALNIZ
HALKINDIR

Gerekçe;
KİMSENİN
HALKIN
HUZURU
İÇİN
DİYE
HALKA
KARŞI
DARBELER
YAPMAMASI
İÇİN
DEMOKRASİNİN
SAHİBİ
VE USTASI
ANAYASAMIZDA
AÇIKÇA
İLAN EDİLMİŞTİR

Haftanın Özlü Özrü

"Geçen gün bu sütunda Adalet Bakanı Şevket Kazan'dan 'Bu adam' diyerek söz etmemi yakışık-sız bulduklarını, RP organı Milli Ga-

zete'nin dünkü başyazısından öğrendim. Özür dilerim. Kendisinden öyle söz etmenin yanlış olacağını bilseydim, Sayın Kazan'a 'adam' demezdim."

Oktaç Ekşi, 21 Şubat, Hürriyet

SORGU

Bakin gazetelerdeki şu habere:

"Burdur polisinden kamera ile tespit ettiği 'Sürekli Aydınlık İçin 1 Dakika Karanlık' eylemi katılımcıları, tek tek emniyete çağırılarak sorgulanmaya alındılar.

Emniyet'te eylemcilere "Protesto eyleminin tertipçilerini biliyor musunuz? Mum yakıp düdük çaldığınız tespit edildi. Mumlar ve düdükler kim veya kimlerce dağıtıldı? Eylemdeki sloganların söylenmesi için kim veya kimlerden direktif aldınız? Bu eyleme ne amaçla katıldınız" gibi sorular yöneltiliyor."

21 Şubat, Milliyet

Yazık Burdur polisine.

Şimdi binlerce insana aynı soruları sor, günlerce onların cevaplarını dinle, tutanak tut, savcılığa sevk et...Yazık!

Burdur polisini bu zahmetten kurtaralım dedik. Cevapları toplu ve özet olarak yayınlıyoruz. Tüm ifadeler için

aynen geçerlidir. Hepsinin doğruluğunu, bu ifadenin hiçbir baskı ve zor altında kalmadan verildiğini buradan taahhüt ederiz:

1- Protesto eyleminin tertipçileri **HALK'tır**. Bizi eyleme onlar azmettirdi.

YER GÖSTERME TUTANAĞI: Sanık sözü edilen HALK adlı failin halen Türkiye ve Kurdistan bölgesinde ikamet etmekte olduğunu beyan etmektedir.

2- Mumlar ve düdükler **HALK'ta** rafından dağıtılmıştır.

FEZLEKE NOTU: Mumlar ve düdüklerin ESNAF kod adlı bir sanık tarafından piyasaya sürüldüğü saptanmıştır. Sanığın aranması sürmektedir.

3- Sloganlar için kimse direktif vermedi. Ama sloganların çoğunu daha önce **DEVİRİMCİ, SOL, CEPHE** adlı kişilerden duyduk.

4- Bu eyleme karanlığa karşı aydınlık için, çetelerin iktidarına karşı halkın iktidarı için katıldık.

5- Eylemimizden dolayı pişmanlık duymuyoruz.

İLERLEME

Geçen Yıl İstanbul'da kömürden 38 Kişi ölmüş. Gazeteler bu kış İstanbul'da kömür sobasından ölenlerin sayısının daha kış çıkmadan 114 gün içerisinde 26'ya yükseldiğini yazdılar. Habere göre: 2 milyon üzerinde konut bulunduğu İstanbul'da 600 binin üzerinde evde ısınma amaçlı olarak kömür sobası kullanılıyor. Belediyeler vasıtasıyla 100 ve 200 bin konut denetlenebilirken, kömür sobalarının standartlarına uygun olmaması, bacaların iyi çekmemesi, havalandırmanın yetersiz olması, boruların sık sık temizlenmemesi ve ithal kömürün yakılış şeklini iyi bilmemek zehirlenmelerde en önemli etkenler olarak belirtiliyor.

21 Şubat, Türkiye

İstanbul'un kömürden ölüm sayısında da geçen yılın rakamlarını katlayacağı görülüyor. Çiller'in ilerleyen Türkiye'sindeki İLERLEME bunlar işte.

KATİLLER VE MAKTULLER

BİR HABER/BİR UYARLAMA

Guam'da Kürt Düşünü

Adaya Kuzey Irak'tan toplam 6 bin 500 kadar Kürt mülteci getirilmiş. Bunlardan 2 bin kadının ABD'ye transferi de gerçekleştirilmiş. Halen adada 4 bin 500 Kürt bulunuyor. Guam'da 40 Kürt çocuk doğmuş. Buradan ayrılacakları iki aya kadar daha pek çoğunun doğmuş olacağı söyleniyor...

Düğün-dernek de eksik olmamış Guam'da... 4 evlilik olmuş Kürtler arasında. Kendi usullerine göre yapmışlar düğünleri. Askerlere de öğretmiş beraberce çekmişler halayları... Amerikan askerleri de Kürt gençlere Amerikan futbolu öğretmeye gayret ediyor bu uzak adada.

21 Şubat Zaman

Haberin yorumunu Levni'nin şiirinden bir uyarlamaya bırakıyoruz:

SOHBETE HELVA DA YAR
YAR
HELVAYA TURŞU
TURŞUYA SOĞAN
NE GÜZEL UYMUŞ
AJANLAR GUAM'A DA YAR
YAR
KÜRT HALAYINA
AMERİKAN FUTBOLU
AMERİKAN FUTBOLUNA
KÜRT DÜĞÜNÜ
NE GÜZEL UYMUŞ!

"En iyi burjuva politikacısı en iyi rol yapandır." İstanbul Belediye Başkanı Tayyip Erdoğan bir konuşmasında naylon elbiselerle ateşe sürdüğü itfaiyecilerden bahsederken ağladı (!)

Üniversitelerde Faşist Havlamalar...

Enerji sektöründe özelleştirmeye işçi tepkisi... Bir çok işletmede işçiler özelleştirme politikalarına işgallerle direniyorlar.

Her hatıra güzel değildir

CEMAL NADİR'İ ANIYORUZ

ölümünün 50. yıldönümünde karikatür tarihimizin köşe taşlarından Cemal Nadir Karikatürcüler Derneği'nin düzenlediği bir yarışmayla anıldı.

Cemal Nadir, karikatürü gazetelere, dolayısıyla halka taşınması yönüyle önemli bir adım olmuştur Türk karikatürü için. Sıcak çizgileri ve halkın sorunlarına duyarlı yaklaşımlarıyla kısa sürede binlerce okuyucuyla buluşan Cemal Nadir, bugünkü mizah anlayışına 1945'lerde damgasını vurmuştu. Yarattığı tiplerden özellikle Amcabey (yanda) döneminde

çok sevilen bir tipleme olmuştur. Adına düzenlenen

yarışma sonunda Mustafa Bilgin, Muhammet Şengöz, Ümit Övmer, Bülent "Balaman, Sait Munzur ve Murteza Albayrak karikatürleriyle ödül aldılar.

Halkımıza karikatürü sevdiren ustayı anıyoruz....

AKŞENER: İBRAHİM ŞAHİN YA TESLİM OLACAK YA DA BİZ YAKALAYAAĞIZ

YÜRÜYELİM HESAP SORALIM

olaylar
eylemler
insanlar
yenilgiler
zaferler

BUTARİH BİZİM

2-8 Mart

"GRİZU" KATLIAMI

3 Mart 1992

3 Mart akşamı Zonguldak Kozlu maden bölgesinde yeni bir katliam daha yaşandı. 300 işçi toprağa diri diri gömüldü. Katliamın olduğu günlerde Zonguldak'a sessizlik hakimdi. Bu sessizliği 5 Mart'ta Zonguldak Endüstri Meslek Lisesi'nde okuyan Liseli Devrimci Gençlik tarafından gerçekleştirilen ve Zonguldak polisini şaşkınlığa uğratan boykot bozdu. Okulu boşaltan öğrenciler, sloganlar ve dövizlerle yürüyerek Kozlu'ya, maden işçilerinin yanlarına geldiler. Bu ilk kıvılcımdı. Ardından Zonguldak'ta bir dizi eylemler gerçekleştirildi. Kozlu'da maden ocağının başında toplanan ZOHKAD (Zonguldak Halk Kültür Araştırma Demeği), Ereğli, Karabük Halkevleri, Mücadele Dergisi temsilcileri ve TÖDEF'li öğrenciler tarafından basın açıklaması yapıldı. Gösteriyi içine sindiremeyen polis birahanelerden topladığı eli sopalı seraserilerle birlikte saldırdı. Ardından madenciler ve yakınları ile çeşitli demokratik kitle örgütleri temsilcileri Genel Maden-İş Sendikası Başkanı Şemsi Denizer'in sendika binasındaki odasını işgal ettiler. Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi'nde ise madenci katliamını protesto eden bir dayanışma gösterisi yapıldı.

Madenciler, aileleri ve DKÖ'lerden temsilci 30 kişilik bir grup 6 Mart günü Kozlu katliamını, sendika ağalarının tutumunu protesto etmek ve gözaltına alınanların serbest bırakılması için ZOHKAD'ta süresiz açlık grevine başladılar. Sivil ve resmi polisler açlık gre-

vinin ikinci günü demeği basarak grevcilere saldırdılar. Baskın sonrasında ZOHKAD kapatılırken, bir gün sonra savcılığa çıkartılan 43 kişiden 6'sı tutuklandı. Aynı gün madenci anıtı çevresindeki olağanüstü polis denetimine rağmen saygı duruşu yapıldı. Bu gösteride de madenciler gözaltına alındılar. Gözaltına alınanların ailelerinin de bulunduğu madenciler, öğrenciler, madenci eşleri ve çocuklarından oluşan yaklaşık 50 kişi Zonguldak SHP ilçe lokalini bastılar. İşgal eylemi 8 saat sonra bitirildi.

Protesto eylemleri Zonguldak dışında da sürdü. 6 Mart'ta Anakent Belediyesi önünde toplanan BEM-SEN'li memurlar, "Maden Facialarına Son", "Facianın Sorumlularından Hesap Soralım", dövizleri açarak, bir dakikalık saygı duruşunda bulundular. Maden işçilerinin acılarını paylaşmak, topladıkları yardımları işçi ailelerine iletmek için 7 Mart'ta TUM ÖZGÜR-DER bünyesinde oluşturulan, içinde sağlık personelinin de bulunduğu 15 kişilik bir heyet Zonguldak'a gitti.

9 Mart'ta İstanbul Anakent Belediyesi önünde toplanan 3 bin kişilik belediye emekçisi siyah alın bantlarıyla, pankartlarıyla, dövizleriyle Kozlu katliamını protesto ettiler. "Kozlu Katliamının Sorumlusu Sömürü Düzenidir-Devrimci İşçi Hareketi" imzalı büyük bir pankart Anakent Belediyesi giriş kapısına asılırken, daha sonra kortej oluşturan belediye emekçileri, pankartlarını açarak sloganlar atarak Unkapanı Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne kadar yürüdüler.*

DAYAK VE GÖZALTILARA KARŞI İŞGAL

4 Mart 1994

Kocaeli Tüpraş 50. Yıl Lisesi'nde öğrenciler üzerindeki idare baskısının ve sivil faşist saldırıların yoğunlaşması ve 4 öğrencinin keyfi birşekilde idareye çağrılarak tehdit edilmesi üzerine öğrenciler, 2 Mart'ta idarenin keyfi tutumunu ve okullardaki faşist örgütlenmeleri protesto için harekete geçtiler. "Haklıyız Kazanacağız", "Yaşasın Demokratik Lise Mücadelemiz" sloganları ve dövizleriyle okulda bir gösteri yaptılar. Bu tavır

karşısında telaşa kapılan müdür okula polis çağırdı. Öğrencilerin polis tarafından yaka paça ekip otolarına bindirilmesine yardım eden okul müdürü bir taraftan da öğrencilere saldırıyordu. Yedi öğrencinin gözaltına alınması üzerine, diğer öğrenciler arkadaşlarının bırakılması için oturma eylemine başladılar. Daha sonra işgale dönüşen eylem gözaltındakilerin serbest bırakılması ve taleplerini duyurmaları nedeniyle 6 Mart'ta sona erdirildi.*

ERDEMLİ'DE FAŞİST SALDIRILAR

8 Mart 1996

Mersin'in Erdemli ilçesinde esnaftan zorla haraç toplamaya çalışan faşist mafya çeteleri buna karşı çıkan esnafa, emekçi insanların evlerine ve işyerlerine 8 Mart'ta saldırıya geçtiler.

Kumkuyu'da bir işyerine gelerek haraç isteyen faşistler istedikleri haraçları alamayınca işyeri sahibini bıçakladılar. Halil Aslan'ın Erdemli Jandarma Merkez Karakolu'na gidip suç duyurusunda bulunması üzerine gözaltına alınan faşistler MHP'li Belediye Başkanının devreye girmesiyle

ertesi gün serbest bırakıldılar. Bununla yetinmeyip tekrar saldırıya geçen faşistlere cevabı yine halk verdi. Galip Çetin adlı faşist aldığı bıçak darbesiyle öldü. Galip Çetin'in ölümünden sonra MHP'li Belediye Başkan Ali Şahin başta olmak üzere ülkü ocaklarından ve çevre ilçelerden toplanan faşistler cenazeyi bahane ederek, Cumartesi günü Şafak Kırathanesi, Aslan Müzik Stüdyosu, Erdemli Turistik Otel, Marangoz Atölyesi başta olmak üzere Kürt ve demokrat esnafına ait 20'ye yakın işyerini talan edip yakıldılar.*

DEP MİLLETVEKİLLERİ HAPİSTE

2 Mart 1994

Demokrasiyi süsleyen ince bir tül olan parlamentoda, 2 Mart 1994'te MGK'nın kararıyla halkın temsilcilerine karşı bir saldırı düzenlendi. Altısı DEP'li sekiz milletvekilinin dokunulmazlıkları kaldırılarak, meclisin önünden tartaklanarak gözaltına alındılar.

DEP milletvekillerinin gözaltına alınması tamamen MGK kararları doğrultusunda gerçekleştirilmiş, parlamentonun gözaltı için sivil polis ekipleri ve anti-terör timleri tarafından

adeta kuşatmaya alınması burjuva basında bile işin görüntüsünün "şık" olmadığı eleştirilerine yolaçmıştı. Anayasa Mahkemesi Başkanı Yekta Güngör özden de DEP milletvekillerinin dokunulmazlıklarının kaldırılmasını uygun bulanlar arasındaydı.

6 DEP milletvekili, Genel Başkan Hatip Dicle, Ahmet Türk; Leyla Zana, Sırrı Sakık, Orhan Doğan ve bağımsız milletvekili Mahmut Almak, 17 Mart'ta çıkarıldıkları Ankara DGM tarafından tutuklandılar.*

ÜMRANIYE BELEDİYE İŞÇİLERİ DİRENİŞTE

7 Mart 1994

Ümraniye Belediye-si'nde çalışan yaklaşık 700 işçi toplu sözleşmeden doğan alacakları ve gasp edilen hakları için 7 Mart 1994'te direnişe geçtiler.

Ümraniye Belediye Başkanı Şinasi Öktem direnişi kırmak amacıyla direnişin başladığı günün akşamı, kendi yandaştan olan zabıta ve 100'e yakın resmi ve sivil polislerle birlikte gece işçilerin kaldığı yeri basarak, silahlarla işçileri tehdit edip zorla on aracı dışarıya çıkarttılar.

Sendikanın imzaladığı sözleşmeyle 17 Mart'ta direnişte bulunan işçilerin yanına gelen Şinasi Öktem ve Belediye-İş Anadolu Yakası Şube Başkanı Şaban Töre, aralarında yaptıkları anlaşmayı göstererek işçilerden direnişi bitirmelerini istediler. Direnişte bulunan işçiler ise Belediye-İş ile yapılan anlaşmayı kabul etmediklerini ve bütün haklarını alıncaya kadar eylemlerini sürdüreceklerini açıkladılar. Bunun üzerine kaymakamlığın izniyle ve Belediye Başkanının onayıyla yüzlerce çevik kuvvet ve sivil polis işçilere saldırarak on işçiyi gözaltına aldı ve garajı zorla boşalttı. İşçiler sendikanın bu tavrını protesto etmek için Ümraniye Belediye-İş Temsilciliği'ne yürüdüler. 18 Mart'ta ise Belediye-İş Sendikası'nı işgal ettiler.*

MÜZİK DÜNYASINDA BİR GRUP YORUM VAR

"Müzik Dünyası" çoğu-
muzun kasetlerden,
renkli camlara yan-
sıyanlardan tanıdığımız bir yerdir. Ama
"içini" bilmeyiz pek. Bu dünyanın kalbi
İstanbul Unkapanı'ndaki İMÇ'dir. Hemen
bütün büyük kaset şirketlerinin merkezi
buradadır. Kimlerin "ünlü" yapılacağı,
kimlerin "boğulacağı" burada belirlenir.

16 Şubat tarihli Gazete Pazar'ın "Jo-
ker Müzik Dosyası" ekinde bu dünyaya
ilişkin oldukça uzun bir yazıya, röportaj-
lara ve "çok satan kasetler" listelerine,
bu listelerin nasıl hazırlandığına yer veril-
miş. Unkapanı dünyasında işlerin nasıl
döndüğünü aşağı-yukarı yansıtan bir ya-
zı. (Aynı yazı Hürriyet'in ilavesi olarak da
yayınlandı.)

Aşağıdaki yazıyı bu yazıdan yararlanarak
hazırladık.

Grup Yorum'a ilişkin rakamlar, ger-
çekler, bu dünyaya ilişkin anlatılanlar
içinde en çarpıcı bölümlerinden birini
oluşturuyor. Nasıl oluşturmasını?

Yıllardır oligarşinin her türlü baskısı-
nın hedefi olmuş, kasetleri toplatılmış,
konserleri yasaklanmış, radyolarda, tele-
vizyonlarda eserlerinin çalınmasına izin
verilmeyen bir grup, Unkapanı'nın "en
çok ..." diye hazırlanan tüm listelerinin
içinde kendine bir yer bulmuştu. Bunun
nasıl mümkün olabildiği elbette ayrı bir
yazının konusudur. Ama yalnızca aşağı-
da aktaracağımız listelerin bile gösterdiği
bir şey vardır; Grup Yorum halkın sanat-
çısıdır ve halkın sanatçıları, oligarşinin
tüm engellerine rağmen, eğer misyonları-
nın gereğini yerine getiriyorlarsa, onları
kimse engelleyemez!

Grup Yorum engellenememiştir.
Çünkü o yalnızca bir müzik grubu olma-
nın ötesindedir. O bu halkın bağrında
doğan, büyüyen, gelişen bir hareketin
parçasıdır, o parçası olduğu aile gibi bu
toprağın ürünüdür. Bu ülke ve halk ger-
çeğinin ürünüdür. O, parçası olduğu ha-
reket gibi, taklitçi değildir, özgündür. Ait
olduğu toprağın gerçeğine göre biçim-
lendirmektedir müziğini. Böyle olduğu
içindir ki, türküler susmuyor, halaylar sü-
rüyor. Müzik dünyasının gerçek rakamları
da bunu söylüyor.

Müzik Listeleri Ne Kadar Doğru

Televizyonların "Top On" listelerinde
yoktur Grup Yorum. Ama Unkapanı'nın
gerçek listelerinde var. Pekala nasıl
mümkün oluyor bu? İşte cevabı: Televiz-
yonlarda çok çıkan albümlere bakıldığında
sadece birkaç sanatçının günde on-
larca kez yayınlandığını görürüz. Ancak
bunları sokakta, kahvelerde, "cafe"lerde
dinlemek pek mümkün değildir. Onların
yerine televizyonlarda hiç çıkmayan, rek-
lamı yapılmayan ama müzik listelerinde
sürekli yer alanları görürüz ve çoğunlukla
onları dinleriz.

Özel televizyon kanalları ve radyolar
her biri kendilerine göre birer liste hazırlı-
yorlar. Bir kanalın "top 10"u farklı, bir di-
ğerinin ki farklıdır. Çünkü listeler gerçek-

ten çok dinlenme, çok satma ölçüsüne
göre değil, çok satması isteğine göre
oluşturulmuştur. Özellikle müzik kanalla-
rının reklam gelirleri çok azdır, bunlar gel-
irlerinin büyük bölümünü promosyon
amaçlı alınan ücretlerden sağlarlar. Lis-
telerde yer almak isteyen sanatçılar tele-
vizyon kanalının hazırladığı listelere, ya
"kaçıncı sırada" yer verileceğine göre
belirlenmiş bir miktar para ödeyerek gi-
rebilirler ya da pazarlık yaparak girerler.
Artık televizyonlarda yayınlanan listelere
baktığımızda "demek ki, bu fazla ödemiş
ya da bu az" diye düşünebilir insan. Tabii
listelerin bu özelliği fazla "çakılmasını" di-
ye de gerçekten çok satan, çok dinlenen
parçalara da yer verilmiştir bu listelerde.

Son haftaların televizyon programla-
rını bir hatırlayın bakalım. Daha doğrusu
onların "Top 10" listelerini. Grup Yorum
yoktu tabii ki hiçbirinde. Ama Unkapanı'nın
doğrudan kaset satışı rakamı üzerinden
hazırlanan ve o piyasada "SON BİR
AYIN SULTANLARI" olarak adlandırılan
listesi şöyle:

SON BİR AYIN SULTANLARI

- 1- Eşkiya
("Eşkiya" filminin müziğinin
kasedi)
- 2- Ceylan (Ayna Grubu)
- 3- Kadın
(Şebnem Ferah)
- 4- Marşlarımız
(Grup Yorum)
- 5- Her Dem Yeni
Türkü
(Yeni Türkü'nün
Best of'u)
- 6- Kurtlar Sofrası
(Ebru Gündeş)
- 7- Nostalji II
(Muazzer Ersoy)
- 8- Fem
(Sibel Alaş)
- 9- Yıldızlar ve Yakamoz
(Ahmet Kaya)
- 10- Canısı (İbrahim Erkal)

"Kolay Tüketilen" Değil Sürekli Satan, Sürekli Dinlenen Bir Müzik:

Televizyonlarda çıkmayan, radyolar-
da dinletilmeyen, konserlerini bile vere-
meyen, verse bile binbir güçlük çıkarılan
Grup Yorum'un müzik listelerindeki yeri

hep üst sıralarda. Listelerde olan, bu
günlerde yeni çıkan ve şimdiden satışı
200 bini aşan "Marşlarımız" adlı kasedi
değil yalnızca.

Grup Yorum "Sürekli satan albümler"
listesinde de yer alıyor. Bu liste, sürekli
satışlar üzerinden hesaplanarak hazırla-
nan bir liste. Grup Yorum'un bu listede
yer alan albümü ise Haziran'da ölmek
Zor.... Grup Yorum'un da kasetlerini çı-
kardığı şirket olan Kalan Müzik sahibi
Hasan Saltık, yapımlarının anlık büyük
satışlar yapmadığını, ancak sürekli sata-
rak diğer kolay tüketilen müziklerden da-
ha çok sattığını söylüyor: "Fikret Kızılok'
un 'Yan Yana' albümü sekiz yıl önce çık-
tı. Bülent Ortaçgil'in ki yirmi beş yıl önce.
Grup Yorum'sa dokuz yıl önce. Ama
bunların haftalık satışları 10 bini buluyor.
Yansımalar Grubu'nun 'Bab-ı Esrar'ı, ge-
çen yıl çıktı ama sadece dün 5 bin sattı.
Bir Mustafa Sandal'ın kasetini on liraya
da versen, altı ay sonra bir tek satamaz-
sın." diyor. Evet, işte "Sürekli satan al-
bümler" listesi:

SÜREKLİ SATAN ALBÜMLER

- Tolga Çandar (Ege Türküleri)
Fikret Kızılok (Yan Yana)
Bülent Ortaçgil
(Benimle Oynar mısın)
Sezen Aksu (Sen Ağlama)
Grup Yorum
(Hazıranda Ölmek Zor)
Orhan
Gencebay
(Bir Teselli Ver)
Zülfü Livaneli
(Güneş Topla Benim İçin)
MFÖ
(Best Of MFÖ)
Özdemir
Erdoğan
(İkinci Bahar)
Ahmet Arif
(Hasretinden)
Prangalar Eskittim)
Fikret Kızılok (Zaman Zaman)
Erkin Koray (Best Of)
Müşfik Kenter
(Bir Garip Orhan Veli)
Ahmet Kaya (Yorgun Demokrat)
Nazım Hikmet
(Kendi Sesinden Şiirler)
Yeni Türkü (Yeşilmişik)

Kim Ne Kadar Sanatçı?

Listelerde bir ölçüde bunun cevabı
da var. Bu cevap "Albümleri seri satan
sanatçılar" listesinden alınabiliyor. Ge-
nellikle televizyonların veya radyoların şi-
şirip piyasaya sürdüğü parçaların yer al-
dığı kasetlerde bu parçalardan başka
dinlenebilecek bir parça bulmak müm-
kün değil. Bu müzik olsun diye değil, ti-
cari amaçla yapılan müziklerdir. Özel bir
yetenekten çok, müzikal bir çabadan
çok bütünüyle ticari bir faaliyet olarak
yapılıyorlar. Bundan dolayıdır ki, yaptık-
ları müzikler stüdyolarda teknolojinin bin-
bir imkanı kullanılarak yapılan müzikler
oluyor. Albümleri o parçanın yüzü suyu
hürmetine biraz satıyor ve satışları kesili-
yor.

Bu konuda Özdemir Erdoğan şunları
söylüyor: "Sezen Aksu koyuyor olayı,
'seni çitir çitir yerim' diyor, 'kız hepsi se-
nin mi' diye Tarkan'a yazıyor. Böyle bir
sürü şarkı var şimdi. Neden? Toplumda
patlayan seks olgusunun farkına vardı ve
bunu kullanıyor. 'Silaha düşkün olanları
Ahmet Kaya buldu. Garibanları başka
kim buldu? Ferdi Tayfur. Orhan Gence-
bay'ın da mesajları gariban mesajları.
'Bir teselli ver' dedi adam, 'Garibanın ha-
linden gariban anlar' dedi. İşte Müslüm
Gürses. Psikopatlığa dönük tepkiler,
kendine jilet atanlar... Tatminsizlik, aşk-
sızlık, ızdırap, perişanlık, aynı bizim yerli
filmlerdeki gibi. Kız erkeği bırakmış, pa-
ralı kız, parasız erkek. İşte bunlar kullanı-
lıyor. Popülizm çünkü bunlar. Farkına
vardığınız, ırdelediğiniz, kaşışığınız vakit
oluyor. Artık bu müzik bilmek hadisesini
aşıyor, birdirbire kafasını kullanan ze-
ki insanların günün yükselen değerleri
yakalaması söz konusu oluyor."

"Albümleri seri satan sanatçılar" ara-
sında yine Grup Yorum'u görüyoruz. "Bir
parçalık kaset" türü müzik yapanların
ömrü sadece birkaç ay sürüyor. Çıktığı
anda çok satabiliyorlar, ama bu dediği-
miz gibi sadece en fazla 6 ay sürüyor.
Daha sonra o tarzda yenileri çıkıyor ve
böylece eskisi 6 ay içinde bir daha din-
lenmez hale geliyor. Grup Yorum'un ça-
lıştığı Kalan Müzik Yapım gibi plak şi-
retleri, yaptığı prodüksiyonlar sürekli
sattığı için, zaman içinde pop starların
satışından çok daha büyük bir satış elde
edebiliyorlar. Bu tarzda çalışan bir başka
örnek olarak da Ada Müzik'i gösterebili-
riz. İşte "çok satan sanatçılar" listesi.
Hemen her müzik türünün "ustaları" var
listede. Grup Yorum da kendi türünün
ustası olarak listede yerini alıyor:

ALBÜMLERİ SERİ SATAN SANATÇILAR

- Orhan Gencebay
Grup Yorum
Müslüm Gürses
Sezen Aksu
Ferdî Tayfur
Ruhi Su
Fikret Kızılok
İbrahim Tatlıses
Zülfü Livaneli
Barış Manço
Özdemir
Erdoğan
Bülent Ortaçgil
Cem Karaca
Ahmet Kaya

**Ölüm Mangalarının Şeflerinden
İbrahim Şahin'i Bulacağız ve
Halkın Adaletini Uygulayacağız**

